

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 14. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1965. ÁPRILIS 6.

Szabad életünk gazdag húsz éve

Irta: Stier József, a Mecseki Szénbányászati Tröszt PB titkára

Húsz évi

Micsoda magasság! Milyen mély tartalma van ennek a két szónak, — azt az tudja csak igazán felmérni, aki szívével is érzi, eszével is érti ennek a két évtizednek minden lényeges mozzanatát.

S hogy milyen magasságokat mutat ez a két évtized, azt a mindennapok lázas tevékenysége közzéte talán magunk se vesszük észre. Pedig az évek múlása nemcsak annyit jelentett a mi népünk életében, hogy megöregedtünk, felnőttek fiaink, lányaink, eltávoztak közülünk sokan akiket szerettünk. Annyit is jelent az egyes ember életében ez a húsz év, hogy gazdagabb lett élettapasztalatban, emberi értéke megnőtt, — mert az ország, a népi állam is felnőtt, naggyá nőtt, megerősödött.

1945. április 4-től 1965. április 4-ig nehéz volt megtenni az utat; nincs mit szépíteni, úgy igaz, hogy nem volt könnyű, mert nem is lehetett. Hogyan lett volna könnyű, amikor évszázadok nyomorúságát kellett eltüntetni? Hogyan lett volna könnyű, amikor a ragyogó kastélyok árnyékából ki kellett emelni a penészes parasztkunyhókat, a jóllakott urak embertelen világából ki kellett hozni az éheseket, a rongyosokat!

Nem lehetett ezt a történelmi feladatot megoldani másként, csak úgy, ahogyan a kommunisták pártja kijelölte. Aki másképpen akarták megoldani, azok is belátták később, hogy udvarlással, rábeszéléssel, tőkés alapokon, a munkásosztály ellenére nem lehet megoldani. Aki ellenkezett, ellenségeskedéseket szítottak, lelepleződtek, elszigetelődtek.

Mindenütt, az élet minden területén elszigetelődtek.

A tőkés bányavállalatok visszaállítására ezért nem sikerülhetett. A feudális földbirtokrendszer konzerválása ezért vált lehetetlenné. A kultúrából, a művelődésből addig kizárt népmilliók kiemelése ezért vált valósággá. Komlóból, a néhány száz fős faluból ezért lehetett szocialista bányaváros. Az elavult módszerekkel dolgozó, kislétszámú pécsi bányüzemekből ezért lehetett húsz év alatt modern, gépesített, koncentrált nagyüzem.

Dicsőséget, villamosított, biztonságosabb, termelékenyebb széntermelés, produktívabb ma, mint amilyet legmerészebb álmainkban is csak elképzelhettünk volna. Eljutottunk odáig, hogy ma már egyetlen nap alatt többet termelünk, mint valamikor egy egész hét alatt, bányászaink keresetét, lakáskultúráját, öltözködését pedig össze sem lehet hasonlítani a felszabadulás előtti helyzettel. Felemelkedtünk, kézbe vettük az ország vezetését, kivettük az urak kezéből, mert a történelmi szükségszerűség azt parancsolta. Elkergettük a felszabadító szovjet seregek segítségével az önmagát túlfélt tőkés rendszer urait, akik be-

bizonyították, hogy tehetségtelenek, képtelenek az ország kormányzására, mert mindig csak uralkodni akartak a népen, nem pedig felemelni azt.

Uralkodni, korbácsolni, forogni könnyebb mint megfontoltan, tudományosan, tervszerűen vezetni. Uralkodni, ordítani és ülni könnyebb, mint türelmesen, szakértelmmel megszervezni a munkát, a termelést, a művelődést. Horthysta uralkodni kisebb gondjuk is nagyobb volt annál, hogy illeszkedjenek a törődjenek. Nekik az volt a legfőbb gondjuk, hogy miképpen lehetne elpusztítani mindenkit, aki az éhbéért dolgozókat bányászok érdekében szót emelt. Az volt a legbensőbb ügyük, hogy még magasabb haszonra tegyenek szert, s hogy még jobban kiszíjazzák a munkásokat. Nem a néppel törődtek, hanem a nép ellenségeivel. Azokkal szövődtek, akik saját fajtájuk leigázására törekedtek, a magyar népet és nemzetet legádázabb ellenségeivel léptek katonai szövetségre végül. Közben szavalták a Nemzeti dalt, énekeltek a Himnuszot, kitérítették mellükre a nemzetiszínű szalagot és pusztulásba kergették az országot.

Hadba keltek a Szovjetunió ellen, az ellen a nép ellen, amely a legelsőnek vitta ki a világon a szocialista hatalmat, a dolgozók igazi hatalmát. Azt az államot és népet akarták elpusztítani, amelynél többet még egyetlen hatalom se tett a dolgozó emberért.

Mi lett a vége? Az, hogy a világ haladó erőinek együttes ereje végül is megsemmisítette a fasiszta fenévedat. Legyőzte a világ legerősebb tőkés hadseregét, felszabadította az elnyomott népeket, megadta a lehetőséget a népi hatalom megteremtésére.

Húsz éve ennek.

Húsz év alatt munkások, parasztek százai kerültek felőlős állami és pártfunkcióba. Megtanultuk az államvezetést, megtanultuk az igazgatás tudományát, elsajátítottuk a műveltség közép- és felső fokait, amit a tőkés Magyarország féltékenyen őrzött előlünk. Nagy, központosított bányavállalatokat szerveztünk és bebizonyítottuk, hogy tőkésnek nélkül is meg tudunk élni. Belgazultuk, hogy csakis tőkésnek nélkül, csakis ellenükre lehet többet termelni, jobban élni, megvédeni függetlenségünket és szabad életünket.

Nagy feladataink vannak még és lesznek is. A Mecseki Szénbányászati Tröszt célbányászati folytat. Legfőbb feladatunk a gáz és a kokszenkihozatal növelése. István II. akna rekonstrukciójával el kell érniünk a napi 7000 tonna termelési felületet a pécsbányai és szabócsi bányamezők koncentrállásának eredményeként. A szén hamutartalmát is jelentősen csökkentenünk kell.

Növelnünk kell a jövedelmezőséget, a takarékoskosságot, az önköltséget pedig csökkentenünk kell.

Van még sok tennivalónk Zobák teljes működésének biztosítása érdekében is. Most, amikor legnagyobb nemzeti ünnepünket köszöntjük, amikor arra emlékezünk, hogy milyen mélységekből szabadtunk fel húsz éve, mindezekről a tennivalókról sem feledkezünk el.

Tudjuk azt is, hogy nemzetközi méretekben rendkívül aktív a felszabadult népek harca szabadságuk megvédéséért, tudjuk, hogy a szabad népek ellenségei is aktívak. Megpróbálják, — mint ahogy nálunk is megpróbálták — megsemmisíteni a nép vívmányait, elpusztítani mindazt amit alkottunk, ha már visszaszerezni nem képesek.

Ezért nem lankadhat éber-ségünk, ezért még inkább tudnunk kell, hogy csakis a szocialista népek nagy családján belül tudjuk megővni, tovább fejleszteni és megvédeni eredményeinket.

Hálátelt szívvel gondolunk a felszabadító szovjet seregekre, a hőskökre emlékezünk, amikor szabadságunk születésének huszadik évfordulóját ünnepeljük. Soha nem felejtjük el, hogy a szovjet nép hősi fiai hozták el nekünk a szabadságot s hogy ők szettek segítségünkre akkor is, amikor újra veszélybe került a nép hatalma.

Ifjúságunkat arra neveljük, hogy tisztelje a hőskö emlékeit és szeresse azt a népet, amelynek szabad életünkét, felemelkedésünket köszönhetjük. Így élünk, így dolgozunk minden nap, mert ez saját népünk érdeke, ez a világ minden dolgozó emberének érdeke.

De csak a dolgozó embereké. A munkátlanoké, az ingyenebélké nem. A dologtalanok érdekei soha nem egyeztek meg a dolgozók, a munkájukból élők érdekeivel. Aki az aranyain ülve imádkozik a kommunizmus pusztulásáért, az addig fonszkozunk, míg végül maga pusztul utca az ereménytelen ionasz-kouasba.

Aki a dolgozó emberek érdekei ellen szövetszazik, az unuug eljut onuag, hogy nem csak a saját lapujan belüli uogozokat veti meg, hanem mas nepek kizsakmányolása cruekúven is összeszúri a levet mas országok népellenes elemeivel. Szinte törvenyszerü volt a tókés Magyarországon is, hogy uraink, akik saját nepuket tonkreítotték, háboru-ba kergették, mas nepeket is pusztulasba sodortak.

Nem rajtuk múltott, hogy a népek megsem pusztultak el. Népeket kiirtani nem lehet, a népirok hatalmat megsemmisíteni azt igen. Ezt igazolta a történelem, így volt és így lesz végül mindenütt a földön. Ahogyan a szovjet nép hős seregei kiúzták a hódítókat hazánk földjéről, példájuk nyomán mas nepek is felszabadultak. Megvívják harcukat és gyozeimeg aratnak mindenütt a földön, ahol még elnyomás és szolgasors uralkodik.

A munkásörök és a harcosok tisztelgnek az emléktábla előtt (Folytatás a 6. oldalon)

Riportereink, tudósítónk jelentik a 20. évforduló eseményeiről

A pécsbányai ünnepi gyűlés

Hazánk felszabadulásának 20. évfordulójának tiszteletére március 29-én a pécsbányatelepi kommunisták összevont ünnepi párttaggyűlést tartottak. Az ezen alkalomra szépen feldíszített partház szék-sorait zsúfolásig megtöltötte a hallgatóság. Az ünnepi taggyűlés megkezdése előtt egyenruhába öltözött pécsbányatelepi úttörők szavalattal és virággal köszöntötték Stier József elvtársat, a Mecseki Szénbányászati Tröszt pártbizottságának titkárát, az ünnepi taggyűlés szónokát, valamint az elnökség tagjait.

Stier József elvtárs ünnepi beszédének elején megemlékezett a dicsőséges Vörös Hadsereg hősi és áldozatos harcairól, amelynek eredményeként hazánk is felszabadult a hitleri fasizmus jármal alól. Majd a felszabadulás utáni nehéz időről, a Magyar Kommunista Párt hősi harcairól emlékezett meg.

Továbbiakban köszöntötte azokat a párttagokat, akik 20 éve állnak a párt szolgálatában, akik a legnehezebb időkben álltak a párt sorai közé és következetes harcban vitték diadalra a marxizmus-leninizmus ügyét. Kérte a 20 éves párttagokat, hogy a fiatalabb párttagokkal egyetemben tovább szorgalmaskodjanak hazánk további felvirágzásán, a nemzetközi

internacionalizmus ápolásán.

Ezután Stier József elvtárs elnökölt a pécsbányai Üzem pártbizottságának elnökeként. A pécsbányai Üzem pártbizottságának elnökeként. A pécsbányai Üzem pártbizottságának elnökeként. A pécsbányai Üzem pártbizottságának elnökeként.

emléklapot és a csúcsvezetőségnek ajándékozott kedves emléket, majd kiosztotta annak a 40 elvtársnak az emléklapokat, akik 20 éve állnak a párt szolgálatában arra kérve őket, hogy továbbra is olyan lelkesen dolgozzanak a párt ügyéért, mint azt 20 évig tették. Majd felolvasta a pécsbányatelepi KISZ-alapszervezeteknek az ünnepi taggyűléshez intézett dísztvírártát.

A lelkes hangulatú ünnepi párttaggyűlés az Internacionálé eléneklésével ért véget.

Dr. Gróf József

Érmet és oklevelet kaptak a kiemelkedően dolgozó társadalmi munkások

Az elismerés, a megbecsülés jutott kifejezésre abban, amikor a Komló Városi Tanács — a felszabadulási ünnepség kapcsán — vendégül látta és kitüntette az élenjáró társadalmi munkásokat. Dr. Simek Árpád, a tanács elnöke mondott köszönetet. Kiemelte: — Országunkban, így városunkban is egyre több azoknak az embereknek a száma, akik türelmetlenségtől hajtva, a nagy

célok láttán felbuzdulva, vállalkoznak arra, hogy önkéntesen napi munkájukon túl további feladatokat tizzenek ki maguk elé. E munka jutalma, díjazása önmagában van. Az önkéntes munka minden vonatkozásban az alkotás, a szocialista építőmunka tiszta örömeivel jár.

A város lakossága az elmúlt évben több mint egy-

(Folytatás az 5. oldalon)

Megjutalmazták a kiváló KISZ-tagokat, alapszervezeteket

Kossuth-bányára került a Kékes televízió

Bensőséges ünnepség színhelye volt pénteken délután a Trösztigazgatóság Déryné utcai kultúrterme. Itt tartotta megemlékezését a KISZ Trösztbizottságának végrehajtó bizottsága hazánk felszabadulásának huszadik évfordulójáról. Ez alkalommal adta át azoknak a fiataloknak a kitüntetésekét és okleveleket

Bálint István, a KISZ Trösztbizottságának titkára. Aranykoszorús KISZ-jelvény kitüntetésben részesült Félix Zoltán, a Kossuth-bányai KISZ-alapszervezet titkára. KISZ munkáért oklevelet és tárgyjutalmat kapott: Kossuth-bányáról: Klesch János; Ács Mihály, Nemes Vilmos, Pálfi Sándorné, Vitál Mihály, Va-

sas-bányáról: Uranka János, Rupper Károly, Bornél János, Hársi Mária, a Karbantartóktól: Oblán Antal, a Trösztigazgatóságról: Mányó Mihály, a Villamos üzemtől: Horváth Ernő, István-aknáról: Peták János, Nagy János, Koncz István, Pécsbányáról: Jenet János, Tokarcsek József, Szücs József, Zobák-aknáról: Makrai István, Molnár József, Leopold János, az Eszaki Üzemektől: Král Zoltán, Béta-bányáról: Fülöp Attila, Hornyik Mária.

A KISZ Baranya megyei bizottságának képviselőjében Sajgó Jenő adta át a KISZ-szervezeteknek a jutalmakat, az 1964. évi „Ifjúság a szocializmusért” mozgalomban kifejtett munkásságuk elismeréséül. A KISZ Központ Bizottságának dicsőre oklevelével és egy Kékes televízióval jutalmazták a Kossuth-bányai KISZ Bizottságot. A pécsbányatelepi KISZ-csúcsbizottság egy komplett rőplabda-felszerelést kapott, a vasasi KISZ-alapszervezet egy beépített lemezjátsszót.

Az MSZMP Trösztbizottságának képviselőjében Gergő György köszöntötte a megjelent fiatalokat és további helytállásra hívta fel figyelmüket. Ezután a megjelentek fehér asztal mellett a késő délutáni elbeszélgettek egymással.

Bálint István adja a jutalmakat

Intézkedési terv a biztonságtechnika, az egészségvédelem, a balesetelhárítási oktatás és a biztonsági fegyelm fejlesztésére

Megnyílt a Képcsarnok Vállalat kiállítása Komlón

A Képcsarnok komlói bemutató-terében (Kossuth utca) április 1-én kép- és iparművészeti kiállítás nyílt. Az április 15-ig nyitvatartó — vásárlással egybekötött — bemutató az érdeklődők mintegy 70—80 olajfestmény és akvarell, valamint 150 rézkarc között válogathatnak. Érdekességnek számítanak az egyedi grafikák, olyan Európa-hírű művészekről, mint Gross és Tarján.

A képeken kívül kisbútorok, lakástextilek, kerámia, kisplasztikák és kézi csomózású perzsa-szőnyegek várják a komlóiakat. A kiállítás — vasár- és ünnepnapok kivételével — naponta 10-től 17 óráig tekinthető meg.

— ARANYOKLEVELET
let utazni. Somogyi Béla az OFOTÉRT Vállalat budapesti igazgatója az átadási ünnepségen elmondta, hogy a bolt jelenlegi készlete több mint egynegyed millió forint. Mint hogy az üzlet fő feladata, az orvosi receptek szerinti szemüvegkészítés, a bolt anyagkészletének jelentős része (160 ezer forint) az optikai cikkek közül tevődik ki. Ismertette azt is, hogy minden olyan kelléket be lehet szerezni, ami a hazai kereskedelemben megtalálható. A különleges igényeket egyébként két héten belül kielégítik.

— AZ EXPEDÍCIÓS ŐRSŐK komlói vetélkedőjén — a múlt vasárnap — az V.-VI. osztályos korcsoportban a Könyös-keleti iskola Tyereskova leányőrs, a VII.-VIII. osztályos csoportjában a Kenderföldi Rákóczi Őrs bizonyult a legjobbnak.

— HATVANAN JÁRNAK TECHNIKUMBA jelenleg Zobák-akna dolgozói közül. Ebből 36 fő a bányaiipari technikum négy osztálya között oszlik meg, tízenegyen a közgazdasági, hatan a gépipari, s ugyancsak hatan a mezőgazdasági technikum előadásait hallgatják. Egy dolgozó jár a villamosipari technikumba.

OFOTÉRT SZAKÜZLET
nyílt a múlt héten Komlón. Régi kívánságot teljesítettek ezzel, hiszen az optikai, finommechanikai, és fotocikkekért leginkább Pécsre kel-

— VIT-SORSJEGY. 15 ezer VIT-sorsjegy vár eladásra Komlón. A trószti helyi üzemei mintegy 5500 sorsjegyet kapnak. A területi KISZ-szervezetek és az úttörőcsapatok 8 ezer jegy árusítását vállalták.

— A PÉCSI ANTIKVIÁRIUM április 14-én reggel 8-tól délután 4 óráig a komlói könyvesboltban felvásárolja a régi könyveket.

A tervezet fontosnak tartja a nehéz fizikai munka lehetőség szerinti gépesítését. A kanalas rakodógépekkel a múlt évihez képest 10 százalékkal több szemet, s mintegy 50 százalékkal több meddő anyagot kell az üzemekben csillékbe rakni. A föld alatti szállításhoz — a koncentrációk elterjedésével — egyre inkább előtérbe kerülnek a folyamatos szállítóberendezések, a különböző szalagok. Az intézkedések számításba veszik azt is, hogy a gépek elterjedése nemcsak a munka könnyítését eredményezi, hanem újabb balesetforrásokat is „hoz”. Ezek kiküszöbölésére irányul többek között a fejései szállítóberendezések elektro-pneumatikus vezérlő készülékekkel történő felszerelése. És e célból kíván a trószti metánindikátorokat beszerezni, amelyek a gáz megjelenésekor azonnal áramtalanítják a villamos berendezéseket.

A sújtólégrobbanás elleni védekezésül az idén kidolgozzák a sújtólégbiztos berendezések „házi” javításának és

vizsgálatának technológiáját, továbbá, egy újítás folytán megteremtik a föld alatti Diesel-mozdonyok sújtólégbiztonságának ellenőrzési lehetőségét.

A biztonságtechnika fejlesztésében igénybe veszik a Bányászati Kutató Intézet segítségét is. Így például az intézet szakembereivel tanulmányt készítenek a meredek telepek gazdaságos és biztonságos műveléséről. Ugyancsak a fejlesztésművelési kapcsolatos az a terv, hogy megvizsgálják a legkorszerűbb, úgynevezett lépegető biztosítási rendszer alkalmazásának lehetőségét.

Érdekes pontja az intézkedési tervnek — különösen Zobák-akna számára — a bányatüznök a szénmonoxid-szint alapján történő műszeres előrejelzése. A tüzek megakadályozásában tovább folytatják az eddig bevált vegyszeres eljárásokat, s a kutatási osztály feladatát kiegészítik további módszerek kidolgozására is.

Számos intézkedést tartalmaz a tervezet a gáz- és szén-

kitörések előrejelzésére, illetve megelőzésére. Ebben is a kutatási osztályra hárul a fő feladat, amelynek egyebek között módot kell találnia a bányateretek előtti veszélyes feszültségzónák feltárására és előrejelzésére; ki kell dolgoznia a hidraulikus teleproncsolás (mélyinjektálás) elméleti kérdéseit; kísérleteket kell végeznie az előkészítő vágatokban a „torpedózás” hatássóságának megállapítására.

Az egészségvédelemmel szolgáló intézkedések között első helyen a szilikózis megelőzését találhatjuk. Itt mindenek előtt a porképződés megelőzése a fő cél: a tömegtermelő munkahelyeken tovább folytatják az injektálást, s kiterjesztik a magasabb porkoncentrációjú elővágó munkahelyekre is (amennyiben a felsőbb szervek segítséget adnak az üzemek vízproblémájának megoldásához). A szilikózisos bányászokat a továbbiakban is irányított telepítéssel dolgoztatják, megakadályozva állapotuk további romlását. A feltörések hajtásánál — ahol a vízfúrásra nincs lehetőség — kísérleteket kezdenek a száraz porészívásra, s a bányalevegő portartalmanak csökkentése végett megoldják a teleszillék és a folyamatos szállítóberendezések vízes peremvezetését.

A balesetelhárítási oktatás, a munkásvédelmi propaganda és az egészségügyi felvilágosítás is fontos része az intézkedési tervnek. Az oktatásban mindenek előtt a szakosított, munkaköri oktatás lehetőségét és módját kívánják megvizsgálni. A külszíni dolgozók részére balesetelhárítási kézikönyvet készítenek. A jobb és biztonságosabb munkairányítás érdekében még ebben az esztendőben megkezdik a technikusok továbbképzését.

A fenti intézkedéseken kívül a trószti igazgatósága és szakszervezeti bizottsága, valamint a KBF szűkségesnek tartja a munka- és biztonsági fegyelm megszilárdítását, a tervezet tartalmazza az e célból fogantatandó különböző intézkedéseket is.

A bolgár gurító titka

Vannak dolgok, amelyek köré mondaközlő szó fátyalat az idő és az emberi képzelet. Így van ez Béta-aknában a bolgár gurítóval is.

Béta-aknában mondák? — kérdezhetné valaki. Hiszen az üzem állt múlt tiszteendő. Még a kezdeti eseményekhez sem tapadhattak mesék, nincs helye a romantikának, titokzatoságnak. Igen ám, csak hogy a szobán forgó gurító, amely nem messze az irodáépülettől, búvik ki a napszintre. Jóval korábban készült. Amikor még erdő volt az üzem helyen.

Úgy beszélnek, hogy az első világháborúban foglyul ejtett idegen katonákat — köztük sok bolgárt — bányamunkára fogták. Az utolsó években na-

gyobb csoport érkezett Vasára is. A bánya akkoriban egészen átnyúlott a mai Béta-akna területére. Ez volt a legtovábbi pontja. Így esett, hogy a hadifoglyok — akiknek a külszínen alig lehetett reményük a szökésre, s akiket a szerb megszállás miatt a Tanácsköztársaság sem szabaddíthatott ki — 1919-ben itt kezdték nagy titokban gurítót hajtani a külszínen.

A gurító elkészült, bizonyos képpen ma is megtekinthető. S nevét is a bolgárokról kapta. Azt nehéz lenne ma már — és egyelőre — megmondani, sikerült-e és ha nyukrak sikerült megszökni? Mi lett a sorsuk; hazatértek-e, vagy útközben — esetleg a Tanácsköztársaság védelmé-

ben harcolva — baj érte őket? Itt maradtak letelepedtek és új hazára lettek?

Talán hamarosan pontos választ kapunk ezekre a kérdésekre. Honnan? A Béta-akna KISZ-fiatalok elhatározták, hogy felderítik, kinyomozzák a bolgár gurító titkát. Ez az egyik legomantikusabb vállalkásuk felszabadulásunk évfordulója tiszteletére. S ha sikerül fellelteniük a fátyalat — már eltervezték — emlékképe nyilvánítták az öreg gurító. És ha tehetik, megkeresik az egykori hadifoglyokat, vagy azok hozzátartozóit.

Sok sikert a szép munkához.

B. J.

Egy színvonalas felszabadulási emléksorozat záróelőadása

Dr. Szabó Pál Zoltán a Városi Művelődési Ház rendezésében előadást tartott Pécs fejlődése címmel

Mi, akik itt születünk és itt élünk a Mecsek alján, a változatos évek során megtanultuk szeretni ezt a várost — kezdte előadását dr. Szabó Pál Zoltán.

Ahhoz, hogy igazán szeretni tudjuk a szülőföldet, mindig többet és többet kell tudni róla. Bence kell élni a fejlődés minden rezdülésében. Ismerni kell, mint anya gyermekét. Együtt kell örüvendeni vagy szomorkodni vele.

Ezek a gondolatok jutottak eszembe, ahogy hallgattam az előadást, amelynek minden mondata közül kiérzett a város iránti szeretet. Az aprólékosan egymásra épített tények, a város történetének mozzakjai összerakódtak bennünk, mindazokban, akik a hallgatóság soraiban ültünk. Ennek az összerakódtatás képek egy szerény másolata legyen ez a gondolatvetés.

A Mecsek, a hajdani szőlő- és gyümölcsösökterekkel oldalán karaktert ad ennek a szép városnak. A fejlődés során a kerteket egyre jobban kényelmes életet nyújtó házak és villasorok szorítják ki, helyet adva az embernek, aki szorgalmasan és kitartóan változtatja át elképzeléseire a természeti tájat. A város 1944-ben 12 000 kh, 1955-ben 25 000 kh területen nyújtott életlehetőséget az embernek.

A déli vetőfényben sültek városnak éghajlata kellemes. Hőmérséklete azonban nem azonos. A nyugati városrészek júliusban 21,9 fok, a keleti városrészeknek 22,4 fok, a Mészának 19,7 fok a hőmérséklete.

A nyugati városrészeknek kellemes klímája a Remetér-

ről az Őrögi réten át áramló hűvös levegőnek köszönhető. A keleti városrészt levegője már nem ilyen kellemes és tiszta, mert a salakhányók, a palahányók és a gyárvárosi üzemek kéményfüstjei szennyezik a levegőt.

A város évente 2025 órán át fürdik napfényben és élvezni a nap gyümölcsösrelő jótékonyosságát. Csapadékot sem egyformán kap a város. A Mecsek zivatarok esetén sokszor kettéosztja a felhőzet és így más csapadékmennyiséget mérnek a Mészán, Meszesen és Újmecsek-alján.

A kedvező természeti adottságokhoz még hozzájárulnak a mecseki természeti kincsek és mindezek együttesen érthetővé teszik azt a fejlődést, amely a szemünk láttára zajlott le az utóbbi fél évszázad alatt, de különösen a felszabadulásunkat követő húsz év alatt.

1910-ben 49 800, 1920-ban 47 000, 1930-ban 61 800, 1941-ben 73 000 ember lakik a városban, ma a becslések szerint a lélekszám meghaladja a 133 000 főt. 1930 és 1941 közötti időben 11 341 ember települt meg a városban és keres munkát.

1962-ben ezer emberre csak 11,3 éves születés jut és a természetes szaporodás 0,6. Ugyanakkor ugyancsak 1962-ben 1448 a városba bevándoroltaknak a száma. Az egy és harminckilenc éves emberek esetében a nők és férfiak aránya között szinte nincs különbség, addig a 40 és 59 év közöttiekénél 10—15%-kal több a nő. Hatvan évesnél idősebb nő közel 11 000 el közöttünk, míg ugyanilyen korú férfiak száma a 7000 főt sem éri el.

A tapasztalat azt mutatja, hogy a nők túlélik a férfiakat.

A város lakosságának felépítése erősen jelentezik lakásépítési programunkban is. 1960 és 1964 között több mint 12 700 lakás épült állami és magánérőből, 1964-ben 100 lakásra 340 ember jutott. Nagyok a lakásépítésre vonatkozó számok, de nagyok a város szívóhatására beözönlő emberek mutatói is. 1960-ban januártól decemberig 14 631 ember költözött Pécsre. Ebből és a többi évi városba költözöttök számából adódik az, hogy ma száz lakásra 30 emberrel több jut, mint 1949-ben. A lakásprobléma ma világprobléma, minden országban megoldásra váró kérdés.

A fejlődésünkhöz hozzátartozik az is, hogy 1587 lakás ma már távfűtéses, hogy az újonnan épülő házakban és iakásokban 98%-os a fűdészoba építés, vízvezeték-ellátás. És itt vetődik fel egy örökös pécsi probléma.

Hogyan állunk tulajdonképpen a vízellátással?

Egy város élete, fejlődése mindig a vízhez fűződik. A Történy, Tettye, Pellérd és a Duna évente 9 millió köbméter vizet tud biztosítani, a város lakossága elmúlt évben 8 millió köbmétert használt fel. Egy főre jutó vízfogyasztás 71 liter naponta. Egy új magyar találmány indul nemsokára világhódító útjára. E találmány felhasználásával az ipari szennyvizet is lóvízzel lehet tisztítani. Nekünk azonban itt van még tiszta tartalékként a Dráva is, amely nagy kavics- és homokmezőkkel rendelkezik és

mélyfúrással tisztított ivóvizet tudna szállítani.

A vízhasználati függ össze a város csatornázottsága is, amelyet 1923—25 között kezdtek szorgalmazni az egyetem Pécsre telepitett professzorral. Abban az időben a szennyvizet elárastották az utcák és szomorú kulturális állapotokat teremtettek. Ma már közel 140 kilométer hosszúságú csatornahálózat járul városunk kulturáliságához.

Közlekedésünk is sokat fejlődött. 1857-ben épült a Duna-gőzös jóvoltából Úszög—Mohács közötti szénszállító vasútvonal. 1859-ben a Pécs—Szentlőrinc—Bárcs felé vezető vasútvonal és 1882-ben a pécs—budapesti vasútvonal, amelyen hosszú órákon át döcögött az utas, míg Pestre ért. Ma valamivel több mint három óra alatt kényelmesen lehet eljutni a fővárosba és aznap vissza is lehet fordulni, minden különösebb fáradság nélkül. A régi kedves sárga villamosokat gyorsan járó autóbuszok váltották fel. 32 vonalon 272 kilométer úthosszában 1963-ban 37 millió 93 ezer utast szállítottak. Légitársaságunkat is évente 15 ezer ember veszi igénybe.

Életlehetőségeink is sokat változtak. A régi Pécsnek nagyon sok volt a rongyos, elesett embere. Ma az utcákon jólöltözött, magukra sokat adó emberek tízezeivel lehet találkozni. E mögött ott találjuk azt a nagyfokú ipari fejlődést, amely jellemzi városunk üzemét, bányászatát. Míg az 1930-as és 1940-es években munkásalad évi jövedelmének nem haladta meg az 1100 pengőt, addig a szocialista ipar-

ban dolgozó munkások havi átlagkeresete 1964-ben 2045 forintot tesz ki.

E jövedelem teszi lehetővé, hogy családonként Pécsen 354 kilowatt áramfogyasztás jusson és az évi összefogyasztás meghaladja a 135 millió kilowattóra fogyasztást, vagy azt, hogy a kiskereskedelem 1,4 milliárd forint forgalmat bonyolíthat le egy év alatt. A pécsi élelmiszer forgalom 5227 millió forint, az egy lakásra eső bűtorvásárlás 11 373 forint.

Ezek a hatalmas számok hozzák magukkal azután a fejlődés velejáróit, az egészségügyi, oktatási ellátást.

Bresztovszki 1906-ban készített egészségügyi fekete statisztikája szerint 100 proletár gyermekből 40 éri el a 14 évet, a többi nyomorbetegségekben, angolkórban, tüdőbajban pusztul el.

Ugyancsak 1906-ban tudósbajban 9 gazdag, 229 középgazdag, 2704 szegény és 39 hozzátartozó nélkül ínséges pusztult el.

Orvosellátásunk a húsz év alatt magas színvonalra emelkedett. Pécsen 10 000 lakosra 39 orvos jut. Ezeknek egy része az egyetemi intézetekben közvetve járul hozzá a betegellátáshoz. Egy pécsi körzeti orvosra 2977 lakos jut. A megyében 12,7 orvos jut 10 000 emberre. Szovjetunióban 19,9, USA-ban 12,8, Angliában 10,7.

Oktatás terén is nagy számokról adhatunk képet. 1964-ben 6500 fiatal járt egyetemre Pécsen, ezek közül 2400 nappali tagozatra, akiknek 90 százaléka ösztöndíjban részesült.

12 pécsi középiskolába 10 600 esti és nappali diák iratkozott

Lehet jobb a közvilágítás, minden lakás lehetne távfűtéses és sok sok igényt lehetne felhozni.

De ha ezek az igények teljesíthetetlenek is, egyelőre arra mutatnak, hogy mindannyian elértünk és kapaszkodunk a fejlődés meredekjén, hogy majd együtt és egy-szerűen érjünk a csúcsra. A bányászkolóniákból nagy utat tettünk meg Meszesig, Komlóiig. Látnunk kell azt is, hogy az országnak csak egy városa vagyunk és a tízmillió embernek csak egy százaléka, vagy valamivel többje.

Húsz év summázása minden ember szívében kell melegséget ébresszen, hiszen a mi munkánk, mindannyiunk munkája, küzdőképesség, vezetőke arán raktunk le egy olyan alapot, amelyre az elkövetkező húsz esztendőben építhetünk. Beléptethetjük a magunk és gyermekeink boldogságát, a jövőbe vetett töretlen bizalmunkat és hitünket.

Dr. Takács József

Gazdagodjék és virágozzék szabad, szép életünk!

EMÉKEZÉS

Fizetés voltam akkor. Egy kis határszéli somogyi faluban laktunk.

1944. december 31. Szilveszter napja. Komor, hideg, sötét este. Csikorog a hó és csikorognak a láncfalpak. Néha lövés dörren, részeg nációk tombolnak, ijesztgetve az amúgyis rémült lakosságot. Sötét van. Lassan elcsendesül a táj, közeleg az éjféli. Új év küszöbén állunk. Vajon mit hoz? Mit várhatunk? Az idő szalad és az óra elűtötte a tizenkettőt. Felkelt a hold, már nem olyan fekete az éjszaka. Csillagok a hó, szikráznak a csillagok. Ez már 1945. január 1-e, az új esztendő jön új reményekkel.

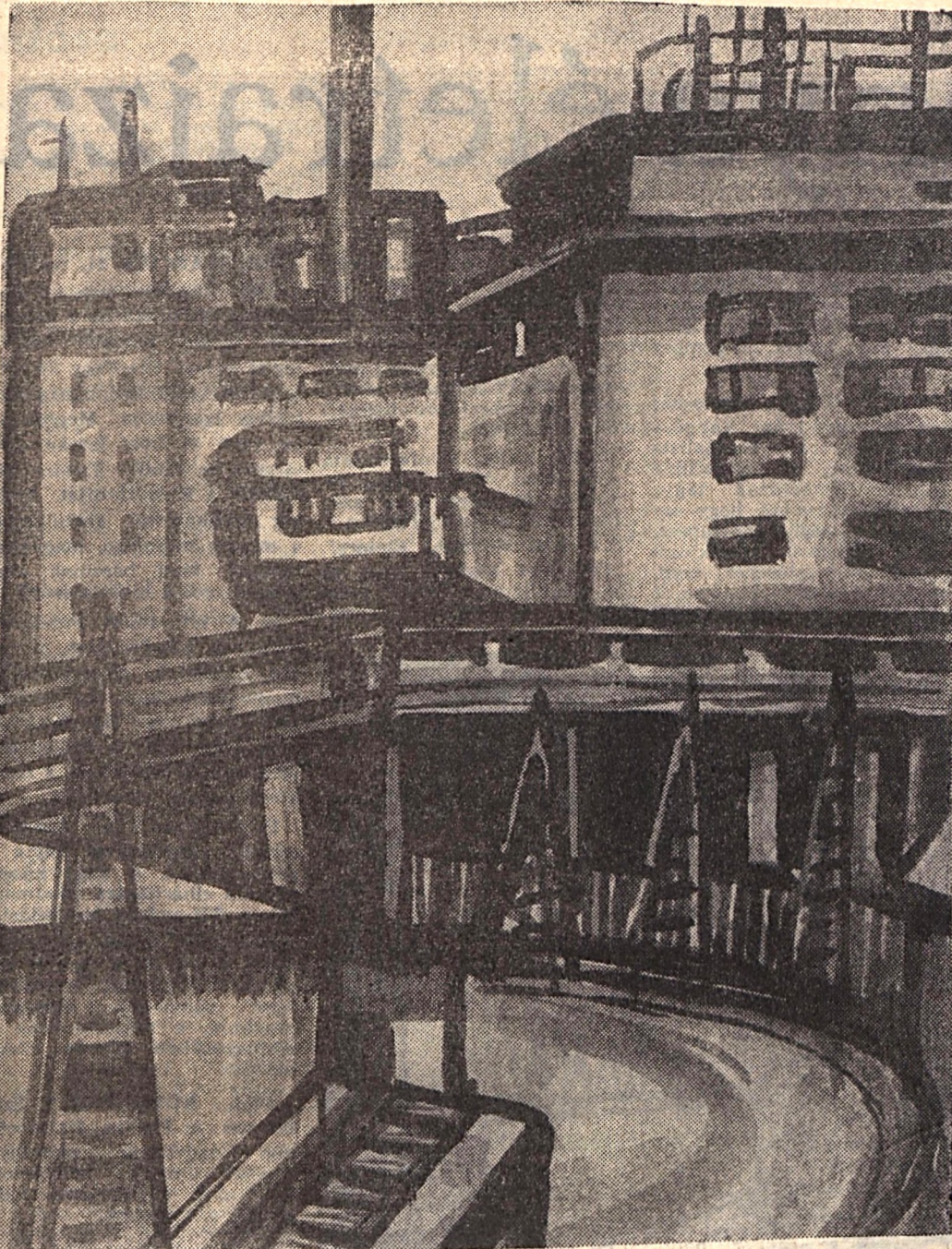
Múlnak a hetek, a hónapok és ha lassan is, de a náci szörnyeteg mégis térdre kényszerül. 1945. március 31-e, szombaton. Csillagtalan, sötét az éj. A faluban semmi sem mozdul, még a kutyák sem ugatnak. Mint elfogyott öreg temető, olyan csendes, néma a táj. Egy robbanás durva hangja szakítja meg a nagy csendet. Aztán még egy, majd több. Jaj, istenem, mi ez? Nem, ez nem ágyúlövés. A haldokló szörnyeteg halál-tusájában tör-zúz mindent, ami érték. A barlangjához vezető utat hidak, gyárak romjai évezik. Elhagyott házak hideg ablakai néznek farkas-szemmel vele. Gazdáik óvóhelyre, pincékbe húzódtak. Hangonnan sem hallatszik. Halkan szüveg a gyermek, sírni nem mer. Még nem tud semmit a világról, de ártatlan kis lélekére már a szörnyű vihar súlyos felhője nehezedik. Mi lesz? Hogy lesz? Megérjük a reggelt? Kérdések, melyre a válasz találgatás, de az emberek érzik azt, most már csak jobb jöhet.

Senki sem alszik. Az ideg-réptől, kiméletlen éjszaka ólom-lábakon halad. Lassan, mégis megvirrad. Gyönyörű szép társas reggel. Szinte hihetetlen, hogy egy ilyen éjszakát napfényes, madárdalozó reggel kövessen. Pedig így van. A pincékben előző emberek csodálkozó arca tekint a világra.

Lehetséges ez? Nem álmodunk? Örökre felejthetetlen 1945 húsvét déledőttje. Vidám hangulat, s újra mosoly játszik az emberek arcán.

Mitől van ez? Minden a régi és mégis minden új. Szébb a napfény, szébb a madárdal, szébb az egész természet, mások az emberek. Vajon miért? Mert ünnep van ma. Nem, nem a húsvét. Új, szébb, nagyobb ünnep van. Ezt érzik minden és mindenki.

Nézd csak, katonák jönnek! Ismeretlen egyenruha, sapkájukon virág, egy kis lovon geplegyver, arcukon mosoly. Otton vannak. Barátságosan intenek, körülnéznek, s mennek tovább nyugatra, viszik a szabadságot, viszik másoknak is. Délelőtt tíz óra harminc perc. Mi már felszabadultunk. Három nappal később, április 4-én felszabadult az egész ország. Fenséges nap!

Komlói szénosztályozó.

(Kraáky Éva tusrájza)

A munkásbizottság meg az urak

1930-at írtunk, amikor a hír végigfutott a kis falun: sztrájkolnak a kőbányászok. A kőbánya alig másfél kilométerre van a falutól. A macskaluki regényes völgyben nap mint nap hatalmas robbanások és a fűrőkalapácsok, valamint a robogó csillék zaja ébreszté a környék lakóit.

Ha idegen turista érkezik, nem tud betelni a gyönyörtől, a táj tündéri szépségétől, melyet a Mecsek hegység északi szegélye nyújt. Csörgedező patkójával egy tuat szépen kiépített forrása és a völgy két oldalán elterülő sziklás erdő, mely ilyenkor, tavasszal és nyáron valóságos paradicsoma az élővilágnak.

Amint elérjük a völgy elejét, mintegy öt-hat holdnyi rét terül el. Ezen a helyen a Horthy-rendszer urai kőbánya üzemet létesítettek. Így kívánták levezetni a megyében mindjebb növekvő munkanélküliséget.

Az üzem, amit a huszas évek elején kezdtek, ekkor már két-háromszáz fős létszámmal dolgozott és 35-40 vagonos a napi szállítása. Ez a munkáslétszámhoz viszonyítva igen jó teljesítmény, különösen, ha figyelembe vesszük azokat az eszközöket, ami akkor a termelés rendelkezésére állt. A bánya akkor már két szinttel dolgozott, sőt, egy ereszkés mélysztípus fejtésünk is volt, és a szállítás lőerővel történt. Két üres csillék tudott a ló felvinni és egy tele csillék tudott az ereszkéből kihúzni, de legtöbbször emberi erőre is szükség volt. A derűs égboltról a felkelő nap ezüstös sugaral már ontja a meleget, az amúgy is rekkenő meleg bányába, ahol a meleg megszorult, a légjárt pang és az emberek derékig meztelen testtel dolgoznak. Rakják a csilléket, törlik a követ, az izzadság szaga szinte bejárja a környéket, mert az emberekről úgy folyik a víz, mintha öntöznek őket.

Reggel 6 óra és az első vonat rakományára már is elindul az állomásra. Kígyózza gurul a szállítmány a kanyargós iparvágányon, mely másfél kilométeres útját megtéve érkezik az állomás rakodójára, hol vagonokba öntik az ott dolgozó munkások. Az üres vonattal indul a kis Diesel-mozdony vissza a bányába, hogy újabb rakományával újra és újra megtegye naponta vagy hússzor az utat. Úgy megy ez, mint egy ingaóra, bányától az állomásig, és onnét vissza.

De mi történt? Amint az első fordulónál a bánya bejáratához érünk, a vonat megáll, a szemafor pirosat jelez, a vonatot nem engedik a zúzó alá. A vonatvezető, ki egyúttal a négy személyből álló vonatkísérőnek is a parancsnoka, leszáll a vonatról és előre megy a bejáratához, ahol a bánya összes munkása csoportosult és eléggé hangos vitát folytatnak a bánya vezetőivel. Bérkérdésről, a munkaidő megrövidítéséről folyt a vita, míg egy idősebb munkás kilépett a tömegből s felállt egy eldöntött csillére és beszélt a tömeghez. Elmondta, hogy milyen körülmények között élünk. Azt, hogy a napi 10-12 órai megfeszített munkánkat alimizsnával honorálják (egyébként az üzem neve is ezt árulta el „a Horthy Miklós segélyalap kőbányája”). A napi kereset, köfektöknek négy-öt pengő, a többi munkás 2,50-3,50 pengőt keresett. Majd kijelentette, hogy addig nem vagyunk hajlandók tovább dolgozni, míg az igazgatóság az általunk választott 8 tagú munkásbizottsággal nem tárgyal a napi-renden szereplő kérdésekben. Elmondta, hogy az igazgatóság elutasította a bizottságot és megfenyegette a munkásokat, amennyiben nem mennek azonnal vissza dolgozni, hozat máshonnan munkásokat, akik ennél is olcsóbban fognak nekik termelni. A munkásbizottság határozatot hozott,

amellyel a dolgozók egyet is értettek, s ezzel el is kezdődött a sztrájk. A munkások zöme behúzódt az erdőbe, egy része pedig őrséget állt a bánya bejáratánál. Senkit nem engedtek be, persze, akadott olyan is, aki ment volna dolgozni. A 8 tagú bizottság két csoportra oszlott. Az egyik állandóan a munkások és a bányavezetőség között tárgyal, a másik pedig Pécssett felkereste az alispánt, mivel a kőbánya-üzemnek 6 volt a teljhatalmú ura. Dél-előtt 11 óra. A bánya Komló felőli bejáratánál megjelent négy csendőr, valamint a Hosszúhetény felőli bejáratnál szintén négy kacsastollas állt az útját a hazafelé tartó munkásoknak. Bementek az erdőbe és a tömegből a náluk levő névsorban szereplőket őrizetbe vették, míg a többi felszították: ha nem hajlandók dolgozni, azonnal hagyják el a bánya területét.

A lőt napig tartó sztrájk nem járt eredménnyel, így a harmadik napon a munkát folytattuk. Nyolc munkatársunkat a csendőrök bíróságunk adták át. Az elsőszámú eljelenítő az üzem szaktanácsadója volt, aki gondoskodott arról is, hogy az általa koholt eléggé súlyos vádat kelőképp szemtanúkkal bizonyítani is tudja. Könnyen ment ez neki, mivel a bánya bejárata előtt egy gyönyörű és jól menő csárdája volt, ahová az ilyen hamis tanúzásra hajlamos egyének szívesen jártak, különösen ha más bőrére kellett inni. Csakhogy most rosszul válogatta ki embereit V. úr, ez a tárgyaláson be is bizonyosodott. A vádlottakat ugyanis felmentette a bíróság bizonyítékok hiányában. Munkát ugyan nem kaptak ott többé, de hát boldogok lehetnek, hogy be nem csukták őket. Ez volt a sokat reklámozott horthysta demokrácia.

Pálfalvi Nándor

Fiamnak mesélek

Teljes idő eszmény a kályha körül ül a család Kisfiam uncsol mesélj anyám de igazat mondj igazat mesélj

Két arca van. Nyomok meséjele elkezdtem neki az igaz mesét. Mondom a régi világ a hátró rossza a felszabadulást a mindig jobbat sok évet kell emélnem újra és újra kicsit még nem érti de figyelj nagyon hogy terdet ezzen a gyerekhana mily friss máis jollimas benne az életünk újul csak a történet régi

Pálai Sándorné

Egy kommunista emlékezik

(P. L. volt vöröskatoná szavaból)

Dermedt lidérek riasztó tűzében nőttek ki a félelem sarából, előttem libegtek kénes lángfalk, s harag dörgött egyikük szavából: Maradj, te balga, ha szereted életed! De bátran léptem, bár szemem lehunyva volt.

Merevre zárt szemhéjaim előtt táncoltak csáplarak sötét foltjai, de kinyitottam, akartam látni s im! a közelgő fény miként bontja ki jelelemlárvák bús, nehéz eredetét. S felszabadultam, ó, kacagtam mily nagyon! Hányan botorkáltunk nehézkes saruvel a múlt rémitőn rőt árnyain át, s borzadtunk soká fekete viskókban, míg megtaláltuk a fényt s palotát!

Kimpf László

Titkos találkozások

— Egy veterán intelmei —

Tegnap, mi öregebbek mindnyájan emlékszünk a győzelemre, de azokra a szörnyűségekre is, amelyek a munkáshatalom leverése után vártak ránk. A 19-es Tanácsköztársaság idején még csak 15 éves voltam, de nagyon örültem, hogy sikerült kivívni szabadságunkat. Sajnos ez nagyon rövid ideig tartott. Utána pedig még több szenvedés, megpróbáltatás várt ránk. Munkát nagyon nehezen, nagy egyáltalán nem kaptak. Besoroztak. Még visszagon-dolni is szörnyű, milyen dolgokat kellett látnom! Csendőrök őriztek bennünket fiatal katonákat, nekünk pedig Dombóváról kellett a társainkat Tamásiba szállítani. Kivégzésre vittük azokat, alakkal együtt harcoltunk! Volt közöttük egy izenegy gyermekes családja. Nagyon sajnáltam a többi társamat is, de ez az ember volt számomra a példakép. Érihető, hogy az ő halála fáj legjobban. Szinte fizikai fájdalom okozott. Mikor kihozták a házból, amely ma már ólnak se nevezhető — a sok gyerek és a felesége úgy jaj-vezékeltek, hogy majd a szívem szakadt meg! Ő meg csak állt és nézte a gyermekeit, feleségét, lákat utóljára láthatott! Szeméből pedig folytak a fájdalom könnyei!

Szívesen szöktem volna vele, de ez lehetetlen volt. Mindkettőnkét kivégezték volna. Nem a gyűvaság tartott vissza! A helyébe akartam állni, amit vele abbahagyattak folytatni akartuk, mi, akik élve maradtunk. A családján ahogy tudunk segítettünk. Mikor aztán társainkat, a csendőrök kivégezték, egy ideig békén hagytak bennünket. Akik megmaradtunk, igyekeztünk kihasználni ezt az időt a maggalom érdekében.

Titokban találkoztunk hol itt, hol ott, de leginkább az erdő nyújtott oédelmet nekünk. Emszer így is majdnem ránkáláltak. Sikerült azonban idejében szétszélednünk. Ezekes a titkos találkozásokon arról tárgyaltunk, hogy hogyan tudnánk segíteni magunkon és társainkon. Bizony sokszor életünk kockázatásával is belevágtunk olyan dolgokba, amely megoldhatta volna helyzetünket, de kevesen voltak, és bizony még a 44-es háború sem végződött volna sikerrel az elnyomók ellen, ha nem jönnék a azozet felszabadító csapatok. Nekik köszönhetünk mindent.

Nekem a második világháború alatt már négy gyermekem volt. Az ötödik a felszabaduláskor, 45 májusában született. A többi is még kicsi volt, képzelték, mennyi gonj, vesző-dés és nyomorgás jutott osztályrésül mindnyájunknak. Hisz akinél nem volt sok gyerek, az is nehezen tudott létezni a mi fajtánk körül. Nekem nemcsak a gyerekekkel kellett törődnöm és nemcsak a feleségemmel.

Valami viszonyt mindkettőnkét magával ragadott, vitt a munkásozástól harcába. Szívesen mentünk. A sok rettenés, a borzasztó élmények emlékei nem múltak el, nyomom hagyta szívünkben, lelkünkben, de soknak a testén is. Sok hadirokkant él ma is, akik még nem felejtik el, mi történt velük, miközben a felszabadulásért harcoltak. Most már jól működik a mérleg nyelvem, nem ingadozik!

Gyermekemre büszke vagyok. Ők 58-ban is szívükön viselték hazánk sorsát. Nem szeretem a nagy szavakat, de az még kildőnközök belőlem, hogy a fiatalok nagyon jó életet teremthetnek maguknak, ha egy kicsit jobban meg-értik az idő szavát. Vannak közöttük ugyanis olyanok, akik nem érik, hogy az ő jó munkájukra is szükség van. Ezek kevesen vannak, de a mi társadalmunk még ennyit sem tűrhet meg! Nagyon jó hogy a szocialista brigádok egy-egy lépéssel mindennap közelebb viszik az embereket a szocialista életformához, felkeltik bennük a kulturált élet meg-teremtéséhez szükséges törekvést!

Lejegyzte: Friesz Györgyné

Diesőség és háta felszabadítóknak, a Szovjet Hadseregnek!

A bányá életrajza

1944. NOVEMBER. A katonai parancsnokság utasítására műszak után lövészárk-ásás Hird község határában. Az időjárás nem valami isteni. Fúj a szél, esik az eső. Az árus vontatottan halad. Törül a lapátnyel, csorbul a csukány, a kapa. Igazi konior, szomorú ősz. Közélen dörögnek a szovjet ágyúk, látszanak a torkollatúzek. Munka közben az emberek összedugják a fejüket, sutlognak, reménykednek, hogy megszűnik sanyargatótt sorsuk, a nyilas remuratomnak befellegzett.

Műszak kezdéskor Vasason a Thomonn-aknál felolvasóterem dobogóján Fritz Bandi, a főkapnász szónokol. Erélyesen motogatótt, hogy érvényt szerezzen szavainak.

November 27-én mindenki jelentkezzon Szabolcsra a esendőrőrsön három napi élelemmel. Aki nem jelentkezik, azt a hadbírótság felelősségre vonja.

Fritz szavai süket fülekre találtak. Senki nem ment el a grülekezőre, Szabolcsra. A közeli erdőben, szőlőkben bújkáltak. Huszonnyolcadikán a esendőrőrs is elchelhődött, megszűnt a kakastollasok uralma.

Másnap az előmerészkedő, az aknára igyekző Kopa Lajos, Árvai Pál, Bóza János, Bogdány János, Benkő Pál, Papp János, Wollár József a bányászotthon előtt pillantotta meg az első szovjet katonát.

— Stoj! Így! szudá!
— Ant a karjával, hadonász gépisztolyával. A megszépített társaság féltéken hallag oia.

— Bányászok vagyunk. — Magyarozzák szóval, kézzel, lábbal.
— Ne féljete. Mi barátok vagyunk. Segítünk nektek — mondja a katoná. — Csak előbb Berlinbe megyünk, mert semmisíteni a fritzeket. En is bányász vagyok, addig helettünk is dolgoztatok.

— Az első találkozás szovjet katonával, szovjet bányászokkal.

Első Duna Gőzhajózási Reszerváltásának bányája MESZHART szénbánya lesz. Harmadnap, december másodikán megkezdődik a széntermelés a bányában. Rongyosan, sokszor éhesen, keserű, olajos, kukoricás kenyéren vívják a szénésatát a 100 mélyen Boros János, Nimsz József, Duzsi István, Tóth János, Hegedűs István, Horváth István, Alvári János és társai. Elkísérte esőben, hóviharban a szénvonatot Buda-pestre Berki Fülöp és a „bevásárló” Kovács Józsi bácsi, hogy ott is meginduljon a termelés, meleg legyen a kórház, az iskola, az óvoda.

1945. MÁRCIUS 15. Az akna ünnepi díszbe öljözött, zászlók, virágok, sokasága. Névadó ünnepélyt tartanak a dolgozók. Az aknatorony falára Thomann nevének helyére „Petőfi Sándor” a magyar szabadságharc lánglélekű költőjének neve kerül.

Az avató beszédet dr. Hajdú Gyula, a pécsi bányászok harcósultú vezetője mondja. Thomann nevével együtt előtűnt az aknáról a bányászok szomorú sorsának meg az emlékeztetője is.

1946 augusztus 15-én a zsákba cipelt semmitérvó mill-billipengő helyett Krasz Tóni bácsi az üzem becsületben megőszült pénztárnoka forinttal fizeti a szénésaták hőseit. A forintért lehet vásárolni kenyeret, élelmet, cipőt, ruhát. Az évek során Petőfi-akna több alkalommal „Elüzem” versenyzású tudajdonos.

1950. OKTÓBER 15. A bányászok vendégeket fogadnak Pécsen a fellobogozott repülőtéren. Vlrággal köszöntik a gépből kilépő Michail Iljics Legvinyenkót a Garlovszki Korulót, Dombaszi Bányá üzemvezetőjét. Bányászgyenruhája fekete posztolán rajgogó a Szocialista Munka Hőse” rendjel és a kis vörös zászló jelzi, hogy a Szovjet-unió Legfelsőbb Tanácsának tagja. Kabátja hátulján három éremszalag: a Lenin-rend.

A másik ismerős, akit üdvözölnek, Pável Podzsárov Kuznics sztahanovista vajúr. Hatalmas termetű, szőkehajú szovjet bányász. Kék bányászruháján kitüntetések. Mellén ott van a kétszer kiérdemelt Lenin-rend, mellette a „Vörös Zászló Rend”. Nem hiányzik ruhájáról a szocialista munkaverseny eredményének elismerése sem. Három munkaverseny kitüntetése van és a „Becsület Rend”.

A fogadás után Pécsbányán a bányában Kóré János munkahelyén adta át tapasztalatát

— kab és Tavasz Lajos frontbírógók jövesztik a szentet a Podzsárov ciklusos módszerrel. A MESZHART bányáüzem 1950. évi tervét december 21-én fejezte be.

1952. MÁJUS 20. István-aknára érkezik Iván Valigura Trofimovics, a Szocialista Munka Hőse, a Szovjetunió Legfelső Tanácsának tagja, sztahanovista vajúr, hogy egy hétig újabb segítséget, tapasztalatot nyújtson a ciklusos módszer terjesztéséhez, eredményesebb alkalmazáshoz. A módszerátadás Forall Jakab

Júniusban a ciklust legjobb teljesítő brigádok huszonnyolcezer forint jutalmat nyernek. Ruffli Lajos és Tavasz Lajos István-aknán a szovjet—magyar barátság ápolására MSZT-brigádótt alakít, mely november 7-re befejezi 1952. évi tervét.

Ruffli Lajos sztahanovista vajúr tollat ragad kérge teverébe és megírja a szép eredményt a Szovjetunióba.

„Kedves Valigura Elvtárs! Örömmel közlöm, hogy az Ön által tanított kiváló munkáért a Nagy Októberi Szocia-

1953. MÁRCIUS 21. Az Orvagház fogadótermében tudomány a munka és a művészet kiváló művelői között foglal helyet Kis-Nagy József, a MESZHART Szénbánya helyettes igazgatója. Meghatóttva veszi át Dobi István elvtárstól az Elnöki Tanács elnökétől a Kossuth-díjat. Amikor munkatársai gratulálnak a mindig mosolygó, magyaros bajúszú Józsi bácsinak, szerényen szól a kitüntetéséről.

— A kitüntetést mindannyiuknak köszönhetem, szívesen segítettek elgondolásaim megvalósításában. A kitüntetés kötelez is. Bányáinkban még igen sok a különleges probléma, a gázkötés, a nagy közetnyomás elhárítása.

Petőfi-aknán a kutatási osztály irányításával folyik a gázlecsapolás. A nagy közetnyomás elhárítására alkalmazák a TH-gyűrűs biztosítást.

Kis-Nagy József kitüntetésében testet ölt a szovjet bányászok segítsége, a szentet fejtő bányászok áldozatos munkája, a műszakiaknak a ciklusgrafikon sikeres alkalmazása.

1954. NOVEMBER 7. Szabolcsra a Puskin Kultúrotthon nagyterme zsúfolásig megtelt ünneplő bányászokkal, akik figyelmesen hallgatják a szónokot.

— Tisztelt Elvtársak!
Kettős ünnepet ül ma a pécsi bányászok. Ünnepli a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 37. évfordulóját — mondja Czottner Sándor szénbányászati miniszter — és ünnepli jó munkájának gyümölcsét; azt, hogy kiváló eredményükért a Népköztársaság Elnöki Tanácsa a párt és a kormány a Pécsi Szénbányászati Trösztöt a Munka Vörös Zászló Erdemrendjével tünteti ki. Milyen szép is ez a két ünnep elvtársak és mennyire egybe illő! Amikor most az Elnöki Tanács nevében átadom a Pécsi Széntrösztnek a Munka Vörös Zászló Erdemrendjét, egyben a pártunk és kormányunk, az egész magyar nép nevében kiadvánok a tröszt minden vezetőjének és dolgozójának eredményes munkát, jó egészséget.

Ezen a napon kapja meg Szilovek Antal István-aknánál vajúr a Szocialista Munka Hőse kitüntetést.

A Pécsi Széntröszt november 26-án teljesíti első ötéves tervét.

1955. MÁRCIUS EGYIK NAPJA. István-akna felolvasótermében beosztás előtt munkatársai egymásután gratulálnak Ruffli Lajos sztahanovista vajúrnak a Kossuth-díjhoz. A barátoknak megilletődve válaszol a kitüntetés.

— Iván Valigurától átvett és a nevről elnevezett módszerrel a Tavasz Lajos brigád két műszak alatt lefejt a pásztát a nagyteljesítményű szovjet fejtőkalapácsokkal. A módszer széleskörű alkalmazásának érdekében munkamódszerátadó lettem. Számos tanítványom szármalya túl teljesítményeimet. Ezért kaptam a Kossuth-díjat, amit barátaim pektek is köszönhetek.

Bányász üdvözléttel:
Iván Valigura Trofimovics sztahanovista vajúr.”

Szabolcsfalusi házak. (Érdy Győző tusrajza.)

Pável Podzsárov. Megmutatta hogyan kell hosszú betöréssel eredményesen meddő kőzetben feltörést kihajtani. A ciklusos módszer alkalmazását a fejlesztésben a Hartmann frontbrigád munkahelyén mutatta be.

— A szerszámaikat tartásuk állandóan jó karban és a szén jövesztésénél — javasolta Pável Podzsárov — bátran alkalmazzák a ciklusgrafikonot és akkor maguk közül is lesz sok sztahanovista. Tapasztalatainkat használják fel országuk erősítésére.

A kifürdés után a „Zalka Máté” Kultúrotthon nagytermében találkoztak a vendéglátók a kedves vendégekkel. Bózsér János, Buzás Rezső, Farkas József, Sudár Ferenc Kossuth-díjas vajúr veszik körül Podzsárov és Legvinyenkó elvtársakat. Beszélgetnek, vitatkoznak eredményekről, élményekről, a barátságról, a családról. Búcsúzás előtt a pécsi bányászok ajándéktát, a miniatűr fejtőkalapácsot, bányászlámpát, csákányt és egy gyönyörű Zsolnay szoborcsoportot Sudán Ferenc nyújtotta át a vendégeknek.

Ez a második találkozás a szovjet bányászokkal.

A tapasztalatsere után naponta a reggeles és délutános műszakban a fejtésfronton a vajúrók csak a szentet fejtik, a segédvajúrók csak ácsolnak. Az éjeles műszakban a brigádvezetők irányításával a csillések végzik a készlet letakarítását, a csúszdák áthelyezését, a pillérezést, a fa és deszka bekesztését.

Pécsbányán Sudár Ferenc Kossuth-díjas vajúr brigádja, Gjóch Imre csapata, Jelenazky János, a Szocialista Munka Hőse brigádja, Vasason Ferenc János és Nimsz József lejtsai csapata, Szabolcsra Forall Ja-

listá Forradalom 35. évfordulójára alkalmából a Magyar Népköztársaság a Magyar Munkáért arany fokozatával és az ezzel járó ötecezer forint pénzzutalommal tüntetett ki.

Mint első magyar tanítványa, nagyon szeretném, ha az életben még számos alkalommal találkozhatnánk és személyesen számolhatnánk be egymásnak munkánkról, eredményeinkről. Fogadja Ön a pécsvidéki bányászok meleg és harcos üdvözlését.

Elvtársi üdvözléttel Ruffli Lajos sztahanovista vajúr.”

Iván Vallgura Trofimovics is szívesen ír munkájáról, stkerelről a barátoknak, Tavasz Lajos brigádjának.

„Kedves Ruffli Lajos Elvtárs!
Köszönjük barátii leveleteket és szívből jövő jószereket kívánunk. Nagy érdeklődéssel olvastuk soraitokat és nagyon örülnék sikeretteknek. Kérésre elhatároztuk, hogy válaszunkban az új K. K. P.—I. szénkonbája munkájáról írunk Nektek.

A széntermelés a kombája segítségével dőlés irányába húzódo pásztában történik. A gép köztétre van erősítve, a kötéll mozgása csiga segítségével történik. A kombája fogakkal ellátott fúrókoronával jövesztii a szentet. A fúrókorona a kitermelt térből a fejtést szint felé haladva jöveszt, visszafelé pedig üres járatban megy. Az ácsolás közvetlenül a jövesztés után halad. A brigádunk minden lehetőséget kihasznál.

Sok sikert kívánok Nektek kedves magyar barátaim és munkában és az életben.

Bányász üdvözléttel:
Iván Valigura Trofimovics sztahanovista vajúr.”

Pécsen és Komlón állandóan terebélyesedik a Ruffli-mozgalom és a Pécsi Szénbányászati Tröszt évi tervteljesítésének napja december tizenkilencedike.

1956. SZEPTEMBER 2. A HATODIK BANYASZNAP. Méltón ünnepli a bányásznapot Petőfi-akna; háromszoros Elüzem. Kiknek az érdeme e megbecsülés?

A Tavasz Ferenc brigádé, mely a Kopa Lajos ifjúsági brigáddal, a Hankisz József csapattal, mely a Szabó Antal fejtési csapattal versenyez, hol az egyik, hol a másik az első. Vándor Ferenc főemvezető, Markó Imre főmérnök, Krauth Ferenc, Uranka Jenő, Szakcsi Jenő, Weibl Dező körletvezetők végrehajtják a műszakfejlesztési tervet. A szállítótávokat TH-gyűrűszel biztosítják. A hármas társóban Diesell-mozdony, a négyes társóban akkumulátoros-mozdony vontatja a csilléket. A kisebb-nagyobb zökkenők, az elmeddőlés, a nagy nyomás ellenére is érvényesül a ciklusgrafikon.

Vándor Ferenc üzemvezető a hibák, akadályok elhárításánál figyelembe veszi a munkások javaslatát.

— Gondoskodunk róla, hogy clegendő fa, deszka, esüszda, üzemképes gép legyen a fejtesekben — mondja Vándor Ferenc — bővíjük a vágatokat, javítatjuk a vasutat. Gyerekek, csak ti nyomjátok meg a fejtesben a gombot.

A jó műszaki irányítás elhárította az akadályokat. A „gyerekek” Tavaszék, Kopácsi, Hankiszék, Szabóék megnyomták a gombot.

Eredmény! a hatodik bányásznapi Vasas háromszoros Elüzem. Vándor Ferenc üzemvezető boldogan átveszi a Munka Vörös Zászló Erdumrendet.

1960—1963: VASASON. Központosítják a fejtésfrontokat. A külszínen és I./A. szinten megkezdődik a szén termelése. A külszínen Bátal Sándor szocialista brigádja fejtii a szentet. A külfejtésből dömperek szállítják a szentet a szilóba. I./A. és I. szinten kaparó és gumiszalag váltja fel a csillézet. A nagy döntőnéi sürített levegő mozgatja a töltőgaratot. Diesell-mozdonyok szállítják a fémre mestelt 4000-es TH-gyűrűvel biztosított szállítótávaton a szentet az aknarakodóra. A központosított fejtésfronton Ortlieb István és Reubál József frontbrigádja műszakonként nyolckilenszáz csille szentet termel.

1964. JANUÁR ELSEJÉTŐL Petőfi-akna négynevedes műszakban dolgozik. A négynevedes műszak kidolgozása és sikeres bevezetése Schiffler Béla főmérnök és Gergő György bányamérnök érdeme. Az első és második nevedben a fejtesekben a szén jövesztését végzik. A harmadik nevedben átépítik a csúszdákat, törőleznak az acélátamos fejtesben. A negyedik nevedben omlasztanak. A feltárásnál és elővájásnál PLM. 3. szovjet rakodógép végzi a készlet csillébe töltését. Sürített levegővel, vízzel felszerelt fúró szolgálkával törtérik a vajúró lefúrása. Szocialista Brigád lett a Schmiéd József és a Beck József elővájóbrigád.

A négynevedes műszakváltás bevezetése magasabb szintű ciklusgrafikon szerinti termelés, mert növeli a termelékenységet, a munkádó jó kihasználását.

Húsz éve születik a szép eredmény, erősödik az örök barátság Moszkvában, Budapesten, Pécsen, a Mezeid Széntrösztnél, a Donyc Szénbányánál. Naponta tartódnak az öröm, a vidámság, a bánat, a szomorúság, a siker, a kudarc. Megszakítás nélkül ismétlődik az élet ciklusgrafikonja.

Az ünnep jelentősebb eseményei — d'ohéjban

A tröszt pártbizottságának fogadása

Április 2-án délután két órakor Stier József PBT-titkár köszöntötte Pécsen, a tröszt székében azokat a húszéves párttagokat, akik jelentős párt- és állami frukciót töltöttek be húsz év alatt. Átadta a pártbizottság köszöntését az áldozatos munkáért, majd a Központi Bizottság emléklapjait nyújtotta át a veteránoknak. Egyidejűleg tárgyjutalmakat is osztott ki a pártmunkásoknak.

Pataki Mihály elvtárs ünnepi előadása

Másodikon délután három órakor Pataki Mihály elvtárs, országgyűlési képviselőnk, trösztünk igazgatója tartott ünnepi előadást felszabadult hazánk húsz esztendejéről Pécsen, a Börgyárban.

Kamarakiállítás a Puskin Művelődési Ház klubjában

Ugyancsak másodikon délután öt órai kezdettel nyitották meg a pécsi festőművészek kamarakiállítását Pécs-Szabolcs-on a Puskin Művelődési Ház Munkásklubjában.

Dr. Szabó Gyula elvtárs mondott megnyitóbeszédet, majd Kelle Sándor festőművész mint tárlatvezető ismertette a kiállított képeket.

A kiállításon képeivel Soltra Elemér, Martyn Ferenc, Bizse János, Simon Béla, Kelle Sándor és Lantos Ferenc szerepelnek.

A kiállítás megnyitása után, este a Művelődési Házban ünnepi gyűlést rendeztek, amelyen a művelődési ház és a MÁV vegyeskarának egyesített kórusa, valamint az Irodalmi Színpad és az Óvodások léptek fel nagy sikerrel. Közreműködött a Petőfi laktanya KISZ-szervezetének művészeti csoportja is. A gyűlésen Mihelutti Ferenc párttitkár mondott ünnepi beszédet.

Ünnepi taggyűlés a Villamos Üzemnél

A Villamos Üzem pártszervezete április 2-án ünnepi taggyűlést tartott a Május 1 Kultúrotthonban. Az üzem kommunistái ez alkalommal ünnepelték a párt régi harcosait a „20 éveseket”.

A megemlékezést Kovács István elvtárs, a Mecseki Szénbányászati Tröszt Pártbizottságának pto. vezetője tartotta. Értékelte az elmúlt 20 év politikai, társadalmi és gazdasági eredményeit. Megemlékezett az ipari munkás-ság korábbi és jelenlegi helyzetéről. Méltatta április 4. jelentőségét, hazánk felszabadulásának 20. évfordulóját. Tolmácsolta a Központi Bizottság és a Trösztbizottság köszöntését a hallgatóság sorában ülő veterán harcosoknak és a Villamos Üzem összes

kommunistáinak elismerését fejezte ki.

Ezt követően arra kérte az idős, de a fiatal kommunistákat is, hogy az előttünk álló nagy feladatok megoldása érdekében továbbra is fiatalos lendülettel és becsülettel végezzék munkájukat. Ezután az üzem párttitkára, Kanyar elvtárs, és KISZ-titkára, Schraub elvtárs mondott köszöntet az üzem összes dolgozóinak nevében azért az áldozatkész munkáért, amelyet a jelenlevő idős harcosok az üzemért és a társadalomért tettek.

A Központi Bizottság által adományozott „Emléklapok” átadásával egyidőben, a mai 20 évesek vörös székfűvel és könyvvel kedveskedtek 15 idős elvtársnak.

Kanyar Gyula

A 20 éves párttagok ünneplése Északon

Március 20-án pár nappal hazánk felszabadulásának 20. évfordulója előtt bensőséges ünnepség színhelye volt az új mázai kultúrház. Az Északi Üzem kommunistái gyűltek össze, hogy ünnepeljék azokat a társaikat, akik több mint 20 éve részt vesznek a párt harciban.

Az érkezőket munkásindulók pattogó ritmusa fogadta. A találkozónál kedves jelenetek játszódtak le. Elvtársak, barátok, harcosok találkoztak Nagyanyókról, Mázáról, Szászvárról. Akik 1944-45-ben a pártot szervezték, résztvettek a proletárdiktatúra megszervezésében, megerősítésében. Elenjártak a szocializmus építésében. 1957-ben újjászervezték a pártot és ha kellett, fegyverrel is védtek a munkások hatalmát.

Az ünnepi taggyűlés résztvevőit András Ferenc elvtárs, a mázai MSZMP alapszervezet titkára üdvözölte. Keszler Ferenc elvtárs, az Északi Üzem MSZMP szervezetének csücsk-titkára, méltatta az ünnepeit elvtársak tevékenységét.

Beszéde után megható pillanatok következtek. A „Fél vörösök, proletárok”... dallamára, egyenruhás úttörők virággal kedveskedve, átnyújtották a Központi Bizottság emléklapját az ünnepeleseknek. Az ünnepi aktus nagyszerűségét ütemes tapsra készítette a gyűlés résztvevői.

Máld Srtigencez Pálné, az általános iskola igazgatója átadta a nyolcadik osztályt most elvégző párttagoknak, köztük Zádori elvtársnak, aki húsz éve párttag, az általános iskolai bizonyítványt.

Riportereink, tudósítók jelentik

a 20. évforduló eseményeiről

(Folytatás az 1. oldalról.)

millió forint értékű társadalmi munkát végzett. Az önkéntes munkavállalók ott voltak a parkosításnál, a fásításnál, a vízvezeték hálózat bővítésénél, és folytatták azt a nagy munkát, melyet a szocialista brigádok kezdeményeztek: a Sikondai út építését.

Az elismerő szavak után, Árkoszálási Károly, a tanács vb-elnökhelyettese érmeiket, okleveleket adott át. Antal István, Szerencsés Rudolf, Stecsovics István, Lipők Károly, Szücs Imre, Bajzák Péter és dr. Bihari Lajos ka-

pott díszes oklevelet és érmet. Egyenként 150 órán felül teljesítettek társadalmi munkát. A 80 órán felüliek közül Orsós József, Bányász Rezső, Szilas Adolf, Rautenkranz József, özv. Stemler Józsefné, Tóth Ferencné, Farkas Ferenc és Vaszkó Elek részesült oklevél kitüntetésben.

Az üzemeket, iskolákat és szervezeteket szintén oklevéllel jutalmazták. Kossuth-bányát két oklevéllel tüntették ki, külön kiemelve az 50-es szocialista brigádot. A vágáriskola, a mázai KISZ-szervezet, a kenderföldi és a Kos-

suth-aknai iskola szintén oklevelet érdemelt ki.

— Annak idején 40 órára tettem felajánlást — mondotta Bajzák Péter vágár. — Ahogy fokozódott a munka inteme, úgy növekedett az óraszám is. Így a vállalt negyven helyett 180 munkórát teljesíttem. Én is az 50-es szocialista brigád tagja vagyok, s minthogy a megbecsülés kötelez, arra törekszem, hogy az idén elérjem a 400 órát.

A kiemelkedően dolgozó Orsós József véleményét is feljegyeztük: — Igazán örülök annak, hogy a város vezetői által rendezett fogadáson én is részt vehettem. Ez a kedves vendéglátás, no és a díszoklevél arra ösztönöz, hogy más alkalommal is részt vegyek a társadalmi munkákon.

Munkás-művész találkozó

Nagyszerű munkás-művész találkozóra került sor a múlt héten Komlón. Béla-akna dolgozója a Juliász Gyula Munkásklubba hívták meg a Pécsi Nemzeti Színház művészeit. A vendégek kitűnő műsorral kedveskedtek. A fellépők közül különösen Pécsi Ildikó, Takács Margit, Péter Glizi és Vágner József aratta a legnagyobb sikert. Vendégszereplésük jó szolgálatot tett a baráti kapcsolat kialakításához. Egyöntetű volt az megállapítás, hogy az ilyen találkozók elősegítik a művészet megismerését. Igényként vetődött fel, hogy a munkás-művész találkozókat rendszeresíteni kell.

A műsor után rövid nyilatkozatokat jegyeztünk fel. Gungl Ferenc üzemvezető: — Dolgozóinknak nagyon jól esett a figyelmesség, hogy valamennyi művész tudása legjavára adta. Takács Margit színművésznő. Nagyon szeretem a komlói közönséget, immár 13 éve járok a bányavárosba.

Szolnok Miklós üb.-titkár: — Ez a munkás-művész találkozó arról győzt meg bennünket, hogy szorosabb kapcsolatot alakítsunk ki. Ezt mi többek között azzal akarjuk kifejezésre juttatni, hogy az eddiginél jóval több bérletet vásárolunk.

Pécsi Ildikó a művészetkedvelő bányászokkal

Foto: Mikolasek Tibor

Emlékeznek a komlói veteránok

Terített asztal és köszöntő szavak fogadták pénteken a komlói veteránokat a párház v. b.-termében. A városi pártbizottság az 1945 előtti harcokban résztvevő idős embereket hívta meg, hogy április 4-e alkalmából kifejezze elismerését.

Neubauer József, a pártbizottság első titkára mondott pohárköszöntőt. — Az, hogy ma a szocializmus teljes felépítésén dolgozhatunk, az, hogy méltán ünnepelehetünk, köszönhető nemcsak a szovjet hadseregnek, hanem az idős elvtársaknak is, akik fő részesei voltak a nehéz harcoknak. Ódázó munkájukkal, gazdag tapasztalataikkal segítették a kibontakozást, a munkásmozgalmat.

A méltató szavak után a veteránok sokáig együtt maradtak, s baráti beszélgetés közepette elevezték fel a régi emlékeket. Mi is feljegyeztünk néhány epizódot.

Papp István nyugalmazott aknász: — Számomra az volt a legnagyobb élmény, amikor 1948-ban ott lehettem Budapesten a szakszervezet központjában, amikor a Komlói Szénbányászati Tröszt részére átvehettük a kormány által adományozott magas kitüntetést. Abban az időben vágárként dolgoztam Kossuth-bányán. Felemelő érzés volt, amikor az ország vezetői engem is kitüntettek az akkor alapított „Roham-jelvény”-nyel.

Zsubla Vilmos, nyugdíjas külszíni felvigyázó: — 1944 november 27-én hallottuk meg, hogy a szovjet csapatok már Szederkényről vannak. Varga János üzemfőnök és a bánya akkori vezetői arra szólítottak fel bennünket, hogy csomagoljunk össze ruháit, élelmet. Vagonirozozunk be, és meneküljünk el. Mi ezzel szemben Szupa Jánosnál, Zag Istvánnál és Elter Imrével azt követeltük, hogy a bányában dolgozó 450 munkásnak jizessenek ki egyhavi előleget. Ezzel az volt a célunk, hogy az akkori vezetők minél keve-

sebb pénzt vigyenek el. A követelésnek végül is eleget tettek, és a mai belvárosi iskolában — Onódi Károly és Bors Márton segítségével — kifizették az egyhavi fizetést.

Wagner János nyugdíjas gépkezelő: — 1918 óta vagyok szakszervezeti tag. 50 esztendő dolgoztam a szakmában. Sok nehéz harcon mentünk keresztül, bennem mégis az 56-os esemény maradt meg legegyszerűbben. A zűrzavaros helyzetben arra törekedtem, hogy magam is helyet kapjak a villamos vezetésében. Először azonban nem vettem be a munkás tanácsba, a második választásnál viszont már én is helyet kaptam. Az, hogy az izemben rend volt, jobbra a kommunistáknak köszönhető. December 11-én alakítottuk meg a helyi pártszervezetet Szám Pistával. Nekem nagy elégtétel volt, hogy ismét párttag lehettem.

Csordás József nyugdíjas vágár: — 43 évet dolgoztam a föld alatt. 1919 óta vagyok párt- és szakszervezeti tag. Már 17-ben résztvettem a szervezkedésben. A bánya akkori vezetői nem nézték ezt tényleg, bevonultatottak katonának. En azonban többször megvalóultam. Végül is hadbírósg elé állítottak. Nem sokra mentek azonban velem, újból megszöktem, hogy folytathassam a szervező munkát — illegálisan.

Reinhardt András nyugdíjas vágár: — Azok közé a kevesek közé tartozom, akik ott voltak a szovjet csapat komlói fogadásánál. Egy kis piros zászlót adtunk át. Czéder Ferencné himazta ki, amelyre ezt írtuk: „Éljen a szabad, demokratikus Magyarország!” Még azon a napon munkához láttunk, megalakítottuk az ötös bizottságot, amelyben Dedk Ferenc, id. Czéder János, Schreiber István, Czéder Ferenc és én kaptam megbízatást. Rövidesen megindult az élet, de most már szabad hazában.

Koszorúzás

Április 4-én, vasárnap délután 10 órakor Pécsen a központi temetőben koszorúzás ünnepséget tartottak a szovjet hősi emlékműnél. Az MSZMP megyei és városi bizottsága részéről Rapai Gyula és Ámbros Jenő elvtársak helyezték el a háló és megemlékezés koszorúit az emlékmű talapzatánál. A megyei és városi tanácsok részéről Palkó Sándor és Körösi Lajos elvtársak koszorúztak, majd sorban letették koszorúikat az alapzatra a többi tömegszervezet képviselői. A vállalatok, üzemek részéről virágcsokrokat rakáltak a hősi halált halt szovjet katonák sírjaira. Résztvett az ünnepségen Konstantin Lukács Dogilev kasztronai tőmérnök, akinek testvérét Pécsen temették el és aki a magyarországi harcokban vesztette életét. Dogilev elvtárs az április 4-i ünnepségekre érkezett hazánkba és jelenleg a Mecseki Szénbányászati Tröszt és az Ercebánya Vállalatok vendége. A koszorúzás ünnepség a katonai díszegység felvonulásával és az internacionális hangjalval ért véget.

Díszünnepség Pécsen, a Nemzeti Színházban

Április 4-én délután hat órakor a magyar és a szovjet himnusz hangjaival nyílt meg a Pécsi Nemzeti Színházban a jubileumi díszünnepség.

Papp Imre elvtárs a pécsi városi tanács vb-elnökhelyettese mondott megnyitó beszédet, majd Rapai Gyula elvtárs a párt Központi Bizottságának tagja, a Bányászati Pártbizottság első titkára tartott ünnepi beszédet.

— Húsz éve, boldog tavasz köszöntött népünkre — kezdte beszédét az emlékeztető az 1848-as és az 1919-es tavaszokra, amikor népünk haladó erői ugyancsak nagy reményeket fűztek a forradalmakhoz. Boldog tavaszunk volt akkor is, de a kivívott eredményeket nem tudtuk megtartani mert az ellenség túlereje leverte a nemzet felemelkedésért küzdő erőket.

— 1945 tavasza az ezeréves úri rend teljes összeomlását hozta. Az úrra és szolgára, földöntúli erőkre és tekintélyre épített örökévalónak hirdett rendszer összeomlott — mondotta Rapai Gyula elvtárs, majd arról szólt, hogy a bolgár, a jugoszláv és a magyar harcosok emlékének is tisztelettel adózunk, akik a felszabadító szovjet hadseregét támogatva küzdöttek népünk felszabadulásáért, a hit-

lerista megszállók klüzéséért. — Húsz év alatt bebizonyosodott, hogy a munkásosztály képes arra, hogy az államot vezesse, igazgassa, szervezze a társadalmi életet, a kultúrát irányítsa, — s hogy a külországokkal való kapcsolatainkat is magas színvonalra emelje. Búszkák vagyunk a két évtized eredményeire, még akkor is, ha voltak hibák és zavarok. Ezek mégis a munkáshatalom eredményei. A hibák nem a marxizmus-leninizmus elméletéből fakadtak, nem annak elmaradott voltai, sőt, éppen azért fordulhattak elő, mert voltak akik megsértették a forradalmi marxizmus lényegét, elmaradtak.

— mondotta Rapai Gyula elvtárs. Beszédét a szovjet-magyar barátság, ellátásával fejezte be.

Az ünnepségen felszólalt Anusán Iván Szemjonovics tábornok, a felszabadulási ünnepségekre Pécsre érkezett szovjet delegáció vezetője, aki visszapillantott a nehéz harcokra, megemlékezett a szovjet csapatok oldalán küzdő román, jugoszláv, bolgár harcosokról. Beszédét ezzel fejezte be: „Éljen a magyar és a szovjet nép véres megpecsételt harci szövetsége! Virágozzék a megbontathatlan magyar-szovjet barátság!”

Jubileumi fényképkiallítás a Kossuth-bányai klubban

Zsúfolt volt a Kossuth-bányai klub programja szombaton délután és este. Fél háromkor az üzem kommunistái ünnepi taggyűlésen emlékeztek meg felszabadulásunk huszadik évfordulójáról. Több mint ötszáz párttag tiltótte meg a nagytermet, s hallgatta végig Bogár József, a megyei szakszervezetek tanácsa elnökének ünnepi beszédét.

Ezt követően Koós László, az üzemi pártbizottság titkára kilencvenkilenc „negyvenötös” pártagnak emléklapot adott át, s az üzemi KISZ-bizottság minden egyes emléklaphoz egy-egy szál vörös székfűt „mellékel”.

Emelte az ünnepség színvonalát a Kossuth-bányai irodalmi színpad három tagjának — Pollák Mártnak, Fehér Jutkának és Sudár Miklósnak — a fellépése. szavallatokkal, énekesszámokkal.

Az emléklapok átadása után ifj. Bóra Miklós a KISZ-tagok — és a mai húszéves fiatalok — nevében köszönetet mondott a párt idősebb generációjának a fáradozásokért, amelyekkel megteremtették a gondtalan élet lehetőségét.

Már a taggyűlés előtt megnyílt a klub kistermében az üzemi KISZ-bizottság által rendezett jubileumi fényképkiallítás. Tizenegy tablón több mint száz fénykép mutatja be a Komlói

munkásmozgalom felszabadulási előtti jelentősebb eseményeit, idején fel a régi bányászélet egy-egy epizódjának pillanatát.

Az egyik tablón több olyan bányászmaratór képe látható — mint például Csizmadia Gyuláé, Péter Henriké, Nagy Ferencé —, akiket magyalmi tevékenységük miatt internáltak a bánya akkori urai, s akik életüket áldozták hazánk boldogabb jövőjéért. Masutt a felszabadulás napjaiban készült felvételeket látni. Szovjet katonákat, akik elűzték hazánk és népünk ellenségeit, s akik lehetővé tették, hogy szocialista édes épüljön az egykori bányász-falu helyén. A többi képen már nyomon követhetjük a városépítési egyes jelentős mozzanatait, betekintést nyerhetünk új üzemünk, mindezek előtt Kossuth-bánya és Zókák-akna életébe.

E kiállítás létrejöttében a fő érdem kétségtelenül Nemzeti Árpádné, aki édesapja — néhai Nemcsi József — egykori felvételei és a városban fellelhető régi fényképek alapján, továbbá az elmúlt húsz esztendő amatőr művészei nyomán elkészítette a fényképek bizottság rendelkezésére bocsátotta a gazdag képanyagot. A kiállítás április 10-ig tart nyitva, utána a Zrínyi Művelődési Házban a városi munkások részére is bemutatják.

SPORT

HOL művelődünk? SZÓRAKOZZUNK!

Moziműsor

KOSÁRLABDA

A megyei kosárlabda bajnokságot két ifjúsági mérkőzés rendeztek Komló. A Komló Bányász fiataljai az újmecsekaljai csapattal szemben 65:00 arányú győzelmet értek el. Kitünt: Biró, Hofmann, Megyesi. A női ifjúsági együttes szinten legyőzte az újmecsekaljai csapatot. Az eredmény 61:22. Legjobb dobozóink: Kanvar (20), Horváth (18), Enekes (10).

A hét végén a FVSK négy egységével mutatkozik be a bányaáruháznál. A két női mérkőzés színhelye a keleti iskola tornaterme. A férfiak viadalára az új bitumenes szabdéri pályán kerül sor.

VERESEG NB II-ES TEKÉZŐKNÉL

Szombaton Pécsbányán a Budapesti Cserző együttesét fogadták tekézőknél, és edütközék melyük elmaradt az edütközéssel, és 7:1 (2:1:2:0) arányú vereséget szenvedtek. A különbség látására nem szokás. Az egyéni teljesítmények figyelembe véve, ha egy évvel eszélte megújulnak a repülőket vesszük alapul, az akkor elért eredményeink 8:0 arányú győzelmet szereztek volna.

A vereség súlyosságát és a gyengeség teljesítményét némileg magyarázza, hogy csapatunk egyik legjobbját, Hollósi munkát közben súlyos sérülése miatt (felütőben válltörést szenvedett) tartalékosan állt fel, és a csapatot is nyomasztotta. Egyénileg Buzási 416, Gyilmér 400, Weibél 393, Csáki 399, Szabcs 386, Dóza 386 fát ütött. Legközelebb Szombathelyen mérköznek tekézőknél.

A Pécsi Bányász másnaptól kezdődően 2:0-ra nyert Mohács ellen, a városi bajnokságban. A legjobb eredményt Szabó 378 fával érte el.

UTTÖRŐBAJNOKSÁG

A megyei uttörő labdarúgó bajnokságban szereplő komlói uttörő válogatott — Aknai János vezetésével — a tavalyi megyei bajnok PVSK uttörő együttesével szemben, idegenben 1:1 arányú döntetlent ért el. A sikeres bemutatkozás után csapatunk vasárnap délelőtti 9 órakor a Pécsi Posztisszal mérkőzik a kökönyői pályán.

Művészvendégek Nagy Dezső brigádjának családi estjén

Este nyolc óra előtt ismét benépesedett, s rövidesen zsúfolásig megtelt a Kossuth-bányai klub mindkét helyisége. Ezúttal az ünnepség már fehér asztalok mellett folytatódott; Nagy Dezső népes szocialista brigádjának tagjai és hozzátartozói családi esten ünnepeltek a felszabadulási jubileumát.

A családi estre meghívták a Pécsi Nemzeti Színház művészeinek egy „brigádját”, az, akik érdekes és változatos műsorral gondoskodtak a résztvevők szórakoztatásáról. Különösen nagy sikert aratott Péter Gizi, Bánsa Eva és Marciás Demeter.

A műsor végzetével Kaposvolgyi József üzemi főmérnök mondott köszönetet a vendégművészeknek, s köszöntötte a nagyszérum brigád tagjait az elforduló alkalmból. Mint mondogta, Nagy Dezső szocialista brigádjára az elmúlt néhány év alatt egyedülálló teljesítményekkel írta be nevét a magyar szénbányászat dicsőségkönyvébe, s a Szocialista Munka Hóse kitüntetés odaítélésakor nem véletlenül esett a választás éppen e kollektíva vezetőjére.

Ezt követően a művészkollektíva vezetője, Gyulai József munkatársainak elmondta, hogy sok elfoglaltságuk, kötelezettségük ellenére igen szívesen tettek eleget a szocialista brigád meghívásának. Az utóbbi két héten belül ez volt a harmadik ilyen vendégmunka Pécsbányán. Öromükre szolgál, hogy ilyen közvetlen kapcsolat sikerült teremteniük a munkászóközönséggel, s ezt a továbbiakban is اپولنی szeretnék. Természetesen szívesen veszik a bányászok „viszontlátogatását” a színházban, ahol igen készségesen indítanak egy „bányász találkozó” alkot!

Marciás Demeter, aki énekeszámával — különösen magyarul — igen szép sikert aratott, elmondotta, hogy egy estjeztelente tisztelték tagja Nagy Dezső brigádjának. Ismeretségek hasonló művész-munkás találkozókon alakult ki és fejlődött, s ezúttal már úgy érezte, „háza jött” a brigádjához.

Hasonló jó véleménnyel voltak a művészekről a brigád tagjai is. Makra Igván víjár szerint: minden elismerés megérdemel a színészeknek, énekeseknek az a készsége, amellyel meghívásaink bármikor eleget tesznek. Ezzel a fellépésükkel — sikerült tovább mélyíteni a kapcsolatot, s elérték azt a célt, hogy minél több bányász rendszeres színházlátogatóvá váljék.

Emléktábla-avatás

(Folytatás az 1. oldalról)

„Ebben a házban bontotta ki szabadon zárlaját a Kommunista Párt 1945-ben. A harcos párttagok tiszteletére felszabadulásunk 20. évfordulójára emlékoszlókat állítottak fel az épületen. A Kommunista Ifjúsági Szövetség Petöfi-aknai szervezete 1965. április 4-én.” — Ez a fejrát volt olvasható az az emléktáblán, amelyet a városi művelődési ház fel-

Felszabadulási versenysorozat a bajnokság kezdése előtt

Április 11-én már bajnoki mérkőzéseket láthatnak a kézilabda sport kedvelői.

Bányász csapataink (két NB I-es pécsi és egy NB II-es komlói) nehéz feladatok előtt állnak. NB I-esekünk nem kisebb célt tűztek maguk elé, mint a harmadik hely megszerzését, az átszervezett komlói együttes pedig a középmezőnyben akar végezni. A bányász játékos állománya változott legkevésbé. Az egyesületben új játékos Balogh, Wagner II. (Pécsszabolcs), valamint Szabó Béla (Ercsbányász). A nőknél Halasi (Építők), és Antal (Szabolcs) ölti magára először a Pécsi Bányász mezét. A komlóiaknál új pályára lép a már visszavonulás gondolatával foglalkozó Appellzhoffer, és Schwarz is.

A bajnokságok előtt a forma utolsó lemerése folyik. A pécsi fiúk a Dóza vendégeként Pécsért tartózkodó jugoszláv Becsej közöcs csapatával játszottak mérkőzést és győztek 23:22-re, majd a ércbányász felett diadalmaskodtak 16:11-re. A mutatott játék alapján a győzelmek ellenére is meg kell mondani, hogy a főpróba igen gyengén sikerült. Sok hibával, és főleg lassan szőtték támadásait, NB I-esekünk, védekezésben pedig eddig nem látott hibákat követtek el.

A vasárnapi idegenbeli (Csömör) jó szerepléshez a csapatnak lelkesedés terén is javulni kell.

A lányok a Komlói Bányász villám tornáján vettek részt, ahol a rendező egyesület csapatán kívül az Építők és a Pécsi Vörös Meteor ellen mérköztek. Mindhárom mérkőzésüket fölényesen, első osztályú csapathoz méltóan nyerték meg, és

szerelplésük a vasárnap, Pécsújhegyen, 10 órakor, a Csepel ellen sorra kerülő bajnoki nyitány előtt biztató. Komlón különösen Bubregh, Schmidtné és Czakové játéka emelkedett ki.

A komlói Bányász férfi együttese a Pécsi Dóza veszteséges, és a Pécsi Bányász egyesületével szembe lépett pályára ugyancsak Komlón. A felszabadulási kupa értékét csökkentette, hogy az élvonalbeli játékosok mindkét csapatból távolmaradtak, sőt az Ércsbányász az utolsó pillanatban a meghívást le is mondta. Így jóformán utánpótlást szerepeltető pécsi együttesek ellen a hazaiak biztos győzelmet arattak. Kitünt Lukács, Pálfi, Schwarz és Balázs.

A komlói fiúk is hazai környezetben játszottak első bajnoki mérkőzéseiket vasárnap délelőtti 10 órakor a kökönyői pályán az újonc NB II-es Budapesti Építőkkel.

A SAKKOZÓKNÁL GRÜNVALD NYERTE A VILLÁMTORNÁT

Komlón a városi sakkozók szövetségének felszabadulási villám-tornáján 24 versenyző mérte össze tudását. A résztvevőket két csoportra osztották, s az első forduló után 6—6 sakkozók kerültek a döntőbe. A körmérkőzést a fiatal, tehetséges Grünwald Mátvás nyerte 8,5 ponttal. Grünwald, mint az 1964. évi városi sakkbajnok, méltán került az első helyre. Az ugyancsak 8,5 pontot szerző Egervári második helye viszont meglepetés. A verseny harmadik helyezettje Weber lett. A legjobban szerepelt versenyzők oklevél és érem-díjazásban részesültek.

AZ ASZTALTENISZEZŐKNÉL A KBSK NYERTE A VÁNDORSERLEGET

Kétnapos versenyen találkoztak Komlón az asztaltenni-

sezők. A résztvevők közül a KBSK versenyzői bizonyultak a legjobbnak, s így méltán mondhatták magukénak a vándorsérleget. Csapatban a Bányász I. (Püspök, Pelócz, Tóth) bizonyult a legeredményesebbnek, megelőzve a Bányász II-t és az Építők csapatát. A felnőtt egyeniben a veterán Püspök diadalmaskodott. Galambos a 2., Jánosi a 3. a férfi párosban a Jánosi—Pelócz T. kettős végzett az első helyen. A további sorrend: Tóth—Czímber, Pelócz Gy.—Galambos. Az ifjúsági egyéni verseny győztese Nyári, megelőzve Galambost és Petköt.

A LABDARÚGÓK VILLÁMTORNÁJA

A KBSK ifi csapatának győzelmével végezódött. Az első mérkőzésen az Újszálló csapata — meglepetésre — legyőzte (1:0) Kossuth-bánya együttesét. A döntő mérkőzésen a KBSK ifi hengerelt, 5:0-ra győzött az Újszálló ellen. A trózszt KISZ-és szak-szervezeti bizottsága által adományozott kupa birtokosa tehát a KBSK lett. A trózszt vezetősege egyébként a felszabadulási tornákra hét serleget alapított, a Városi Testnevelési Sporttanács pedig érmeiket és okleveleket adott a legjobban szerepelt csapatoknak.

A BIRKÓZÓK VERSENYE

A PVSK rendezésében területi szabadfogású egyéni serdülő birkózó versenyt bonyolítottak le a felszabadulás tiszteletére. A Pécsi Bányász fiataljai jól megállták helyüket. Pehelysúlyban: Herczeg 2., kisműtsúlyban: Huber 3., kisközépsúlyban: Nagy 1., nagyközépsúlyban: Csabai 2. lett.

Dorog—Komló 1:0 (0:0)

A Dorogon lejátszott Bányász-rangadót a komlói együttes ebben az összeállításban szerepelt: Kiss — Jerabek, Józsa, Ruppert — Szócsa, Komló — Garai, Pataki I., Lutz, Sós, Pataki II.

A harcos szellem hiánya és a balszárny nemlétezése ismét vereséget hozott számunkra. Így még mindig pont nélkül (meglehetősen rossz gólaránnyal: 2:9) állunk a táblázat utolsó helyén.

Vasárnap szemtanúi voltunk a Pécs—Ózd mérkőzésnek. A vendégek bár 1:0 arányban alul maradtak, összeségében mégis jó benyomást kellettek. A magas termű Ózd Kohász labdarúgói keményen, de tisztán eszkozködel (temesvárit kivéve, aki a pécsi jobbzsótsól, Goört többszórból átdástól együtt elrúgta) akadályozták meg a hazaiak gyors kezdeményezését. A következtetés nem nehéz: ahhoz, hogy a mi csapa-

tunk végre javíson az eddigi mérlegben, elsősorban a küzdeniakarason kell, hogy javíson.

Az NB I. negyedik fordulójának eredményeit: Újpest—Csepel 4:3, Salgótarján—Tatabánya 2:2, Pécs—Ózd 1:0, Vasas—Szeged 4:0, Győr—Ferenváros 0:2, Honvéd—MTK 0:0, Dorog—Komló 1:0. A legközelebbi párosítás: Komló—Salgótarján, Tatabánya—Pécs, Ferenváros—Honvéd, MTK—Vasas, Szeged—Újpest, Csepel—Dorog, Ózd—Győr.

A komlói csapatok a hétközi edzőmunkákat Dombóváron vívják: az I. a DVS, a tartalék együttes pedig a Spartacus ellen játszik visszavágót.

Előzzük meg az erdőtüzeket!

Az utóbbi időben egyre gyakrabban fordul elő tüzeset a szabadban, az erdőkben. Ezt leginkább a szabálytalan tüzrakás okozza.

Március 15-én Komlón a gesztenyes, lakotelep fölött húzódó részen keletkezett tüz. Ezt az idezte el, hogy özv. Tretyánszky Rétláné a kertében avart égetett, és az erős szél hatására a tűz áttért a kertben kívüli teraszra, többek között az ottani facsermésre.

Március 21-én Kókomyósbán a Mánfa felé vezető út mentén volt tüz. Dónese Rezső az út mentén égette az avart, és szintén az erős szél miatt fogott tüzet a környező terület. A tüzoltóság gyors beavatkozásának köszönhető, hogy jelentősebb anyag kár nem keletkezett.

A közelmúlt napokban több hasonló tüzesetek lehettek szemtanúi a kirándulók. A felvilágosítási célból azonban nem minden esetben lehetett megállapítani. A károkat mindenütt az avarégetés, illetve a szabadban, az erdő mentén való szabálytalan tüzrakás, vagy az eldobott égő cigarettavég okozta.

Az I. fokú tűzrendészeti hatóság felhívja a lakosságot, különösen pedig a kirándulókat figyelmét, hogy a szabadban tüzrakni, s avart égetni csak szándékosan, időben és olyan helyen szabad, ahol a környezetet nem veszélyeztetik. Ha pedig valaki tüzrakni, távozás előtt utána né-

Park (Pécs). április 7-én: A köszív ember fia. I.—II. 8—11-ig: Egy nyáron át táncolt. Svéd film. 14 évtől. 12-én: A színészno szerelme. Szovjet film. Matiné április 11-én: Hármassok szövetsége. Előadások kezdete: 4, 6, 8.

Petőfi (Pécs): április 7-én: A köszív ember fia. I.—II Magyar film. 8—11-ig: Anna Frank naplója. Amerikai film. 12-én: Egy nyáron át táncolt. Svéd film. 14 évtől. Matiné április 11-én: Ivanna és a futball. Előadások kezdete: 4, 6, 8.

Kossuth (Pécs): április 7-én: Hurrá, nyaralunk. Szovjet film. 8—13-ig: Köszív ember fia. I.—II. Magyar film. Matiné április 11-én: Milliók keringője.

Hidas: április 7-én: Sándor Mátyás. Francia film. 9—11-ig: Ha egyszer húsz év múlva. Magyar film. 10 évtől.

Hosszúhetény: április 7-én: Dicsmagyar. Magyar film. 9-én: Vízkereszt vagy amit akartok. Szovjet film. 10—11-ig: Szörnyetegek. Olasz film. 14 évtől.

Május 1. (Komló): április 7-én: Könyv let. Szovjet film. 8—11-ig: A tárgyalás. Angol film. 14 évtől. Matiné április 11-én: Cári kegyelem.

Zrínyi (Komló): április 7-én: A benzinkút hercegnoje. Szovjet film. 8—9—11-én: Bakaruhában. Magyar film. 14 évtől.

REJTVÉNYPÁLYAZAT

Válaszoljon kérdéseinkre!

Akik az alább felsorolt kérdésekre helyes választ adnak, értékes jutalmat kapnak. Tizenhárom kérdést sorolunk fel. Aki 12-re helyes választ ad, részt vesz az értékes tárgyanyremények és könyvek sorsolásában. (A nyereményeket tehát a helyes megfejtések beküldői között sorsoljuk ki). Nem fontos a kérdések sorrendjében eltálandi a helyes választ, a lényeges az, hogy 12 válasz legyen hibátlan. (Például: ha valaki a 13-as számmal jelölt kérdést helyesen fejt meg, de nem találja el a 6-os számút, a többit viszont igen, akkor 12 találat van. Ez tehát részt vesz a sorsolásban. Beküldési határidő: április 15.

1. Melyik a világ legnagyobb operaháza?
2. Mi magasabb, a moszkvai egyetem, vagy a kölni dóm?
3. Ki készítette az első zongorát?
4. Mik idézik elő a földrendéseket?
5. Mennyi a Vietnami Demokráikus Köztársaság lakóinak száma?
6. Mikor bocsátták fel az első szupnyikot?
7. Ki írta A zsidó háború című könyvet?
8. Ki írta és melyik művében az alábbiakat: „A tudomány nem ismer széles országutat, s csak azok remélhetik, hogy napsütötte ormeit elérék, akik nem riadnak óvszaga attól, hogy mérédek óvsvényei megmászása járadsgos.”
9. Mi a neve annak a magyar költőnek, aki Esti dal című költeméért József Attila-díjat kapott?
10. Ki írta a Lányok napfényben című novelláskötetet?
11. Mi a neve annak a Kórnek, amelybe a bányász képzőművészek tömörültek Baranyában?
12. Hol született Móricz Zsigmond?
13. Mi volt Dosztojevskij életének legborzalmasabb élménye?

Zalka Máté (Pécsbányatelep): április 7-én: Ha egyszer húsz év múlva. Magyar film. 10 évtől. 9-én: Fekete Péter. Cseshszlovák film.

Fekete Gyémánt (Gyárváros): április 10—11-ig: Csend. Szovjet film. Matiné április 11-én: Neveünk.

Meszes: április 10—11-ig: 2. Szovjet film.

Jószerecsét (Pécsszabolcs): április 8—9-ig: Ártatlan váraszlók. Lengyel film. 10—11-ig: A maffia parancsára. Olasz film. 12-én: Tíz aranyérem. Magyar film. Matiné április 11-én: Dérnyé.

Jószerecsét (Szászvár): április 7-én: Szevíhar. Jugoszláv film. 10—11-ig: Igen. Magyar film, 14 évtől.

Május 1. (Vasas II.): április 8—9-ig: A maffia parancsára. Olasz film. 10—11-ig: Kallódó emberek. Amerikai film. 12-én: Doni elbeszélés. Szovjet film. 14 évtől.

Gesztényes (Komló): április 8-án: Éva aludni akar, 11-én: A kém nyomában. Lengyel film.

Mánfa: április 10—11-ig: Dollárpapa. Magyar film.

Mecsekfalu: április 11-én: Férjek. Jugoszláv film.

Vasas I. (Pushkin): április 8-án: Mese a 12 falátalról. 11-én: Kandur és sissak. Jugoszláv film.

Mecseknádasd: április 10—11-ig: Tárgyalás. Angol film. Matiné: 11-én: Mi késten férfiak.

A televízió műsora

Április 6., kedd: 17.33: Hírek. 17.30: Tapasztalatok. tanulságok. 17.45: A repülő szonveg balladája. 18.00: Kulkántó. 18.40: Autóskok, motorosok. 19.10: Ismeretlen fogalmak. 19.20: Esti mese. 19.30: TV-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: Itália kertjeiben. 20.05: Manina. Magyarul beszélt olasz film. 21.30: Utazás a Föld körül: Ausztria. 22.00: TV-híradó. 2. kiadás.

Április 7., szerda: 17.33: Hírek. 17.40: Hol volt, hol nem volt... 18.10: A Magyar Hírtető műsora. 18.20: Anyagbörze. 18.35: A 94-es tartálykocsi. 18.50: A TV könyvesboltja. 19.20: Esti mese. 19.30: TV-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: Húsz év magyar filmjel. 21.25: Kís koncert. 21.55: Megkérdőzzük... 22.05: TV-híradó. 2. kiadás.

Április 8., csütörtök: 9.45: Húsz év magyar filmjel. 11.15: Farsangi forgatag. 17.38: Hírek. 17.45: Levél Tánanyitkából. 17.55: Csak egy kicsivel jobban... 18.25: Falusi dolgokról. 18.30: A zene barátainak. 18.53: Telesport. 19.20: Esti mese. 19.30: TV-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: A jövő hét műsora. 20.10: Találkozások a Stúdióban. 20.40: Druon: Amerikából jöttem. TV-játék. 21.25: TV-bél. 21.40: Magyar mestezerék. Színelv. Merse Pál. 22.10: TV-híradó. 2. kiadás.

Április 9., péntek: 9.30: Madame Curie. 11.30: Telesport. 11.45: A TV-bél postája (ism.). 12.10: A jövő hét műsora.

Április 10., szombat: 16.28: Súlyemelés Duna Kupa. Közvetítés a Sportcsarnokból. 17.05: Hírek. 17.10: Belépés csak tv-nezőknek! Közvetítés a Kézponti Fizikai Kutató Intézetből. 17.40: Súlyemelés Duna Kupa folytatása. 18.25: Hétről hétre. 18.35: Hobby. 18.45: Esti mese. 18.55: Demeter Imre színházi jegyzete. 19.05: Köz-

vetítés a Madách Színházból. Gorkij: Kispolgárok. Színmű 3 részben. 22.25: TV-híradó. 2. kiadás.

Április 11., vasárnap: 9.35: Foxi Maxi kalandjai. 9.55: Staféta. 11.00: Súlyemelés Duna Kupa. Közvetítés a Sportcsarnokból. 15.05: A Magyar Hírtető műsora. 15.15: Ujdonságok, érdekességek a mezőgazdaságban. 15.25: Emberek, emlékezzetek! Az Intervízió műsora Moszkvából. 15.30: Te és én Európában. Kréta emberek. 16.10: Súlyemelés Duna Kupa. Közvetítés a Sportcsarnokból. 17.55: Ki mit tud? 18.20: Esti mese. 19.30: TV-híradó. 19.45: A Kötészet napja. A megnyitó ünnepség első részének közvetítése a Zeneakademiáról. 20.35: Nagy siker volt... Bettő a albiórom. Magyarul beszélt angol film. 20.00: Telesport. 22.25: TV-híradó. 2. kiadás.

MECSEKI Bányász

A meceki szénbányászati dolgozók kedlapja. Felelős szerkesztő: Gyevő Károly Szerkesztőség: Pécs VI. (Pécsbánya) Kórház tér 7. II. emelet Telefon: 65-28 65-31 18-58. 74-83 (11-83 melléklet)

Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: Braun Károly

Kiadóhivatal: Pécs Hunyadi u. 11. Telefon: 19-32 19-33 50-66

PECSI SZIKRA NYOMDA Pécs. Munkácsy Vilmos u. 10. sz.

Felelős vezető: Melecs Rezső

Terveztő: a Magyar Posta

Előfizethető a helyi összehajtottoknál kézbesítőknél is az új formájú előfizetés díj táblára 10. sz. táblán. Mérték: 30.00 Ft. Megjelenik minden kedden

Indexszám: 28063

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1965. ÁPRILIS 13.

Önállóbbá válnak a kollektívák kötelességeik teljesítésében és jogaik gyakorlásában

Béta-aknán számítanak a szocialista brigádokra

Béta-akna üzemvezetősége számít a szocialista brigádokra. Persze, ezt ma már minden üzemről, gazdasági egységről elmondhatnánk, hiszen lehetetlenség észre nem venni — felhasználni — azt az erőt, amely e mozgalomban rejlik. Csak hogy Bétán nem egyszerűen a brigádok léte, működésének „tudomásul vételéről” van szó, s felhasználásuk sem csupán a kötelességek elosztására terjed ki.

Hogy ez mennyire így van, azt az üzem szocialista brigádvezetőinek pénteki összejövetele is bizonyítja. (Szándékosan nem használjuk az „értekezlet” szót, mert ez a megbeszélés formájában és tartalmában is több volt annál, mint amit a fenti kifejezés — szokványos értelemben — a képzetünkbe idéz.) Szó volt itt eredményekről és hiányosságokról, tennivalókról és nehézségekről, kötelességekről és jogokról — de mindvégig a legösszintébb, legnyilvánvalóbb hangnemben. Ha „kényesebb” kérdés jött elő, Gungl Ferenc üzemvezető legfeljebb hozzátette: „nyugodtan elmondhatjuk, hisz egymás közt vagyunk”. (S ez az „egymás közt” — érdemes megjegyezni — a szocialista brigádtagok számát tekintve, jóval több mint fele az üzem összlétszámának.) Először is arról volt szó, hogy az üzemvezetőség — látva az eredményeket, s gondolván a mozgalom továbbfejlesztésére — nagyobb önállóságot akar adni a brigádoknak. A kötelességek teljesítésében és a jogok gyakorlásában egyaránt.

Milyen kötelességek teljesítésében kell önállóbbá válniuk a brigádoknak? Mindenekelőtt saját termelő munkájukat kell úgy szervezniük, hogy az egyéni érdekeiken túl az üzem és a népgazdaság javát is minél eredményesebben szolgálja. Ehhez természetesen az is szükséges, hogy nagyobb gondot fordítsanak brigádön belüli a munkafeladat megosztására. A munkatársak intő, figyelmeztető szava — mondotta Gungl elvtárs — az esetek többségében többet jelent, és hatásosabb, mint a felülről jövő fegyelmezés. Ennek megfelelően a jövőben a „nagyobb” büntetéseket is megbeszéljük a brigádvezetőkkel, akik kikérhetik a brigád véleményét. Fontos feladatuk és kötelességük a szocialista brigádoknak a munkásvédelem, a balesetelhárítás hatékonyabbá tétele is.

Első pillanatra talán különös, de valójában természetes, hogy ezen a megbeszélésen sokkal több szó esett a jogokról. Hiszen ami a munkát és általában az azzal kapcsolatos követelmények teljesítését illeti — eddig is jól szerepeltek a béta brigádok: (Szapp Lajos, Pfeiffer Alajos, Schuller Kálmán, Vladár Ferenc kollektívája a tröszt területén is a legjobbak közé tartozik.)

Hogyan legyenek önállóbbak a brigádok a jogok gyakorlásában? Elsőként az üzemvezetőségnek azt az elképzelést kell említenünk, hogy — egyelőre és „kísérleti” jelleggel — a nagyobb fejtési kollektívák

maguk tartanak meg termelési tanácskozásait, egybekapcsolva a negyedévenkénti brigádértekezletekkel. Ily módon javaslatok, észrevételeik közvetlenül jutnak az üzemvezetéshez. Jobban támaszkodnak a jövőben a kollektívák véleményére a különböző jutalmak, kitüntetések adományozásakor, az üdülőjegyek és egyéb juttatások kiutalásakor. Véleményt kérnek a lakáselosztásokhoz, s a brigád javaslatot tehet egyes tagjainak rendkívüli szabadságolására.

Érdekes kezdeményezés az is, hogy a közeljövőben az üzemvezetőség, a szakszervezeti bizottság megbeszélésre hívja össze a szocialista brigádtagok felelőseit. Ennek egyik célja az, hogy az üzemi

klubban megoldhassák szórakoztatásukat, szabad idejük ésszerű felhasználását. Így többek között szabás-varrás tanfolyamot, kézimunka-szakiskolát, lakberendezési előadásokat szerveznének.

Hogy a béta üzemvezetőség mennyire számít a szocialista brigádok véleményére és támogatására, jellemző az is, hogy ezen az értekezleten hozták nyilvánosságra első ízben az új prémiumrendszert, amely — mint a későbbiek során kitért — általános egyet értéssel találkozott.

Brigádvezetők a beszélgetés során sok érdekes észrevételt, javaslatot tettek, s bizonyos, hogy rövidesen ezzel is gazdagabb lesz a mozgalom.

Változatlanul Pécsbánya a listavezető

A termelési versenyben hosszú hetek óta két pécsi üzem vív nagy harcot egymással az első helyért. Vasasbánya az utóbbi időben kiemelkedő munkásokkal hívta fel magára a figyelmet, s az első évnegyedben szinte állandóan az első helyen álló Pécsbánya mögé szorosan felzárkózott. A vasasok száraz évi eredménye jobb ugyan, Pécsbánya viszont minimális különbséggel (két tonna) mégis megelőzték véltársukat.

1. Pécsbánya	108,6	%	1215 tonna többlet
2. Vasasbánya	110,4	%	1213 tonna többlet
3. Északj Üzemek	99,4	%	33 tonna adósság
4. Béta-akna	92,8	%	1027 tonna adósság
5. Kossuth-bánya	95,2	%	1640 tonna adósság
6. Zobák-akna	93,6	%	2042 tonna adósság
7. Szabolcsbánya	90,0	%	2239 tonna adósság

A pécsi tanbánya 210, a komlói tanbánya 230 tonna hátránnyal rendelkezik.

A hónap első tíz napjában a tröszt termelési mutatója nem alakult valami kedvezően. Az összeredmény 95,9 százalék. Az adósság — az első dekádnál — több mint 5 ezer tonna. A minőségi szénttermelés eredménye 95,7, a szénemelő pedig 97,5 százalék.

A minőségi szénttermelést figyelembe véve április 10-ig a következő rangsor alakult ki az üzemek között:

Faluvillamosítás — és nehézfegyver-szakasz

Hatalmas termetű, fekete hajú, 35 éves, szép szál ember Terkovics Ferenc, a Kossuth-bánya vajúra. Ha másfél évezreddel előbb élt volna, gladiátor lehetett volna valamelyik római cirkuszban. Ő is, mint sok ezer más, faluról került Komlóra.

Őt nem a bánya, hanem a párt faluvillamosítási programja sodorta Komlóra még 1948-ban. Ebben az időben Komló városnak még hírhavamva se volt. Mint a Dél-dunántúli Áramszolgáltató Vállalat villanyterelője mégis szívesen jött dolgozni Komlóra, mert ismerte a párt villamosítási programját és tudta, hogy az ő munkájára is szükség van a program megvalósításához.

Különös tervei nem voltak Komlóval kapcsolatban. Ugy gondolta, ha elvégzik a falu villamosítását, munkacsapatá-

val továbbáll egy másik faluba, hogy ott is bevezessék a kulturális fejlődés „alapanyagát”, a villamosenergiát, a nélkülözhetetlen fényt, de a munka csak nem akart elfogni. Mindig újabb és újabb jött hozzá. Először nem értette, hogy miről van szó. Csak akkor „kapcsolt”, amikor látta, hogy Komlón hatalmas építkezésekbe kezdtek.

Így ő is sok ezer dolgozó társával együtt Komlón ragadt. Munkája nyomán újabb és újabb fények gyúltak ki Komlón, a régi időkben elnyomott bányászfaluban. Először az új települések közül Kökönyösön, majd Kenderföldön és Dávidföldön gyuladt ki a fény. Mindezekben Terkovics Ferenc kezemunkája is benne volt. Szormalma és szaktudása közismert volt. Úgy mondták, hogy keze alatt égett a munka a szó szoros értelmében is. Kimagasló munkateljesítményéért 1954-ben sztanhonvosta oklevelet és jelvényt kapott. Ez a kitüntetés további ösztönzést adott neki. Kimagaslóbbnál kimagaslóbb munkateljesítményeket ért el.

Közben Komló napról-napra fejlődött, szépült. A régi istenhátamögötti elhanyagolt faluból város lett. Munkájának elismerésül lakást ajánlottak fel neki. A feleségével úgy döntöttek, hogy véglegesen Komlón maradnak és beköl-

SZOMBAT DÉUTÁN A ZALKA MÁTÉ MŰVELŐDÉSI HÁZ PARKJÁBAN

(Foto: Császár Zoltán)

Hatvankilencezer csille szenet szállított a komlói kötélpálya

Jól dolgoznak a szocialista brigádok

A komlói kötélpálya karbantartó részlegének vezetője, Mész János végigjárta a szocialista brigádvezetők értekezleteinek sorozatát. Az üzemi és a tröszt értekezleten még csak a saját kollektíváját képviselte, az Iparági, majd az országos tanácskozáson viszont már az egész Szénelőkészítő Üzem, s részben trösztünk képviseletében jelent meg. Ez — akárhogyan is vesszük — nagy megtiszteltetés; s nemcsak személyesen neki és brigádjának, hanem az egész üzem részének szól.

Árpád Mihály, a kötélpálya vezetője is jogos büszkeséggel beszél erről. Mert igaz, hogy Mész János kollektívája önmagában is kiváló, de eredménye csak az egész pálya munkájában juthat kifejezésre; az üzemzavar-órák csökkentése szép dolog és a berendezések műszaki állapotának javítása is fontos — értelmet viszont csak akkor kap, ha a megtakarított időt, illet-

ve a jól karbantartott berendezést a szállító személyzet jól ki is használja. Árpád elvtárs szerint ebben sincs hiba, s főként azért nincs, mert nem csak a karbantartó részleg, de az állomások dolgozói is sajátjuknak tekintik a szocialista brigádok hármasságát.

— Az ötvenes évek elején naponta harminc vagon szént jutott Béta-aknáról a szénosztályozóra — emlékszik vissza a kezdetre Árpád elvtárs. — Ennek egy részét sem a kötélpálya, hanem teherautók szállították.

És ma?

— Száználhármas vagon Béta-akna napi terve... És győzzük! Pedig nem is egyetlen, hanem megosztás. Van, amikor kevesebbet, s van, hogy jóval többet kell szállítanunk.

Tehát tíz-egynéhány esztendő alatt több mint hatszorosára emelkedett a kötélpálya teljesítménye. S még most is emelkedik. Januárban több mint hatvanezer, februárban csaknem hatvannégyezer, s

márciusban hatvankilencezer szénrel rakott csille gördült végig a köteleken.

— Pedig a nagymérvű talajmozgás miatt sok kellemetlenségünk van. Süllyednek az oszlopok, gyakran elszakadnak a jelzőberendezés kábeljei... Állandóan résen kell lennünk. Ilyen körülmények között igen szép eredmény a karbantartóktól, hogy januárban és márciusban nem volt több 14 —15 üzemzavar-óránál. Februárban pedig... hát ez különösen szerencsés hónap volt... a két órát sem érte el.

Jogos tehát az az erkölcsi és anyagi elismerés is, hogy Mész János brigádjának négy tagját tüntették ki legutóbb a Kiváló Dolgozó oklevéllel, illetve jelvénnel (a brigádvezetőt, Edes Antalt, Plasszauer Józsefet és Alram Józsefét).

Árpád elvtárs megmutatja a Kossuth-aknai szögállomást. A két végén nyitott, huzatos épületbe húsz másodpercenként érkeznek a csillék, s az átkapcsolás után ugyanilyen időközönként továbbítják őket. Az emberek minden mozdulata kiszámított, jól begyakorolt. Talán maguk sem veszik észre, hogy amíg futnak a zakatoló csillék után, műszakonként körülbelül negyven kilométert tesznek meg. Tíz méter előre, tíz hátra. S talpuk alatt kifényesedett a beton, mint a korcsolyapálya.

Rövid szünet következik a szállításban, s Árpád elvtárs megmutatja a biztonsági berendezéseket, amelyeket a karbantartó brigád önállóan készített. A vontatókötél felett meghúzó egy kart, mire megszólal a vészjelzés.

— Ha menet közben egy csille kapcsolószerkezete véletlenül nem oldódna ki, neki-ütőkőzik ennek a karnak és a berendezés önműködően leáll... Persze, a lendület következtében így is előfordulhatnak üzemzavarok, mint legutóbb Béta-aknán... amikor egy csille eltörte a terelőkorongot... de az emberek élete nem kerülhet veszélybe. Hasonló biztonsági berendezés van a tartókötélnél. Ez akkor lép működésbe, ha kint a pályaszakaszon történik valami rendkívüli eset.

— Láthatja, jól dolgozik a karbantartó brigádunk — mondja befejezésül Árpád elvtárs. — S legutóbb a felszabadulási évfordulóra tett vállalásukat is teljesítették: felújították a fatelepi szállítógépet, amely már működik is.

Dr. Gróf József

B. J.

Tartalmas időtöltés

A színjátszó csoport éppen az utolsó próbát tartotta a Zrínyiben, amikor náluk jártam. Az április 4-i Tavaszvárás keretműsorhoz gyakorolták Fejes Endre: A hazudós című novellájának színpadi változatát. Osváth Tibor rendező és Lukovich Teréz zenetanár időnként félbeszakították a párbeszédet, kijavították a szövegrészeket, jobb hangsúlyozásra kérték a fiatalokat.

Közben a főszereplő édesapja, Csikós Ferenc távirattal örvendeztette meg a kollektívát. A televízió szerkesztőségével arról értesítette Csikós Jánost, hogy a ki mit tud? országos válogatóján bejutott a tv-adásba.

A tehetséges fiú azóta már túl is jutott a nagy nyilvános szereplésen. Sikerében önnögy osztók a Kun Béla Gimnázium, mint a Bányász Együttműködési Színjátszó Egyesület ifjúsági színpada. A most érettségiző fiú különben színművészeti főiskolára készül.

Az ifjúsági színpad munkájáról beszélgettem Osváth Tiborral és Lukovich Terézszel. Nagyszerűen sikerült meséjüket rendezték a közelmúltban. Nem kevesebb, mint 34 szereplő lépett a színpadra. A Bányász Együttműködési Színjátszó Egyesület tagjain kívül az Erkel Ferenc Zeneiskola növendékei is kaptak szerepet, jó elosztásban. Felkészültek nagy érdeklődés előzte meg. Jellemző, hogy a 400 fős mozi terem szűknek bizonyult. Ezért az előadást négy kellett ismételni.

A siker titka tulajdonképpen a kollektív munkának az eredménye. A ritkábban látogató vendégek is tudják ma már, hogy a Zrínyi Művelődési Házban tartalmasan tölthetik el idejüket a fiatalok.

Az imént említett meséjatekről még most is szívesen beszélnek, akik a műsört látták. Érthető ez, mert bár a fellépők amatőrök, mégis hitelesen jelentették meg a szerepeket. Közülük Juhász Erzsébet, Kovács László, Göcsöl János, Nagy Mihály, Banka Erika, Tóth Ág, László Zsuzsa, Makra Ildikó, Horváth Mária, Németh Magdolna és Osváth Andreanna nevét kell megemlíteni elsősorban. A Pécsi KISZÖV-zenekar (vezényelt: Horváth Gyula) közreműködése szintén nagyban hozzájárult a sikerhez.

V. L.

A tröszt gazdasági helyzetéről és az április 4-i ünnepségek lefolyásáról hangzottak el beszámolók a tröszt pártbizottság vb-ülésén

Április 9-én, pénteken délután Schwarz József elvtárs, a tröszt pártbizottsága v. b. művelődési osztályvezetője adott tájékoztatást a v. b. ülésén az április 4-i ünnepségekről. Beszámolt az ünnepi előkészületekről, az ünnepi pártnapok, gyűlések, kiállítások és műsoros estek megrendezéséről, a bányász-művész találkozókról.

Szöbéli tájékoztatójában a május 1-i ünnepségek megrendezésével kapcsolatos feladatokat is ismertetette.

A vb-ülésen Pozsgay Károly trösztfőmérnök a tröszt

gazdasági helyzetéről adott szóbeli tájékoztatást. Elmondotta, hogy az első negyedévben növekedett a lemaradásunk a terv teljesítésében. Okait elemezve rámutatott, hogy még mindig sok a gépi meghibásodás, az üzemszavar és ha helyenként meg is történt a végeredményben mégis lemaradás van tröszt méreteiben. Kérte a párt v. b.-t, tájékoztassa a helyzetről az üzemek párt alapszervezetét; ott helyszínen vizsgálja meg mindenki a maga tennivalóit, hogy pótolni tudjuk a lemaradást. Hangsúlyozta, hogy a föld-

alatti szállítás nehézségeit kell elsősorban megoldanunk. A vitában a v. b. tagjai a kaparószalagok javításával kapcsolatos nehézségeket, az alkatrészellátás gondjait és a helyenként meglévő szervezeti lenyűgölést, illetve azok okait elemezték. Ezzel kapcsolatban a bérezés hiányosságaira hívták fel a tröszt gazdasági vezetőinek figyelmét, valamint a TMK-műhelyek megerősítésének — illetve ahol nincs TMK-műhely, ott létrehozásának — gazdasági hasznára mutattak rá.

Bula Drahomir építésvezető levele

Az önképző iskolák közvetítésével meg szeretném köszönni a pécsújhegyi szénmosó rekonstrukciójában részt vett minden szerelő vállalatnak a szíves együttműködését. Nem is kell azokról a nehézségekről különösképpen beszélnem, amelyeket minden egyes újjáalakítás (rekonstrukció) megkíván, de mégis ki akarom említeni sok elvtársunknak azt az erőfeszítést, amellyel még többet tehettek volna, ha a létesítményi munkákat a terv betartása mellett kezdhették volna el az egész objektumon való szerelési munkával.

Ezekben a napokban nyertek befejezést a szerelési munkálatok és az időnkénti szénfeladással történő egyedi berendezés-próbák, melyek során észlelhettük, hogy a berendezés megépült a próbázemelésre.

A mi köszönetünk elsősorban az OBV (volt BBBV) szerelőinek jár, akik a technológiai részt szerelték és főleg a vezetőjüknek, Kuhár Jánosnak, aki a szerelés egész ideje alatt velünk szorosan együttműködött és a mindenkori kívánalmak szerint operatív módon vezette a szerelést, továbbá Pető Ferencnek, Nyilasi Ferencnek, Merk Józsefnek, Benkő Zoltánnak és sok másnak, akik önfeláldozó munkájukkal hozzájárultak az újjáalakítás sikeres befejezéséhez.

Az elektromos rész szintén sikeresen befejezést nyert a VERTESZ Váll. szerelő-csoportja útján s ezeknek az elvtársaknak is szívesen köszönet jár főleg Csalló János vezető és Pavelka Mihály vezetőhelyettes elvtársaknak.

Az utóbbi hónapokban a mosó beállítása (összehangolása) folyt és befejeződött. Meg kell még említeni az üzemen és a karbantartáson dolgozó elvtársaknak, elsősorban Kárpáti Ferenc üzemvezetőnek, Herrfurth Ernő főmérnöknek és Pető Ferenc mérnök elvtársaknak segítségét, akik készségesen segítségünkre voltak, ha valamit a műhelyben el kellett készítenünk, vagy valamit biztosítani kellett a további munkánkhoz.

Ismételtlen mindnyájuknak köszönetet mondtunk az együttműködésért és reméljük, hogy a próbázemelésnél is segítséget fogunk nyújtani és kapni, hogy a ciklonrendszerű szén-előkészítő a lehető legrövidebb időn belül, a lehető legnagyobb teljesítőképességgel üzemelhessen és elősegítse az önképző gazdasági feladatainak teljesítését.

A cseh szlovák szerelési kiküldötték nevében:

Bula Drahomir,
az építés vezetője.

Köszönet a társadalmi munkásoknak

A Petőfi-aknai MSZMP és KISZ-vezetősége köszönetét és elismerését fejezi ki felszabadulásunk 20. évfordulója tiszteletére rendezett emléktáblá-avató ünnepély színvonalasabbá tételében társadalmi munkában dolgozó párt és KISZ-tagoknak, munkásor elvtársaknak, valamint a Vasas II. úttörőcsapatnak. Külön elismerés illeti a Petőfi Sándor laktanya díszelőg alakulatát és parancsnokát: Horánszki Mátyás főhadnagy elvtársat.

Az ünnepség után a KISZ-fiatalk, katonák fehér asztal mellett beszélgettek el a veterán elvtársakkal, elevenítették fel a felszabadulás és az azt megelőző évek harcát, eseményeit. Este a „civil” és katonafiatalkok tárcsán mérték össze tudásukat a KISZ Ifjúsági Klubjában. Ugyancsak ezen a napon a két KISZ-titkár a honvédség részéről Kiss Ernő elvtárs és Petőfi-aknai titkára: Klepach Ottmár elvtárs kihasználta a kedvező alkalmat, s szocialista szerződést kötöttek. A katonafiatalkok rövidesen meglátogatják az üzemet, közös klubestet rendeznek a laktanya tánccsarnokának bevonásával, valamint a május 1-i majálison is részvesznek a vasasi Kerekhegyen. Ez a kooperáció is bizonyítja, hogy Vasason egészséges, jól működő KISZ-szervezet dolgozik.

Évente 100 ezer forint értékű könyv

Az immár hagyományos könyvvásárlási akciót ismét meghirdette a komlói könyvesbolt. Az iskolák tanulóifjúságának akarnak ezzel segíteni. Az igazgatóság és a szülői munkaközösség közreműködésével hívják fel a szülők figyelmét olyan könyvekre, melyek mint kötelező, illetve ajánlott olvasmányok szorosan kapcsolódnak a tananyaghoz.

Az összeállított listán olyan művek is megtalálhatók, amelyek igen célszerűek az ifjúság látókörének bővítésére, alkalmasak az erkölcsi magatartás formálására. Ezek mellett találhatunk politikai műveket is.

A könyvesbolt három havi részletfizetésre (külön költség felszámítása nélkül) adja a könyveket, amennyiben a vásárlás értéke meghaladja az ötven forintot.

Hosszú évek tapasztalata szerint a Könyvterjesztő Vállalat, illetve a könyvesbolt elnyerte a szülők bizalmát.

Évente ugyanis a könyvesbolt során általában 100 ezer forinttal növekszik a könyvesbolt forgalma.

Az Állami Könyvterjesztő Vállalat arról tájékoztatott bennünket, hogy az idén a Zene-műkiadó gondozásában megjelenik a Zenei Lexikon. A háromkötetes mű kb. 400 forintba kerül, amelyre máris fogadnak el előjegyzést a könyvesboltban és az üzemi könyvterjesztőknél.

A háromkötetes mű, a zene-tudomány legújabb kutatásainak megfelelően, a legteljesebb áttekintést adja mindarról, amit a zenéről, a zeneszerzők életéről és műveiről, az előadóművészeiről tudnia kell a művelt embernek. A Zenei Lexikon kielégíti a legmagasabb szakmai igényeket is, de a zenekedvelő olvasók is megtalálják benne amit keresnek. A lexikon 2 ezer oldalon, 20 ezer címszót tartalmaz. Az első kötet valószínűleg júniusban jelenik meg.

megjegyzés. Gyerekeink testi épségéért

Meszesen szép iskola van, jó tanárok, szép a környezet is.

Egy nagy-nagy hiba mégis van ott. Az, hogy sok a közúti baleset és ezeknek a baleseteknek leginkább iskolás gyerekek az áldozatai.

A múlt hét keddjén egy gépkocsi megint elütött egy kislányt az iskola előtti úton, amint az iskolából hazafelé igyekezett. Azért írjuk, hogy megint, mert már nem ez az első eset. Ennek az országútnak más pontjain is vannak veszélyes átkelő helyek, amelyekről már régebben írtunk.

Arra a cikkünkre senki, aki illetékes volna, nem válaszolt. Az I. kerületi tanács ipari és közlekedési osztálya se, a városi tanács egyik osztálya se. Mi azonban optimisták vagyunk, hátha egyszer mégis válaszol valaki.

Ezért szóvá tesszük: a megszűnt általános iskola előtt, az

országúti átkelőhely nem biztonságos. Sok száz gyerek kel át ott naponta. Reggel még csak van némi felügyelet, iskolába menet a tanárok figyelni szokták a kisebbeket. Hazafelé menet elkísérik őket az országúti legközelebb. Mégis előfordul, hogy végzetlenül szaladnak át, s ilyenkor lábtörés, agyrázkódás, karficam az eredmény, — de halál is lehet a vége.

Javaslatunk: építsenek aluljárót (vagy felüljárót) a megszűnt iskola előtt!

Senki ne mondja erre azt, hogy nincs rá keret. Legyen. Senki nem mondhatja erre, hogy oktalan, megalapozatlan követelés ez és senki nem hátríthatja el magát a felelősséget azzal, hogy az idén jobban kell takarékoskodnunk mint eddig. Az emberek testi épségével, a gyerekek életével nem kell „takarékoskodnunk”?!

Már nem emlékszem pontosan, hogyan ismerkedtem meg Rozival, de már jó néhány éve tart barátságunk. Rozi ahhoz a fajtahoz tartozik, amelyről napjainkban sokszor esik szó, ilyen vagy olyan formában. A kishitűek reménytelennek vélik a velük való kísérletezést. A túrelmebbek kitaró túrelmessel nevelik, oktatják őket, és a kisebb nagyobb siker látán megreménykednek, bíznak bennük.

Rozí cigány. (Ő mondta így ismerkedésünk elején. Tapintatosan kerültem ezt a szót előtébe, úgy beszéltem vele, mint ha nem is tudnék származásáról, valójában nem is akartam tudni.) Teljes értékű embernek kijáró tisztelettel bántam vele. Beszélgetés közben azonban többször is felhívta figyelmemet arra, hogy ő csak egy cigány. Megmagyaráztam neki, nem az számít felszabadulásunk óta, hogy milyen származású az ember, hanem az, hogy milyen ember. Kik belőle, mennyire van hozzára a társadalomnak. Elmondtam neki, mi az alapja a rendes, becsületes, értékes életnek. Ő is elmelet dolgozni, és ha jól végzi a reá bízott munkát, éppen olyan megbecsülésben részesül, mint a többi dolgozó. Rozí tágra nyílt szemekkel, csodákozva hallgatta szavaimat, de bizalmatlanságot, kételkedést árult el arcán egy-egy fintor.

Elsőként úgy éreztem, szavaim mint falra hányt borsó per-

regnek le róla. Nem adtam fel a harcot, míg végre végre eljött a nap, Rozí nagy fekete szemével nézett maga elé, hallgatva oktató szavaimat. Arca megváltozott, most kimondottan szépnek, értelmesnek láttam. Enyhe mosoly suhant át arcán. Éreztem, most születt meg Roziban az akarat, olyan embernek lenni, mint a többi. És anunt nézett, láttam, hogy messze néz most és a jövőbe lát. Látja magát egy zöldséges üzletben mint eladó. Arra gondolt, mert egyszer említette, hogy az szeretne lenni. Most elhallgattam, úgy éreztem, ünnepélyes nagy pillanat az, amikor egy emberben sorsdöntő nagy elhatározás születik. Néhány perc múlva hallottam a saját hangomat.

Igen Rozí, lehetsz te is bolli eladó, miért ne lehetnél, értelmes vagy és ügyes is. Elkörmorodott, félrefordította arcát, kerülte tekintetemet. Hosszan hallgatott. Nem tudtam mire vélni viselkedését. Mintha ismét a reménytelenségbe zuhantak volna gondolatok. Sietve elkészönt. Ilonapokig nem is láttam. Felkerestem otthonában, ahol szüleivel és jó néhány testvérevel lakik. Sajnos a legnagyobb jóindulattal sem lehetne ráfogni hogy otthonos volt a lakás, Rozí meglepődött, láttam rajta, feszélyezt látogatásom. Haza érve kényelmes lakásomba lelkiismeretfurdalást éreztem, de azzal vizsgáltam magam, és biztos csak kirívó

Rozi és az irodalom

eset. Hiszen sok helyen a nyitott ablakon keresztül láttam egészen csinosan bebutorozott lakásokat. Tudom, a városokat tesz értük, de lehet, hogy mégsem eleget?

Azután, ahogy múlt az idő, lassan elfelejtkeztem Roziról, mert saját gondjaimmal voltam elfoglalva. Kórházba készültem, súlyos műtét előtt álltam. Lélektelenül, sötét gondolatokkal terhesen támoptyogtam a lakásban. Csomagoltam, készültem a kórházba amikor csengettek.

Máskor látogatva ki a látogató, most közömbösen nyitottam ajtót. Rozí volt. Amint rámnézett, rémülten kérdezte, mi van velem. Amikor elmondtam, komoran állt néhány percig, majd átfogta a vállam és így szólt: Majd meglátja milyen egészséges lesz, ha megoperálják. Vigasztalt. Szavai nagyon egyszerűek voltak, de éreztem, nagyon mélyről, egyenesen a szívéből fakadtak. Jól esett az együttérzés. Amikor elkészönt, elindult, majd tévován visszalépett, halkán megszólalt:

— Mondanék én valamit. Meglátogathatom én magát a kórházban?
— Várni foglak, mondtam. És valóban vártam Rozit, pedig sok látogatóm volt, szerettel álltál körül ágyam hozzártazók, barátok. Nem fe-

lejtkeztem meg Rozí ígéretéről. Igen, vártam és úgy éreztem, Rozí most vizsgálni fog. Lehet-e számítani rá, adni a szavára? A bajban számíthatok-e rá egy látogatás erejéig? Műtét utáni harmadnapon, szényenlősen lopakodva osont ágyam mellé. Nem szólt, csak megszoritotta a kezem. Hallgattam, mégis sokat mondtak szeméi és arcának szelíd, simult vonásai. Letette a narancsot és a cukorkát amit hozott. Az egész kórterem felfigyelt látogatómra. Persze, nem tudták milyen ismeretség, barátság fűz Rozíhoz. A következő napokban, alig hallható hangon, mégis büszkén meséltem erről a látogatásról. Miután hazakerültem a kórházból, hamarosan felkeresett, körülözelve így szólt: „Felmossa én ezt az előszobát, már olyan poros, és magának még nem szabad hajolni.” Felmossom, majd a szobában rendezgetett, egyszerűsággal megállt a könyvszekrény előtt, gúnyos hangon megszólalt:

— Minek ez a sok könyv maguknak?
Mondom neki, hogy szeretünk olvasni. Mit is csinálnék most egész nap egyedül? Dolgozni még nem tudok, pihenni kell. Így hát sokat olvasok.
— És szépek legalább? Az ősém egyszer olvasott egyet

az olyan szép volt, el is mesélte, az igazán nagyon szép volt!
— Adok neked könyvet Rozí és olvass te is, ha ráérsz, — és máris azon gondolkodtam mit is adjak a kezébe. Könnyű is legyen, szórakoztató, de egyben oktató is. Sokat akartam markolni egyszerre, de üres levegőbe markoltam és üres maradt a kezem, mert Rozí szokatlanul furcsa, szinte elutasító hangon mondta a szavakat, melyek hideg zuhanyként hullottak rám.

— Nem kell nekem a könyv, nem tudok én olvasni!

Éreztem, hogy ezzel a flegmatikus hanggal igyekezett palástolni szégyenét. Igen, szégyellte és titkolta eddig előttem, hogy még a nevé sem tudja leírni. Milyen különös, gondoltam abban a pillanatban, az emberi tudomány ma-holnap embert küld a Holdra, készül az űrhajó amivel ezt a csodát végrehajtják és még vannak emberek, akik a nevüket sem tudják leírni. Akiknek a könyv, az újság csak papír, amibe csomagolni lehet, vagy tüzet rakni vele. Nagy sötét űrt láttam Rozí körül, amelyből okvetlenül ki kell vezetnem. Csendesesen csak ennyit mondtam:

— Nem baj Rozí, beiratkozol az esti iskolába, ott megtanulsz írni és olvasni.
Ellenkezett. Ő bizony nem fog harminc éves korában iskolába járni, úgysem tudná megtanulni azt a sok mindent. Attól kezdve ahányszor talál-

koztunk, igyekeztem meggyőzni, hogy ez egy lehetetlen állapot a mai világban és ezen változtatni kell. Hajthatatlanul látszott. Amikor legközelebb eljött, nem szóltam többé az iskoláról. Más módszerre folyamodtam. Elővettem egy verses kötetet, magam mellé ültettem és olvastam neki. Legnagyobb meglepetésemre érdeklődéssel hallgatta, és elég jól meg is értette. Magyaráztam neki, meghallgattam a véleményét. Máskor már ő kérte, hogy olvassak neki.

Hamarosan azzal állított be hozzám, hogy beiratkozott az esti iskolába, mert elhelyezkedése miatt is fontos, nagyon szeretne majd irodalmat olvasni. Így mondta „irodalmat”, ahogy tölem hallotta. Éreztem, hogy Rozí és az irodalom még messze van egymástól, de ha egyszer az akarata megvan, akkor ha nehezen is, de tanulni fog.

Néhány héttel ezelőtt járt nálam. Mesélte az iskolai életét, és hogy a városban járva minlen plakátot és feliratot elolvas és hogy ez milyen jó érzés. Papírt, ceruzát kért. Nagy nekikészülődéssel, mint aki nagy mű megalkotásához készül, leírta a nevét. „O. Rozília”. És olyan büszkén nézett rám, mint egy nagy művész, aki csodás művet alkotott.

Fekete Istvánné

Tíz szakkörben 300 fiatalember

— Elég sokat járom az országot, s ha ezt a mércét veszem alapul, akkor is úgy vélekedhetek, hogy amit itt, a Május 1 szakkörrelben látam és tapasztaltam, az rendkívül színes tevékenységet bizonyít. E munkát összefoglaló izléses kiállítás és a szakköri életéről készített film híven tükrözi a kitűnő eredményeket. — Xantus Zoltán, a Népművelési Intézet képviselőjében nyilatkozott így a múlt héten, amikor a megye egész területéről összehívták Komlóra az ezermester szakkörvezetői tapasztalatszerését.

A tanácskozás színhelyét azért tették ide, hogy ezzel elismerjék az itt folyó munkát.

— Azt szeretnénk, ha meggyeztetne kizárólag az öntevékeny mozgalom, s ilyen egyszerű sikereket érjenek el, mint a komlóiak — mondotta Dallos Nándor, a Pécs-Baranyai Népművelési Tanácsadó munkatársa.

A Május 1 tíz szakkörének mintegy 300 tagja van. A fiatalok érdeklődési körének megfelelően tv-amatőr (a szakkör vezetője Antal Gyula), keskenyfilm készítő (Jenes József), biológiai (Erdélyi Imre) ipari modellező (Perák Ferenc), repülő-hajó modellező (Hartmann György), csillagászat (Litkei József) fegyvermunkáló-barkácsoló (Kondákor István), könyvkötő (Drescher Géza), rádiós (Bátai Ferenc), és fotóművészeti szakkörben (Radó Pál) szerzhettek ismereteket.

A csoportok között egészséges versengés alakult ki, ennek nyomán a mostani értékelésnél valamennyi szakkör díszes oklevelet érdemelt ki. A legeredményesebb szakköri tagok könyvjutalomban részesültek. De kell-e nagyobb elismerés, mint egy olyan kiállítás, ahol helyet adnak egy év legszebb mintadarabjainak, amelyet az egész város láthat. A barkácsoló szakkör előszobafalat, guruló könyvszekrényt, és már bútordarabokat készített. A kis mesterek méltán büszkélkedhetnek azzal, hogy a zsüri több tárgyat

ra írta a „Jutalmazott munka”, a „Kiemelkedő munka” dicséret jelzőt. Eppen ezért a legjobbak neve idekivánczol: Lengyel József, Pávai István, Ballagó József, Kovács János,

Gera István, Molnár László, Petti József, Kirdy József, Végh József, Tóth Ferenc, Orsós József, Varga János, Kaippen Miklós és Juhász István.

Államunk évente nagy összegeket költ a könyvtárak fejlesztésére. Hogy a fiatalok ezt jobban megbecsüljék, ehhez maguk is hozzájárulnak azzal, hogy a megrongálódott könyveket átkötik. Drescher Géza (középen) a szakkör munkájáról beszél.

Díszkút épül a Zrínyi téren, szépül a város

Komlón a Hazafias Népfőrdő és a városi tanács végrehajtó bizottságának felhívása nyomán városüzemeltető megindult a parkosítási munka. A „Tegyük széppé városunkat” mozgalomba ismét száz és száz ember kapcsolódott be, csakúgy mint az eddigi évek során.

Az élenjárók között találjuk most is az Arany János, az Fővös, a Berek, a Sallal és a Fürst Sándor utca lakóit.

Nem télenkednek a vállalatok, üzemek és az iskolák sem. Mindenütt szorgos kezek rendezik a parkokat, ápolják a virágokat. Néhány nap alatt több mint 2 ezer facsemete került új helyre. A csinosításból kivesszi részét a Városgazdálkodási Vállalat is, amely a reprezentatív parkok felújítását végzi.

A Zrínyi téren díszkút épül, amelynek üllő fiú lesz a szobor alakja. Kucs Béla szobrászművész alkotása (egy fiú és egy leány álló szobra) kerül a kenderföldi iskola előterébe is. A kivitelezés a Városgazdálkodási Vállalat feladata. A tervezés pedig Klausz Gyula nevéhez fűződik. A népszerű tervező ezúttal is társadalmi munkában készítette el a tervet. A kenderföldi iskola nevelőtestülete — a szülők közreműködésével — az intézet udvarának és környékének rendezését tűzte ki célul. Az egyenetlen udvar rendezéséhez nagyarányú földmunkálatokra lesz szükség. Ezért kérték fel a szülőket is, hogy április második felében és május első két hetében segítsenek a munkák végzésénél. A gyerekek kis cédulát vittek haza, amelyen feltüntetik majd, hogy edesapjuk hány munkórát vállal. Korábban is volt már

ilyen kezdeményezés és az iskola igazgatósága jelentős segítséget kapott.

Az utcák, parkok felújításával nem tart lépést a játszótérek felszerelése. A Városgazdálkodási Vállalat szakrészlege megkészt a felújított játszótérek visszahelyezésével. Kovács István levélírónk azt panaszolja, hogy az Irinyi utcai játszótér már második éve nem „üzemel”. Több száz társadalmi munkórát teljesítettek a játszótér kialakításához, aztán a KISZ városi bizottságának hangzatos vállalása feledésbe merült. A lakók által épített játszótér megsemmisítették, ugyanakkor a tavaly ősze ígért új játszóból még most sincs semmi!

Balog István tanácsstag levele arról tanúskodik, hogy az Újtelepen az állattartási szabályrendelet nem mindenkiire vonatkozik — önkényeskedések miatt. Jogosan panaszkodik a Tavasz utca 14-es számú ház lakójára, aki nemcsak galambjait engedti szabadjárni, de a tyúkokat is kint tartja. A tanácsstag azért méltatlanodik, mert az esetet már jelentette a tanácsnál, a kivételezések azonban jogtalan lehatóságot adnak néhány lakónak.

Egy kis bürokrácia

A cím egy kissé szerény, mert a történethez inkább illő az a meghatározás, hogy a bürokrácia magas iskolája. Szabó Tibor vágáriskolai oktatóval (Komló, Kazinczy u. 3.) még 1959. október 12-én kezdődött a történet. Kedvezményes vonatgyellevel utazott Bátorfára. Odafelé elfogadták a menettérít jegyet, visszafelé viszont a kalauz kifogásolta azt. Jegyzőkönyvezésre került sor, melynek nyomán 1960-ban munkabéréből a MÁV leltiolt 46,30 forintot menettérítési költségére.

Az még hagyján, hogy először levonták az összeget, de hogy újból követelték, és újból levonták a negyvenhat harmincat, és a kezelési költséget, ez már a bürokrácia magas iskolája. Ha már a MÁV pécsi igazgatósága nem tud eligazodni saját ügyrendjén, a Közlekedési és Postaügyi Minisztérium közbejárására lenne szükség. Ez annál inkább időszerű, mert a különböző szerveknél az ügyvel kapcsolatos munka értéke és a panaszos fél utánjárása több száz forint értéket tesz ki.

Valamennyi szakkör számottevő sikerrel vonulhatott fel. Ezzel kapcsolatban két véleményét rögzítettünk: Bárdos Ferenc, az I. kerületi tanács népművelési felügyelője:

— Megtekintettük a tárlatot, megnéztük a szakkörök foglalkozás közben, rám — a népszerűség mellett — a szakavatott munkavégzés volt legnagyobb hatással. Az is feltűnt, hogy a tv-amatőrklubban idősebb emberek is dolgoznak. Korábban is láttam már a komlói szakkörök, de a fejlődés nagyon meglepő. Dombai Miklós, a megyei filmtár dolgozója:

— A szakkörök filmellátását én is segítem. Meglepetéssel tapasztaltam, hogy ezeket a filmeket a Május 1 szakkörök igen jól használták, és túlzás nélkül mondhatom: a módszereket tovább is fejleszthették. Munkájukról eddig keveset hallottam, de az eredmények annál inkább dicséretesek.

Említésre méltó, hogy a másik kultúrotthon, az Zrínyi Művelődési Ház művészeti munkájáról is készítették összeállítást. A sok-sok ügyes munkadarab mellett nagyszerűen megír az az illusztráció, ami a fűvészenekar, a munkáskórus, a színjátszó csoport, az irodalmi színpad, a tánc- és a bábszínjáték munkájáról készült. A képek, tablók és más dokumentumok mellett szerényen húzódnak meg a kiállítások. A bányászzenekar a Szocialista kultúráért oldalevél tulajdonosa. A bábszínjáték és az ifjúsági színpad Arany oklevéllel büszkélkedhet. A munkáskórus Ezüst koszorú fokozatú oklevelet érdemelt ki a legutóbbi országos fesztiválon.

Mind a szakköri mind pedig a művészeti csoportok tevékenységét megörökítő felvételek a fotóművészeti szakkör munkáját dicsérik.

V. L.

A zwickai bányászok üdvözlő levele a mecseki bányászokhoz

Drága elvtársak és Barátaink!
A zwickai „Martin Hoop” bányáüzem bányászai technikusai, mérnökei és alkalmazottai, Magyarországnak a a szizmus alól való felszabadítása 20. évfordulóján szívveljes üdvözlőlevelet küldik.

A dicsőséges szovjet had ereg és a Ti hazátok hazaszerető fiai révén a fasizmus megsemmisítő csapást kapott és megvalósultak hazátokban a demokratikus és szocialista e földés előfeltételei.

E hősi harc hozzájárult, hogy a szocializmus szülőhazájába visszatérhetett és a mi Német Demokratikus Köztársaságunk a béke, a demokrácia és a szocializmus igazi államává fejlődhetett.

A fasizmus szétverésének 20. évfordulóján különösen szükségünknek érezzük, hogy köszönetet mondjunk országunk hazafias erőinek a Hitler-fasizmus ellen vívott áldozatos és hősi harcukért.

Csodálattal tekintünk hazátok dolgozóinak magyszere eredményeire, amelyet az elmúlt 20 éven át a munkásság pártjának vezetésével elérték. Az egykori agrárszolgoly olyan ipari államot fejlesztettek, amely nemzetközi tekintélynek örvend és a szocialista táborban jelntős helyet foglal el. A népgazdaság egyes ágait, mint pl. a fekete szénbányászatot lényegesen fejlesztették és kiépítették az alapanyag és feldolgozóipart. Gyártmányaitok az egész világot behalózzák és a mi hazánkban is tiszteletet és elismerést élveznek.

Politikai és gazdasági eredményeitek hozzásegítették, hogy a szocialista világ gazdasági alapjait megerősítsük és a szocializmusnak a kapitalizmus feletti győzelme szempontjából a döntő előfeltételeket megteremtők.

Az agresszív imperialista hatalmak ez idő szerint mindent elkövetnek annak érdekében, hogy egy új világégést robbantassanak ki.

Mi határozottan elítéljük az imperialista hatalmak háborús politikáját és tudjuk, hogy a nyugatnémet imperializmus és militarizmussal szemben Németország békés egyesítéséért folytatott harcban a magyar nép hű harcostársunk. Mindig igyekeznünk fogunk a népeink közötti barátságot és a szocialista országok közti barátságot állandóan elmélyíteni, mert ezt az európai béke fenntartásának előfeltételeként tekintjük.

Kívánunk Nektek, a magyar bányászoknak és minden dolgozóknak további sikereket a szocializmus építésében és a világbéke megerősítéséért folytatott harcban.

Páriszervezet

Dietrich s. k. igazgató

Üzemi Bizottság

Junge s. k.

Ifjúsági Szervezet Vezetőségé

Az aranykoszorús KISZ-jelvény tulajdonosa

Komolyteltetű, csendesszávú fiatalember Félix Zoltán, a Kossuth Bányagép Üzem KISZ-alapszervezetének titkára, az aranykoszorús KISZ-jelvény újdonsült tulajdonosa. Április 4-én, a felszabadulás huszadik évfordulóján érte a kitüntetés, s talán saját maga lepődött meg leginkább ezen.

— Azt tudtam, hogy az alapszervezetünk nem tartozik a rosszak közé — mondja. — Sok dicséretet kapunk az üzemi szervektől és a trószttól is. De hogy ilyen nagyra értékeljék a munkánkat, arra nem számítottam.

Igy, többes számban beszél és mondja is, hogy a kitüntetés az egész alapszervezet munkája, érdemei elismerésének tekinteli. Sajátjának csak annyiban, amennyiben vezetője, irányítója — s hadd tegye hozzá az újságitró: igen jó vezetője és irányítója — ennek az alapszervezetnek.

Nézzük hát, mivel érdemelte ki Félix Zoltán, s mivel az alapszervezet ezt a kitüntetést?

Zoltán most huszonnégy éves. És az ember nem is hinné, hogy e röpké negyed századnak csaknem a felét az ifjúsági mozgalomban töltötte — perze, az úttörőket leszámítva. Tizenegy éve, 1954-ben lett tagja a DISZ-nek. Kezdetben nem tett semmi „rendkívülit”. Szakmát tanult — ma is lakatosként dolgozik a TMK-ban —, s dolgozott a mozgalomban is, mint a szervezet többi tagja. Katonáéval alatt, 1961–62-ben fedezte fel és fedezték fel mások is szervezőkészségét, aktivitását. Itt lett szervezőtitkár, majd századpropagandista. Leszerelése után sem esett ki a „lendületből”, az üzembe visszatérve KISZ-bizalmi, szervező titkár, s még ugyanabban az évben alapszervezeti titkár lett. Tehát az utóbbi két és fél év munkája volt azt, amelynek jutalmaként az aranykoszorús jelvényt kapta.

— Az első dologom az volt, átszerveztem a vezetőséget és a bizalmi hálózatot. Olyan fiatalok kerültek a szervezet élére, akik lelkesen és önállóan tudnak dolgozni, akiknek tekintélyük és szavuk van. Lassan kialakult a kollektív vezetés és a többi már nem volt nehéz.

Milyen módszerrel irányítja Félix Zoltán az alapszervezetet?

— Nagyon egyszerű. Ha valami ötletem van, elképezelem, hogy tetézene-e nekem, ha nem titkár, hanem csak egyszerű KISZ-tag lennék. Ugyanígy bírálok el más ötleteit is, mert ilyen egyre több van.

Jellemző, hogyan oldott meg az alapszervezet egy fontos kérdést:

A Bányagép Üzemben jobbra férjnek dolgoznak, s a KISZ-szervezet is csaknem teljesen az „erősebb nemből” tevődik össze. Márpedig a fiatalok a szervezeti életben is igénylik a leányok társaságát. Így addódt, hogy az elmúlt évben több közös rendezvényt szerveztek a gimnázium egy leányosztályával. (Az idén — mivel a tavalyi „társalapszervezet” tagjai érettségire készülnek — a mecsekjánosok csecsemőotthon zömmele leányokból álló KISZ-szervezetével működnek együtt.)

A jó szervezeti élet persze feltételezi az eredményes termelő munkát is. Nos, a Bányagép KISZ-tagjainak 90 százaléka ifjúsági brigádokban, illetve az ifjúsági üzemi részben dolgozik. S hogy nem eredménytelenül, ahhoz elegendő egy pillantást vetni a versenyhíradó 105–110 százalékos eredményeire.

— Elhatároztuk — mondja Zoltán —, hogy az idén társadalmi munkával mintegy 100 ezer forint értékű TH-csávart újítunk fel.

— Ezért az üzemi vezetőség valami jutalmat is ad?

— Reméljük, hogy így lesz. S ezt egy közös balatoni kirándulásra költenénk. Egyéb-ként is terbe vetünk több kirándulást például Harkányba, Siklóra.

Eredményes — és egyre inkább azaz válik — az ISZM mozgalom is a Bányagép Üzemben. Tavaly a résztvevő 92 fiatal közül nyolcvanegyen nyerték el a jelvényt. Az idén már a kezdet is sokkal biztatóbb. Ez ideig 15 fiatal dolgozó jelentkezett a mozgalomba.

— Ezt úgy értük el, hogy a munkatervűkben sok olyan pont szerepel, amely érdekesebbé, változatosabbá teszi az ISZM mozgalmat. Így például több szemléli vetélkedőt, közös szórakozást sportrendezvényt szerveztünk, elhatároztuk, hogy kiegészítjük a sportfelszerelésünket, jobban együttműködünk a MHS-sel. S mivel jó propagandát csináltunk a munkatervnek, akadát bőven jelentkezett.

Mind ez csak töredéke az alapszervezet munkájának, de látható belőle, hogy Félix Zoltán — úgy is, mint kiváló KISZ-vezető, s úgy is, mint a Bányagép Üzem fiataljainak képviselője — megérdemelten jutott a magas KISZ-kitüntetés bírtokába. Nem feledkezett meg arról sem, hogy ez alkalommal is köszönetet mondjon egyrészt a pártalapszervezetnek a segítségért, másrészt a KISZ-vezetőségnek és tagjainak a munkájáért.

Érdekességek furcsaságok

LAKÁS A VÍZ ALATT

A moszkvai Delfin sportbúvár-egyesület négy tagja a nyáron új „lakást avat” 15 méterre a tenger alatt, mintegy 150 méternyre a Krim-félsziget partjától. Az új lakás — 25 tonnás tartály, amelyet most tesznek alkalmassá arra, hogy lakói hosszabb ideig el-lakhassanak benne. A tartály falába és mennyezetében nyolc ablakot vágnak. A lakók az első időben a sportegyesület parti táborából kapják a levegőt a villanyáramot, és az edesvizet. Később a víz alatti lakást teljesen automatizálják, úgy hogy az helyváltozásra is képes lesz. A beköltöző sportbúvárok szerint már csak egy tóbla hiányzik ezzel a felirattal: „Vigyázat, a cápa harap!”

TALPRAESETT GYEREKEK

Egy párizsi iskolában a gyerekeknek dolgozatot kellett írniuk e témáról: „Mi a különbség a monarchia és a köztársaság között?” Jónéhávan így fogalmazták meg a két államforma közötti különbséget: „A monarchiában király az államfő, a köztársaságban pedig — tábornok”

ÉRTEKES PORCELÁN — ELHAGYOTT HÁZBAN

Seine-et-Oise megye egyik falujában utépítés miatt lebontásra ítélték egy ódon házat, amely már évek óta elhagyatott állt. A ház padlásán „őska porcelánokat” találtak: 310 porcelán tárgyért, amelyet az India Társaság készített a XVII. században.

SZINES HÓ

Örményországban, a Széven-tó környékén vörös hó hullott. A hó színe fokozatosan sárgává változott. A jevránt meteorológiai intézetben közölték, hogy az érdekes természeti jelenség azzal függ össze, hogy Örményország fölé az erős légáramlatok vörös és sárga port szállítottak az afrikai kontinensről. A por összekeveredett a vízmolekulákkal, majd színes hó formájában lehullott.

HÁZASSÁGKÜTÉS A VÍZ ALATT

Ralph Klotz amerikai tengerész elhatározta, hogy minden körülmények között hűséges lesz szeretett eleméhez, a vízhez. Ezért esküvére napján menyasszonyával, a tanúkkal, az anyakönyvvezetővel együtt búvárszállóban leszállt egy négy méter mély medencébe és ott kötött házasságot.

NŐI BANK

Djakartában megnyílt egy új bank, amelynek minden alkalmazottja — az igazgatótól a küldöncig — nő.

THOMAS MANN FIA NYERTE A SCHILLER-DÍJAT

Golo Mann, Thomas Mann fia nyerte el a Schillerdíjat politika-történeti tanulmányaiért.

VIGYAZAT A SAHARINNAL

Az amerikai orvosok nyugtalanok a szaharinhoz hasonló mesterséges cukorpotíék egyre nagyobb elterjedése miatt. Az italok (Coca-Cola, Pepsi-Cola), a gyümölcslevek és „diétás” sűtemények készítői szintetikus édesítőkkel igyekeznek pótolni a cukrot, mert a fogyasztókurák örületében élő amerikaiak közül sokan még a kávéjukat is szaharinnal ísszák. A biokémikusok úgy vélik, hogy ezek a cukorpotíék nagy mennyiségben mérgezőek, s különösen a károsak lehetnek a terhes nők egészségére. Amellett azt is kétségbe vonják, hogy nem hisznek úgy, mint a szaharint cukor.

Házunk táján

Két kiállítástról — örömmel és őszintén

Április 3-tól 5-ig Pécsbányán a Zalka Máté Művelődési Házban: 7-től 10-ig pedig a meszesi új munkásszálló nagyteremben láthattunk érdekesen rendezett, újszerű kiállítást.

Szakkörök

A Zalka Máté Művelődési Ház fotoszakköre és női kézimunka-szakköre, valamint a Mecseki Bányász Irodalmi és Művészeti Kör képzőművészeti egységese állították ki munkáikat. A kiállítást hazánk felszabadulásának huszadik évfordulója tiszteletére rendezték.

A fotoszakkör képei szabad életünk hűs esztendejének jelentősebb epizódjait mutatták be. Láttuk a képeken a bányásznapok, a május elsejék, a majálisok eseményeit, láttuk a termelő munkában és a művelődésben kitűnt munkásokat, valamint új létesítményeinket. A női kézimunkák között igen izléses terítők, szép népművészeti darabok: párnák, kendők, ajtódrapériákat mutattak be a szakkör tagjai.

Bányász képzőművészek

A kiállítás jelentős területet foglalt el a Mecseki Bányász Irodalmi és Művészeti Kör képzőművészeinek sok szép alkotása.

Hogy a Kör tagjainak képeit és szobraikat bemutatták, a kiállítás túlnőtt a szokásos szakköri kiállításokon, bemutatásokon. Jelentősen túlnőtt azokon a kereteken, amelyeket az 1—1 évfordulón rendezett kiállításokon megszoktunk.

A Művészeti Kör képzőművész csoportja meglegő érettségről, korszerű művészi felfogásról, korunk tartalmának mély megértéséről tett tanúbizonyságot. E csoport tagjai legjobb alkotásaikat vitték a közönség elé, mellőlték a hozzájárulva ezzel nagy nemzetünk ünnepeinek fényének emeléséhez fűgés Baranya megyénk és szűk területén.

A kiállításon látott képek legjelentősebb darabjai kétségkívül

Érdy Győző alkotásai.

Érdy Győző neve már jól ismert Baranyában. Nem először jelenik meg képeivel a közönség előtt. Már abban a korban is, amikor az ország legtehetségebb festőinek kemény, szívós harcát kellett folytatniuk az érvényesülésért és elismerésért, megküzdött az értelenekkel. Sikertől az 1930-as években több tárlaton megjelent és elismerést aratnia olajfestményeivel. A Dunántúli Népszava, az Új Dunántúl, a Magyarország és más lapok kritikussal már akkor a tekintélyesebb festőink között emlegetik. Aztán a feledés homálya takarja, jön egy korszak, amikor mellőzik, mondván, hogy nincs főiskolája; nem azt nézik, hogy jelentős egyéniség, nem azt nézik, hogy tehetségesebb sok főiskolát végzettnek. Ennek is megvan a magyarázata.

Érdy Győző ugyanis munkásszakkör. A bányászok között élt és dolgozott 38 esztendőig, most is Pécs-Meszésen, bányászok között él, azok múltját, nehéz munkáját, azok felemelkedését és szépülő életét festi. Olajképein a derűs színekkel; festett hegyi táj, a dombok oldalán épült apró bányászházak, tusfestményein a mai kor újszerű, a modern munkásszállókat adják a fő mondanivalót. Amikor a fizikai munkát festi, az élet legfontosabb mozzanatait ragadja meg. Es megragadja a szemlélő figyelmét azokkal a képeivel is, amelyeken erdőrézseletet, szénosztályozót, régi pécsi utcákat, vagy házakat mutat be.

A környezetbe beleolvadnak, a tájból mégis kiemelkednek az emberek is, a házak is, a fák is. Ez a kettősség valójában dialektikus egységet alkot, lényege az, hogy

mindig a legfőbbet, a fontosat és csakis a fontosat ábrázolja, nincsen a képein felesleges sallang, szükségtelen cícoma. Modern vonalú festészet ez, levegős, világos, vázlatosságban is tömör megfogalmazású, könnyű vonalban is a súlyos mondanivalók hordozója. Nem csoda hát, ha a kiállítás látogatói meleghangú, elismerő sorokat írtak róla a látogatási könyvbe és szinte egyhangúan kérik Érdy képeinek újabb kiállítását.

Látjuk a kiállításon Környei János: Itatás című domborművű faragását is. Szinte élnek ezen a domborművön a kút körül legelőző tehenei, az anatómiai tökéletesség művészi átéléssel, a valóság, a környezet nagyszerű ismeretével párosul ezen a domborművön, amely a művészi megfogalmazáson kívül még hatalmas méreteivel is ámulatba ejti a nézőt.

A festők közül ugyancsak figyelmet érdemel

Kratky Éva.

Fiatal, hűs éves mindössze. Kiállított képei — fiatal kora ellenére — egy beérett művész jelenlétének benyomását kelteik. Ezért mondhatjuk nyugodtan: Kratky Éva képei voltak az ünnepi kiállítás nagy meglepetése. Természetes látásmódja természetes kifejező eszközök útján alakul festményre. Ahogyan látja az életet, úgy festi meg, mégsem naturalista, mégsem impresszionista, nem fényképezi, hanem alkotó módon, művészi átéléssel, annak a művészi plusznak a hozzáadásával festi meg képein a szűk pécsi utcákat, amelyekbe fölülről is csak néha szökik be a napfény. Ennek a mindenképpen szükséges művészi többletnek a hozzáadásával válik különös egyéniséggé és lesznek modern vonalúvá, absztrakcióban is érthetővé, kézzelfoghatóvá Kratky képei.

Kratky Éva modern festő, vízfestékkel készült képei és tusfestményei egyaránt a mai kor teljes megértéséről, vele született természetes látásmódjának korszerű alkalmazásáról tanúskodnak. Van még itt-ott egy kis bizonytalanság, bátortalanság benne, de csak akkor, amikor portréit rajzol. Nem az a baj, hogy a valóságosság determinálja portréit és ezért kényesen precíz, hanem az, hogy ez a precizitása megakadályozza abban, hogy önmaga művészi valójából is hozzáadjon a portréhoz.

Nem az az igazi művész, aki mások portréját tökéletesen tudja megfesteni, hanem az, aki az idegenekről festett arcképekről egy kicsit önmaga is lenéz a rácsodálkozikra. Lenéz — és ilyen módon is befolyásolja a közönséget, alapítja, formálja szemléletüket, megtanítja szeretni a szépet, az igazán művészt, a jót. A festőművész célja sem lehet más mint a költőé vagy a regényíróé, vagyis az, hogy műveivel hasson, befolyásoljon, vezessen valamerre. Egyben ez adja a művész felelősséget is: csak a jó útra, az igaz útra, a szép felé szabad vezetnie a publikumot. Ha nem erre törekszik, kárt okoz. Ami pedig kárt okoz, az nem művészet. Csak ami felemel, csak ami tanít a jóra, csak ami érthető és ezért szép — csak az a művészet hasznos. Csak ami értelmet ad az életnek; tartalmat és gyönyörűséget, csak az az igazi művészet. És mivel Kratky Éva képei ezen a két kiállításon ezeket a művészi elveket szinte hitvallásszerűen tükrözik, azt kell mondanunk, hogy Kratky Éva ígéret, és e kiállításokon bizonyított munkássága az elismerés csúcsai felé mutat.

Gradwohl János

kiállított olajfestményei is elismerést arattak a kiállításokon. Ez a munkásszálló, akinek főfoglalkozása a bányalaktos mesterség, ugyancsak több kiállításon szerepelt már Pécsen. Csendélettel, tájképekkel, festőszerszámokról készült ceruzarajzaival vona magára a közönség figyelmét.

Erőteljes színeket használ olajképein, de kitűnő érzékel találja el a tompább színek helyét is a vásznon. Osteinesség, ehhez a tehetséghez ugyanakkor szívósság és nagy akaraterő párosul, keres az új utakat, igyekszik elsajátítani a festészet mesterségbeli fogásait. E két kiállításon való megjelenése és közönségcsikere igazolja: a Bányász Irodalmi és Művészeti Körnek érdemes és fejlődőképes tagja Grandwohl János.

Rónafalvi Jánosné

munkásszállókkal jelentkezett két kiállításon. Ceruzarajzok ezek többnyire és mind azt mutatják, hogy Rónafalviné is túl van már a szakköri tagság rangján, magasabban van annál, művészé érésehez bátorításra, sürűbb megjelenésre, nyilvánosságra van szükség. A meszesi építkezésről készült nagyméretű olajfestménye ezt a megállapítást még csak aláhúzza. Ez a képe egyébként pár évvel ezelőtt a munkásszálló művészektől tartatlan Varsóban is osztatlan elismerést aratott.

Csorba Lajos

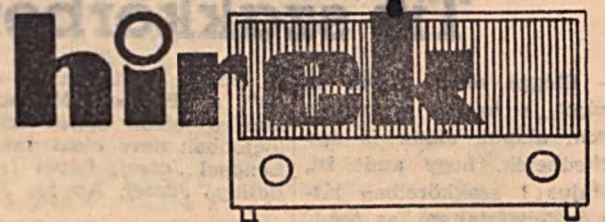
ből faragott kisméretű szobrai is láthatunk az ünnepi kiállításokon. Tizenkét kiállított szobra bizonyította annak, hogy a munkásszálló nem csak az államvezetés, az igazgatás, a művelődés és a társadalmi élet szervezésének tudományát tudja hűs év alatt elsajátítani, hanem esztétikai ízlése is kifejlesztett, az irodalom és a képzőművészetek megértése is könnyebb számára mint régebben — sőt egyes tagjai a képzőművészetek művelésében is eredményeiket érte el.

Ezek a faragások kivétel nélkül a bányászleletről vették témájukat. Dinamikus mozgás van bennük. A fizikai munka minden gyötrelme, a nehéz bányász munka erőfeszítése, az erő és a mozgás harmóniája, — ez mind együtt van Csorba Lajos kis szobraiban.

Alig hinné a szemlélő, hogy mindez egy mozdonyvezető kezemunkája.

★
Ez a két kiállítás — a Zalka Művelődési Házban és a meszesi szálló nagyteremben rendezett egyaránt — azt az optimizmusunkat igazolta, amely szerint érdemes kutatni, fáradozni azon, hogy a dolgozó emberek sorában 'e-hetségeket fedezzünk fel. Itt van a példa: a kishitűek, a kockázattól való féltők, a kőrreket féltők aggodalmaskodása ellenére, vannak figyelemre méltó tehetségek — csak észre kell venni őket.

Gyevi Károly

Felüljáró épül Béta-aknán

A Béta-aknai lakótelep eddig el volt zárva az autóbussz megállótól. A lakók csak az územen keresztül tudtak eljutni a megállóhoz. Most ez megszűnik, mert megépítik a felüljárót, amely az územen első kapujától indul. Nemcsak a lakóknak lesz ez kényelmesebb, hanem az územen részére is.

Az épülő felüljáró tervezésénél egy kis hibát is elkövettek. Az egyik tartóoszlopot ugyanis egy fontos kábel fölé

tervezték. A vezeték ezért ki kellett vágni, el kellett vágni és beletoldani, hogy arrébb lehessen helyezni. Ez olusz költséget jelent, nem beszélve arról, hogy az átszerelés rontja a kábelek megbízhatóságát. Ha a tervezők gondosan megvizsgálják a helyszínt, ezt a bonyodalmat el lehetett volna kerülni. Az átépítés nem kerül sokba de a takarékság szempontjából mégis figyelmet érdemel.

— A VASAS Petőfi-aknai KISZ- és MHS-szervezet karöltve, folyó hó 19-én, húsvét másnapján délelőtt 10 órakor motoros repülő-modellező bemutatót tart a Vasas II. sportpályán. A bemutatón részt vesz Mohai István, a világbajnoki keret tagja. Minden érdeklődőt szeretettel vár a KISZ és MHS vezetősége.

— ERTESÍTJÜK a Fehérgyhegy felett (a falusiakat is) lakó bányász nyugdíjasokat, hogy Szabolcs bányatelepen létrehozuk a szakszervezet nyugdíjas alapszervezetét. Az alakuló ülés 1965 április 16-án 16 órai kezdettel a Puskin Művelődési Házban lesz. A tárgy fontosságára való tekintettel kérjük az elvtársak pontos megjelenését.

★ SAJTÓTÁJÉKOZTATÓT tartottak tegnap délelőtt az MSZMP Megyei Bizottsága, a Szakszervezetek Megyei Tanácsa és az Országos Találmányi Hivatal szervezésében a szakszervezeti székében. A napirend során Tasnádi Emil, az Országos Találmányi Hivatal elnöke adott tájékoztatót az április 12—17-e között megrendezésre kerülő újítási-találmányi-ipari-jogvédelmi hét programjáról.

— A GYARMATI és félgyarmati népek megerősítésére a Magyar Szolidaritási Bizottság pár héttel ezelőtt akciót hirdetett. E célból kettő, öt és tizforintos címletekben bélyegeket bocsátott ki azzal a céllal, hogy a befolyt összegből gyógyszer és élelmiszer szállítmányokkal segítse a harcoló népeket. A megyében több százezer forint értékű bélyeg került elosztásra a szakszervezeti bizottságok között. A bélyégek dolgozóikhoz ebből 109 ezer forint értékű bélyeg került.

— AZ IFJÚSÁG részére ajánlott könyvekről és filmekről jegyzéket készített a KISZ megyei bizottsága mellett működő Nevelési Társadalmi Bizottság, amellyel segítséget ki-

vánnak nyújtani az alapszervezetek vezetőinek a politikai nevelőmunkához. A jegyzéket néhány napon belül eljuttatják a KISZ-bizottságokhoz és alapszervezetekhez.

— ÚJÍTÁSI ANKÉT. A pécsi Szabolcs Puskin Művelődési Házban ma délután 4 órai kezdettel újítási ankétot tartanak. Az ankét előadója dr. Szilvási Zoltán, az Országos Találmányi Hivatal osztályvezetője, aki tanácsokat ad újítási és találmányi ügyekben. Az ankéta minden érdeklődőt szívesen várnak. A komlói dolgozókat autóbusszal szállítják be az ankétba, amelynek indulási ideje a trüsztszékház elől délután 15 óra.

— 15 MILLIÓ forint nyereségrészesedést fizettek ki április harmadikán a Mecseki Szénbányászati Trüsztdolgozóknak, ami a múlt évi eredményes munka alapján 11.1 napi munkabérek felel meg. A nyereségrészesedés üzemenként a következőképpen alakult: Pécsbánya, Vasas, Kossuth-bánya, Béta-akna 9,5; Szabolcs 9,1; Zobák, Északibányaüzem 8,8; az újhegyi szénmosó és a komlói szénelőkészítő 9,2; a villamosüzem, az anyagellátó, a komlói karbantartó és a pécsi építési üzem 8,8 napi munkabérek megfelelő nyereséget kapott.

— A FELSZABADULÁSI ünnepek során a trüsztdolgozóknak 1083 dolgozóknak adták át a Szakma Kiváló Dolgozója oklevelet, illetve jelvényt, s jutalmazásukra 890 ezer forintot fordított a trüsztdolgozó vezetősége.

— MOTORKERÉKPÁR balcsertet szenvedett az elmúlt héten Nagy Sándor, Csapek István és pótuása, Tarr József. Nagy Sándor motorkerékpárjával Komló és Zobák-akna között irányjelzés nélkül akart megfordulni, s emiatt az utána haladó Csapek István motorkerékpárjával nekihajtott. Az anyagi kár kb. 2500 forint. Nagy Sándor ellen eljárás indul.

Elítélték a tolvajokat

A Mecseki Bányász 1965. március 30-i számában a társadalmi és a személyi tulajdon védelmének kérdésével foglalkozik a cikkíró. A cikk címe: „A társadalmi és személyi tulajdon védelméről.”

A cikk így kezdődik: „Földes Jenő üzemenüszszel beszélgettem a minap a komlói irodájában — majd így folytatódtik: „Eppen nemrég történt, hogy ismeretlen tettesek 31 méter több eres színes kábel leváltak abból a vezeték-ből, amit a Villamos Üzem az Anna-aknai izsapolóhoz fektett le, s mintegy 12 métert meggrongáltak. A két több mint 10 ezer forint. Ezt csakis belső

ember tette, mégpedig bizonyára többen voltak, hiszen ilyen nagy mennyiséget elvinni nem kis munka. De ők is rendőrkézzre kerülnek hamarosan, az bizonyos.”

A megjelent feltételezéssel szemben az azóta tisztázott tényállás a következő:

Palkó János és két fiatalok, Kossuth-aknai lakosok rongálták meg az Anna-aknai izsapoló kábelét, tehát nem belső emberek. Cselekményük során 11 méter kábelt meggrongáltak és 31 folyómétert elutalajdonítottak, oly módon, hogy a gumiszigetelés legerősítése után a réz anyagot a MEH-nél hulladékként értékesítették.

A Komló Városi Bíróság 1965. március 29-én, tehát a cikk megjelenése előtti napon ítéletet hirdetett a társadalmi tulajdonban való kárt okozás és lopás miatt és Palkó Jánost nyolchónapi, a két fiatalokot 6—6 hónapi felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Ugyanakkor a bíróság a Villamos Üzem által 12 080,80 forint bejelentett kárigényt megítélte és a tetteseket a kár megfizetésére kötelezte.

A leírtaiból egyértelműen megállapítható, hogy a társadalmi tulajdon sérelmét nem üzemi „belső” dolgozók követik el, hanem az üzem állományába nem tartozó károkozók.

Harc a Tenkes-hegyen

Kiválóan hajtották végre lögyakorlatukat munkásőreink

A figyelőtorony vörös zászlót lenget a szél. Szemérel az eső, a Tenkes-hegy csúcsába ködkomoly kapaszkodik. Itt lent, a lankán dúl a csata. Nem úgy, mint a televízióban — annál komolyabban. A két arcvonal lövött 300—350 méter a távolság. Az „ellenség” tizenhat katonája — furnélemezéből — apró földhányások mögött lapul. A miénk — a szürke egyenruhás munkásőrök — három Gorjunov géppuskával egyelőre hatan harcolnak a célok leküzdéséért és a lögyakorlat eredményességéért.

Munkásőr zászlóaljunk nehézfegyver-szakaszának ez az évnitő gyakorlata. Terkovics Ferenc, a komlói szakasz parancsnoka látszólag hidegvérrel, valójában izgatottan figyel „katonáit”. A múlt évben az alegység elnyerte a kiváló címet, s ezen a nyitá-

nyon is működik, sikerül-e megismételniük a nagyszerű teljesítményt.

Elhangzik a tűzparancs, csattan a zár a fegyvereken. Pár másodperces feszült várakozás. Aztán csaknem egyszerre felkelepelnek a géppuskák. Rövid sorozatok söpörnek végig az „ellenség” sorain. Egy-egy eltévedt lövedék a cél előtt freccsent fel az átázott talajt. A váll-alakokról a fegyverek csöve lassan a távolabb álló csípő-alakokra irányul. Üres töltényhüvelyek röpdülnek és a szél elkapja a lőpor fanyar kék füstjét.

Háromszor megszólal a gépkocsi dudája, a toronyban a piros zászlót fehérre cserélik. Előbújnak fedezékükből a jelzők. Kínos lassúsággal múlnak a másodpercek. Aztán az első célcsoportnál megindul a zászló — jelezve a tálatatok számát. Az eredmény kiváló. A másodiknál is. A harmadiknál szintén.

Most helycsere következik a géppuskáknál. Aztán kezdődik előlről: töltés, tűzparancs, rövid sorozatok, jelzés. S így ismétlődik, míg a szakasz minden tagja be nem bizonyítja, hogy mestere a fegyvernek. S az eredmény? Két „jó”, a többi mind kiváló. Steiner Péter rajának tagjai — akiket most Storcz Ferenc szakaszparancsnok-helyettes vezetett — valamennyien kiváló eredményt értek el. A szakaszátlag ugyancsak kiváló.

A géppuskákat gyorsan megtisztítják, a csövekre vizsgálóknak a védőtokok. Most gépkocsira szállunk. A Csepel sziklás, kanyargós hegyi úton kapaszkodik felfelé. Romantikus a táj. A teknőszzerű beugrások, hasadékok oldalán fehér mészkőrögök villannak elő. A képzelt ellenség galagonya- és kőkenyebokrok tövében lapul. A löfegyverek itt nehezen használhatók. Elő hát a kézigránatokkal!

Az eligazítást és a bemutatást Dóri István, a pécsi szakasz parancsnoka tartja. Az egyik mélyedésben kiosztják a gránátokat. A munkásőrök hármassával indulnak a feladat végrehajtására, amely még így, gyakorlatképpen sem veszélytelen. Élesítés, kibiztosítás, aztán hangzik a vezényszó: kézigránát, tűz! Három gránát röpül a harminc méterre húzódo lövészárk felé. A levegőben csattan a csapantú, s pár pillanat múlva három robbanás nyomán szökik fel tölcseáru a föld. Apró rögök hullanak a földön hasaló munkásőrökre. A Tenkes harsogva adja tovább a robbanások visszhangját.

A két szakaszparancsnok eredményesnek ítéli a gránát-dobási gyakorlatot is, majd irány újból a lőtér.

Itt már a pécsi szakasz géppuskái állnak szemben a céltáblákkal. Érezhető a versenyélz mindkét alegységénél; a pécsiek nem akarnak rosszabbak lenni a komlóiaknál, s persze, az utóbbiak is azt szeretnék, ha ők kerülőnének ki győztesen. Minden jelzést feszült várakozás előz meg. Végül is „döntetlenre” alakul a mérkőzés; azaz hogy mindkét szakasz nyert, mert a pécsiek ugyancsak kiváló szakaszátlagot értek el.

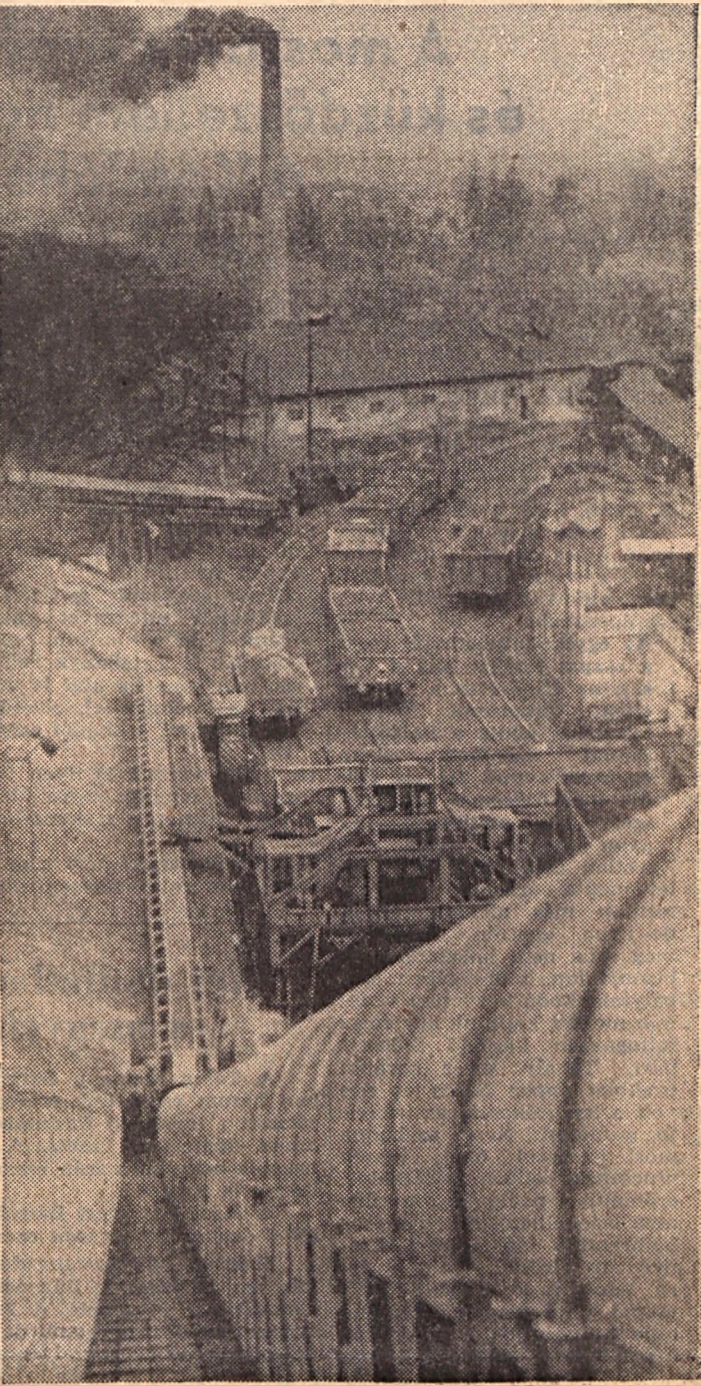
Közben ötven méterrel távolabb a géppuskák „kisöccsei”, a géppisztolyok is ontani kezdik a lövedékeket. Száz méterről, álló testhelyzetből álló alakokra lőnek a munkásőrök. Az eredmény itt sem rosszabb, mint az előző számoknál volt.

Amott, a lőtér szélén pisztolylövés csattan. Mindenki úgy tartja, hogy a legkönnyebb fegyverrel a legnehezebb eredményesen lőni. Csak jönnének ide az egykori ponyvaregények szerzői, s próbálnák meg, át lehet-e lőni egy feldobott pénzdarábot, „csípőből tüzelve”. Persze, harminc méterről egy mellalakat leküzdni könnyebb, s valamennyi munkásőr bebizonyítja: szükség esetén pisztollyal is ártalmatlanná tudná tenni az ellenséget.

Munkásőreink tehát a szombati gyakorlaton is bizonyították, hogy munkájuk mellett — hisz az üzemekben valamennyien ugyancsak jól megállják helyüket — komolyan veszik a fegyveres kiképzést és szolgálatot. Szabadidejükkel feláldozva készülnek arra, hogy szükség esetén képesek legyenek lymódon is megvédeni saját és egész népünk építő munkájának vívmányait, eredményeit.

Berkics János

Naponta 77 vagon terméket gyárt a Nagymányoki Brikettgyár

A mecseki szén az ország minden részébe eljut. A tröszt legnagyobb fogyasztója kecskék kivül Dunaújváros, de évente jelentős mennyiséget használnak fel más ipari üzemek, vállalatok is. Az állandó vásárlók közé tartozik a MÁV, a TÚZEP, újabban pedig a téglagyárak is szívesen használják a porszenét a téglagyártáshoz, mert így kevesebb kalóriafelhasználással jobb minőségű építőanyagot nyernek. Sok pécsi és komlói szén felhasználó fel a brikettgyárak, így a Nagymányoki Brikettgyár is.

Szántó Lajos szb-titkár és Klausz Gyula statisztikus — ottjártamok — éppen a beérkező szeneket összesítették. — Csaknem tíz helyről kapunk szenet — mondták. — Erkezik vagon Komlóról, Szászvárról, Balinkáról, Dudarról, Pusztavámról, Oroszlányról, Tataról, valamint két szovjetunióbeli szénvidékről: Torcsból és a Donyec-medencéből. — Nem okoz nehézséget a sokfajta kalóriaértékű szén keverése?

— Az esetek többségében nem, hiszen pontosan kiszámított keverési arány szerint dolgozunk. A gyártott brikett fűtőértéke általában 4900—5100 kalória között van.

Mennyi a jelenlegi termelés?

— Március hónapban napi 77 vagon brikettet gyártottunk. Negyedéves átlagban napi 79 vagon jön ki.

— Kik vásárolják leginkább a nagymányoki brikettet?

— Koncetrált fogyasztóközletünk nincs, de a TÚZEP után az ország tíz megyéjébe és Budapestre szállítunk szenet. A TÚZEP és a földművelésügyi minisztérium viszi el a legtöbbet, de állandó vásárlóink a MÁV is.

— Ha többet akar tudni az üzemről adhatok egy kis segédanyagot — veti közbe Szántó Lajos. — A másfél, sűrűn gépeit oldal a Nagymányoki Brikett-

gyár történetét öleli fel. Ebben olvasható, hogy az észak-mecseki szén brikettálásának kérdése már az 1870-es években felvetődött, de több sikeres és kevésbé sikeres kísérlet után valójában csak 1938-ban került sor a brikettgyár felépítésére. A felszabadulás óta alaposan megváltozott az üzem képe. Az eltelt húsz esztendő alatt jelentős korszerűsítéseket hajtottak végre. Jelenleg három ötsoros és egy négysoros prégép működik. A múlt évben a gyár 239 ezer tonna brikettet gyártott. 1968 óta ismét jelentős beruházási munka folyik a gyár területén. Már elkészült a készlettel, valamint annak gépésztése és villamosítása, befejezést nyert az ezer milliméteres hűtőszalag, a 100 vagon befogadóképességű vasvázás betonbunker és a hozzátartozó szállítószalag építése (a mellékelt fénykép is a tárolóbunker tetejéről készült), a pályaudvarig szállítószalag, a pályaudvari tolópad és szénklirakó beépítése, illetve szerelése.

Jelenleg egy új kazán építése folyik. Ennek átadásával lényegesen javul majd a brikett minősége, gazdaságosabb lesz a termelés s nem utolsósorban megszűnik a nehéz üzemi munka.

MECSEKI Bányász
A mecseki szénbányászati dolgozók neilapja
Felelős szerkesztő: Gyevi Károly
Szerkesztőség:
Pécs VI (Pécsbányai)
Kórház tér 1. 0. emelet
Telefon: 65-28 65-11 18-58 36-62 (11-85 mellék)
Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs Hunyadi u. 11
Telefon: 15-32 15-33 50-00
PECSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Vihárv u. 10. sz.
Felelős vezető: Mikes Rezső
Terjesztő a Magyar Posta
Előfizethető a helyi onszabványoknál. kézbesítőknél és a postai sajtófelosztókban
Előfizetési díj félévre 10 Ft, egész évre 20.00 Ft.
Megjelenik minden kedden
Indexszám: 29 917

Ismét egy lépcsővel feljebb

Az 1963 szeptemberében nyílt Kossuth akna cigánytelekora újabb állomáshoz érkezett a napokban. Először került sor kisdobosok avatására.

Látszatra nem nagy dolog ez, de ha a folyamatot nézzük, az esemény újabb lépcsőt mutat azon az úton, amely néhány éve kezdődött ezen a telepen. A régi szemlélet feladása, a kibontakozás ereje nyilvánult meg abban, hogy a fogadalom-tételre, a kék nyakkendő átvételére ünneplőbe öltöztek a gyerekek. És nem is akárhogyan, mindegyikük az előírásnak megfelelő fehér és sötét ruhát öltött. Az a kedves műsor, amelyet erre a napra tanultak, és mutattak be, szintén kifejezi, hogy nem a régi Kossuth-aknáról van már szó.

Az iskola előhozta az Orsósokat, a Kalányosokat. A telep 344 lakójának többsége ma már azt az utat követi, amit elvárnak tőlük. Dolgoznak, s művelődnek is. Elősegítette ezt a rendszeres állami oktatás kialakítása (jelenleg 139-en tanulnak), a heti csütörtöki népművelési nap (könyvtár, TIT-előadás, filmvetítés), az egészségügyi tanácsadás, a sportrendezvények, a társadalmi munkák egész sora. Az élet megindításáért — a társadalmi szervek mellett — elsősorban az itt tanító pedagógusoké az érdem.

A jogász szemével

Perek és emberek — Sok a szerződésszegés! — Akik a törvényesség betartásán munkálkodnak — Igénylik segítségüket az üzemek

— Hogyan segíthet jogvédezt ember egy tröszt munkáját? — ezzel a kérdéssel fogtattunk be dr. Hámosi Lászlókat, a tröszt jogügyi osztályvezetőjének ajtaján, s mlközben félbeszakítja tárgyalását jelenlétünkért, máris egy másik bírósági ügy aktáit pakolja táskájába. Nem válaszol azonnal a kérdésre, gondolkodik mit is mondjon — nem mintha jogásznak nem lenne kenyerre a gyors válasz — inkább mérlegeli lemérhető-e az ő tevékenységük. Amíg üppreg, körbenézem a szobát, dossziék és törvénykönyvek tömege. Jogszabályok és mögöttes élő emberek gondja, baja. Mindezek néhány jegyzőkönyvbe sűrítve, s megértem nem könnyű elmesélni a pereket megelőző izgalmas, lótlás-futásokat, vitatkozásokat, érveléseket, amely megtörténik majd minden héten egyes emberekért, üzemekért, a trösztért.

— Feladatunk sokrétű. Mi intézzük a fegyelmi ügyek jogi részét, a kártérítési pereket. Támogatják a társadalmi bíróságokat munkajogi problémáinkban, foglalkozunk a dolgozók ügyes-bajos panaszaiknak jogi részével, elsősorban egészségkárosodási ügyekkel és ellátjuk a Mecseki Szénbányászati Tröszt jogi képviselőit.

A tröszt székház egyik földszinti szobájában három, az üzemeknél tíz jogász munkálkodik a törvényesség betartásán.

— S igénylik tevékenységüket az üzemek is?

— Az egyesülés után alakult ki az a nézet, hogy üzemeknek közvetlenül is szüksége van jogászra. Hiszen számtalan olyan napi jogi probléma akad, amelyek eldöntésénél örömet támaszkodik az üzemvezető a jogászra. Hogy mennyire igénylik a segítségünket, azt talán a számtalan telefonnal és levéllel lehetne bizonyítani. Komlón korábban is voltak üzemi jogászok, a pécsi területen az egyesülés után alakították ki ezeket a munkaköröket.

Dr. Hámosi László szigorló jogászként került a tröszthez és immár húsz esztendője intézi e hatalmas apparátussal működő tröszt jogászai teendőit, róla mondják „ismeri a területet mint a tenyerét”. Szavai bizonyítására statisztikát sorol: az egyesülés óta 612 ügyben működtek közre.

— Ezek egy részét mi indítottuk, másokat ellenünk adtak be. Az általunk kezelt ügyek hatvan százaléka szállítási szerződések megszegéséből adódik, továbbá kaban kötbér, kártérítés és szavatossági igényeinket túlközzik. De szép számmal akadnak egyéb ügyeink is. Szavatossági perünkre egy példa: az István II-akna átadás határidejének és kivitelezésének ügyében kellett közbelépünk. A húsz százalékos SZTK-val kapcsolatos peres ügyeink teszik ki, ezeket elsősorban üzemi balesetekből adódó társadalombizto-

sítási költségek kifizetése teszi indokolttá.

Mérleget készítettünk, hogy az elmúlt évben mit fizetett és mit kapott a tröszt: amíg 85 ezer forint a kifizetés, addig kétféle 184 ezer forintot kapott más vállalatoktól, üzemektől szállítási szerződések be nem tartása, késedelmi kötbérek fejében.

— Jogászi működéséhez milyen érdekesebb élmények fűződnek?

— Egy per akkor a legérdekesebb, ha eldöntéséhez szakértőkre is szükség van. Nekem is volt egy ilyen emlékezetes perem. Hosszúhetényi és Hird között iparvasutat építettünk. Elkészült, de a mi szakembereink véleménye szerint nem felelt meg a szabványoknak. Benyújtottuk szavatossági igényünket, alátámasztva a kivitelező vállalat számtalan hibájával. A szakértőket kellett igénybe venni a per eldöntéséhez. Hat szakértő közül, három egyetemi tanár volt. A hiba a vasúti töltés tömítésében volt. Kivitelező azt állította, őt jól készítették el; de az időjárás tönkretette az alapot. Kit terhel a felelősség? Minket, vagy őket. Ennek eldöntéséhez kellett a Műszaki Egyetem professzorát is felkérni. Ő mondta ki a döntő szót. Izgalmas per volt. Megnyertük. S lehet-e egy jogásznak nagyobb öröme? Van évek óta húzódo újítási perünk. Lényege, hogy az újító azt állítja a meddővágot-hajtásokon a robbantá-

sos fűrés az ő ötlete. Szakértők kellene eldöntéséhez, szerintünk nincs igaza az újítóknak. Most készülünk a tárgyalásra...

A Mecseki Szénbányászati Trösztnél ma már természetes, hogy a törvényt betartani mindenkinek kötelessége.

— Szerintem az a természetes, hogy a törvények betartása természetes! Bár akadnak még olyanok, akik nem egyformán értelmezik a munkajogi törvényeket, de ennek kiküszöbölése, a helyes értelmezés elterjesztése továbbra is a mi feladatunkhoz tartozik. Úgy érzem a szellem kialakításában mi is közreműködünk. Elmondhatom, igénylik támogatásunkat az osztályvezetők és üzemvezetők egyaránt, s ez jó érzés...

Bár a jogügyi osztály vezetője erről nem beszél —, de többen állítják — sokan kopogtatnak be magánemberként tanácsért a jogászok irodájának ajtaján. S lehet-e népszerűbb helyet kiverekedni egy vállalatnál, mint amikor az emberi, baráti hang a szigorú paragrafusok mögül az emberhez vezet? A paragrafusokat jogvédeztesség nélkül értelmezni nagyon nehéz, de emberséggel, okos felvilágosítással kikerülhetnek buktatói. S a „jogász szeme” sok mindent észrevehet...

Így válhat egy ember diplomája sokat hasznára.

Csóka Magda

SPORT

HOL művelődünk?
SZÓRAKOZZUNK?

Moziműsor

A mostani csapatjáték és küzdőszellem nem méltó a Komlóhoz

SALGÓTARJÁN—KOMLÓ 2:0 (1:0).

Komló: 4 ezer néző, vezető: Radó (Magyar Z., Biróczk.). Salgótarján: Cserháti — Sándor, Ferencz, Oláh — Szujka, Toldi — Kriskó, Kocsis, Kökény, Horváth, Básti. Komló: Kiss — Jerabek, Józsa, Rappert — Szócs, Sós — Garai. Rónai, Pataki II. Pataki I., Bodai. Góllövők: Horváth (8. perc), Kocsis (60. perc).

Két hete még azt mondtuk, hogy nincs okunk a kesergésre, a vészharang kongtatására. Most már van, mégpedig több szempontból...

Az egyik: hihetetlenül rossz a csapat játéka. Míg a Vasas, az Újpest és a Dorog ellen láthatunk valami fantáziát, addig a Salgótarjánnal szemben olyan együttes vonult fel (az ötödik mérkőzésen is más összeállítás!) amilyenre nagyon régen volt példa.

Egyetlen csapatrészt sem felelt meg a várakozásnak. Vesszünk más alkalommal is, de ilyen gyatrán, szétesően még soha nem játszottunk. A bizonytalan, többségében szabálytalankodó közvetlen védelem mellett kaptunk egy rossz felfogásban kínlódo fedeztetést. Tavaly és a korábbi években éppen Szócs és Sós volt a lendítőkerek, az irányító, a motor. Nem szabadna most játszani őket, hiszen nincsenek kellően felkészülve, erőnlétük pedig egyszerűen nem értékelhető. A támadósról kiábrándító játéka kész bizonyítvány Czibulka Mihály dr. Eddig is kevés gólt lőtt a csapat, de a meddő-futballból, csak kifejezetten a meddőjés maradt meg. Mintha teljesen

elfelejtettünk volna futballozni. Ebben persze annak is része van, hogy a mostani összetételben még edzőmérkőzésen sem játszott az ötösfogat.

Egy másik tényező: a küzdőszellem hiánya. (Természetesen ez visszavezethető az erőnléti és technikai fogyatékosokra is.) Az SBTC ellen csak időnkénti lángolt fel az akarás. Vajon miért? Ezt érdemli a lelkes szurkolóereg, a sok ezer partoló-fizető tag! Ezt semmiképpen sem!!

Olyan szellemű és felkészültségű tizenegyet akarunk látni a pályán, már szerdán a Tatabánya ellen is, amely — ha alul is marad, — becsülettel, odaadónan képviseli a komlói színeket.

(A tröszt vezetői is ilyen felfogásban, ezt követelve tárgyaltak tegnap a szakvezetőkkel.)

Hangsúlyozzuk: nem a mindenáron való győzelem mel-

lett kardoskodunk, hanem a hozzánk illő, már országos viszonylatban is elismert komlói futballt követeljük. Nem nagyképűség ez, hiszen együttesünknek mindig megvolt a stílusa, — attól függően, hogy milyen edző vezette a gárdát.

A Salgótarjánnal szembeni vereség azért is fájó, mert ez a csapat a riválisok közé tartozik. Természetesen nem kell még temetni, ehhez azonban nagyon sürgősen rendet kell teremteni...

Vizhányó Imre

AZ NB I. ALLÁSA

1. Honvéd	5	4	1	—	13:	3	9
2. U. Dózsa	5	4	—	—	13:	6	8
3. Vasas	5	3	1	10:	3	7	7
4. Tatabánya	5	2	3	—	6:	4	7
5. FTC	5	2	2	1:	7:	6	6
6. Pécs	5	2	1	2:	5:	4	3
7. SBTC	5	1	3	1:	7:	6	5
8. Győr	5	2	1	2:	5:	6	5
9. MTK	5	1	2	2:	6:	4	4
10. Csepel	5	2	—	3:	7:	10	4
11. Szeged	5	2	—	3:	6:	10	4
12. Ózd	5	1	1	3:	5:	10	3
13. Dorog	5	1	1	3:	5:	10	3
14. Komló	5	—	—	5:	2:	11	—

Két döntetlen és egy vereség a megyebajnokságban

A Tolna illetve a Baranya megyei labdarúgó bajnokságban három csapatunk szerepel. A Mába-Szászvár Kisdorogon játszott a legutóbbi fordulón. A mérkőzés 1:1-es féldő után 2:2-es döntetlent hozott. A mélytalajú, kisméretű pályán a hazalok nagy harc árán biztosították az egy pontot. Góllövők: Rózsa és Szegedi.

A Mába-Szászvári Bányász a hét végén, vasárnap délután fél 5 órakor Szászváron szerepel Fornád ellen.

Hidason bányászradóra került sor vasárnap. A helyi Bányász a Vasas I. Bányászt fogadta. Az összecsapás 1:1-es döntetlennel végződött. A Pécsszabolcsi Bányász a Pécsi Kinizivel mérte össze tudását. Csapatunk 1:0 arányú vereséget szenvedett.

„Öröm együtt dolgozni a fiúkkal...”

1963 óta az NB I-ben — Akiket a rutinos, könnyed játék jellemez — Egy sportág, amelyet megszerettek a bányászok

Ha valaki megkérdezné Pálfalvai Andrást, melyiket szereti jobban, a pedagógusi pályát, vagy a kézilabda-edzőséget — nagy gondban lenne. Az elsőre mindjárt a hivatástudattal válaszolna, a másodikra csak annyit: „Nem tudnék nélküle élni!”

„Fiai” a Pécsi Bányász kézilabda-csapatának tagjai rajonganak érte, hiszen útjukat a pécsbányatelepi iskola tornateremtől, a nemzeti bajnokságig éppen Pálfalvai András egyengette. A pedagógus-edző — mint olyan sokan mások — nem a kézilabdánál kezdte. Labdarúgásban izlelte meg a sport örömeit, csak amikor egy kínos baleset leparancsolta a térférről, akkor fordult figyelmé a kézilabda felé. Anyira lekötötte e sportág, hogy 1952 óta iskolán kívül, már csak a kézilabda-pálya mellett lehet rátalálni. Onnan, az újhegyi pályán mellől „röböltük” el az edzőt egy kis beszélgetésre, s Bódi István sportkört elnök szobájába zárták.

— Nem volt könnyű megszerettetni ezt a sportágat a bányászszurkolókkal — meséli — Hiszen akkor, ötvenkettőben, alig nyolc-tíz csapatot tartottak nyilván országosan. Mondhatom, mi a kézilabda-sport megyei megteremtőinek számítottunk! A fiúk zömében itt tanultak a pécsbányatelepi iskolában, mint a Bujáki, a Sudár, a Wágner, a Weber. Akkor tizenegy-tizenkétévesek voltak...

Az első eredményeket így lehet nyomon követni: országos úttörőbajnokok. Aztán stagnál az előbbrejutás. Ötvenhat, ötvenhét, ötvennyolc nem hoz különösebb sikereket. 1959-ben megnyerik a

megyei bajnokságot. Az egykori tanítványok akkor már a tizenhat-tizenhetedik évüket tapossák. Olyan kitűnő játékosok szerződnek a csapathoz, mint Dombi dr. és Baranyai.

— A fordulópontot 1961. jelentette, bekerültünk az NB

kollektíváját sokszor emlegetik példaképül. „Mint egy nagy család” — mondják rólok. Nemcsak a pályán egyek, akkor is, ha valamelyikük nősülésre szánja magát, ha valamelyiküknek családja szaporodik, ha menyasszonyához megy valamelyikük... S lehet e nagyobb dicséret egy csapatnak, ha edzőjük, aki jó és rossz oldalukat egyaránt ismeri, így nyilatkozik az újságról:

— Öröm együtt dolgozni ezekkel a fiúkkal!

— S a tervek?

— A heti négyszeri edzések maximális kihasználása. Elsősorban a gyorsaság, az állóképesség fejlesztése. Edzéseinken a technikai képzettségre központosítunk. S ha nevetek emlegethetek, akkor elsősorban ki kell emelnem a Sudár — Weber-kettőt, s a kitűnően játszó Árvait, Baranyait, Baloghot...

Az idei eseménynaptár sűrű versenyeiket, bajnokságokat ígér játékosoknak, szurkolóknak egyaránt. Legizgalmasabbnak talán a Honvéd elleni mérkőzés várható. S az utánpótlás? Róluk sem feledkeztek meg, az ifi és serdülő csapatban már fejlődőben vannak, s számítanak rájuk.

Bücszúszunkkor az edzésnek még nincs vége. „Bandi bácsi” odaáll a pálya szélére. Irti, biztatja, tanítja a fiúkat. Mint egykor az iskolapadban, bár azóta közülük már sokan „feje fölé nőttek”. A lelátók még üresek, de zsúfolásig benépesülnek, ha az NB I-es Pécsi Bányász kézilabdázók versenyét hirdeti a tábla. Mert a bányász-szurkolók szerették, magukénak érzik ezt a csapatot...

Csóka Magda

Két döntetlen a kézilabda NB I. nyitányán

Az NB I tavaszi nyitánya a Pécsi Bányász női együttesét hazai pályára szólította a Csepel ellen. A pécsújhegyi találkozó a közönség többletét várta. A vendégek Schmidtné semlegesítésével nemcsak szorossá tették a küzdelmet, hanem 9:7-re vezettek is. Lányaink az utolsó percben elért góllal (8:9) szereztek meg az egy pontot. A mérkőzésen elért 18 gól a kapusok gyengébb teljesítményének köszönhető.

A Bányász góllját Schmidtné (4), Halasi (2), Sztranyák, Müller, Czákóné szerezte.

A Pécsi Bányász férfi együttese ugyancsak az utolsó percben dobott góllal biztosította magának az első bajnoki pontot, a főváros melletti Csömör közegében.

Az újonc NB I-es házigazdák időnként a megengedettnél keményebben küzdtek, s bizony az oroszlanbarlangban elért 17:17-es döntetlen is sikernek számít.

A mérkőzés eredménye fej-fej mellett küzdelemben alakult ki. A hazalok csupán egy alkalommal húztak el (4:10), ezután viszont a pécsi gárda perceli következett. Csapatunk góllját Sudár (6), Árvai (4), Wágner, Weber, Baranyai (2-2) és Balogh dobta.

Az NB I-es csapatok vasárnap lthoz játszanak, a férfiak a tavalyi élményben végzett Budapesti Vörös Meteor legjobbjait fogadják.

Újabb vereség az NB II-ben

Láng SK—Pécsi Bányász 1:0 (0:0). Pécsújhegy. 600 néző. Vezető: Igaz. Pécsi Bányász: Lujkács — Bárány, Lombosi, Tamás — Helm, Kása — Selymes, Koch, Opova, Györök, Benesik.

Alacsony színvonalú, ideges játékok láthatóak a közönség, és végül elégedetlenni távozott. A hat fordulóon keresztül eredménytelenség kapkodóvá tette a játékosokat, akiknél az akaratban nem volt hiány, de ez egymagában kevésnek bizonyult. Hiába támadott többet csapatunk, ötösfogatunk képtelen volt arra, hogy csak egyetlen gólt is elérjen a rengeteg helyzetből. Az első féldőben a Láng SK csak védekezett, a második 43 percben, amikor a hazalok minden erővel támadtak, a fellazult védelem mellett veszélyes gólhelyzeteket is teremtettek. A fővárosiak balszélsője, Gábal három alkalommal is százszázalékos helyzetben hibázott. A győztes gól a 78. percben született, amikor Tamás és Kása is túlságosan előrehúzódtak, és Tímár nem hibázott.

Csatáraink tehetetlenségére jellemző, hogy a legnagyobb gólvészelyt Lombosi fejesel jelentették a vendégek kapujára. Együttesünkben Koch és Kása nyújtott átlagon felül teljesítményt.

Komlói párbeszéd

Részletvásárlás

— Nézze, vettem egy rádiót.
— Na és? Ezzel aztán nincs mit dicsekedni. Ha mondjuk egy Opel-t vett volna...
— Vékonypénzű ember vagyok én, kérem. És az autót nem adják részletre.
— A rádiót adják?
— Attól függ.
— Például mitől?
— Például: melyik üzletben akar vásárolni az ember.
Aztán: nem esik-e péntekre, vagy más szerencsétlen napra ez a szándéka. Továbbá: szimpatikus-e az arcbereendezése. Végül: jobb lábbal kelt-e az eladó, vagy netalán ballal.
— És maga mindennek megfelel? Micsoda mázlija van?!
— Csak ne siesse el a lelkesedést. Mit gondol, a kisujjból szoptam a részletvásárlás eme fortélyait? Nem, elvtársam! A saját káromon tapasztaltam.
— Hogyan?
— Bementem a kökönyösi vegyesiparcikk boltba és megláttam a rádiót...
— Ezt a rádiót, ugye?
— Nem. Egy másikat. Mindjárt megtetszett. Mondom az elárulónak, hogy megvenném részletre. Mire ő: ha lehet, inkább kp-ért vegyem meg...
— De maga egy vékonypénzű ember.
— Ugy van. Hivattam az üzletvezetőt és megalkudtam vele...
— Mint egy szatócsaal.
— Majdnem. Aztán kiadták a hitelkérő lapot. Másnapra szabadságot vettem. Elintéztem mindent, befizettem az előleget. Szaladok a boltba a rádióért és majd hasra estem...
— A sietségtől?
— A, a csodálkozástól. Mert a rádiót közben eladták. Kp-ért. Persze, reklamáltam. Erre az üzletvezető kioktatott, hogy akinek nincs pénze, az ne vegyen.
— Végül is, hogyan jutott a rádióhoz?
— Beutaztam Pécsre.
— Húsz forintért.
— Igen, de megérte. Mert ott nemcsak rádiót kaptam, hanem udvarias, előzékeny kiszolgálást is.

A televízió műsora

Április 13, kedd: 9.30: Gyermekmekkék. 10.25: Iskola-tv. 10.55: Nagy pillanatok. 17.13: Hírek. 17.21: Kisdobosok műsora. 17.40: Bélyegsarok. 17.55: 100 kérdés — 100 felelet. 18.20: A Magyar TV riportfilmje. 18.35: Esti mese. 19.05: Közvetítés a Deryné Színházról: A. Miller: Edes fiám. Kb. 20.00: Tv-híradó. — Napi jegyzetünk.

Kb. 21.15: Dersi Tamás színházi jegyzete. 22.00: Tv-híradó 2. kiadás.

Április 14, szerda: 9.30: Gyermekmekkék. 9.50: Elő világ. Alt. Isk. 7. oszt. számra. 10.10: Csibék az úton. 15.55: Vasas-FTC bajnoki labdarúgó-mérkőzés. Közvetítés a Népstadionból. A közvetítés szünetében Kb. 16.45: A Magyar Hirdető műsora. 17.50: Hírek. 17.55: Fiatal karikatúristák. 18.15: Kisfilm. 18.30: Tassék. Kérdések a nyelvész válaszol. 18.55: Technika és ügyvitel. 19.15: Napló. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: Lányok. asszonyok. 20.15: Parabola. 20.35: Karambol. 22.00: Tv-híradó 2. kiadás.

Április 15, csütörtök: 9.46: Karambol. 11.05: A Magyar TV riportfilmje. 17.38: Hírek. 17.45: Visszapillantó tükrök. 17.55: A jövő hét műsora. 18.10: Megkérdezzük... 18.20: Telesport. 18.45: Nevezzünk... 18.55: Földönjáró csillagok. Kb. 22.00: Tv-híradó 2. kiadás.

Április 16, péntek: 9.46: Betűró az albérlőm. 11.05: Telesport. 11.20: A jövő hét műsora.

Április 17, szombat: 16.30: Házunktája. 16.35: Fiatalok színháza. Közvetítés az Odry Színházról. 17.30: Hírek. 17.35: Főzünk okosan! Közvetítés a Gázművek bemutatóterméből. 18.00: Beszélgetés Árgyalás után. 18.30: Magazin. 19.30: Nagy felkészülés. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Hétfői hétre... 20.00: Gratulálunk! Köszöntjük Gózon Gyulát 80. születésnapján. 21.15: Tetőtől talpig. 22.45: Tv-híradó 2. kiadás.

Április 18, vasárnap: 9.00: Harmadik perc az Ermitázsban. 9.30: Iskola-tv. 10.00: Az iskola-tv jövő heti műsora. 10.03: Hétmérföldes kamera. 10.20: Muzsikuss fiatalok. 11.40: U. Dózsa—Bp. Honvéd bajnoki röplabda-mérkőzés. Közvetítés a Sportcsarnokból. 13.00: Falusi könyvespolc. 14.00: Asztaltársaság VB. Közvetítés Ljubljánból. 15.00: Amikor a jegyesek üdvözlik egymást. 15.26: Magasabba az égnek. 16.50: A Magyar Hirdető műsora. 17.00: Ökölívív országos bajnokság döntő. Közvetítés a Sportcsarnokból. 18.20: Ki mit tud? 18.20: Esti mese. 19.50: Ki mit tud? folytatás. 20.35: Napló. 20.40: Klasszikusok a képernyőn. Tisztes úriház. Magyarul beszélő francia film. 22.40: Telesport.

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 16. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

SZERDA, 1965. ÁPRILIS 21.

Hogy állunk az utánpótlással?

Pécs és Komlón évente több száz fiatal fejezi be általános iskolai tanulmányát. A végzős diákok többsége nem marad hűtlen az iskolapadhoz: egyetemekhez, főiskolákhoz adják be felvételi kérelmüket. Mivel azonban itt a férőhely korlátozott, s a bejutáshoz — a megfelelő bizonyítványon túl — alapos elméleti és gyakorlati tudás szükséges, a jelentkezők egy részének kérelmét elutasítják. Ezekből, s a megmaradt fiatalokból kerülnek ki azok, akik ipari tanulónak mennek.

Sajnos azonban a fizikai szakmák között is vannak „jó” és „rossz” kitételek. Akinek sikerült leszerződnie tv-szerelőnek, műszerésznek, motor- és autószerelőnek, az boldog, mert jó „fogást” csinált — mondja. Az esetek többségében még a festő- és mázó tanulóknak ment diákok is örülnek, hiszen ez is egy „keresett” szakma, jól is fizetik, nem is túl nehéz, meg aztán ha segéd az ember, hát munkaidő után tud egy kis mellékesre szert tenni. Nem mintha ez egy túl-egészséges nézet lenne, azt sem mondjuk, hogy minden fiatal ilyen megokolás alapján választ szakmát magának, de az is igaz, hogy sok esetben éppen a szülők azok, akik ilyen elmélet alapján beszélnek rá egyik vagy másik szakmára gyermeküket.

Vannak aztán „rossz” szakmák. Ezek a hideg- és melegpadló burkolók, az ácsok, a tetőfedők, a vízvezeték-szerelők, a kőművesek. Ezekre a szakmákra már lényegesen kevesebben jelentkeznek.

A felsorolásból szándékosan hagyjuk utoljára a mi vidékünkön a legfontosabbat: a vajúrszakmát. Nem túlzás, ha azt mondjuk, hogy a városi gyerekek közül nagyon kevesen választják ezt a munkát. Bizonyításként hadd említsük meg, hogy például Komlón a most végző általános iskolás fiúk közül csak 14-en (!) jelentették be, hogy élethivatásukul a bányát választják.

Nem furcsa, nem megdöbbentő ez? Tizennygy jelentkező a több százból Komlón, ahol a szén a város éltető eleme?

Valamikor régen apáról-fiúra szállt a mesterség. Nem mondom, példát erre ma is találni, de az arány...! Azáltal bizony baj van. S ebben bizony legtöbbször a szülők a „ludasak”. Hányászor hallottam idős bányászoktól, hogy így szóltak gyermekükhöz: „Fiam, ha nyugodtan akarsz élni, válassz más szakmát, a bányászkodás nehéz, veszélyes mesterség!” Ugyanakkor ha megkérdezzük ezt az apát, hogy abbahagyná-e a munkát, vagy választana-e új szakmát, bizonyosan azt felelné, hogy nem! S talán még hozzátenné, hogy amikor ő gyermek volt, bizony örülnie kellett, hogy egyáltalán elmehe-tett bányászni, a szükség vitte rá, kellett a kenyér, a pénz, de aztán megszokta, megszerette, most el sem tudna lenni nélküle. Csak hát a gyerek, az ugye más, miért ne legyen neki jobb, mint az apjának, hiszen annyi szép szakma van, ha nem is fizet ennyit, de veszélytelenebb, tisztább...

Hát igen. Ezt mondani. Mert régen valóban szerencsésnek mondhatta magát az, akinek sikerült legalább taktarítófiú minőségben beke-

rülni a bányába. Azonban ami akkor szükség volt, annak ma józan megfontolásnak kellene lennie. Mert igaz ugyan, hogy az atomkorszak küszöbén állunk, de ez még távolról sem jelenti azt, hogy már nincs szükségünk szénre, hogy el-sorvaszthatjuk az utánpótlás forrását. Nem. Szénre még nagyon is szükségünk van, s minden bizonnyal szükségünk is lesz még hosszú ideig. A szén kitermeléséhez azonban emberekre, mégpedig szakmalag kiválóan képzett emberekre van szükség. Olyanokra, akik nemcsak haszonélvezői, sok esetben kiszolgálói a modern technikának, hanem tökéletes ismerői és urai is.

Azt mondják, a bányászat nehéz, veszélyes munka. Ez igaz. De vajon van-e egyáltalában veszélytelen szakma? Nincs. Minden a körülményektől és az emberektől függ. A körülmények — nemcsak a bányában, hanem minden munkaterületen — hús esztendő alatt megteremtette államunk Vágataink állapotát össze sem lehet hasonlítani a két évtizeddel ezelőttivel. Erre persze könnyű lenne azt felelni, hogy igen, igen, de régen mégsem volt annyi baleset mint most... Sajnos nem áll rendelkezésemre statisztika, hogy megnézzem, mennyi baleset is volt mondjuk az 1934-es esztendőben, de ez talán nem is szükséges. Hiszen az ok másutt keresendő. Történetesen abban, hogy az 1934-es vajúr akkor tudta, hogy milyen rosszul ácsoltak a vágatok, hogy mennyire veszélyes a munka, s ahhoz mérten végezte tennivalóját. A ma bányásza, 1965-ben viszont azt hiszi, mert mindent vas és acél van, mert számúrtük — legalábbis nagyjából — a fát, mert korszerű gépeink vannak, ez már mindent megold. Holott semmit sem old meg — az ember nélkül. Harminc, negyven éves föld alatti múltal rendelkező bányászok a tanúi annak, hogy a föld mélyen a legnagyobb biztonság — a technológiai fegyelem betartása. Ha mindenki az előírások szerint dolgozik, akkor csak a legtrikább esetben történik baj.

Nem félni kell hát a bányamunkától, hanem éppen ellenkezőleg: meg kell szeretni. Csak így lehet jól, balesetmentesen dolgozni. Államunk évről évre több millió forintot fordít vajúrtanítésteink korszerűsítésére, a vajúrtanulók oktatására. Vajon hiába való áldozat lenne ez? Nem hiszem.

Azt mondják, az éjtörnyözés a bátrak sportja. Lehet. De akkor az is igaz, hogy a vajúrszakma a bátrak munkája. Igen. Ez a munkakör egész embert kíván. Olyanokat, mint amilyenek az idős bányászok. Vajon fiatal rosszaknak lennének náluk? Nem hiszem. Csak arra van szükség, hogy ezek az apák ne elretentésk, hanem megszerettessék gyermekükkel a vajúrszakmát; hogy a bányának ne az árny, hanem a fényoldalát mutassák meg. A faluról felkerült fiatalból is válhat kiváló szakmunkás, de mennyivel könnyebben boldogul az, akinek már a vérében van ez a szakma, aki már a tűzhely melegével együtt hozza magával a bányászat szeretetét!

Szép dolog, hogy az idős bányászok ragaszkodnak szakmájukhoz. De ez nem elég. Ennél sokkal többet kell tenniük.

Császár Zoltán

Termelési eredményeink

AZ ÜZEMEK TERMELÉSI VERSENYÉBEN:

1. PÉCSBÁNYA,
2. VASAS-BÁNYA,
3. BÉTA-AKNA

Pécsbánya termelési eredménye a legutóbbi héten is kiemelkedően bizonyult. Mint ahogy már hosszú hetek óta 100 százaléknál felel termelnek, most is 105,9 százalékkal zárták a dekádát. Igen jó eredményekkel büszkélkedhet Vasasbánya is, amely 1288 tonna többletet adott a legutóbbi héten. Béta-akna kitűnően jött fel, s most a harmadik helyen állva, 101,3 százalékos mutatót mondhat magának.

A három üzem kimagasló munkasikere ellenére a tröszt csak 97,6 százaléknál tart. Ebben Szabolcsbánya és Zobák-akna a főszesz, hiszen tervüket csak 91, illetve 86 százalékra teljesítették. Az abszolút értéket figyelembevéve, Szabolcsbánya eredménye a rosszabb, hiszen 3359 tonna az adóssága. A tröszt minőségi széntermelésének mutatója 97,5 százalék. E tekintetben a hátrány 4842 tonna. A szenesmeddő 98,2 százalékos felfutást mutat, 289 tonna hátránnyal.

A minőségi széntermelés alapján április 17-ig a következő sorrend alakult ki az üzemek között:

1. Pécsbánya 105,9 % 1404 tonna többlet
2. Vasasbánya 106,6 % 1288 tonna többlet
3. Béta-akna 101,3 % 307 tonna többlet
4. Északi Üzemek 99,8 % 16 tonna adósság
5. Kossuth-bánya 98,3 % 939 tonna adósság
6. Zobák-akna 86,0 % 2892 tonna adósság
7. Szabolcsbánya 91,0 % 3359 tonna adósság

A komlói tanbánya 75,9 (253 tonna hátránnyal), a pécsi pedig 57,6 (382) százaléknál tart.

Az év első három hónapjában hét százalékkal magasabb a baleseti mutató

Közethullás, szabálytalan anyagmozgatás és szállítás okozza a legtöbb balesetet

A tröszt biztonságtechnikai csoportja — Rickert Antal vezetésével — érdekes statisztikát állított össze az első negyedév baleseteiről. A körültekintően készített jelentésből megtudhatjuk, hogy

a trösztnél január, február március hónapokban 7 százalékkal magasabb lett a baleseti mutatószám, mint az előző év azonos időszakában. Ezen belül a föld alatti 5,8, a külszíni mutatószám 14 százalékos növekedést mutat.

Üzemenként vizsgálva (föld alatti) a baleseti gyakoriságot, Kossuth-bánya helyzete a legjobb: öt százalékkal. A legrosszabb Béta-akna esete, ahol az emelkedés 60 százalékos. A külszíni baleseti gyakoriságot nézve a Szénelőké-szító Üzemenél 11,5, Kossuth-bányán 13,4, az Újhegyi Üzemenél 19,8, az Északi Üzemenél 23, Szabolcsbányán 31, a Villamos Üzemenél pedig 128 százalékos emelkedés jelentkezett.

Az összegyűjtött adatokat vizsgálva, az emelkedés a

Akik az elsők között vannak

A Mecseki Szénbányászati Tröszt Újhegyi Üzemenél fellendülőben van a szocialista brigádmozgalom. Bizonyíték erre, hogy amíg 1964-ben csak egyetlen szocialista címért versenyző brigád volt itt, addig ma csaknem húsz kollektíva vállalta magára a címmel járó többletmunkát. Közülük is kiemelkedő munkát végez a Papp—Novákovics szállító brigád.

Januárban a hat szénszállító brigád között a harmadik helyre kerültek, februárban az elsők lettek. Hasonló jó-eredményt értek el márciusban is. Eredményükkel azonban nem elégedettek. Mint mondták, sokkal jobban szerepelhetnének, ha a bányászok az előírt nagyságú szén-ki-

adást csak szén rakják ki. A rostély csak 10-szer 10 centiméter nagyságú, ezzel szemben viszont érkeznek a koscsikban 30—40 centiméter nagyságú paladarabok is. Ezek széttörése, esetenként kiváló-gatása nagyon sok időt vesz igénybe. Normális körülmények között egy-egy kocsi ürítése nem tarthatna tovább 20—25 percnél. Most azonban jó eredménynek számít, ha 40—45 perc alatt végezni tudnak. Nem szólva arról, hogy a szén között sok idegen anyag is érzékel. Véleményük szerint a bányászoknak nagyobb gondot kellene fordítani a tisztaságra. Olyan premizálási rendszert kellene megvalósítani, ami arra ösztönözné a földalatti dolgozókat, hogy a csil-

lékbe csak szén rakjanak. A meddő szállítása nem kifejlesztődött, sem az üzemek, sem a trösztnek.

A Papp—Novákovics brigád azonban nemcsak a termelésben áll helyt. Példamutató munkával összetakarították a vágány mellé hullott szenet, ezáltal mintegy 30 tonnával növelték az üzem készletét. Ketten elvégezték a Dícsimozdony vezető tanfolyamot, s most készülnek a nagy Dícsimozdony vezető tanfolyam vizsgájára. A társadalmi munkától mindig kivészik részüket. Ezt is mondta Bálint János műhelybizottsági titkár azt, hogy erre a kollektívára mindig, minden körülmények között számíthat az üzem.

Pénzbüntetéssel sújtották a társadalmi tulajdon károsítóit

A közelmúlt napokban jogerős ítéletet hirdetett a Komlói városi Bíróság a Kossuth-bánya Gépüzem három dolgozójának büntetésében. A társadalmi tulajdon károsító kisebb súlyú lopás büntetésében az I. rendű Köszegi Imrét (Mánfa 177.) 1500, a II. rendű Weber Józsefet (Irinyi u. 6.) és a III. rendű Steinerbrunner Győzöt (Arany János u. 5.) 500—500 forint pénzbüntetéssel sújtották.

A vádlottak hosszú ideje dolgoznak a bányagépénél. Köszegi Imre 1964 őszén egy díszreselőgépet készített saját ré-

szére — munkaidő alatt. Ugyanebben az időben Weber Józseffel együtt munkaidő után csörölt készített vállalat anyagból, amelyet később lakásán szerelt fel. Ezenkívül kisebb alkatrészeket tulajdonított el. A múlt év végén egy hurkatöltőgépet készítéséhez kezdett, amelyet azonban az eljárás megindítása miatt nem fejezett be. Steinerbrunner Győző szintén egy hurkatöltőgépet állított elő, másodmagával, munkaidő alatt.

A vádlottak a cselekmény elkövetését bűnösségükkel

együtt elismerték. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a bíróság tényként állapította meg, hogy a hurkatöltőgép és a csörölő elkészítése túlnyomórészt munkaidő alatt történt. Enyhítőként értékelték a büntetés kiszabásánál a büntetlen előéletet, jó munkát, a családi állapotot, s hogy a kár értéke nem nagy.

A bírósági indoklás foglalkozik azzal is, hogy az üzembiztonság ellenőrző mulasztása döntő volt a bűncselekmény elkövetésénél.

következő: Kossuth-bánya 7,5, Szénelőké-szító Üzem 14,5, Szabolcsbánya 18,5, Újhegyi Üzem 19,8, Béta-akna 48, Villamos Üzem 84 százalék.

A többi üzemenél csökkenés tapasztalható vagy lényeges eltérés az első negyedévi mutatószámában — az előző évhez képest — nem jelentkezett.

A súlyossági szám az előző évi 19-ről 17 napra csökkent. Az első negyedben 1 halálos kimenetelű baleset történt. (Béta-aknán Fazekas József csillás a III. szinti 20/b telepi fejtésben a széntároló padozatot tartó támfá eldőlése következtében a lezúduló széntől halálos kimenetelű balesetet szenvedett.)

Míg 1964 első három hónapjában az egymillió tonna széntermelésre jutó baleset 874 volt, addig a legutóbbi évnegyedben ez a szám 922-re emelkedett. A tanulság kedvéért érdemes külön áttekinteni a földalatti balesetek megoszlását, okozati összefüggését: közethullásból 20,3, szabálytalan anyagmozgatásból és szállítás-

következtében 36,4, tárgyak leesésénél 10, kéziszerszámok használatánál 7,3, jövesztő, rakodó és egyéb gépeknél 5,7, egyéb okokból pedig 20,3 százalék.

A szénelővájásl gyakorisági szám tröszt szinten 100,4, a múlt évihez képest 8,5 százalékkal magasabb. A romlás Vasasbányán volt a legszembetűnőbb, ahol a múlt évi 68,5 mutató az idei negyedben 196-ra emelkedett. Számottevően növekedett a meddőelővájás baleseti gyakorisági mutatója is; 145,3-ről 200,4-re. — Három üzemenknél (Pécsbányán, Kossuth-bányán, Zobák-aknán) különösen rosszul alakult ez a statisztika.

A korszerűen biztosított fejtéseknél a balesetek száma jelentős mértékben javult a múlt évihez képest. Míg 1964 első negyedében 219, addig most ez 165,4-nél tart. Mindenekelőtt Kossuth-bánya és Zobák-akna eredményét kell példaképpel állítani. Ezzel szemben Vasasbányán a baleseti gyakorisági szám a múlt évi 132,4-hez képest 169,5-re emelkedett. A hagyományosan biztosított fejtésekben szintén emelkedést mutat a baleseti statisztika. (120,9-ről 140,2-re.) A tröszt két üzemenél mutatkozó javulás, mégpedig Pécsbányán (120,9-ről 88,2-re) és Vasasbányán (88,9-ről 43,6-ra). A többi üzemenél lényeges a romlás.

A föld alatti szállításnál minden üzemenél javult a baleseti mutatószám és egy a trösztli gyakorisági szám a múlt évi 85,2-ről 71,6-re csökkent.

Ezzel ellentétben a külszíni szállítás baleseti gyakorisága tröszt szinten igen magas. 89,9. Vannak üzemek, ahol ez a mutatószám magasabb és rosszabb, mint a fejtési baleseti gyakorisági szám. Ilyen például Szabolcsbánya (197,3), illetve Kossuth-bánya (187,5).

Az indokolatlanul magas baleseti mutató a laza munkafegyelmű, a szabálytalan munkavégzésből, a figyelmetlenségéből származik jobbra. Az üzemek biztonságtechnikai csoportjai a balesetek csökkentése érdekében vizsgálatot tartanak a kérdéses munkahelyeken, s intézkedéseket fogantatnak.

A május elseji ünnepségekre készülnek

Még tíz nap van hátra május 1-től, de Komlón máris készülnek az ünnepi sorozatra. A nemzetközi munkásmozgalom nagy seregszemléjének méltó megünneplésére a városi pártbizottság és a tröszi pártvezetőség bizottsága közös határozatot hozott. A különböző szervek ennek szellemében kezdtek a szervező munkához.

A program április 30-án a KISZ-fiatalok fáklyás felvonulásával kezdődik. A korábbi évekhez hasonlóan este tartják a színes demonstrációt. Május 1-én nagyszabású felvonulásra kerül sor. Az ünnepi megemlékezés a Lenin

téren lesz. A tribünt ezúttal a párt ház előtt állítják fel. A felvonulás három irányból indul. Az első csoport gyülekezési helye a Petőfi tér, amelynek résztvevői a Kossuth-bányaikkal csatlakozva érkezik a tere. A második csoport a Kossuth utcai benzinkútnál, míg a harmadik a Zrínyi Művelődési Ház előtti gyülekezik.

Május 1-én és másodikkán gazdag kulturális és sportműsor teszi ünnepélyesebbé az évfordulót.

A pécsi terület részletes május elseji műsorát a következő számunkban közöljük.

Mit olvassunk?

HÚSZ EV

Tanulmányok a szocialista Magyarország történetéből. Hazánk húsz éves fejlődésének, a húsz év alatt végbement gazdasági-társadalmi változások legfontosabb kérdéseinek elemzését találjuk e tanulmánykötetben. A tanulmányok szerzői — Berend T. Iván, Bánki György, Erdei Ferenc, Lackó Miklós, Orbán Sándor, Berényi József, Kőpeczi Béla, Szabó Imre, Szamel Lajos, Santa Ilona — a maga bonyolultságában, összetettségében vázolják fel a felszabadulás óta megtett utat, bemutatják a húsz év kimagasló gazdasági, társadalmi, kulturális eredményeit, elemzik fejlődésünk ellentmondásait, nehézségeit.

A kötetet az MSZMP KB Párttörténeli Intézetének és az MTA Történettudományi Intézetének munkatársai állították össze.

MAGYARORSZÁG. 1965.

Aki belelapoz ebbe az albumba, az előtt látja a mai Magyarország egy-egy jelentős területe, megismerkedhet az ipar legújabb eredményeivel, a szülőtelepítés legújabb módszereivel, betekinthez a tudomány és művészet műhelyeibe. Ifjúságunk sok színű, eleven életébe. Izeltőt kaphat

egyre fejlődő idegenforgalmunkból, gyönyörködhet új létesítményekkel egyre gazdaguló szép tájainkban.

A szép kiállítású, mintegy 700 képet és Kass János illusztrációt tartalmazó album — bár nem teljességgel — mégis korszerű és igaz leltára mindannak az útnak, amit a szocialista Magyarország népe az elmúlt két évtizedben épített.

SOK BOLDOGSÁGOT, MAGYARORSZÁG!

Születésnapj jókívánságot köszöntenek így: sok boldogságot, s valóban túlzás nélkül mondhatjuk ezt, mert huszadik születésnapját ünnepli az újjászületett, romjaiból virágzó országga fejlődött Magyarország. Köszöntik országunkat határokon belül és határokon túlról. Ki visszatérintéssel, ki előre nézessel. Ebből nyújt át egy csokorra valót a Pravda és a Népszabadság közzs, szép kiállítású könyvében.

A kötetben szerepelnek a magyar vezetők közül Kádár János, Biszku Béla, Apró Antal, Fock Jenő, Nemes Dezső írásai, a szövet barátaink közül Malinovszki, Patolicsev, Geraszimov, Olga Lapesinszkaja, Fedoszejev, Polevoj és mások emlékezései.

Csütörtökön ünnepséget tartanak a Lenin-szobornál

Április 22-én, csütörtökön délután 4 órakor a komlói Lenin téren ünnepségre kerül sor. Lenin születésnapja alkalomból Jazbinske Vilmos, a városi párt v. b. tagja, Zobákna főmérnöke mond ünnepi megemlékezőt. Ezután a párt és a közműszervezetek vezetői, valamint a fegyveres erők képviselői koszorút helyeznek el a szobornál.

Lengyel és német kutatási szakembereket várnak

A kutatási osztály immár négy esztendeje kapcsolatot tart lengyel és német kutatási szakemberekkel, hogy a géztörések leküzdésében szerzett tapasztalataikat kicserélhesék. E témakörben most Pécsért tartanak tanácskozást a három ország bányászati szakemberei május 5-8-ig. A háromnapos szakmai tapasztalatcsere bejelentették részvételüket a lengyel alsó-szléziai szénmedence kutatási munkatársai, a lengyel Bányászati Főintézet képviselői. A Német Demokratikus Köztársaság részéről a Freibergi Akadémia Bányaműveléstani Tanszéke, a Verra-Káli Kombinát és a Lipcsei Bányabiztonsági és Technikai Intézet szakemberei jönnek Magyarországra.

A napirend során egyeztetik az 1965. évi kutatási terveket és értékelik az 1964-es esztendő eredményeit.

Bizottsági ülés, titkári értekezlet a KISZ-nél

Az elmúlt héten kedden a KISZ Tröszbizottsága ülést tartott. A napirend során Bálint István, a KISZ Tröszbizottságának titkára értékelte a küldöttértekezlet óta eltelt közel fél év ifjúsági-mozgalmi tevékenységét, majd a kulturális szemle tapasztalatairól, a május elsejére való felkészülésről tájékoztatta a bizottsági ülés résztvevőit.

Ugyancsak az elmúlt héten rendezte meg a KISZ Tröszbizottsága titkári értekezletét, amelynek fő napirendi pontja szintén a május elseji felkészülést tárgyalta.

Női szocialista brigád

Elyerték a szocialista brigád kitüntető címet a komlói Zrínyi téri 439-es tejbolt dolgozó a hatagú női kollektívára — a város legnagyobb bányászlatka kerületében — igen sokat fáradozik azért, hogy az ellátás zavartalan legyen. Ezt bizonyítja a 107 százalékos éves eredmény, és az, hogy az egy főre eső forgalom — egy esztendő alatt — majdnem 2800 forinttal emelkedett. A kiemelkedő dolgozó brigád (vezetője Rostás Józsefné) nemrég szocialista szereződést kötött a kenyérgyárral — szintén a növekvő igény jobb kielégítésére.

Előkészületek a leszerelési hónapra

A májusban esedékes leszerelési hónapra máris készülődnek Komlón. A Hazafias Népfőnt városi elnöksége pénteken dolgozta ki és fogadta el a részletes programot. Május 1 és 9-e között a Május 1 Művelődési Házban, 10-től pedig a Zrínyiben rendezik meg a béke-kiállítását. A második világháborút és az azt követő békes építőmunkát illusztráló kiállításon több százan dolgoztak, illetve dolgoznak.

A leszerelési hónap egyik jelentős eseménye lesz a 10-én esedékes béke-nagygyűlés, amelynek színhelye a Zrínyi moziertme. A népfőnt-aktívák a leszerelési hónap előkészíté-

A ruhamosás új rendszere

Kossuth-bányán a közel-múltban megoldották az összes fizikai dolgozó munkaruhamosásának rendszeres mosását. Ehhez átszervezték az üzemi mosoda munkáját; a korábbi két műszakról áttértek a három műszakra és az idegen vállalatoknak végzett munkát megszűntették.

Szervezetileg is érdekes megoldást találtak a nagytemű mosás zavartalan lebonyolítására. A fekete-fehér öltözőrendszer megvalósításá-

val a munkaruhamát nyitni állványokon helyezték el, s egytíntával megszámolták. Egy-egy alkalommal egész állványosorokon lévő ruhákat mosnak ki, s a mosás, szárítás két műszak között megtörténik.

Ezért a szolgáltatásért a dolgozóknak havonta mindössze 5 forint térítést kell fizetniük — az üzemek egy-egy ruha mosása 9 forintba kerül —, s a díjakat meggyedévenként szedik.

Állja a versenyt a Kőbánya Vállalat

A Komlón székelő Dél-dunántúli Kőbánya Vállalat — amelyről már korábban megírtuk, hogy a múlt évben az iparág legjobbjaként szerepelt — kiváló eredménnyel zárta az idei első negyedévet is és 110 százalékra teljesítette április első felének termelési tervét. (Az üzemek közül a komlói nyújtotta a legkiválóbb teljesítményt.)

Nagy lendületet adott a munkának a közelmúltban kifizetett 15,7 napos nyereségesedés, amely szintén a legjobbak között volt az iparágban belül.

A múlt évi munkájával a vállalat teljesítette az üzem-

síntet, s nagy a valószínűsége annak, hogy a közeljövőben az élmezőnyű ünnepségre is sor kerül.

— A GYERMEKBENULÁS ELLENI VEDŐOLTÁS harmadik részletét, amelyet az influenza-járvány miatt elhalasztottak, április 20-24 között végzik a pécsi körzeti gyermekorvosai rendelőkben. Oltásra kerülnek az 1961. október 1 és 1964. augusztus 31-e között született gyermekek. A védőoltást az eddigiekhez hasonlóan cseppekben kapják a kisgyermekek, ezért kéri a szülőket, kiskanalat vigyenek magukkal.

Felvétel az Állami Balett Intézetbe

Az Állami Balett Intézet szakmiallag sokoldalúan képzett hivatásos táncművészeket nevel. A magyar állam megad minden támogatást ahhoz, hogy az intézet növendékei állami költségén a legalaposabb képzést nyerjék kilenc éven keresztül.

Felvételre jelentkezhetnek 10-12 éves leány és 10-14 éves korú fiú gyermekek, akik a tánchoz kedvet éreznek, s elvégezték az általános iskola

tésének jegyében április 23-án, pénteken tanácskozásra ülnek össze Pécsért. A résztvevők előtt Dezsőri László, az Országos Békatanács főtitkára tart ismertetőt.

első négy osztályát. Az intézet keretén belül működik egy általános és középiskola, mely elvégzése után a tanulók érettségi vizsgát tesznek.

A felvételi vizsgára való jelentkezések: május 3-tól 15-ig, vidéki jelentkezők frásban, budapesti jelentkezők személyesen. A felvételi vizsga időpontjáról értesítjük a jelentkezőket. Cím: Állami Balett Intézet, Budapest, VI., Népköztársaság útja 25.

Az kérdezték, hogy mielőtt történt?

Elmondom.

Komlón ért a felszabadulás negyvenötben. Minden állt. Kiraboltuk a föld alól a rézcsúszda-motorokat a nyolcas szinten s megindítottuk a termelést. Nagy viták voltak a két munkáspárt között.

Egyszer csak megjelentek köztünk azok, akik a Horty-rendszer alatt mindig sztrájkörök voltak. Ezek törték le a mi sztrájkjainkat, amikor nagyobb kenyérért és magasabb bérért álltunk le. A felszabadulás után, amikor már érdemes volt dolgozni a rendért, ők sztrájkoltak. Ők sztrájkoltak ellenünk.

Megmagyaráztuk nekik, mi a különbség. Nehezen, de megértették.

Cipónk, az nem volt. Némelykor megzúléb, meg facipőben mentünk a bányába. Munkaruha, állami? Ugyan!!!

Voltak persze ügyeskedők, olyanok mindig akadnak. A szanaszédom, amikor mi éhezünk, diéznot éhezett: magának. Szigorúan, csak magának. Amikor a Sillais, a DGT emberét levádtottuk, Martinek lett az igazgató. Azt mondta, amikor a munkások bizottsága átvette az igazgatást: „Tessék uraim, itt vannak a kulcsok!” És féltelt az ajtóból. Felöltötte a DGT parancsát, aztán lejárt az ideje. Az volt a parancsban, hogy 18-tól 12 óráig mindenkinek el kell vonulni innen, de amikor a felolvasást befejezte, hozzátette: „En itt maradok.”

Es lépett a dobogórol.

Az egész tőkés rend akkor még nem lépett le, de már székült minden alakja.

Momokov kapitány jött están.

1945-ben.

Már nem tudom, Grigorjevics Monakovnak hívták, vagy Grigicirovics Monakovnak: de jó volna, ha nyomra bukkonhatnék, megölegetném öreg csontjait! Bányamérnök volt ez a kapitány, úgy hiszem, mert nagyon értette az ázszervezést. Megszervezte a széntermelést Pécsért, Komlón, de még maradt ideje a földosztásra is. Azt is ő osztotta meg, hogyan kell.

Piegl elvtársat büntetés-százába vonalatták be a korrupciójáért, de 1945-ben hazajött. Találtunk a vasúton egy ezerszázós járgányt, vendbetettük, azzal hozták az emicálót Magyarországról a bányászoknak. A magyarországi uradalomból kaptunk tejet. A biznásit is ott öröltették a magyarországi malomban. Elhajtották a jószágállományt a germánok, de elcsavargott néhány a falkából. Ezeket összeszedték, abból volt húsnk, enni.

Önmagunkat láttuk el. Azóta tanultam meg, akkoriban nem ez volt a legfontosabb — hogy ezt közgazdaságtani definícióval autarchiának hívják. Teljes önellátásra rendezkedtünk be.

Volt itt egy Petrov Bicsenkoo nevé szovjet főhadnagy 45-ben. Jött vele néhány szovjet bányamérnök. Mindent hoztak, ami a legszükségesebb volt, hogy meginduljon a bá-

nyászkodás. Több szemet adjunk, kell a győzelemhez, mondták a komlóiaknak. Megalakult a szakszervezet és megindult a munka. akik élve maradtak, lassan megjöttek a frontról. Abbahagyták a háborúskodást, azazhogy befejezték. Adtuk a szemet. Kellott a győzelemhez.

Sok sztrájkot próbáltak szervezni még 46-ban is a valamikori sztrájkörök, de mindig letörtük őket. Nagyhangu álforradalmáraink is akadtak. Emlékszem, volt egy ember köztük, aki felvonultatta a szakszervezethez a cipőten, mezelen lábú gyerekeit. Fölmutatta a gyűlésen a mezitelen talpukat és kiabált: „Erről beszélj, ne mindig a munkáról!”

Igy indultunk

Nem kellett akkor sok az elkészedett embereknek, hatóság volt minden ilyen színpadias jelenet. Ennek például az lett a következménye, hogy nem szálltak le aznap a bányába. Csitítottam őket, mondtam, hogy az urak elmenekültek, nem nekik dolgozunk már, de csak cipőt, ruhát, pénzt, meg emni-valót követeltek.

Elküldött a szakszervezet pénzt. Mentem, Pestre mentem, egy nagy bőröndöt töltöttem meg színültig papírpénzzel. Egy zsákba is köllött rakni. Azon aludtam, az utasok a vonaton. Senki hozzá nem nyúlt, pedig tudták, hogy sok pénz van benne. Mire megérkeztem vele másnap, már alig ért valamit. Az emberek újra megtagadták a mukát. Sírva fakadtam elkészeredtet dühömben. Amikor elment a mértem, gyűlést hívtam össze. Jó magyar szavakkal ecseteltem a helyzetet. Kifűtöltek, lehurrogtak, de felvették a munkát.

Az iparügyi miniszter, amikor ez történt, ideküldött egy embert, aki nem akarta megmondani melyik párt tagja. Köszölte, hogy ő lesz itt az igazgató, ide nevezte ki a miniszter. Meg se néztük az iraitait, amilyen nagy parral jött, olyan lesújtva ment vissza Pestre. Magas, hosszúnnyakú úrlembert. Sose lesz itt maga igazgató, mondtuk neki, elzavartuk. Három nap múlva megint jött. A kigazdápárti körpecsétje volt az okmányján, meg az iparügyi miniszter aláírása. Így se fogadtuk el. Majd kineveztük mi magunknak igazgatót, ha kell, ezt ízentük vissza Pestre. Nem is küldtek senkit azután.

Szabó Gerzsoni fogadtuk el igazgatónak. Ő volt a munkások embere, ismertük. Elfogadtuk. Lehetett vele dolgozni. Azzal is törődött, hogy isztünk, szalonnáknak legyen. Szénért cserélünk lisztet; Simonornyán meg bőrt adtak a szénért. Abból csináltattunk lábbelit.

Aztán jött a „kukoricaműszak”, ez az volt, hogy 25, 30, vagy 50 kiló kukoricát keresett egy-egy bányász egy műszak

alatt. Boldogok voltunk. A ruha-, meg a bakancsellátás viszont kriminális volt. Kiszámodtuk ekkor, hogy egy évben hány műszak teljesíthető átlagban, fejenként, 250 jött ki átlagba.

Gyűlést hívtunk össze. Akinek a 250 műszak megvan, annak adunk felsőruhát, inget. Ezt megmondtuk az embereknek. Azok kapjanak előbb, akik nem feketézték, akik szemet termeltek, amikor nagyon kellett. Így határozott a gyűlés. Ki ossza el? Ez volt aztán a másik nagy kérdés. Az üzemi bizottság jelölte ki végül, hogy ki legyen az osztó. A sor már állt a raktárnál hajnal óta. Ricsaj, lármá az volt ám! Tizen férték be egyszerre a raktárba, de mindenki egyszerre akart bemenni. Látni akarták, igazságosan megye-e az osztás. Igazságosan? Nevettünk, mert tudtuk, hogy az igazságot mindenki úgy értelmezi, hogy neki legyen jó. Meg is gyanúsították az osztó elvtársakat, hogy kivélt tesznek ezzel, azzal. Megsértődtek, abba akarták hagyni az osztást, de nem engedték őket megfutamodni. Végül megnyugodtak az emberek, látták, hogy amikor a munka szerint történik az elosztás, az mindig igazságos.

A demagógok kudarcot vallottak, mert a vezető emberek csak legutóljára álltak a sorhoz, amikor már mindenki kapott. Jött a földreform. Akkor is megvolt mindenkiné a maga munkája. En is földet osztottam. A házakat a nagyeseládósoknak adtuk oda. Akinek kevés földje volt, az földet kapott. Szakszervezeti gyűlésen mondtuk ki, hogy ezután nem fizetünk egyházi adót.

Rohant a könyvelő paprikavörös képpel, hogy ebből nagy baj lesz, isten megver bennünket érte, és a miniszter is megharagszik ránk. Nem baj, mondtuk, majd mi elrendezzük a magunk dolgát. A főkönyvelő mégis levonta bérünkből.

A következő fizetéskor már nem merete levonni, viszont följelentett az iparügyi miniszternél. Az ÜB-elnök is dilemmázott, de győztünk, mert a bányászoknak tetszett, hogy nincs többé egyházi adó.

Hallottuk, hogy a kommunista pártszervezet megalakult Újhegyen. Gyalog bejöttünk vagy négyezerén a híre, hogy meg tudjuk, igaz-e. Igaz volt. 1947-ben, amikor az első kollektív szerződést kötöttük, de sokat győzködték az embereket! Nehezen értették meg mi az a kollektív szerződés, de aztán, amikor megkötöttük, látták hogy jó.

Akkor még a tisztikar ingyen kapott bizonyos juttatásokat, amikhez a tőkés rendben hozzászókoztak. Villanyt csak részben térített, volt villamos tűzhelye, csillárja, külön vételezett. (Más napokon, mint a fizikai dolgozók.) Az ÜB ki-mondta, hogy egységesíteni kell az elosztást, kimondtuk, hogy egységes ellátást kell biztosítani. Igazgatósági személyzetünknek is megmagyaráztuk miképpen értjük, meg is értették viszonylag könnyen. De legalábbis: belenyugodtak.

Egyre jobban érett a munkáshatalom.

De a többit majd máskor mondom el.

Lejegyezte: Gyeyi Károly

A pécsszabolcsi városrész még mindig periféria?

Pécs város első kerületének végrehajtó bizottsága határozatot hozott Pécsszabolcs városrész kommunális, kereskedelmi, egészségügyi és kulturális helyzetének felméréséről. Ezen munka elvégzésére tanácsstagokból álló bizottságot hozott létre Gáspár József végrehajtóbizottsági tag vezetésével.

A bizottság megállapította, hogy a pécsszabolcsi városrész — a múlt örökségeként — még ma is falusias, koloniális jellegű periféria. Pécsszabolcs két település része ma már összenőtt, az új építkezések, a családi házak sokasága kapcsolják össze.

A település jellegének megváltoztatása, kulturáltabb lehetőségek megteremtése még hosszabb időt igényel, mert sokkal egyszerűbb és könnyebb egy új városrész kiépítése, mint egy régi elhanyagolt település átalakítása, a modern követelményeknek megfelelővé tétele. Pécsszabolcs jelenleg is bányászok, ipari munkások élnek, akik életkörülményeinek megjavítását fontos feladatnak kell tekinteni és biztosítani kell számukra a kulturált élet lehetőségeit.

Megállapítást nyert, hogy Pécsszabolcs közvilágítása nem kielégítő. Szabolcs falu 29 utcájában 67, míg a bányatelep 23 utcájában 76 darab közvilágítási lámpatest van. Szabolcs faluban még 24, a bányatelepen pedig még 25 lámpatestre lenne szükség ahhoz, hogy a közvilágítás megfelelő legyen.

Feltétlenül szükséges lenne a Hősök tere közvilágításának korszerűsítése, neonsóves lámpatestek elhelyezése. Hiányosság az is, hogy ez a városrész még nincsen bekötve a városi gázhálózatba. Viszont több helyen használnak palackos gázt. Indokolt lenne a városrész lakosságának propán-bután gázpalackokkal való ellátását növelni és a későbbiek folyamán a városrészt a városi gázvezeték-hálózatba bekötni.

A városrész vízellátása egyrészt a városi vízvezeték hálóra, másrészt a köz- és magánutakra épül. A vízvezeték-hálózat a Mecseki Szénbányászati Tröszt kezelésében van és közutas rendszerű. A kiépített vízvezeték hossza Szabolcs faluban 4120, míg a bányatelepen 4770 folyóméter. A kiépített vízvezeték hossza

még a felét sem éri el a városrészben lévő utcák hosszának és így egyes helyeken messze kell menni a közutakhoz.

Különösen Szabolcs faluban nagy problémát okoz a nyári időszakban a Mecsekről lezuduló csapadékvíz. Az elmúlt években gyakran előfordult, hogy zivatarok és felhőszakadások alkalmával a csapadékvíz házakat rongált meg és a kertekben tetemes károkat okozott. A csapadékvíz megfelelő elvezetése nincs biztosítva és ez a kérdés mielőbbi orvoslásra szorul. Ugyancsak szükséges az egész falu területén a vadvízkárok rendezése is.

Sok kívánni valót hagy maga után a városrészben az utak és járdák állapota.

Az egyes utcák részben a Mecseki Szénbányászati Tröszt, részben pedig a KPM Közüti Igazgatósága és a tanács kezelésében vannak. A kezelésnek ez az elaprózódása, az egységesség hiánya miatt sok problémát okozott és okoz ma is. Indokolt lenne az erre vonatkozó régebbi megállapodásnak megfelelően, ha a Mecseki Szénbányászati Tröszt az eddig kezelésében lévő utcákat, tereket felújított állapotban mielőbb átadná a Pécs város első kerületi tanácsának.

A városrész kereskedelmi ellátottsága nem megfelelő. A városrésznek csak 5 élelmiszerboltja, 3 húsboltja, 2 tejboltja, 2 zöldség- és gyümölcs üzlete, 2 italboltja, 1 étterme, 4 eszpresszója, illetve cukrászdája, 1 vegyesiparcsikk üzlete és 1 vegyes ruházati boltja van. Az üzletek raktárhelyiségei kis befogadó képességűek, így az áruk nagyobb mennyiségben való tárolására nincsen lehetőség. Ez eredményezi azt, hogy sokszor áruhiány van. Sok problémát okoz a városrésznek a zöldséggel és gyümölccsel való ellátása. Célszerű lenne, ha valamelyik termelőszövetkezet elárúsító bódét helyezne el a bányatelepen és így biztosítanák a lakosság zöldáruval való ellátását.

A városrész egészségügyi ellátását 2 körzeti orvos, 1 iskolaorvos, 1 gyermek körzeti orvos és 2 védőnő biztosítja. Ezen túlmenően terheségi tanácsadás, fogászati szakrendelés és 2 házibeteg ápolónő teszi teljesebbé az egészségügyi ellátást.

A városrész kulturális életét kettősség jellemzi. A bányatelepen a kulturális lehetőségek biztosítottak, míg a Szabolcs faluban az egyetlen kulturális létesítmény a művelődési ház felújítás alatt áll.

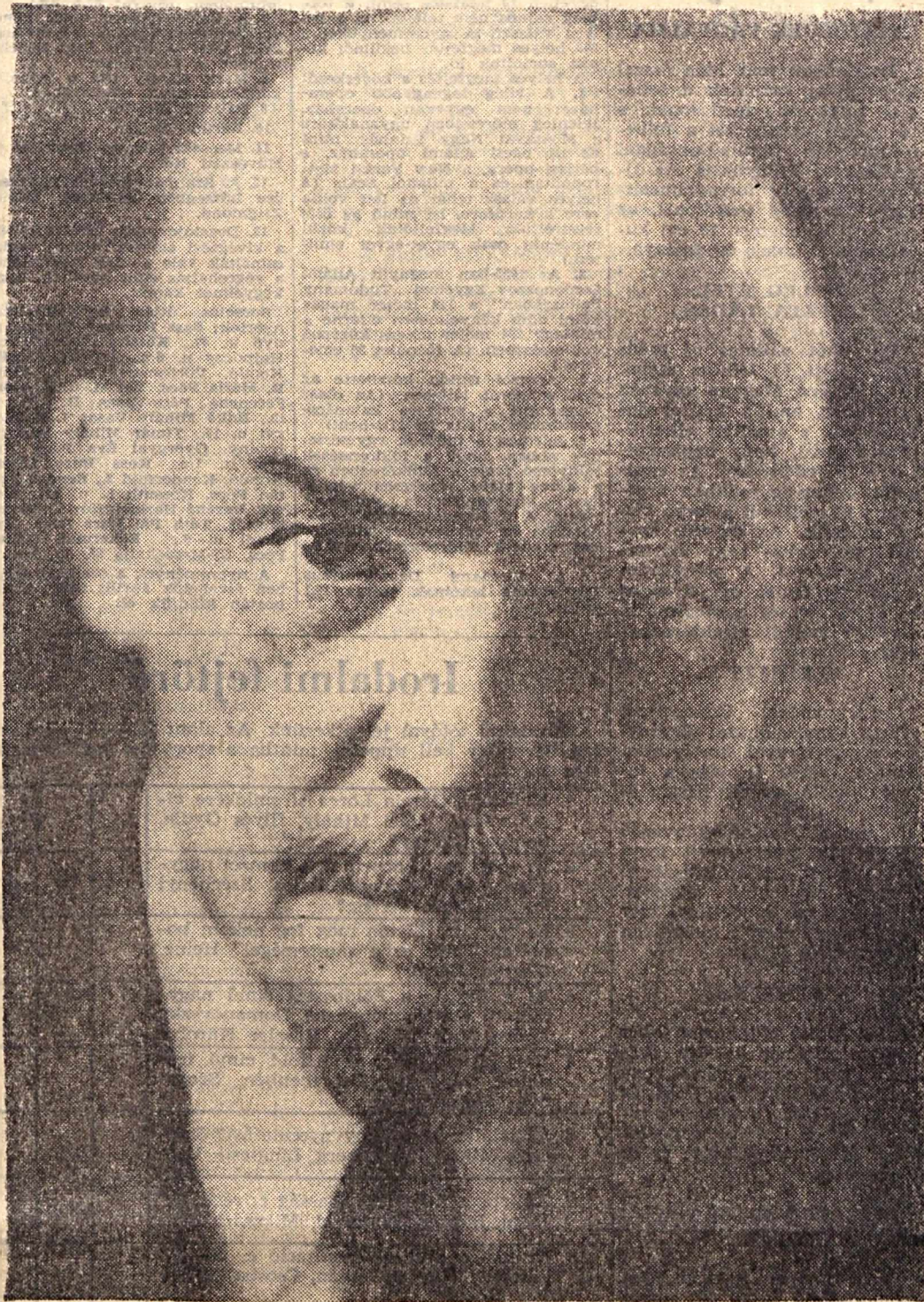
A tervek szerint a felújításnak ez év június 15-ig kell elkészülnie. A bányatelepen a Puskin Művelődési Ház hivott elsősorban a kulturális igények kielégítésére. A művelődési háznak 4000 kötetes könyvtára, rádiója és televíziója van.

A Puskin Művelődési Házban különböző szakkörök működnek. Így többek között van foto-, irodalmi szakkör és vannak művészeti csoportok. Jóhírű vegyes énekkara, fúvószenekara és ifjúsági tánczenekara is van a művelődési háznak. Itt működik a KISZ ifjúsági klub is. Ezeket kívül működik még a művelődési házban ifjúsági akadémia és nők akadémiaja is. A művelődési házban minden vasárnap 18 órától 23 óráig táncesteket rendeznek a fiatalok számára. Gyakoriak a szakrendezvények és egyéb szervek rendezvényei is.

A városrész kulturális intézményei közé tartozik még a bányatelepen lévő „Jószerecsét” filmszínház, amelynek 240 fős a befogadó képessége. Jó film esetén telt ház szokott lenni.

Dr. Gróf József

Lenin 95. születésnapja

Április 22 én lesz 95 éves! Most, amikor születéséről emlékezünk, különös fényre ragyog emléke.

A magyar nép számára különös fontosságú volt az a tény, hogy 1945-ben a Lenin által alapított szovjet hadsereg erte ki a hitlerista megszállókat hazánk-ból. A Lenin által létrehozott hatalmas szovjet állam dicsőséges seregei adták vissza nemzeti becsületünket, a Vörös Hadsereg csapatai tették szabaddá az utat demokratikus és szocialista rendünk megteremtése felé.

Lenin 95 éves! El, ma is itt van velünk tanítása, lángelméjének világos útmutatása és látnoki szavai figyelmeztetnek ma is! Ezt mondotta, amikor a Magyar Tanácsköztársaságot levertek az imperialisták: „... az első után, amely megbukott, következik a győzelmes második.”

Elkövetkezett a győzelmes második! Azért következett el, mert a lenini seregek szétzúzták a faszizmus sötét erőt, amelyek a szabad állami és emberi élet útjában állottak. Azért szilárdult meg és lett megdönthetetlen, mert a lenini tanításokat megvalósítottuk, Lenin útján indultunk és meneteltünk. Torzítás, értetlenség, ellenséges támadás fékezte, egy időre megakasztotta fejlődésünk, de úrrá lettünk rajtuk, mert újra megtaláltuk a lenini utat.

A gazdálkodás, a politikai vezetés, az ideológia legnagyobb marxistája Lenin. Történelmi érvényű tanításai ma is fényesek, nem avultak el, mert tudományosan megalkozottak, az élet és a gyakorlat által beigazoltak. Emlékezzünk Leninre, a világ népeinek legnagyobb tanítójára, a kommunizmus építését szervező párt megalapítójára!

Mennyit ér a dolgozók kezdeményezése

— V. Panyusjin cikksorozatából —

Az élelmiszerbegrűjtő osztagok munkájáról szóló írásbeli beszámoló ügyében jártam Moszkvában Szerzavolnával, aki sok értékes tanácsot adott.

Egy hét múlva ismét Moszkvában jártam és felkerestem Vlagyimir Iljics Lenint.

Lenin mindennél jobban szeretett hallgatni, mi történik a helyszínen. Beszélgetés közben kérdéseket tett fel, úgy irányította a beszélgetést, hogy a leglényegesebbet hozta ki belőle. S mennyire örült Lenin, amikor az egyszerű dolgozók — a munkások és parasz- tok — aktivitásáról, hősiességéről és bátorságáról hallott. Sokat kérdezgetett a parasz- tok hangulatáról — minden részletről akart tudni.

Beszéd közben példákat említettem, többek között elmondtam, hogy a novoszilai gőzma- lom munkásai javasolták, hogy gabonát öröl- nek, a lisztet pedig Moszkvába küldik.

— Na és? — kérdezte Iljics. Lenin helyeselte a javaslatot, amelynek mi valahogyan nem tulajdonítottunk jelentő- séget. Igyekeztem megmagyarázni, hogy stét- tünk az elutazással, s a gőzmalom Moszkvá- ban is ügyszólván üresen járnak.

— Csak ne magyarázkodjék, — szakította félbe Iljics, — minden kérdést politikusként, pártmunkásként kell kezelni, ön pedig ez- úttal hibát követett el.

— Majd kijavítjuk, Vlagyimir Iljics. Örölni fogunk.

— No lám, „örölni fogunk”. S csak ennyi? Csak erről van szó? Hát nem fér a fenébe barátocskám, hogy lenyeste ezeknek a munká- sáknak a szárnyát, javaslatukban nem látta meg politikai aktivitásukat? Hiszen ők gon- doskodni akartak a moszkvaiakról és a pi- tyeriekről! S ön? Csak egyet lát ebben: „Öröl- ni fogunk!” Tessék csak megmagyarázni a novoszilaiaknak, hogy ön hibás, hogy meg- sértette őket, lebecsülte az emberek kezde- ményezését. Akkor majd megértik, hogy ma- ga igazi pártmunkás.

Azt ajánlotta, hogy haladék nélkül keres- sem fel a novoszilai munkásokat s mondjak köszönetet kezdeményezésükért.

Nekünk, politikai munkásoknak — hang- súlyozza — sohasem szabad megfeledkez- nünk arról. Kétségtelen, hogy most a ke- nyér dönt el a forradalom sorsát. A kenyér- gabona begyűjtés megbízottjának, bármit is tegyen egyébként, kötelessége felkelteni a nép politikai aktivitását, megismertetni a politikai műveltséggel, az államigazgatás ügyével. Amikor új, szocialista állam épül, nem létezhetnek apróságok.

S így voltunk mindig Iljicsel. Az ember sok mindent észre sem vett, nem mérlegelt, ő pedig minden ténny új szemmel látott, eső- daltatosan élesen és finoman és mindig taná- csot adott, miképpen kell cselekedni.

Ismerkedés a bányával: nagyszerű kiállítás a Május 1-ben

A bányászat küzdelmes munkáját, húszéves fejlődését és a távlatot mutatja be az a kiállítás, amelyet a tröszt igazgatósága, szakszervezeti bizottsága rendezett Komlón a Május 1. Művelődési Házban. Az érdeklődők április 23-ig tekinthetik meg a tárlatot.

A táblók, képek, a modern készülékek izléses összeállítá- sa a nem szakavatott nézőt is elvezeti a bányába. Olyan ismerkedés ez, amely szerény eszközeivel tanít is. A „Vé- gezd munkádát szabályosan!” című felirat alatt azokat a rajzokat, plakátokat láthat- juk, amelyek a balesetmentes munkára intenek. És ez jó öt- letnek bizonyult, hiszen a szemlélő akaratlanul is meg- tanulja, elfogadja a tanácsot- kat. Ilyen például: „Kapcsolás közben ne hajolj a csillék kö- zé!” „Használd emelőrutát!” „Sáros, csúszós talaj balesetet okoz!”

A kiállítás fő mondanivaló- ja a munkásvédelem. Ez nem- csak abban jut kifejezésre, hogy első helyen találjuk a munkát megkönnyítő modern eszközök prototípusát, az új

eljárások technológiáját, ha- nem abban is, hogy az egész- ségvédelem az egész kiállítá- son végigvonul. Egy két jel- lemző adat: a tröszt évente tízenegymillió forintot fordít munkaruhára. Az egy főre eső összeg 800 forint. A tröszt harkányi üdülője évente 3026 fő részére biztosít üdülési le- hetőséget. Az alsó-bélatelepi üdülő ugyancsak több száz család szórakozását, pihenését oldja meg a fő idényben.

A Sikondai Ejjeli Szanató- riumról készült felvételek, sta- tistikai adatok úgyszintén meggyőzőek. Míg az alapítás első évében (1953.) csak 950 ezer forintot áldozott az állam az intézeti betegek kezelésére, addig ez az összeg a múlt év- ben már a hárommillió 300 ezer forintot is meghaladta. A sanatórium vagyonértéke a 4 millióról 18 millióra emelke- dett.

A tárlat várakozáson felüli sikert aratott már eddig is. A közönség szívesen időz a ki- állítás anyagai előtt, s hogy véleménye kedvező, azt a ven- dégkönyvbe írt több száz alá- írás is bizonyítja.

Újítási híradó

MEGOLDÓDOTT A LÉGSÜRÍTŐ GÉPEK SZELEPEINEK GÉPI CSISZOLÁSA

Földvári Mihály és Gulácsi János István-aknai dolgozók csiszoló-gépet szerkesztettek, amellyel könnyű szerrel lecsi- szolhatóak a légsűrítő gépek szelepei. A gép alkalmas más

szelepek és dugattyúgyűrűk oldalainak csiszolására is. Kérjük az üzemeket, hogy a fentebb említett szelepeket utánciszolásra küldjék Ist- ván-aknára.

A TRÖSZTÖK ÚJÍTÁSI VERSENYÉBEN A IV. HELYEZÉST ÉRTÜK EL

A Nehézipari Minisztérium a közelmúltban értékelte a szén-, érc- és ásványbányászati trösztök közötti 1964. évi újítási versenyt. Az értékelés szerint a Mecseki Szénbányászati Tröszt az első félévben a VII., a második félévben a IV. helyezést szerezte meg.

TUDNIVALÓK

AZ ÚJÍTÁSI FELADATTERVVEL KAPCSOLATBAN

Többek kérésére közöljük azokat a feladattervi pontokat, amelyek már vagy megoldást nyertek, vagy amelyekre javaslat érkezett.

Pécsbánya: 1. pont: Meg- vizsgáló Kossuth-bányán a Szoboszlai-féle hasonló tárgyú, megvalósított újítás. 6. pont: Az Anyagellátó Üzemenél kísérletek folynak a Gyarmati és társa „Géplapát” tárgyú újításával kapcsolatban. Meg- kellene vizsgálni, hogy ez a

javaslat nem alkalmazható-e Pécsbányán.

Építési Üzem: A 23., 25., 27., 29. számú pontokra javaslat már érkezett, a kísérleti szer- ződések megkötése folyamat- ban van.

Kossuth-bánya: A 30., 36., 39., 41., 45., 50. pontokra javaslat már érkezett, egy ré- szüknél a megvalósítás is fo- lyamatban van. Hasonlóké- pen kísérletek folynak a 42., 44., 52. pontokkal kapcsolat- ban is.

Érdekességek furcsaságok

FELESÉGEK VÁGYÁLMA

Londonban már idén ősszel forgalomba kerülnek a sohasem piszkolódnó férfi ingek, s rókaesen ugyanezzel a felbecsülhetetlen tulajdonsággal rendelkező öltönyök is. Az újdonság, amely forradalmasítja az egész textilipart, az angol ICI konzern 14 évi kutató munkájának eredménye.

MELEG ÉTEL, TISZTA LÁBAS

Egy skót vállalat új módseret talált ki félkész ételek előállítására. Megvan ugyanaz az előny, ami a konzervdobozoknak, s amellyel elkerülhetővé teszi, hogy bepiszkolják a főzőedényeket. Az enni-valót műanyag zsákokban árulják, s hővezető forró vízbe mártják. Az étrend: spagetti és csirke- vagy marhahús mártással. A speciálisan összeállított ételek egy éven át hűtőszekrény és a megromlás veszélye nélkül elraktározhatók.

ELKÉSETT...

Az amerikai Connecticut állam képviselőháza törvényjavaslatot tárgyal, amely elfogadása esetén feloldja a fogorvosok által szerek használatának tilalmát.

Elmer Mortensen képviselő szomorúan csak ennyit jegyzett meg felszólalásában: „Nem mondhatok egyebet, minthogy ez a törvény már nagyon elkészt”. Mortensen 13 gyermek atyja.

IGÉNYES...

Tom Smith oklahomai lakos végrendeletében 150 000 dollárt hagyott arra a célra, hogy miután megindult a Föld és a Hold között a rendszeres repülőjárát, a Holdon mauzóleumot építsenek felesége és az ő számára.

AZ APRÓ HIUSÁGOK ÉRTÉKE

Josic Laures francia barlangkutató, aki 88 napot töltött egyedül az Alpes Maritimes egyik barlangjában, elmondta, hogy önkéntes fogságában órákat töltött a túkör előtt, s különböző frizurákat próbált. „A hiúság apró megnyilvánulásai teszik elviselhetővé az életet” — mondta.

DRÁGUL AZ ÉLET BONNAN

A bonni városi hatóságok pénztára úgy látszik feltöltésre szorul. A városi üzemek sokmillió deficijüket tiz-tizenöt százalékos díjemeléssel igyekeznek fedezni. Az emelkedés idén nyáron lép életbe; emelkednek a vízdíjak, a strandok és fürdők árai, valamint a nyilvános közlekedési eszközök tarifái.

MILYEN PARÓKÁT VISELJÜNK?

A francia nők újból felleltek a paróka és vendég-hajdivatot. Anna Karina két parókát vásárolt, egyet rövid, egyet hosszú hajjal. Elsa Martinelli „kontyos” parókát választott a Franciaországban forgatott Stendhal-filmhez; Véra Lisi 15 különféle vendég-hajjal visel. „Hogyan ölj meg a feleséget” című filmben. Ha Marie Lafore frizurát akar változtatni, rövidhajú parókát tesz fel. Jeanne Moreau az olyan „kontyokat” szeret, amelyek lehetővé teszik a saját hajjal.

„CSALÁDI KÖR” A BÁRBA

José Ferrer amerikai filmszínész és filmrendező felesége, Rosemary Plooney énekesnő azzal lepte meg a közönséget egy elegáns New York-i mutatásban, hogy a színpadot négy gyermekének hatalmasra nagyított fényképpel díszítette. Indoklása így hangzott: „A gyermekeim nem hozhatom magammal a bárba, legfeljebb a képmásukat akarom látni.”

Az április 6-i rejtvénypályázat eredménye

Beérkezett 313 megfejtés, ebből 209 volt 12 találatos (nem akad egyetlen 13 találatos sem), a többiek sajnós nem találták el a helyes választ. A nyereményeket a 200 helyes megfejtés beküldői között sorsoltuk ki.
A helyes megfejtés a következő:
1. A világ legnagyobb operaháza: nem egyetlen operaház. Jelenleg méreteiben ugyanakkora a Moszkvai Nagy Színház, mint az új bécsi állami operaház, a párizsi opera, a New York-i Metropolitan és a milánói Scala (A helyes választ tehát az lett volna erre a kérdésre, ha mind az öbötfel soroljuk. Megfejtőink közül mindenki csak egyet-egyét említett.)
2. Az 1953-ban megnyílt Állami Lomonosov Egyetem „Tudomány Palotájában” a 158 méter magas kolni dóm kényelmes elterme a mintegy 220 méter magas középső épületrészben. (A főépület 36 emeletes.)
3. Arezzo Guido készítette az első zongorát 1010-ben. (Az olasz Christofori a zongora kalapácsszerkezetét találta fel 1711-ben!)
4. Jelenleg a tudósok egyértelműen abban, hogy a földrengések túlnyomó része a földkéregben és a kéreg alatt térszerűen vérbe-menő elmozdulásokra vezethető vissza. A földrengések másik csoportjába az úgynevezett vulkanikus eredetű földrengések tartoznak.
5. A Vietnami Demokratikus Köztársaság lakóinak száma 16,1 millió.

6. Az első szputnyikot 1957. október 4-én bocsátották fel a Szovjetunióban. (Súlya: 83,6 kg.)
7. A Zsidó háború című könyvet Josephus Flavius írta és adta ki. (A témát Lion Feuchtwanger is feldolgozta.)
8. Marx Károly írta a Tőke I. kötetének egyik előszavában.
9. Pákolitz István.
10. Bertha Bulcsu.
11. Mecskei Bányász Irodalmi és Művészeti Kör.
12. A Szatmár megyei Tiszacsécsé községben született Möricz Zsigmond.
13. Dosztojevszki halála ftélték. A kivégzési előkészületeket végigcsinálták vele s csak közvetlenül a végrehajtás előtt közölték, hogy kegyelmet kapott.
Sorsolás után könyvjutalmak nyertek: Sass Istvánné Vasas, Fenyes u. 47., Kötelek Agnes Pécs, Hajnóczy u. 9/a., Bajzák Katalin Komló, Vörösmarty u. 3., Felth R. Mária Pécs, Ybl M. u. 8., Kóré Ferenc Pécs-Vasas II., „D”-u. 13., Bakó Mihály Vasas I., Somogyi u. 15., Timár Mihály Hosszúhetény, Gyergyai Éva Pécs, Kőrös u. 1/a., Koss Imre László Komló, Kenderföld 2., Rendes Zoltán Pécs, Kossuth L. u. 2/a., Novák Imréné Hartányifürdő, Reuma kórház, Tóth Pál Imre Pécs, Hunyadi u. 6., Eckerman Gábor Pécs, Új-Mecskefalva 28. ép. sz. 1.
A nyeremények a szerkesztőségben átvehetők április 24-ig, utána postán küldjük el.

Jól sikerült szellemi vetélkedő

Jól sikerült a legutóbbi — április 4-i — szellemi vetélkedő a komlói Ujsszállón. A nagyszabású, műsoros rendezvényen az országjáró körúton volt szegedi közgazdasági technikum diákjai is résztvettek — együtt küzdöttek a pontokért a szálló lakóival, majd versekkel, énekszámokkal, rövid jelenetekkel szórakoztatták őket. A vetélkedő után táncmulatságot tartottak, amelyhez a zenét az ipari tanulóintézet táncczenekara szolgáltatta.

Ezen a napon — a délelőtti órákban — sportrendezvények is voltak a szállón. A labdarúgó csapat résztvett a városi TS által rendezett felszabadulási kupa tornán, s a Bányász SK ifjúsági csapata után a második helyezést érte el. Házibajnokságot rendeztek az asztaliteniszezők és a sakkozók is. Az előbbi sportágban Paupa Sándor, az utóbbiban Veres Tibor bizonyult a legjobbnak.

— KULTÜRTEREM-AVATÓ. Április 24-én, szombaton délután 4 órakor adják át rendeltetésének az újjalakított villamos-üzemi kultúrtermet. A Kossuth-aknái telep lakói az új kultúrteremben gazdag program mellett tölthetik el délutánjaikat.

megjegyzés.

A „külső” meg a „belső” tolvajok egyformák?

Hogy milyen érdekes módon hasonlítanak egymáshoz a történetek!
Megírtuk nemrég, hogy az Anna-aknai izsapoló kábelét Palkó János és két fiatalos rongálta meg, de nem csak rongáltak, hanem 31 méternyi kábelt el is loptak. Ezért a bíróság ki is szabta rájuk a megérdemelt büntetést.
Előzetesen találgattuk: belső emberek, vagy idegenek lopták el a kábelt, de csakhamar választ adott rá a bíróság. Megállapította, hogy idegenek, tehát nem Anna-aknaiak követték el a bűncselekményt.
Most meg arról kaptunk hírt, hogy ezzel az esettel szinte egyidőben tűnt el Zobák-aknán a II-es szintről 133 folyóméternyi kábel, és ott a kár

10 ezer forint. Ott viszont már biztos, hogy nem külső emberek, nem idegenek követték el a lopást, hiszen föld alatti munkahelyen történt az eset. Az Anna-aknai izsapoló kábel tolvajai már megvannak, a zobákiakat viszont még nem találták meg. Lehetetlen, hogy azok is el ne kerüljenek előbb-utóbb.
Ugye, milyen érdekes módon hasonlítanak egymáshoz a történetek? Mintha összebeszéltek volna a tolvajok! Biztosak vagyunk benne, hogy a bíróság kellőképpen értékeli fogja majd a zobáki bűnösök cselekedetét, ha horogra kerülnek. Szigorúan meg kell torolni a köztulajdon fosztogatóinak bűncselekményeit, akár „külső”, akár „belső” emberek legyenek!

Irodalmi fejtoró

Irodalmi totóval jelentkezünk. Az alant felsorolt kérdéseket ugyanúgy kell tippelni, mintha a sport-totó mérkőzéseire tippelnénk.

1. Ki írta a Garcia Lorca síremlékére című verset? Váci Mihály, Illyés Gyula, Somlyó György?			
2. Ki mondta: „Leborulok a nemzet nagysága előtt.” Kossuth Lajos, Széchenyi István, Deák Ferenc?			
3. Ki mondta: „Isten meg fog nekem bocsátani, hisz ez a mesterségem!” Heine, Goethe, Lénau?			
4. Ki a festője a Földosztás című nagyméretű olajfestménynek? Domanovszky Endre, Szónyi István, Raszler Károly?			
5. Hol jelenik meg az Alföld című irodalmi folyóirat? Debrecenben, Szegeden, Pécsen?			
6. Ki találta fel a könyvnyomtatást? Tancsics Mihály, Gutenberg, Ling-csin Vej?			
7. Ki írta a Különös házasság c. regényt? Jókai, Möricz Zsigmond, Mikszáth?			
8. Ki írta a Séta és meditáció c. verseskötetét? Pákolitz István, Csorba Győző, Pál József?			
9. Mit jelent magyarul: „literatura”? Irodalom, költészet, művészet?			
10. Ki mondta: „A könyv elégetése nem válasz a könyvre”? Dickens, Hemingway, Rousseau?			
11. Ki írta a Kispolgárok című színművet? Csehov, Gorkij, Németh László?			
12. Ki a Kortárs c. irodalmi folyóirat főszerkesztője? Simon István, Földeák János, Jovánovics Miklós?			

A megfejtők között értékes könyveket sorsolunk ki. Beküldési határidő: 1965. április 30.
A megfejtéseket nyílt levelezőlapon kérjük beküldeni!

HASZNOS TUDNIVALÓK

Amíg az orvos megérkezik

Ha valaki megbetegszik a családban: rögtön megkezdődnek a bajok. De nemcsak maga a betegség jelent bajt, azt tetézi még a hozzátartozók ijedelme és az, hogy nem tudják miként kell segíteni az orvos munkáját, a beteg gyógyulását. Mi a teendő az orvos megérkezéig?
Az orvos megérkezéig a családtagok legfontosabb feladata a beteg megnyugtató, mert a túlzott aggodalom és az ijedt kapkodás csak felizgatja és súlyosbítja az állapotát. A hozzátartozók feladata a betegség első tüneteinek gondos megfigyelése is, hogy azokat később az orvossal a lehető legpontosabban közölni tudják. Az orvos érkezéséig csak akkor adjunk gyógyszert a betegnek, ha hasonló állapotban már volt és ezt a bizonyos gyógyszert rendelte az orvos ismétlődés esetén (például szívrohamnál a Nitromint tablettát). Egyébként az orvos érkezéig ne adjunk gyógyszert, főleg olyat ne, amelyet a beteg eddig nem szedett. Ne adjunk beöntést, ne inhaláltassuk. A betegség természetének megállapítása előtt ugyanis nem lehet tudni, hogy a leggyesze-

rűbb beavatkozás is nem von-e maga után káros következményeket.

MÉRJÜK MEG A LÁZAT,

ha a beteg fejfájásról gyengeségről, végtagfájdalmakról panaszkodik és arca kipirult. Gyermekeket végbélben hőmérőzünk: a végbélben a hőmérő már öt perc alatt átveszi a test hőmérsékletét, míg a hónaljban ehhez tíz perc szükséges. A végbélben mért hőmérsékletből egybéként fél fokot le kell vonni, hogy a szokott, ismert adatot kapjuk. Igen fontos, hogy lázmérés után a hőmérőt gondosan tisztítsuk és lerázzuk. Ezzel nemcsak a fertőzés átvitelétől óvjuk meg családtagjainkat, hanem esetleges későbbi tévedéseket is elkerülünk. Tudni kell, hogy 38 Celsius fokig általában hőemelkedésről beszélünk és csak az e fölötti hőmérsékletet nevezzük láznak. A lázas beteget fektessük ágyba és adjunk neki bőven folyadékot (langyos teát, citromos limonádét, vagy gyümölcslevet), 39 fok felett pedig a beteg mellkasára vagy lábára tegyünk állottvízes borogatást.

Ájulás esetén, ha a beteg arca sápadt, fektessük őt laposan, úgy, hogy a fej a testnél alacsonyabb legyen, emeljük fel két lábát magasra, ezzel a vért lábából a fejébe juttatjuk, nyissunk ablakot, oldjuk meg ruháját, arcába fröcsköljünk hideg vizet, éledezés után pedig adjunk neki vizet és erős fektékávét. De vigyázat!

Eszméletlen beteg szájába ne töltsünk folyadékot, mert félrenyelheti, s ezzel esetleg halálos veszedelembe sodorjuk. Hasonló okból, hányás esetén a zavart tudatú beteg fejét oldalra kell fordítani, mert a gyomorból felhányt és a légcsőbe került étel fulladást okozhat. Ha az eszméletlen beteg arca piros és légzése nehéz, akkor magasra kell fektetni és gyorsan orvost szerezni, mert e tünetek súlyos állapotot jeleznek.

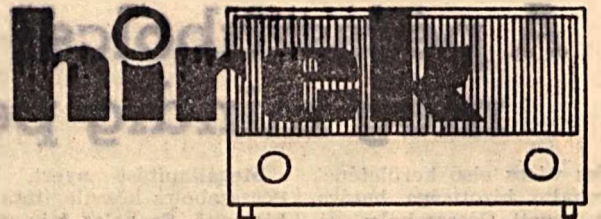
Rángógörcs esetén az orvos megérkezéig a beteg kíméletes lefogásával, a fogak közé tett zsebkeendővel és fej alá tett párnával kell megakadályozni a sérülések bekövetkezését, ne akarjuk azonban erőszakos lefogással a rángatózást megszüntetni,

HASFÁJDALMAT, HÁNYINGERT, HÁNYÁST

a legkülönbözőbb természetű betegségek idézhetik elő, ezért ilyenkor minél hamarabb orvosost kell hívni. Hashajtó vagy beöntés alkalmazása az orvosi vizsgálat előtt tilos! De helyes, ha ilyenkor is megmérjük a beteg lázát, az orvosnak később segítségére leszünk ezzel. Torokfájás esetén az orvosi vizsgálatig öblögessünk langyos sós vízzel és tegyünk állottvízes borogatást a nyakra. A fájó fültre helyezzünk száraz meleg kendőt, de ha a beteg közérzete romlana és láza emelkedne, akkor sürgősen vigyük orvoshoz. Orrvérzéskor ne tömjünk vattát a beteg orrába és ne tanácsoljuk, hogy szilpantson fel vizet, hanem a vézró oldali orrszárnnyat kissé előrehajtott fejfel szorítottassuk ujjával 8—10 percen át az orrszárnnyhoz és közben tegyünk nyakára hideg borogatást.

A vérköpés és vérhányás sürgős orvosi segítséget igényel. A beteget fektessük le, deréktól feifel alápolcolva, mellkasára pedig tegyünk hideg borogatást.

Dr. S. E.

— HÁROMNEGYEDÉVES BESZÁMOLÓT tartottak pén- teken, 16-án a Marxizmus- leninizmus Esti Egyetem komlói tagozatának másodikéves hallgatói. A harmadik évfolyam beszámolójára ma, az elsőre holnap kerül sor.

— ÜTEMTERVET KÉSZÍ- TENEK Zobák-aknán a szocialista brigádok értekezletei- hez. Ezzel azt a célt akarják elérni, hogy a rendszeresen és előre megszervezeten tar- tott összejöveteleken az üzem- vezetőség és a szakszervezet mindenkor képviseltesse magát.

— MŰSZAKI ÉRTEKEZLE- TET tartottak — a közeli termelési tanácskozás előkészí- téséül — április 15-én a Szénelőkészítő Üzemben. Ez alkalommal az első negyedévi tevékenységet értékelték és a további tervekkel beszéltek meg.

— AZ ÜZEMI VÍZMŰVET néhány héten belül üzembe helyezik Kossuth-bányán. A napi 350 köbméter ipari víz- zet szolgáltató létesítmény be- rendezési — ülepítők, szű- rők, vezeték — nagyrészt elkészültek már. A befejezési munkálatokat kissé hátráltatta az utóbbi napok rossz idő- járása.

— ÚJ ÜZLETHELYISÉGBE KÖLTÖZIK a közeli napok- ban Komló a Városgazdál- kodási Vállalat virágboltja. A jelenlegi rozant épületet le- bontják a Kossuth utcában. Az új helyiséget ugyancsak ebben az utcában, a vas-mű- szaki bolttal szemben alakí- tották ki.

— CSALÁDLATOGATÁST SZERVEZETT a közelmúlt- ban az üzem ötven dolgozó- jánál a Béta-aknai pártser- vezet. Az akcióban negyven- egy párt- és szakszervezeti tag vett részt. A meglátoga- tott családok életkörülmé- nyeit, szociális és kulturális helyzetét vizsgálták. A ta- pasztalatokat most összegezik.

— 384,2 MÉTER MÉLY a legutóbbi jelentés szerint a zobáki diagonális légakna. Az idei terv szerint el kell érni a 657 méteres mélységet. Ne- hezíti a munkát, hogy a gáz- kitörés veszélye miatt meg- előző rendszabályokat foga- natosítottak. Így februártól már dupla falazattal biztosít- ják az aknát.

— PIHENÉS? SZÓRAKO- ZÁS, MUNKA. Ezzel a cí- mmel tart előadást Varga Ká- roly tanár a komlói Ujsszálló társalgójában április 23-án, pénteken délután.

— NÉPFRONT TOVÁBB- KÉPZÉS. A Hazafias Nép- front Komló városi elnöksége továbbképzést tart a területi és a városi bizottság, vala- mint az elnökség tagjai részé- re. Az első foglalkozáson a népfront szervezeti felépíté- séről esett szó, április 9-én pedig „A háború és béke kéré- deli napjainkban” címmel dr. Tóth József tartott elő- adást.

— FELEPÜLT AZ ORSZÁ- GOS MŰSZAKI MŰZEU- M első épülete Budapesten a XI. kerületi Kaposvár utcában. A kétszintes modern épület be- mutatató termében a többi kö- zött helyet kap az első 1893-ban készült Bánki—Csonk- ka-féle porlasztó, Jedlik Anyos dinamója, és más gé- pel, továbbá bemutatják az ír- gépek 1907-től kezdve vég- bement fejlődését.

Javítják Kökönyös áramellátását

A Déldunántúli Áramszol- gáltató Vállalat komlói üzem- vezetőse a napokban csak- nem kétféle forintos beru- házási munkát kezdett a kökönyösi lakótelep áramellá- tásának javítására.

Komló e legkorábban épít- tet negyedében kevés módo- sítással ma is a tíz-tizenkét esztendővel ezelőtt létesített hálózattal és berendezéssel biztosítják az áramszolgá- tást, holott — szakemberek becslése szerint — ez idő alatt a háztartások áram- fogyasztása mintegy négy-öt- szöröse emelkedett. Így nem ritka, hogy a 220 voltos fo- zultsú helyett mindössze 180—190 volt jut a fogyasztó- khoz.

Az említett beruházási ös- szegből Kökönyös keleti és nyugati részén összesen négy nagyfejlesztésű transzfor- mátor-állomást szerelnek fel, s a tetőtartós hálózat csatlakozó pontjait lefektetik a majdani kábelrendszer gerinc- vezetőiket.

A jelenlegi programban ugyan nem szerepel, de a jövő feladatai között megta- lálhatjuk a lakások kábele- ken történő ellátását, továbbá a közvilágítás korszerűsítését is.

Egy hasznos ankét tannaljai

Lelkiismeretesebb ügyintézetést várnak — Miért került egy újítás a Közép-dunántúli Szénbányászati Trösztökhöz? — Amit a készülő újítási rendeletről tudni kell

Az újítási, találmányi és iparjogvédelmi propagandahét második napján, kedden délután a pécsszabolcsi Puskin Művelődési Házban került sor arra az ankétára, amelyen a Mecseki Szénbányászati Tröszt pécsi és komlói üzemének többszörös újító megvitatták a mozgalom időszerű kérdéseit. Az ankétán részt vett Tihanyi János elvtárs, a Szakszervezetek Megyei Tanácsa Közgazdasági Bizottságának vezetője, Csetneki István, a tröszt gazdasági igazgatója.

Szilvássy Zoltán előadása

A napirend során Szilvássy Zoltán, az Országos Találmányi Hivatal osztályvezetője tartotta vitaindító előadást, amelyben a módosításra kerülő újítási törvényt ismertette. Elmondotta, hogy az újítási mozgalom 16 esztendője alatt mintegy kétféle újítást fogadtak el országosan, amelyért egy milliárd forint feltalálói díjat fizettek ki. A szénbányászati tröszt újítási mozgalma az országos újítási mozgalomhoz képest jóval előrébb jár. A szénbányászati tröszt újítási mozgalma az országos újítási mozgalomhoz képest jóval előrébb jár. A szénbányászati tröszt újítási mozgalma az országos újítási mozgalomhoz képest jóval előrébb jár.

bizonyos anyagi elismerést nyújtanak a bevezető üzemeknek, és az újítás kivitelezésében kiemelkedő munkát végző dolgozóknak. Ezenkívül a rendelet készítői javaslatot tesznek egy szakbírósg felállítására, mert az ideig az elutasított újítások felülbírálsánál több esetben — nem megnyugtató döntés született. Ezután az előadó a találmányok, szabadalmak és iparjogvédelem kérdéseiről beszélt, majd arra kérte a jelenlévőket, hogy szólnak hozzá és nyújtsanak segítséget javaslataikkal az újítási rendelethez.

Megvalósított újítások — elutasítva

Szilvássy Zoltán előadásához számosan hozzászóltak, és hasznos észrevételeket tettek a mecseki szénmedencében folyó, a trösztön belüli újító munkáról. Az első felszólaló Kovács József az Északi Bányászati Tröszt vezetője sereglőzte a tröszt eljárást és arra kérte az OTH jelenlévő képviselőjét, hogy segítsenek ügyében döntést hozni. Még 1963. júliusában benyújtott egy újítást automatikus légajtó működésére. Közvetlen utána egy másik újító is jelentkezett István-aknáról hasonló újítással. A javaslatát csak 1964. január 13-án utasították el, annak ellenére, hogy az üzemben felszerelésre került és működött. Sok szakember felülbíráta az újítást, balesetbiztosnak ítélték, mégsem került elfogadásra. Lehet-e szabadalmaztatni ezt az újítást — tette fel a kérdést.

Ivacsics József fűrészmester Zórák-aknáról elvi döntést kért az ügyben, hogy az újítások kivitelezésénél amennyiben az újítónak segédkeznie kell — miután egyébként földalatti dolgozó — kifizethető-e számára a föld alatti pótlék, mert a trösztnek a gyakorlatban csak alappérral számíthat ilyen esetben az újító bérére. Hiányolta, hogy a trösztnek elhúzódnak a döntés, sokszor két hónap is betelik, míg választ kapnak. Előfordul sok esetben, hogy kényelmi szempontból még magával az újítóval sem beszélnek. Példaként saját esetét említi. Az 1965. évi feladatúterben szerepel egy 15 m mélységű kassulyú gyorsfűrőgép, amelyért kétezer forint pályadíjat tűzött ki a tröszt. Ő már 1962. augusztus 22-én beadott erre egy újítást, amelyet azonban a gépészeti osztály elutasított, mondván: nincs kapacitás a széria-gyártásra. Az ügyét ezután áttették a Bányagépgyártó Trösztökhöz, ahonnan fél év elmúltával visszaküldték az újítást, hogy már megbízta egy tervező kollektívát a fűrőgép kivitelezésével. Igaz, hogy három szakvélemény született az újítás ügyében és számítás szerint 3—400 ezer forint értékű import árut lehetne a hazai előállítással szerezni, mégis elutasították az újítást. Hiányolta, hogy az Újítók Lapját nem kapják kézhez és egyéni szervezés sem történt erre a lapra, pedig nagy szükség lenne erre a mecseki bányász újítóknak. Egyébként az újítási rendelet-tervezettel.

Rajnai Rudolf, a komlói Kossuth-bányáról örömmel üdvözölte az újítási rendelet módosítását, amely remélhetőleg sok haszonnal jár újítóra és népgazdaságra egyaránt. Elmondotta, hogy a trösztön belül akkor kezdődik a probléma, ha kétezer forintot felül újítást nyújt be az újító. Mert akkor már nem elég az üzemi jóváhagyás, tröszt elbírálás kell. A trösztön szont az a tapasztalat: szívesebben utasítják el az újításokat. Példaként saját esetét említi: még 1964 végén igen nagy nyomású területék vágabiztosításához nyújtott be újítást, acélbiztosítási megoldásra.

A szakvélemény megfelelőnek tartotta, a szerződést megkötötték, a megvalósítás megtörtént. A tröszt elbíráló azonban elutasította, két ízben is. Egyrészt azzal, hogy ez neki munkaköri kötelessége, másrészt hogy javaslata a technológia megváltoztatását követeli, s ehhez pedig nem kérte ki a KBF engedélyét. Igazolni tudja, hogy a körzeti felügyelő engedélyezte, de a KBF-től Koncsag és Jolsvai elvtársak is jóváhagyták, Moser és Rudolf elvtársak is, és a meghatározott területen való kikísérletezést javasolták. Ezért nem indokolt az elutasítás. Már belenyugodott az elutasításba, de a Kossuth-bányai szakszervezeti bizottság nem. Amint ő sereglőzte a következő: egyetlen tröszt elbíráló sem jött ki hozzá a helyszínre, akkor pedig talán másképpen látták volna. Szerinte az újítási csoport elszakadt az élettől. Ugy érzi a szakmai irigység is sokat számít az újítások elbírálásánál. Másik példát is tud erre. A bányászokban, különösen ott, ahol lakóterület, vagy város alatt fejtenek nagy gondot okoz a tömedékelés. A cél az, hogy minél olcsóbb anyagot sikerüljön felhasználni a tömedékeléshez, ezzel csökken a szén önköltsége is. Súlyos pénzeket költöttek arra, hogy a Hírdől vezetett vasútvonal helyszínre szállítsa a tömedék-anyagot.

Komlón az erőmű mellett közel 500 m³ pernye gyűlt össze, iszapolás, ülepítés után tömedékelésre lehetne használni. Ez felkeltette egy újító kollektíva fantáziáját, amelyben ő is benne van. A tröszt 20 ezer forint célpremiumot is tűzött ki, vegyszeres ülepítés kidolgozására. Hosszú hetekig, hónapokig tartó laboratóriumi munkával, vegyszer bevonásával sikerült eredményt elérni. Benyújtották az újítást. Az egyszemélyi elbíráló nem fogadta el a kollektívát, hanem Kaurek Róbertnek (az egyik tagnak) nevére írta, de így is elutasították Kossuthon bevezették és több üzemben is sikerült az eljárás. Német és cseh szakemberek is elismerően nyilatkoztak róla. A tröszt az újítást elutasította. Nem nyugodtak bele, elmentek a Találmányi Hivatalhoz, ahol Szilvássy elvtársal beszéltek, aki elismerően nyilatkozott. A Tatabányai Szénbányászati Tröszt szerződést kötött velük, a Közép-dunántúli Szénbányászati Tröszt tudari üzemében úgyszintén megkezdik a kísérleteket. De a saját trösztjénél nem tudott eredményt elérni az újító-kollektíva. Ez pedig elkerülhető lett volna, de sajnos az egyszemélyi elbíráló már kezdetben így mondta: „Nézza, ne fűzzenek az üggyhez nagy reményeket!” Az ilyen eljárás szerinte kedvét szegi az újítóknak. Másrészt kérdezi, hogy kinek kell a technológiai változást kölni, az újítóknak vagy az üzemnek?

Ő, mint a geológia lakatosa másfél órai munkával megcsinálta a csöbélést, majd beadta újításnak. Erre Csóti József újítási előadó ezt a választ írta: „minden közepes képzettségű lakatosnak tudnia kell ezt a munkát elkészíteni.” Ő sereglőzte ezt az eljárást. Az ilyen válaszok kedvét szegik az újítóknak, pedig nem igaz, hogy csak a pénzért csinálják, sokszor az erkölcsi elismerés is elég lenne. Több újítása fél éve, nyolc hónapja fekszik az újítási csoportnál megválaszolatlanul.

A felszólalásokra Csóti József újítási előadó válaszolt. Elmondotta, hogy Kovács József újításán kívül még egy István-aknai újító is jelentkezett, még nincs végleges döntés ügyében. Ivacsics József újítását országoshíri hegesztési szakemberek is jónak tartották, közeljövőben rendelkez az ügyét. Kijelentette az ankét résztvevői előtt, hogy Galócz József újítása ügyében írt korábbi levelét tekintsek semmiesnek (!). Ezután az újítási szabályok bürokratikus voltára hivatkozott és arra, hogy a felülbíráások azért húzódnak el, mert amíg egyesülés előtt négyen dolgoztak az területen, most csak ketten végzik ezt a munkát. Szerinte nagy hiba, hogy az üzemek sűrűn változtatják az újítási feladatokat, amely a legtöbb helyen csak mellék munkát jelent. A jelenlegi szervezéssel a jövőben sem ígérhet gyorsabb ügyintézetést.

Szilvássy Zoltán, az Országos Találmányi Hivatal osztályvezetője értékelésében örömmel köszöntötte a bátor hozzászólásokat és közölte, hogy több újítás ügyével személyesen kíván foglalkozni.

Ő, mint a geológia lakatosa másfél órai munkával megcsinálta a csöbélést, majd beadta újításnak. Erre Csóti József újítási előadó ezt a választ írta: „minden közepes képzettségű lakatosnak tudnia kell ezt a munkát elkészíteni.” Ő sereglőzte ezt az eljárást. Az ilyen válaszok kedvét szegik az újítóknak, pedig nem igaz, hogy csak a pénzért csinálják, sokszor az erkölcsi elismerés is elég lenne. Több újítása fél éve, nyolc hónapja fekszik az újítási csoportnál megválaszolatlanul.

A felszólalásokra Csóti József újítási előadó válaszolt. Elmondotta, hogy Kovács József újításán kívül még egy István-aknai újító is jelentkezett, még nincs végleges döntés ügyében. Ivacsics József újítását országoshíri hegesztési szakemberek is jónak tartották, közeljövőben rendelkez az ügyét. Kijelentette az ankét résztvevői előtt, hogy Galócz József újítása ügyében írt korábbi levelét tekintsek semmiesnek (!). Ezután az újítási szabályok bürokratikus voltára hivatkozott és arra, hogy a felülbíráások azért húzódnak el, mert amíg egyesülés előtt négyen dolgoztak az területen, most csak ketten végzik ezt a munkát. Szerinte nagy hiba, hogy az üzemek sűrűn változtatják az újítási feladatokat, amely a legtöbb helyen csak mellék munkát jelent. A jelenlegi szervezéssel a jövőben sem ígérhet gyorsabb ügyintézetést.

Szilvássy Zoltán, az Országos Találmányi Hivatal osztályvezetője értékelésében örömmel köszöntötte a bátor hozzászólásokat és közölte, hogy több újítás ügyével személyesen kíván foglalkozni.

Egy javaslat is millió forintokat érhet

Az újítómozgalom visszasszámított megvitató ankét minden bizonnal előbbre lépést jelent a mozgalom életében. A megjegyzésünk csupán annyit, hogy a jövőben helyes lenne, ha a szakszervezeti bizottságok napirendre tűznék az újítómozgalom helyzetét, mert mint a példa is mutatja, akadna javítanivaló a területen. A bírálat csak azért érheti az újítókat, amíg nem korábban jelezték kifogásaikat. Miért kellett megvárni, amíg egy országos szerv által rendezett propagandahét került megrendezésre? A hasonló jellegű ankétok a jövőben szélesebbkörű mozgósítást eredményeznének, mert a résztvevő mintegy ötven ember, semmiképpen sem tükrözhet az az alkotói lendületet, amely egyébként a mecseki szénbányász újítókat jellemzi. Másrészt ilyen fontos kérdés megvitatásánál meghívhattak volna minden olyan műszakit, akiknek valamilyen formában köze van az újításokhoz. Nem ártott volna jegyzőkönyvet vezetni a felszólalásokról, mert az ott elhangzottakért valakinek személy szerint is felelnie kell, hiszen a tröszt belső ügye került most közvetlenül országos szerv elé. Tanulmányképpen kimondhatjuk: az alkotói emberekkel való foglalkozás minden eddiginél lelkiismeretesebb ügyintézetést kíván mindenkitől, mert egy ember javaslata esetleg millió forintokat eredményezhet a Mecseki Szénbányászati Trösztnek, az egész népgazdaságnak. Ez pedig nem megvetendő cél!

Csókai Magda

Újabb kiemelkedő munkasiker Kossuth-bányán

A Mecseki Szénbányászati Tröszt Kossuth-bányáuzem A/1 koncentrációjában a 10-es telep 2-es szeleti fejtes befejezése előtt állt és ezért szükséges volt egy új fejtes előkészítése. Ezen a területen egy fejtes volt előkészítve, a 8-as telepl. Ez a fejtes rövidsége miatt nem tudta volna üzemi a kiesett fejtesek termelését. Ezért határozta el az üzemvezetőség, hogy guritót kell kihajtani a VI. szint antiklinális 12-es telephelyen, ami pótolni fogja azokat a fejteseket, amelyek elmedültek és leálltak.

A gurító kihajtására jó képességű csapatra volt szükség. Ezért esett a választás Lovai István szocialista brigádjára. Az üzemvezetőség a gurító kihajtásának befejezésére határidőnek 13-át jelölte meg. A 16 fős brigád április 2-án hatalmas lendülettel kezdte meg a munkát, és 10-én, határidő előtt 3 nappal jelentette a kiadott munka befejezését.

A guritót szénben, 5 négyzetméteres szelvényben hajtották ki. Ez alatt a nyolc nap alatt 74 folyómétert hajtottak ki, ami 52 cm/ló kítőn teljesítménynek felel meg.

A brigád tagjai megértették és átértékelték ennek a munkának a sürgősségét és minden erejükkel azon igyekeztek, hogy a feladatukat határidő előtt befejezzék.

Ehhez a körlet műszaki vezetői biztosították a műszaki feltételeket és közös összefogás eredményeként született meg ez a kítőn teljesítmény, melyre a Lovai brigád mindenkor büszke lehet.

Az üzem vezetősége továbbra is számít a brigád jó munkájára és reméli, hogy még többször fog ilyen kítőn eredményt elérni.

Rein György

Átszervezték a karbantartást a Szénosztályozón

Április 15-től új rendszerben végzik a tervszerű megelőző karbantartást a Szénosztályozón. Az eddigiéktől eltérően — amikor jobbára a bekövetkezett üzemzavarok elhárítása volt a legfőbb feladatuk a javító részleg dolgozóinak —, most az e célra szervezett TMK-brigád elsődlegesen a megelőzés érdekében tevékenykedik.

Popovics József főmérnök tájékoztatása szerint a munkaszüneti napokról a karbantartó munkálatok zömét „át-szervezték” a munkanapokra. Az elgondolás igen kézenfekvő: kiszámították, hogy a váratlanul bekövetkező meghibásodások, üzemzavarok következtében hány üzemóra esik ki a termelésből. Most ezt az időt a megelőző kar-

bantartásra fordítják, ami általában a váratlan események csaknem egészében megszűnnek, illetve minimálisra csökkennek. Tehát a tiszta üzemidő nem csökken, de a berendezések állapota és az üzembiztonság lényegesen fokozódik.

Hatalmas olaj- és szénkészletek

Sztyepan Liszicskin szovjet közgazdász a legutóbbi geológiai felfedezésekre hivatkozva megcáfolja számos tudós azon véleményét, hogy a világ olajkészletei kiapadóban vannak. Szerinte az olaj széleskörű feltárásának és felhasználásának korszaka még csak most kezdődik. Ezt bizonyítják a Szovjetunióban, Algériában és Líbiában feltárt hatalmas olajlelőhelyek.

Az olajkitermelés szűdület növekedése egyáltalában nem azt jelenti, hogy a Föld mélyéből az olaj utolsó maradványainak gyors kiszivattyúzása van folyamatban, — véli Liszicskin professzor. Az emberiség a világ olajkészleteinek még csak körülbelül egytizedét használta fel.

A professzor úgy véli, hogy bolygónk szárazföldi területeinek egyhatod részén található olajlelőhelyek, ám mind ez ideig csupán 5 százalékát vizsgálták meg tüzetesen ennek a területnek.

Liszicskin professzor lehetségesnek tartja, hogy az eddig még fel nem tárt olajkészletek „csillagászati” méretek. Ezenkívül a már régen kiaknázás alatt álló legnagyobb lelőhelyek olajkészleteit még csak 15—25 százalékban termelték ki.

A legutóbbi száz esztendőben a Földön az energiahordozók fogyasztása megdöbbentően megnőtt. Egyes tudósok véleménye szerint a világ azon tüzelőanyagkészletei, amelyeknek kitermelése gazdaságilag előnyös, már 75 év múlva kimerülnek. Ezzel szemben a szovjet tudós úgy véli, hogy ezzel kapcsolatban egyelőre még nincs ok aggodalomra. Liszicskin professzor az amerikai tudósok számításaira és a szovjet geológusok kutatásaira hivatkozva a világ szénkészleteit még legalább a következő egész évszázadra kielégítőnek tartja.

A mi századunkban az atomenergia a szénhez, az olajhoz és a gázhoz képest csupán kiegészítő energiatáforrás lesz, állítja Liszicskin.

Gyermekbénulás elleni védőoltás

A belvárosiak és a geszte-dött a gyermekbénulás elleni védőoltás. Az 1961. október 1. és 1964. augusztus 31-e között született gyermekek a Sabin-cseppek III. részletét kapják. Az érdekeltek névre szóló időzót is kapnak, amit az oltás helyére a szülőknek magukkal kell vinni. A bölcsődések oltása az intézetben történik. A városi tanács egészségügyi osztálya felhívja a szülők figyelmét, hogy gyermekeiket a megadott időpontokban feltétlenül vigyék el, mert az oltás elmulasztása mind gyermekük, mind a közösség számára súlyos megbetegedést rejt magában.

A belvárosiak és a geszte-dött a gyermekbénulás elleni védőoltás. Az 1961. október 1. és 1964. augusztus 31-e között született gyermekek a Sabin-cseppek III. részletét kapják. Az érdekeltek névre szóló időzót is kapnak, amit az oltás helyére a szülőknek magukkal kell vinni. A bölcsődések oltása az intézetben történik. A városi tanács egészségügyi osztálya felhívja a szülők figyelmét, hogy gyermekeiket a megadott időpontokban feltétlenül vigyék el, mert az oltás elmulasztása mind gyermekük, mind a közösség számára súlyos megbetegedést rejt magában.

SPORT

Három bajnokságot nyert a Komlói Bányász az országos mezeli futóversenyen

Sporttekintélyünkön nagyon sokat javított az atléták kitűnő szerepe. A szombaton rendezett országos mezeli futóbajnokságon a megszerzett négy elsőhárom helyezett el. Az országos bajnokságot a NépSport kiemelt, hogy a fiatalok bajnokságában ebben az évben is különösen szerepeket a vidékiek és egészen egyedülálló sikert ért el a Komlói Bányász három egyéni bajnoksággal!

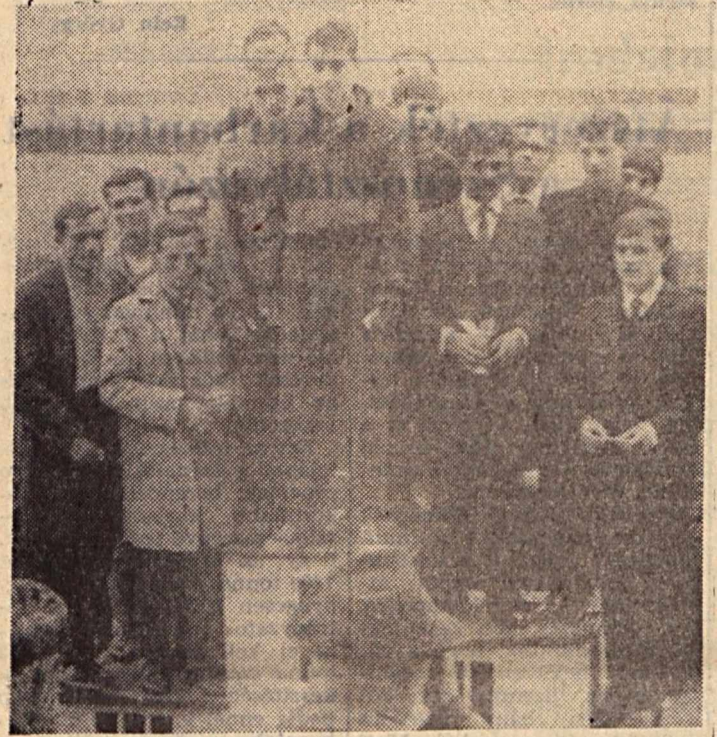
Szabó Zsuzsa nyitotta meg (800 méter, 114 induló), biztosan, frissen előzte meg a szoros csoportokban célba zúduló mezőnyt. Ideje: 2:31,6 perc. A tehetséges Szabó már tavaly is a legjobbak között (3. volt), most jobb állóképességének köszönhető elsőbbséget. A serdülő leánycsapat a 2. helyen végzett. Az összetétel: Szabó, Tóth E., Wágner. A fiúknál a serdülők 2 ezer métert futottak, az indulók száma 62 volt. A győzelmet a 16 éves Horváth Ernő szerezte el. A csapat vezetője a komlói színeknek. A másodéves vájárátuló Fogarasi Sándor testnevelő tanár tanítványa. Az elsősegélyt jobb idővel nyerte, mint a tavalyi bajnok. A mostani eredmény: 5:37,0 perc.

(a táv 1000 méter volt, 102-en indultak) jól jött ki az élből, erőteljesen hajrázott és nagyszerű idővel (3:12,9) hódította el az első helyet.

A serdülő fiúcsapatunk (Horváth Zsiga, Horváth Ernő, Prohászka Magdolna és Prohászka István) a nem mindennapos eredmény részese a tehetséges sportolók, viszont nem szabad megfeledkezni, hogy a szakosztálynál

Országos mezeli bajnokságon II. helyen végzett KBSK serdülői csapat: Szabó Zsuzsa országos bajnok, Tóth Éva és Wágner Julianna

KBSK serdülő II. helyezett fiú csapata. Horváth Ernő, kezében országos bajnokságáért kapott serleggel, Kanizsal Vilmos (lent jobbra), Póra László (szemüveges) Kutasi István és Orsós Imre

E. Kanizsal V., Póra L., Kutasi I. és Orsós I.) szintén a második helyet szerezte meg.

A felnőtt férfi együttes a 9. helyen végzett. Itt 13 csapat indult, 107 résztvevővel. Garbacz és Fogarasi nem indulhatott, emiatt sikerült gyengébben felkészülniük szereplésére.

Az országos versenyen elért nagyszerű komlói siker egyenes folytatása volt annak a sorozatnak, amelyet atlétánk a megyei versenyen kezdtek. Pécssett ugyanis öt egyéni és öt csapatbajnok címet mondhattak magukénak a KBSK versenyzői. A megyei egyéni bajnok: Szabó Klára, Szabó

olyan kiváló felkészültségű szakemberek vannak, mint Cserháti Zoltán, Sági Sándor, Fogarasi Sándor, Baranyai János és Wierland János. Cserháti Zoltán testnevelő tanár több mint 10 éve foglalkozik a komlói atlétákkal. Az eredményes nevelő munkájára a KBSK olyan nagyszerű utánpótlással rendelkezik, amelyre aligha van példa más vidéki egyesületnél.

Kettős hazai győzelemmel a 3. helyen a kézilabda NB I-ben

Kitűnő Iramú. színvonalas mérkőzés-két látott a feltűnően nagy számú közönség NB I-es kézilabda csapataink hazai mérkőzésén. Az elmúlt fordulóban elért döntetlen a lányoknál a Goldberger elleni mérkőzés előtt nem a legjobb előjel volt, ráadásul Hetényi betegség miatt nem állt a csapat rendelkezésére, Schmidtné játéka is kétséges volt. Zákányi edző eléggé büszkén, könnyen bekövetkező vereségről nyilatkozott. A fiúknál a csomóri „pontos” csapat lépett a pályára, az elmúlt évben Pécssett győzelmet elérő Bp. Vörös Meteor ellen.

A női mérkőzés inkább a szép játékban, míg a férfi a küzdelemben bővelkedett.

A második félidő közepén kb. 10 percen keresztül őrési Iramot diktált a hazai csapat, amelyet az idősebb játékosokból álló fővárosiak nem tudtak átvenni.

Pécsi Bányász—Goldberger 12:6 (4:3)

és akkor csapatunk a vezetést is megszerezte. Az ekkor dobott gólokon kívül két hétméterest is értékesíthetett volna a Bányász, Nagy Izgalmak között ért véget a találkozó, mert a befejezés előtt

A gólokat: Sudár 4, Baranyai 3, Arvai, Szabó 2-2, Hortobágyi és Wágner szerezte.

NB I-es női mérkőzés, Pécsúj-hegy, 1500 néző. Vezető: Schreibr. A bányász Bubrek — Halasi, Schmidtné, Müller — Sztranyák, Czankoné, Nőgrádi — összeállításban kezdett, míg a cserék: Anzsiné, Szalkai és Baumgartner álltak.

Szép győzelem után újabb vereség

A szerdai 2:0-ás Tatabánya elleni győzelem után vasárnap a Csepeli újabb vereséget (2:0) szenvedett a komlói gárda. A hétközi mérkőzésen együttesünk nagyszerű erőnyelvet csillogtatott, végre úgy játszott, ahogy azt a szurkolók és a szakvezetők elvárták. Néhány játékos (Komlói, Jerabek, Sós, Lelovits, Perényi) remek formában küzdött, de nyugodtan mondhatjuk: a csapatnak nem volt gyengé pontja. Ezért győztük le az elbizakodottan pályára lépő testvércsapatot.

A sportrajongók azt várják a csapattól, hogy olyan eredményekkel küzdjön, mint a Tatabányával szemben. Ha minden labdarúgónk tudása legjavát adja a közönség buzdításával segít majd, az eredmény minden bizonnyal nem marad el. Csapatunk ma délután Kaposvártól a Honvéd ellen (a tartalék együttes is) tart kétkapus játékot. A hét végén Sós valószínűleg már a csapat rendelkezésére áll. Pataki II. viszont gipszkötést kapott a térdére (régóta sérülést kiújult).

A Bányász-lányok, ellenfeleik kibontakozó támadásait szoros emberfogások védekezésével akadályozták meg, igaz, hogy ez miatt három alkalommal is kiállítás következett be, de a bajnokság egyik esélyeseként számoltartott fővárosi együttes az emberelőny sem tudta kihasználni. Végeredményben Schmidtné S., Czankoné S., Halasi Z., Müller és Sztranyák 1-1 gójjalval megérdemelten nyert csapatunk és jelenleg a tabella 3. helyén áll.

Table with 2 columns: Team Name and Record. Includes 'AZ NB I. ÁLLÁSA' and 'AZ NB II. ÁLLÁSA'.

Továbbra is tart a vészes gólmékiültség

800 néző előtt Budapesten Sós játékvezetése mellett a Pécsi Bányász, Lukács — Bárány, Farkas, Lombosi — Kohmann, Kása — Györkök, Opova, Tamás. Selymes összeállításban lépett pályára. Az első félidőben igen jó mezőnyt játszókkal több gólyelvezet teremtet csapatunk, de az arcárcsak az eddigi mérkőzéseken (hat mérkőzés alatt két gól) csatáraink pontatlan lövéseit nem kísérte szerencse.

A második 45 percben a hazaiak támadtak, de a sérülésekből fölépült Farkással megerősített Bányász védelem csatájában elfojtott minden támadást.

Ebben a játékrészben is két holtbiztos gólhelyzetet hagytak ki játékosaink. A mérkőzés további növelte a Bányász sérültjeinek számát. Tamás agyrázkódást szenvedett (a sportkórházba szállították). Koch pedig csuklóperedéssel játszott le a találkozó hátralévő részét. Meg kell jegyezni, hogy a sérülések nem durvaság következményei. Tamást például a nehéz vízes labda találta fejbe. Szerdán az edzőcsapat Heim szünetelt csuklótörést és a

PVSK elleni találkozónál ott Kertész edzőnek igen nehéz dolga van a csapat összeállítását illetően.

Az NB II. további eredményei: Lang—Győr 1:1. B Spartacus—Pápa 2:0. PVSK—Esztergom 1:1. Várpalota—ZTE 4:0. Veszprém—Pécs 6:0. Kaposvári Honvéd—Kaposvári Kinizsi 5:1. Székeshérvár—Mosonmagyaróvár 2:1. Autóbusz—Z. Dozsa 5:1.

Table showing league standings for NB II, listing teams like Honvéd, MÁV, PVSK, etc., and their records.

HOL művelődünk, SZÓRAKOZZUNK? Moziújsó

Park (Pécs): április 20—21-ig: Személt személt. Olasz szinkronizált film, 14 évtől. — 22—25-ig: Cherbougi esernyők. Francia, színes film, 26 —28-ig: Muhtár, hozzám. Matiné április 25-én: Róméó a szomszédom. — 26-27-ig: Ne sírj Péter, Jugoszláv film. Matiné április 25-én: Az utolsó lehetőség.

ka. NDK-film. Matiné április 25-én: A piros autó utasai. — Meszes: április 24—25-ig: Álmodozások kora. Magyar film. 27—28-ig: A vádlott. Csehszlovák film.

Józserencsét (Pécsszabolcs): április 22—23-ig: A „Preludio” akció. NDK-film, 24—25-ig: Éjszakára hajnal. Magyar film. 26—27-ig: Ne sírj Péter, Jugoszláv film. Matiné április 25-én: Hőföherke és a 7 törpe.

Szászvár: április 20—21-ig: Omlás, Bolgár film, 24—25-ig: Másfél millió. Magyar film, 10 évtől. 27—28-ig: Vigyázat, feltaláló. Amerikai film.

Petőfi (Pécs): április 20—21-ig: A tizedes meg a többiek. Magyar film. 22—28-ig: Cherbougi esernyők. Francia színes film. Matiné április 25-én: Az utolsó lehetőség.

Május 1. (Vasas II.): április 22—23-ig: A tizedes meg a többiek. Magyar film. 24—25-ig: Nemo kapitány. Amerikai film. 26—27-ig: Rab Ráby. Magyar film.

Kossuth (Pécs): április 20—21-ig: A tizedes meg a többiek. Magyar film. 22—28-ig: Ne sírj Péter, Jugoszláv film. — Matiné április 25-én: Vigyázz nagymama.

Gesztenyész (Komló): április 22-én: Huszárkisasszony. Szovjet film, 25-én: A vádlott. Csehszlovák film.

Hidas: április 23-án, 25-én: Rab Ráby. Magyar film. 27—28-ig: Magánélet. Francia film, 14 évtől.

Mánfa: április 24—25-ig: Bakfis. Lengyel film, 28-án: Egy ember, aki nincs. Magyar film.

Hosszúhetény: április 23-án: Üri-muri. Magyar film. 24—25-ig: Kezek a város felett. Olasz film. 27—28-ig: Egy nő a hajón. Lengyel film.

Mecsekfalú: április 25-én: A Jelen-öböl. Szovjet film.

Május 1. (Komló): április 22—28-ig: Délről hajnalig. Magyar film, 10 évtől. Matiné április 25-én: Afrikai képeskönyv.

Puskin (Vasas I.): április 22-én: Dunai kirándulás. Csehszlovák film, 25-én: Vasszúz. Angol film.

Zalka Máté (Pécsbányatelep): április 23-án: Randevű Koppenhágában. Dán film, 24-án: Karbid és sóska. NDK-film.

Mecsekánad: április 21—22-ig: Képek a magyar némafilm történetéből. Magyar film, 14 évtől. 24—25-ig: A tizedes meg a többiek. Magyar film. 28-án: A maffia parancsára. Olasz film, 10 évtől. Matiné április 25-én: Az élet újra kezdődik.

Fekete Gyémánt (Gyárvaros): április 24—25-ig: A világ végéig. Francia film, 10 évtől. 26—27-ig: Karbid és sóska.

A televízió műsora

Április 21, szerda: 17.13: Hírek. 17.20: Bagolyvár. 17.50: A Magyar Hírdető műsora. 18.00: Az orvos válasza. 18.15: Tapasztalatok, tanulságok. 18.30: Válasz a felelőséget. 18.55: Zenei szótár. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-hír. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: Kisfilmek és alkotók. 20.55: Búcsú a felhőktől. Magyarul beszélő nyugatnémet film. 22.30: Tv-híradó 2. kiadás.

szélső amerikai film. 21.25: Egy kis könnyűzene. Filmösszeállítás. 21.50: Az érem harmadik oldala. Komlós János műsora. 22.00: Tv-híradó 2. kiadás. 22.15: Asztaltenisz VB.

Április 22, esütörtök: 9.30: Búcsú a felhőktől. 11.00: Kisfilm. 11.25: A Tv-béli postája. 11.35: Anyagbőrre. 17.10: Iskola-tv. 17.43: Hírek. 17.50: Öten a sok közül. 18.05: Falusi dolgokról. 18.10: Belépés csak tv-nézőknek. Tizen-nyolc és fel. 18.40: A jövő hét műsora. 18.55: Telesport. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napló. Lenini születésének 95. évfordulójára. 19.55: Költők, írók Leninnel. Születésének 95. évfordulóján. 20.15: Osztróvszki: Jövődelemző állás. Tv-film. 21.45: Megkérdézzük... 21.55: Kisdobosok. Ötödök, gyerekek. 22.15: Tv-híradó 2. kiadás.

Április 25, vasárnap: 9.10: Iskolatv. 9.40: Az Iskola-tv jövő heti műsorának ismertetése. 9.45: Angol nyelv kezdőknek. 10.00: Foxi Maxi kalandja. 10.25: Hamupipóke. Rossini meseoperájának olasz filmváltozata. 12.00: Korhatár nélkül. 13.45: A Magyar Hírdető műsora. 13.55: Sportközvetítés: 1. Asztaltenisz VB. 2. Labdarúgó VB. Ausztria—NDK. Közvetítés Kecskéből. 3. Asztaltenisz VB. Egyéni döntők. 18.00: Delta. 18.20: Ki mit tud? 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Ki mit tud? Folytatás. 20.45: Angyal ellentél. Magyarul beszélő angol film. 21.35: Megemlékezés Wclner Lóó születésének évfordulójáról. 21.55: Telesport. 22.20: Tv-híradó 2. kiadás.

Április 23, péntek: 8.05: Iskolatv. 9.45: Viharos alkalnyat. 11.13: Telesport. 11.30: A jövő hét műsora.

SZÜLESNÖT ALKALMAZNAK

Szakképzett szülésznőket vagy ápolónóket keres felvétele a Komlói Városi Kórház. A munkavállalók az intézet gazdasági hivatalában jelentkezhetnek.

Vezetők akadémiája

A vezetők lélektani akadémiáját tovább folytatják Komlón. A legközelebbi előadás április 22-én, csütörtökön délután 4 órakor lesz a városi pártbizottság székházában. A foglalkozáson ezúttal is neves pszichológus tart ismertetőt. A munka és a tanulás folyamatának elemzése, a munkaidő helyes elosztása gondolatáró esik majd szó.

Országjáró kirándulás

Egynapos és többnapos túrát szervez a TIT és az IBUSZ komlói irodája. A tavaszi kirándulások iránt már eddig is élénk érdeklődés nyilvánult meg. A résztvevők az IBUSZ irodájánál kaphatnak részletes felvilágosítást.

MECSEKI BANYASZ

A mecseki szénbányászati dolgozók nevelője Felcélús szerkesztő: Gyevi Karoly Szerkesztőség: Pécs VI. (Pécsbánya) Kórház tér 1. II. emelet Telefon: 65-25, 65-31, 18-58, 36-62 (11-83 mellék) Kladjai: A Baranya megyei Lapkiadó Vállalat Felcélús kiadó: Braun Karoly Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11. Telefon: 15-32, 15-33, 50-00 PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Felcélús vezető: Melles Rezső Terjesztő a Magyar Posta Előfizethető a helyi postahivataloknál, kézbesítőknél és az üzemi sajtófelcélusoknál Előfizetés díj táblára 10.20 Ft. egész évre 20.40 Ft. Megjelenik minden kedden Indexszám: 33 017

MECSEKI Bányász

A MECSEKI SZÉN-BÁNYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1965. ÁPRILIS 27.

Májusi üzenet

Irtta: Markwart Károly, a Bányászszakszervezet mecseki trösztbizottságának titkára

Május elseje a nemzetközi proletariátus ünnepe.

Napjainkban azonban már nem csupán a munkásosztály nemzetközi összefogásának erejét jelzi, hanem ennél is többet. Május elseje ma már a világ összes dolgozó emberének ünnepe, az imperialista hódítók elleni harc ünnepe. Valamennyi nép ünnepe, a békéért, a nemzeti függetlenségért, a háborús erők elleni harc napja.

Miért szücselkedhet ki május elsejének nemzetközi jelentősége ennyire?

Azért, mert a munkásosztály forradalmi mozgalmait felnyitották az elnyomottak szeméért. Azért, mert a munkásosztály számára követelt emberi élet napjainkban egyúttal az összes elnyomott népek számára követelt jog.

Amikor 1331-ben az olaszországi Lucca városkában a helyi munkások abbahagyták a munkát és utcai tüntetést rendeztek, megremegett a gyártulajdonos palotája. Abban az időben szokatlannak volt az effajta tüntetés. Lucca város hercege a bérmelet követelő munkások ellen ládázásokat uszított. Vértójt Lucca város utcáin, munkások vért kellett hullatnia, életét kell feláldoznia, hogy megvédje hazáját a betolakodók ellen.

1889 júniusában Párizsban a II. Internacionálé első kongressusa az Amerikai Munkás-szövetség javaslatára a következő határozatot hozta: „I. Valamennyi ország munkásai ugyanazon napon egyöntetű tüntetést rendeznek mindenütt arra nézve, hogy az uralkodó osztályok képviselői általa egyhangúlag szólítsanak fel a munkanap törvényes tartását: nyolc órára megállapítani.”

És 1890 május elsején a munkásság kivonult az utcára. Ettől kezdve minden május elsején nagy tüntetésekkel követelték az emberi bánásmódot, a nyolcorás munkaidőt, az emberhez méltó életet.

A magyar munkások is minden évben együtt ünnepezték ezt a harci napot a világ más országainak munkásaival.

1945 hozta meg számunkra mégis a május elsejék igazi szépségét. 1945 hozta meg a jogok követelése mellé a jogok megvalósulásának lehetőségét is. És amikor arról szölkünk, soha nem felejthetjük el, hogy a bányászok is ott volt mindig az első sorokban, a bányászok mindig a munkásosztály többi seregeivel együtt vívták a nagyobb darab kenyért, a művelődés lehetőségéért, az emberi életért a harcot.

Ezért is él mélyen a bányászok szívében május elsejének minden forradalmi hagyománya.

De nem felejthetjük el ugyanakkor azt sem, hogy amikor már az emberi kultúra és civilizáció az eget ostromolja és a dolgozó emberek élete szebb lett a földön, még mindig vannak népek, amelyek számára csak távoli álom az, amit mi már elér-

tünk. A tőkés hatalmak, a hódításra törő imperialista államok urai mindenképpen megszeretnék kapaszkodni az utolsó szalmaszálba. Még vannak olyan sötét hatalmak a világon, mint a spanyol fasiszta állam, a portugáliában és a Dél-Afrikai Köztársaságban tomboló embertelen terror, ahol kegyetlenül elnyomnak minden mozgalmat, amely a dolgozó emberek érdekében való. Ezekben az államokban a munkásosztálynak még nincsenek meg azok a jogai és lehetőségei, mint amilyenek már megvannak hazánkban és a többi felszabadult országban.

Ezért május elseje még mindig harci ünnep, még nem lehet a világ felszabadult népeinek vidám, gondtalan ünnepe. Még gondokkal terhes, még nem zavartalan a májusi ünnep, mert tudjuk, hogy milliók élnek még elnyomásban, kizsákmányolás alatt. Még fegyveresen írják a népeket sok országban a népek szabadságának ellenségei.

Különösen a vietnami nép ellen indított rablőháború kelt felháborodást a világ béke-szerető népeiben. Amikor a felszabadult országokban a munkások az összes dolgozókkal együtt ünneplik a nemzetköziség nagy ünnepét, a proletárszolidaritás pirosbetűs napját, akkor a vietnami népnek vért kell hullatnia, életét kell feláldoznia, hogy megvédje hazáját a betolakodók ellen.

A nemzetközi munkás-összefogás eszméje ebben a dologban is fényesen beigazolódik: a világnak szinte minden országában önkéntesek jelentkeznek, felajánlják, hogy fegyveresen is harcolnak, ha kell az amerikai barbarizmus ellen, a vietnami nép oldalán. Magyarországon is sok-sok levél érkezik az állami szervekhez, az újságok szerkesztőségébe, amelyekben a levélírók kéri, küldjék őket Vietnamba, hogy harcolhassanak a gyűlölt amerikai betolakodók kiveréséért.

Együttérzésünk és segítő készségünk nyilvánult meg abban az akcióban is, amelyet a szolidaritási bélyegek kibocsátásával lebonyolítottunk, hogy anyagi segítséget, gyógyszert, ruhát és élelmet küldhessünk a felszabadulásért küzdő, sokat szenvedő vietnami népeknek. A magyar társadalom szinte egységesen mozdult meg, hogy segítsen a vérüket hullató vietnami testvéreinknek. Méltók vagyunk ezekben a tetteinkben az 1919-es Tanácsköztársaság hőskatonáihoz, méltók vagyunk 1919 május elsejének eszméjéhez, amikor a munkáshatalom védelmére kész elszántasággal vonultak fel apáink. Azon az első szabad vörös május elsején mutatkozott meg teljes pompájában népünk életében igazán, mit jelent a független, szabad emberi élet. Vörösbe öltözött a főváros. A gyári szegénység negyedeiben, a Váci úton, amelyet gyárépületek vöröstéglás frontjai, öcskavastelepek kidült-bedólt kerítései, gazverte üres telkek és kormos, ijesztően szomorú lakóházak szegélyeztek, az ele-

ven vér pirosával díszítette magát. Itt, éppen a legszegényebb negyedben mutatkozott meg leginkább külsőségeiben is a vörös május ünnep igazi lényege.

Minden házon tűzpiros drapéria. Nem volt ablak, amelyről hiányzott volna a díszítés, az egész sötét Angyalföldről szinte teljesen eltűnt a szürkeség, az egyhangúság.

Landler Jenő harcba hívta a proletariátust. Beszéde, amelyet az iparcsarnok előtt mondott el, nem a szokásos májusi ünnepi beszéd volt, hanem riadó a munkáshatalom védelmére.

A fegyvert kapott munkások és katonák május harmadikán Szamuely Tibor vezetésével már vissza is foglalták Szolnokot. A román burzsoázia csapatait átkergették a Tiszán és tovább úszták őket a folyó túlsó partján. És az északi fronton, Salgótarjánnál is megfordult a kocka. Bányászegységeket vetettek be a vöröskatonák támogatására, s a bányászok kemény harcokban visszavetették az egyre megújuló, tülerőben támadó ellenséget. Május nyolcadikán már nagy ellentámadásba mehettek át és messze visszavetették a támadókat a proletárhatalom harcosai.

Hogy mégis elbukott a dicsőséges munkáshatalom, azt az árulás tette lehetővé és az ellenség túlerőbe döntötte el. De ahogyan Lenin megjövendölte: „az elbukott első után eljön a győzelmes második” — el is jött, mert a forradalom hadserege, a szovjet hadsereg elhozta a munkáshatalom megteremtésének lehetőségét.

Május elsején ezért azoknak is emléket állítunk szívünkben, akik életüket adták szabadságunkért. Azoknak, akiket a dicsőséges harcokban edzett szovjet nép küldött, hogy kikeressék hazánkba a hitlerista megszállókat. Azoknak, akik a felszabadító seregek oldalára álltak és velük együtt küzdtek hazánk felszabadulásáért.

A bányászok soha nem felejtik el, milyen sokat kapott a májusi eszméket győzelemre vitt munkáshatalomtól. A bányászok egész generációi ápolják és tovább adják azt a történelmi tanulságot utódaiknak, hogy elszigetelten, a nacionalista önzés talaján nem lehet boldog szocialista hazát teremteni. Tudják és vallják, hogy a proletár internacionális talaján állva lehet csak függetlenné és szabadnak maradni. A bányászok mindenkinél jobban tudják talán mit jelentett éhezni, fájni, súlyos betegségben elhagyatva szenvedni a sárga, az urak rendszerében. Ezért nagyon is jól tudják hogyan kell megbecsülni azt a rendszert, amely kultúrát, kenyeret, boldogságot hozott a bányász nép számára. Ezért harcoltak a májusi seregek a legelső májusi tüntetések óta, ezért küzdenek május elsején ma is azok, akik még elnyomtatás alatt élnek.

És ezért támogatunk minden népet, amelyet kínoznak, meggyötörnek az imperialista tőkés ostromai. És ezért ünnepezzük túlaradó boldogsággal, szívünk minden melegével május elsejét!

Koszorúzási ünnepség Komlón

Foto: Császár

A magyar és a szovjet himnusz hangjaival vette kezdetét Komlón a Lenin születésnapján rendezett koszorúzási ünnepség. Jazbinsek Vilmos, a városi pártbizottság tagja, Zobák-akna főmérnöke mondott megemlékezőt. — Vlagyimir Iljics Lenin — Marx és Engels mellett — az emberiség legnagyobb szocialista gondolkodója, a marxizmus tanításainak továbbfejlesztője, a Szovjetunió Kommunista Pártjának és a világ első szocialista államának megalapítója, a nemzetközi munkásmozgalom lángeszű vezetője volt — mondta —. 1870. április 22-én, 95 évvel ezelőtt született Szimbiirskben. Kitartó forradalmi munkássága után 1923 májusában megromlott egészségi állapota, s 1924. január 21-én a Moszkva melletti Gorkiban elhunyt. Lenin bebalzsamozott holttestét Moszkvában a Mauzóleumban helyezték el, ahol ma is ezek és tízezrek kilométeres sorokban, néma áhítattal keresik fel, hogy hálával adozzanak az emberiség jótévőjének, az embernek, az eszmének. Mi is tisztelettel adozunk a proletariátus nagy vezetőjének.

A méltató szavak után koszorúzásra került sor. A városi pártbizottság, a városi tanács, a Hazafias Népfront, a városi KISZ-bizottság, a trösztbi-

zottság, valamint a fegyveres testületek vezetői, képviselői helyezték koszorút az emlékmű talapzatára.

A termelési eredményünk április 24-ig 97,3 százalék

A tröszt termelési eredménye egy hét óta szinte azonos magasságban áll. Április 17-én 97,6 százalékkal zártuk a hetet, most pedig 97,3 százaléknál tartunk. Az adósság tehát emelkedett, ha kisebb mértékben is. A tröszt összesen 7690 tonna hátránnyal rendelkezik havi időarányos terveknek teljesítésénél. A minőségi mutató 97,2, a szemes meddő teljesítése pedig 98,4 százalék.

Az üzemek közötti termelési versenyben továbbra is Pécsbánya a listavezető. Az élüzem címmel kitüntetett pécsbányaiak legutóbb 103,8

százalékkal, 1200 tonna többlettel fejezték be a hetet. Vasasbánya is kimagasló eredménnyel büszkélkedhet. Hiszen 1186 tonnával többet adott az előirányzott mennyiségnél. A korábbi hátrához viszonyítva szépen javult az Északi-üzemek termelési mutatója is, s így a harmadik helyre került, megelőzve a Béta-aknát. Béta-aknán legutóbbi dekádában visszacsúszott a teljesítés, de az üzem így is 100 százalék fölött áll.

Április 24-ig a következő sorrend alakult ki az üzemek között — a minőségi széntermelési mutatója alapján:

1. Pécsbánya	103,8%	1200 tonna többlet
2. Vasasbánya	104,5%	1166 tonna többlet
3. Északi-üzemek	101,2%	114 tonna többlet
4. Béta-akna	100,1%	24 tonna többlet
5. Kossuth-bánya	99,1%	668 tonna adósság
6. Zobák-akna	85,9%	3911 tonna adósság
7. Pécsszabolcs	90,7%	4630 tonna adósság

Május - és csendőrijárás

Az öreg harmonikás hátra veszi harmonikáját, elindul az erdő felé, amely most bontogatja zöldellő lombjait, s a tavasz erdei virágait. Mintha valakire várna az erdő, diszbe öltözik, lanyhán fújdogáló szellő a fák lombjait ringatja, és a kis völgyben a rétet ahová az öreg harmonikás igyekszik, bejárja az erdő virágainak illata.

Megérkezik az öreg harmonikás, de már nem egyedül. Játsszik a harmonikán, a bátyja meg kíséri hegedűn, majd elhallgat a zeneszó, az öreg körültekint, de nem lát sehol senkit. Odaszól öccsének: „Te, hallod-e, becsaptak vagy még nem érték ide? Mert azt mondták, hogy itt. Igen, azt mondták, ide jöjjönk, itt találkozunk, lesz ital, lesz ennivaló is; azt mondták, hogy itt rendeznek egy kis majális.”

Leül a két idős ember az erdő szélén húzódo árok szélére, majd rákezednek egy régi mozgalmi dalt játszani, és amint játsszák, a hátuk mögött felzendül a dal.

Nem ismerünk henye rangot Ágas-bogas koronát Szerszámot a naplopóknak Kaszát, kapát, boronát.

A két öreg nem lepődik meg, játszanak tovább, a dal is halk, szinte csak zümmögni hallja az ember a befejező szöveget.

Legyen kérés annak is a tenyere Aki miatt nincs a népnek kenyere.

Majd előlépnek az erdőből azok, akiket az öreg harmonikás várt, azok, akik tegnap a bányában arra kérték, hogy holnap reggel 8 órára jöjjen ki a kőművesi kistrétre. Ki is

jött és találkoztak is. Vagy üzenőt fiatal bányász volt együtt, feleségével, kis gyerekekkel; szólt a zene, a gyerekek labdáztak, a szakácsnők már majdnem elkészültek az ebéddel, amikor mint a derült égből a villámcsapás, csapott le az ünneplőkre a csendőrijárás. Elzavarták apraját-nagyját; aki vissza mert nézni, azt még meg is pusztították. Így ért véget a szépen induló május elsejének ünnepe a huszas évek közepén.

A csendőrvilág megszűnt azóta. Azok közül, akik ott voltak ezen a május elsején, már csak páran élnek. De él 1965 május elseje. Ezt a májusi nem zavarja már meg senki. Nincs olyan erő, amely képes lenne megzavarni.

Pálfalvi Nándor

„Mindaddig ostromolni kell a nemzetközi közvéleményt, amíg be nem fejezik a helyi háborúkat...”

Lelkes hangulatú békenagygyűlés Pécsett

Helsínkiben július 10-én megrendezésre kerülő Béke Világkongresszus előkészítéseként a magyarországi tavaszi békekampány során pénteken Pécsett tartottak nagygyűlést a városi tanács nagyszobájában. Baranya megye dolgozóinak képviselőit mintegy háromszázan hallgatták végig dr. Dezséry László, az Országos Béke-tanács főtitkárának előadását. A nagygyűlésen részt vett An. brus Jenő, az MSZMP városi bizottságának első titkára, Kőrösi Lajos, a városi tanács elnöke, valamint az állami, gazdasági, tudományos és művészeti élet számos képviselője.

A tavaszi békekampány „A békéért, a nemzeti függetlenségért és a leszerelésért” jelző jegyében Dezséry László elemezte a külpolitikai helyze-

zetközi békemozgalom legfontosabb feladata minden háborúskodás megszüntetése a földön, s ezzel egyidejűleg biztosítani a világbékét.

dolgozók megfelelő hozzáállását.

A házt. Imre országgyűlési képviselő köszöntötte meg Dezséry László előadását.

A baranyai dolgozók képviselői a békenagygyűlésen.

A Nemzetközi Békemozgalom megalakulása, vagyis 1950 óta, háborúktól terhes éveket élték át a világ népei. Az a kötelességünk, hogy anekétokon, gyűléseken az emberek millióit forduljanak szembe az agresszorok törekvéseivel.

Részletesen taglalta a Vietnami Népi Demokratikus Köztársaság helyzetét, ahol az Amerikai Egyesült Államok bűnös üzemeltetése folytatja, ahol azt bizonyította be, hogy minden szinten igyekeznek beavatkozni a népek szabadságharcába. Elmondotta,

a nukleáris háború kirobbantásán fázadozók kezét kell megkötölni a békeszerető tömegeknek. A magyarországi tavaszi békekampánynak hírét el kell juttatni a világba, s mindaddig ostromolni kell a nemzetközi közvéleményt, amíg a helyi háborúkat be nem fejezik.

Magyarországon elsősorban a békeharcot jól értelmezőnek a munkában kell helytállítani, és ehhez kérte a baranyai

majd Igaz Sándorné, a Hazafias Népfőnt megyei bizottságának munkatársa olvasta fel a békehónap programját. A felszólaló Gergely János, a Hazafias Népfőnt megyei bizottságának tagja, az árpádtetői erdészet dolgozója, a nagygyűlés nevében tiltakozó távirat küldését javasolta, amelyet a résztvevők nagy lelkesedéssel megszavaztak.

Fényképeken, tablókön: háború és béke

Az utóbbi három évtized eseménysorozata vonul el előttünk — fényképeken, tablókön — a Május 1 Művelődési Házban május 1-én nyíló kiállításon. A tárlatot május 8-ig lehet megtekinteni ebben a kultúrotthonban, majd május 9-től 15-ig a Zrínyi Művelődési Házban kap helyet.

A nagyszabású kiállítás tulajdonképpen az egész város munkája. A Hazafias Népfőnt felhívása nyomán a lakosság mintegy 800 fényképet és más dokumentumot bocsátott a kiállítás rendelkezésére.

Az első tábla a hitleri fasizmus igazi arcát mutatja be. Az első felvételek Hitler hatalomra jutásáról készültek, majd a háború előkészületeit, végül pedig Kelet-Európa legázásáról örökítik meg. A jól összeállított képsorozat a fasizmus végnapjaival fejeződik be, amikor a szovjet győzelmi zászlót kítűzik a Reischtagon.

A tárlat anyagában fontos helyet kapott a békes építőmunka. Kétféle illusztrációk, felvételek rögzítik a hárszerződés eredményeit. A nemzetközi békemozgalom főbb eseményei szintén végigvonnak előttünk. A világpolitika térképén arról tájékozódhat az érdeklődő, hogy a második világháború óta milyen változások történtek. Bemutatják, hogy 1964-ig 56 ország szaktitott a gyarmati sorral, s ugyanakkor még ma is 40 millió ember él idegen uralom alatt. A még most is meglévő 54 gyarmati ország közül 19-et Anglia bitorol.

A kiállítás egyik érdekessége, a sok helyi képanyag. A város fejlődését tükröző tablókön arról is meggyőződéshelünk, hogy a komlóiak nemzetközi kapcsolata is számottevő.

Kiváló hivatali címet kapott a komló 1-es posta

Az 1964-es esztendő sikeres eredményeit figyelembe véve, Kiváló hivatali címmel tüntették ki a komló 1-es postát. A méltatásra, a kitüntető oklevél átadására és a jutalmak kiosztására április 28-án, szerdán délután 8 órakor került sor a hivatal II. emeleti kultúrtermében.

A hivatal 105 százalékra teljesítette elmúlt évi tervét. A 7 millió forintos forgalom lebonyolításával jelentősen túlszárnyalták az előirányza-

tot. A postal értékcikk eladásánál a terv 458 ezer forint volt és a tény 468 ezer lett. A takaréket-állomány meghaladta a 20 millió forintot, ez 3 millióval nagyobb, mint a korábbi évben. A hírlapostályon több mint 15 ezer újság-előfizető tartanak nyilván. A posta valamennyi osztálya kiemelkedően dolgozott s a nem mindennapos eredmények alapján jogosan nyerte el a kitüntető címet.

Képzőművészeti kiállítás nyílik a szabolcsi Puskin Művelődési Ház munkásklubjában

Beszámoltunk arról, hogy nagy érdeklődés nyilvánult meg a Mecseki Bányász Irodalmi és Művészeti Kör képzőművész csoportjának kiállításai iránt.

Április 3-tól 5-ig a pécsbányai Zalka Máté Művelődési Házban, 7-től 10-ig pedig a meszesi munkásszállón mutatták be legújabb munkáikat.

A Puskin Művelődési Ház és a Művészeti Kör együttes rendezésében április 30-án új kiállítás nyílik a képzőművész csoport tagjainak képeiből és szobraiból. A kiállítást a Pécs-szabolcsi Puskin Művelődési Ház munkásklubjában rendezik és április 30-án délután fél négykor nyitják meg a nagyközönség előtt.

Május elsején és másodikon reggel fél tíztől este 6 óráig, 3-án és 4-én pedig délután két óratól este 6 óráig tekinthetik meg a kiállítást az érdeklődők.

Egy üzemorvosi ellenőrzés nyomában

Dr. Tallián Valér, a Szechenyi-akna üzemorvosa legutóbb április 17-én tartott bányabemutatót Sebestyén Béla üzemfőmérnök, Tubák József biztonsági mérnök és Ferk János szakszervezeti munkavédelmi felügyelő társaságában. Ennek a bányajárásnak az adott különös jelentőséget, hogy az üzemben április 15-től május 15-ig rendezik a tisztasági hónapot a helyi KISZ-szervezet védnöksége alatt.

A vágatok ellenőrzése során a VII. szinten sok elheverő fahulladékot és elszórt papírhulladékot találtak. A keresztségű vágatokon az odahordott faanyag rendezetlen állapotban csak oda volt dobálva. Ez sok baleseti veszélyt rejt magában. Sok olyan anyagot is találtak, amelyre azon a munkahelyen nincs már szükség. Nagy Sándor bányamester kapott megbízást a fahulladék és a felesleges anyagok elszállítására és a szükséges faanyag rendezésére. A bányamester ezen munkát elvégzésére rövid határidőt kapott.

A VIII. szinten a vágaton kidobott csillék, fakocskák és gépkatrészek akadályozták a közlekedést. Ezek is baleseti forrássá válhatnak. Aubrecht Ernő bányagépészeti vezető kapott határidős megbízást a már nem használható szállítóeszközök és gépkatrészek elszállítására.

Ezután a VII. szint II. kelet felé vezető fekvő 4-es teplei fejtsébe vezetett az útjuk. A fejtsé legfelsőbb fejeződőpadójának ácsolata nem volt kifeszítve, a fejtsé közepén a munkapadon a tűződeszkák

alá nem volt az alátétleszke beverve. Mindkét hiányosságból súlyos üzemi baleset következhetett volna be. A csapatvezető szigorú figyelmeztetésben részesült és elrendelték a hiba azonnali kijavítását. A fejtsé pillérbiztosítása rendben volt. Megállapították azt is, hogy a fejtsében por nem volt, mert az éjszakai injektálás alapos volt. Dr. Tallián Valér ezzel elégedett volt.

A következő út a VIII. szint IV. keleti 6-os teplei fejtsébe vezetett. Ott a léghidas osztó-vágaton tömlő akadályozta a közlekedést. Nyomban elrendelték a tömlő feltekerését és a faanyag rendezését. Az alapvágaton, ahol a kaporoszlag működik az átjáróhid biztosítva volt, így zavartalan volt a közlekedés. Az alapvágat ki-hajtásánál a munka szabályszerűen folyt. Az egészségügyi csomagok kéznél és rendben voltak.

Az üzemorvosi ellenőrzés a külszínen fejeződött be. A villamosműhelyben az étkezés után a dolgozók az asztalon hagyták a maradványokat. Papír és tojáshéj hevert a kályha körül. A villamosműhelyi dolgozóktól kioktatták a tisztaság fontosságára. A kötszeres ládák minden munkahelyen a szokott helyen voltak és az előírt anyaggal fel voltak töltve.

Az üzemorvosi ellenőrzés eredményeként megállapítható, hogy vannak még problémák a szabályszerű munka végzés és a tisztaság körül és további erőfeszítéseket kell tenni a hibák kijavítására.

Dr. Gróf József

Dezséry László, az Országos Béketanács főtitkára a békenagygyűlés előadója.

tel. Beszél a második világháború óta eltelt időszak eredményeiről, s hangsúlyozta:

„A békebarcosoknak ma az egyik legfontosabb feladata fejleszteni a gondolkodásbeli nemzeti egységet.”

A háború borzalmairól szólva azt a hatalmas győzelmet emelte ki, amelyet 1945. május 9-én, kivívott a Szovjetunió, a vele szövetséges államokkal. Hangsúlyozta, a nem-

A vonat éleset fűtventve megállt. A kánikulai hőségeit bágyadt emberek kissé felélénkülve tolongtak körülötte. Csak egy erős szöke férfi állt az egyik oszlop-nak dőlve. Mosolygós arcán kis kíváncsiság látszott.

Mennyi sápadt sovány gyerekek! Fiúk, lányok vegyesen, különböző korúak de 14 évnél nem idősebbek. Délután 2 órakor a meleg tetőfokán volt, de az emberek nagy csoportja mintha még nagyobbra nőtt volna. Többnyire asszonyok, egyszerű, szertűl szitűl bányászasszonyok voltak, akik vállalták gyermekeik mellett a másét is: a meszi idegenből jött belga gyerekeket.

Már szemükkel válogatták közülük, kinek melyik tet-szernek. A formális dolgok elintézése után megkezdődött a gyerekek szétosztása. Voltak akik örülni látszóttak, de voltak sírók is többnyire a kisebbek közül. A hosszú út fáradtságai miatt? Vagy féltek az idegen emberektől, az ismeretlen új otthonától, vagy lara gondolva vágytak az Edés után?

A gyerekek és a fogadó szűlők élénk taglejtésekkel mutatva beszéltek egymáshoz, de ebből valami keveset értettük meg. Kissé mulatságosan is hatott az egész ismerkedés de mindamellelt el-fogották a gyerekeket.

Akt megkapta a kiválasztot-tat, sietve távozott vele haza. Az a nagydarab szöke férfi

is odament, ahol a gyerekeket átadták és nézte az eseményeket. A kíváncsiság hozta ide a pályaudvarra, vagy valami belső kényszer? A közel bányatelepéről jött. Éjszakás műszakban dolgozott, reggel hazatérve egy keveset aludt, majd korán meg-ebédelte és bejött a városba. Hallotta, hogy ma hozták meg Belgiumból az ott sztrájkoló munkások sápadt, sokat nélküző gyerekeit. Ismerték az ilyen sztrájkokból adódott nyomorúságot a szolidaritást vállaló emberek.

Az idő gyorsan múltott a sok látni, hallani való reptette az órákat, már csak két gyerek volt a teremben. Az egyik lányka félig elmenőben. De hogyan, hogyan sem történt, az utolsó kisleánygert nem jelentkezett senki, aki el-vigye. Elfelejtettek érte jönni vagy megbánta valakit, hogy vállalni akart egy gyereket?

A tizenkét éves igen fejlette barnahajú kislány halkán sirdogált nagy bőrdíjje mellett. Riadtan tekintgetett körül, mintha valakit keresne. Könnyes szeme megakadt a közelében álló és őt sajnálkozva néző emberen. Az pedig hirtelen elhatározással odalépett és bejelentette, hogy ő elviszi a kislányt. — Azután kézenfogta őt, a bőrdíjjeit könnyedén erős vállára lendítette és elindult haza. A kislány követte. Párhónapos házások voltak még akkor. Az asszony harminc körül, a férfi valamivel több. Egyikük a hábo-

Belga Mari

rá ragadta el vőlegényét, a másiknál pedig válást okozott a házastársi megmeméretés. Így kerülték össze, mindketten családostan és gyermek áldás örömeiben sem részesül-ve soha. Felesége meglepődve fogadta de örömmel és szeretettel ölelte magához a még mindig könnyező Marinát. A szomszédok és a sok gyerek ott zsongtak az ismeretlen játszótárs körül, magyarul szólóztatva őt, de a válasz egy-két belga szó és fejinga-tás volt csupán.

Napok, hetek múltak sok kacagással, a szavak tanul-gatása humoros kiejtése kö-zött, de vidáman és gyorsan repültek. Az evéssel voltak csak bajok, „hu paprika sip”, sokszor kiabálta Mari, mert a Marinából magyarosan Mari lett. A Belga Mari. Így ismer-te mindenki az utcában. De elrepült a nyár és vele el-repült a kis Belga Mari is. Elvittte vissza hazájába a von-at. Lassan elfeledték a gyere-keket, csak néha emlegették, amikor valamin nagyon de-rültek, mert a nyáron ha ki-nevetették őt, mindig mérgesen kiabált rájuk: „Net láhen”.

Pár hónap múlva levél jött tőle. Ő és szülei köszönő so-rokat küldtek a magyar csa-ládnak. Aztán több év telt el, amikor a jószerű nagy darab szöke embert baleset érte.

Nem mehetett többé dolgozni. Nyugdíjazták, és beköltöztek a városba.

Az első levél után nagyon soká jött egy másik, amely-ben Mari megírta, hogy nagy-lány lett és már dolgozik. „Most hogy húsz éves va-gyok, mindig többet gondolok rátok és Magyarországra.” ír-ta. Ezt követően a levelek sür-ribben jöttek. Már kettő, há-rom egy évben. A legtöbb le-velel fénykép is jött — Ma-riáról, szüleitől és a kiválasz-tottáról, a vőlegényről.

Ezután megint nem jött so-káig. Pedig hogy várták, mennyire megszokták! Ugy gondolták férjhez ment és több levél már nem lesz. Azóta három év telt el. A rég nem jött levél egyszer-csak megérkezett Maritól, a hosszú hallgatás után. És milyen levél! „Uram isten! — mondogatták, — igaz lesz? Jön, ő maga a férjével, ide hozzánk, tizenhat év után!”

Bizony, a kis Marinából a hosszú évek alatt naggyá nőtt az érzés, amely ak-kor ébredt fel benne, ott a nagyállomáson amikor őt nem várta senki és könnyes szemét ráemelte egy erős, szöke, ké-készemű emberre. Vártak, ké-szülődtek, az ő külföldi lá-nyuk fogadására. (Ezt mondo-gatták ismerőseiknek: „Irt s

lánnyunk, jön a lányunk Bel-giumból!”)

Ugyanolyan meleg nyár volt, mint akkor régen. Ün-neplőbe öltözött az ötven év körüli asszony és a néhány évvel idősebb férjember, aki ma már nem szöke és nem erős, hanem ősz és rokkant. Az udvaron ültek a fal ár-nyékos részén... A nagy ka-pu egyszerűen kinyílt.

Egy pillanatra megálltak a Marinak ismeretlen udvarban, majd a fiatal nő, akiben fel-se ismerték a régi Marit, tárt karokkal, sirva futott fel-jük. Marina, a sovány sápadt kislány, erős fiatalasszonnyá lett. Semmi más nem emlé-keztetett rá, mint a könnyes szemé, amely akkor is ilyen volt.

Ezekben a szemekben most a boldogság és öröm magyo-gott, míg a régi szempárban a bánat, a riadtság, mellyel szétréztett a neki ismeretlen világban. A régről ismert mu-togatásokkal, majd vidám nevetéssel indultak be a laká-sba. Előkerültek az ajándékok, amivel szeretettel elhalmozták őket. Másnap városnézés, ki-rándulás a Mecsekre bérko-csival. Gyönyörűnek találták a várost, a kilátást, férjével együtt nagyon jól érezték ma-gukat a bányákkal övezett városban. Mari közben érdeklődött az emlékei között meg-maradt kis magyar játszótár-sai után. Különösen egy kis-fiú sorsa érdekelt, aki a család rokonságához tartozott. Őt kedvelte a legjobban, hi-

szen annyi gyümölcsöt sze-dett neki a magas fákról, és nem nevette ki őt annyiszor, mint a többi gyerek. Jól meg-értették egymást. Nagyon szer-etett volna találkozni vele. Azt mondta, hívják el, mert ő addig nem nyugszik, míg meg nem csókolja azt a fiút, de az éppen a Balatonon nyá-ralt családjával. Marinak anélkül kellett visszavérnia, hogy még csak nem is látta viszont a régi gyermekkori kedves emlékeit. Minden el-műlik egyszer. Az ő szabado-ságuknak is vége lett. Előtt a búcsúzás napja, és a roge-li gyorssal Pestre, majd tö-vább haza Belgiumba utaztak.

A levelek újra jöttek, most egy év után az egyik levélben új hír érkezett. Me-gszületett a kicsi Marina és nagyon szeretnék, ha idén nyáron eljönnének hozzájuk. Minden költséget vállalnak, mindent elintéznek csak öi-jenek el, szeretettel várják őket. Öröm is bánat is volt ez a hívás. A betegség miatt, amely már annyira komolyra fordult, hogy az utazást már nem bírná a beteg, nem vál-lalhatja. Így ment el a vá-lasz: „Nem tudunk elmen-ni”.

Napokon keresztül ült-gél magánosan, ha a fele-sége munkában van. Homá-lyos két szerető nőhez könnyek peremnek. Tüdő, ér-ti, nincs enyvság, amely meggyógyítaná.

Baranyainé, Weibl Izabella

Hatodszor nyerte el az élüzem címet Béta-akna

Korszerűsítették a bányaművelést — Megkésztetődött az összüzemi teljesítmény

Tíz esztendő alatt hatodszor nyerte el az élüzem címet Béta-akna. Egy alkalommal, amikor a tröszt a Minisztertanács vörös vándorzászlaját érdemelte ki, miniszteri dicséretben részesült, a díszoklevél tanúsága szerint: „Az 1963. évi szocialista munkaverseny során elért példamutató eredményért”. (Tekintve, hogy a legmagasabb fokú vándorzászló átadásakor a vállalásoknál, illetve a trösztnél élüzem címet nem ítélnék oda, ez a díszoklevél felér egy élüzem címmel.) A ritkaság számba menő sorozat 1955-ben kezdődött.

Az első ünnepségre ma is jól emlékszem — mondotta Kovács György jávár-frontaknász helyettes. — Ez a kitüntetés azért emlékező, mert az élüzem címet országos viszonylatban elsők között mondhattuk magunknak. Tíz évvel ezelőtt kamrafejtésben dolgoztunk, s a 4—5 csille-műszak fejenkénti teljesítmény kiemelkedő eredménynek számított. Ma már ennek kétszeresét termeljük, igaz a technológia alapvetően megváltozott.

Bence János körletvezető kiszámította az utolsó 10 nap átlagát. A 60 fős Schuller Kálmán szocialista brigád (ehhez tartozik Kovács György is) 9,85 csilleátlaggal dícselkedhet.

Ez a kollektíva éves szinten is kiemelkedő sikerrel büszkélkedhet — vette át a szót a körletvezető. — Tavalyi 115 százalékos éves vállalásukat 126 százalékra teljesítették. Most sem állnak rosszabbul, hiszen az időarányos havi tervüknél 136 százaléknál tartanak. A brigád tehát az idén is méltán indul (most negyedszer) versenybe a szocialista brigád cím elnyeréséért.

A Béta-aknai siker titka abban rejlik, hogy több olyan példamutató csapat, illetve brigád munkálkodik az üzemnél, mint a Schuller-féle kollektíva. Jelenleg 24 szocialista brigád versenyez egymással.

Míg Béta-akna 1955-ben 277 683 tonna szenet termelt, addig az idén már 544 966 tonnát kell napszintre hozni. Másszóval a 90 vagonos üzemről 177 vagonos bányára lett. Érdekesnek számít, hogy a létszám alig változott. Hogy a termelésben az év alatt megkésztetődött, 0,730 tonna/műszakról 1,450 tonna/műszakra emelkedett az a korszerűsítési módok bevezetésével magyarázható. Az üzemben a frontfejtésre tértek át, vagyis tömegtermelés munkahelyeket alakítottak ki. Korszerűsítették a szállítást is. A készletállás után a kötélnyalva és a mozdonyszállítás következik, jelenleg viszont a csapásvágatokon legtöbb helyen gumiszalag továbbítja a szenet a bunkerekig.

A főtépész felítésrendszert mi kísérleteztük ki a trösztnél — mondotta Kovács Lajos főbányamester. — Ez jól bevált, ezért már a múlt évben újszerűen alkalmaztuk. Amellett, hogy növeltük a fejtési sebességet, s ezzel a mennyiségi termelést, a szállítást is megfelelő ütemben fejlődött.

1955-ig 200 millió forint volt az üzem beruházása. Azóta évente 10 millió forinttal gyarapodott. (Amikor az üzem gépesítettége mindjobban megfelelt a mai követelményeknek, elég furcsa, hogy a tröszt vezetői úgy intézkedtek, hogy az eddig működő öt városi telefon közül négyet leszereltették).

A múlt év elején úgy indultunk, hogy komoly nehézségeink lesznek — emelte ki Gungl Ferenc üzemvezető. Az összüzemi teljesítményét azonban egyre jobban beledőlünk. A III. negyedév végén csillant fel a remény, hogy elnyerhetjük az élüzem címet. Addigi eredményeink tovább javultak, s az év az

élüzem cím elnyeréséhez szükséges szinttel zártuk. Béta-akna a termelési tervét 104,5 százalékra teljesítette. Az összüzemi teljesítményénél 104,2 százalékot ért el. Az önköltségi mutató 98,4 százalék lett, s a balesetek száma is csökkent. A műszaki fejlesztés terve is kitűnően alakult. Az üzem nagy-szerű kollektívája tehát méltán ünnepel április 29-én, amikor átveszi az élüzem címet.

Mit tettek az élüzem címért Pécsbánya-üzem dolgozói?

Kitűnő fizikai, műszaki gárda — Kerekes Mihály feltárási csapata már hatodszor nyerte el a szocialista címet

Amikor számára kelt a hír, hogy Pécsbánya-üzem elnyerte az élüzem címet, legelső kérdésünk az volt Kirsching Jánoshoz, az üzem vezetőjéhez: minek köszönhetik a nagyszerű eredményeket?

— Nem kényerünk a beszéd, de az tény, hogy ilyen kitűnő kollektívával, mint amilyennel jelenleg rendelkezünk, s olyan lelkesedéssel, amely a feladatokat iránt megnyilvánult, nem volt nehéz produkálnunk. A mi üzemünkben egy emberként álltak a fizikaiak, a műszakiak a posztúra, ha a tervről volt szó, s ez legtöbb esetben kemény munkát jelentett!

Bizonyításul a falra mutat, ahol már ott sorjáznak az élüzem címet korábban bizonyító oklevelek. 1960—61, 63 — mind növelte lendületüket. 1962 a SZOT és a Minisztertanács zászlaját hozta. Az elmúlt évről pedig beszéljen a termelési statisztika.

A termelési tervünket 103,5 százalékra teljesítettük, hiszen a várt 534 800 tonna szén helyett, 553 465 tonnát adtuk. S az összüzemi teljesítményünkönél az egy főre jutó termelésben is kiváló eredmények születtek. Amíg a tervünk 1430 kiló volt műszakonként, addig a felemelt tervnél 1495 kiló/műszakot teljesítettük. S ha megnézzük az 1963-as évet, akkor a tárgyidő 1196 kilójához viszonyítva lényegesen emelkedést mutat. Önköltségben 295 forintból 291,55 forintra súlygyedűnk. De itt is bizonyítani kell jelentőségét, az 1963-as teljesítésünkkel, amikor 306,30 forint volt az önköltségünk. A baleseti mutatók alakulása is kedvező, amíg 1963-ban 108,3 volt a gyakorisági mutatónk, addig a múlt évben 99.

— Ugy tudjuk, hogy a trösztigazgatóság az élüzem címmel 56 ezer forintot jutott Pécsbánya-üzemnek.

— Valóban, ebből az összegből a legkiválóbb bányászainkat, műszaki és adminisztratív dolgozóinkat kívánjuk megjutalmazni.

— Beszélünk kell részletesen is a legjobb csapatokról, kiket sorol ezek közé az üzemvezető?

— Talán a fejtési csapatoknál kezdeném. Ortlieb Károly 103,1, Küsmödi Bálint 103,6, Wolf Gyula 103,2, Cservenka Géza, KISZ-csapat, 109, Szabó Ilés, (KISZ-csapat) 107,2, Jakab Rudolf 101,2, Bognár Sándor 106,2, Szweifert Henrik 109,1 százalékos eredményt ért el. Közülük valamennyien szocialista brigádban dolgoznak, s nem egy már többszörösen nyerte el a címet. Ortlieb, Küsmödiék harmadszor, Szabó, Szeifert, Cservenka kétszer. A feltárásnál Kerekes Mihály 117,9 százalékos teljesítményt ért el. Ők egyébként a legelső szocialista brigád, még 1959-ben alakultak, és hatszor nyerték el a címet.

Az elővájasnál Imre Lajos 107,8, Kiss Lajos 106,2, Kecskés János 106, Behek József

A bétalak évről évre példamutató eredménnyel dicsekedhetnek. A hagyományhoz most is hűek akarnak maradni. Idei tervteljesítésük is erre enged következtetni. Az év első három hónapjában maradék nélkül teljesítették termelési előirányzatukat, és áprilisban is 100 százalék fölé állnak. A tröszt Béta-aknára vonatkozó takarékosági intézkedési tervét is jól teljesítik — a negyedéves zárás szerint. Önköltségi ter-

vüknél 380 ezer forint megtakarítást értek el. Itt különösen a gépműhely kollektívája érdemel említést, hiszen 129 ezer forinttal kevesebbet használt fel az előirányzott összegnél. A gépészeti részleg (vezetőjük Mikolasek Antal) eredményei egyébként is kiemelkedtek, s ha továbbra is így haladnak, teljesíthetik a kitűzött célt: a Szocialista műhely cím elnyerését.

Vízványó Imre

103,5, Magyar István 103, Reibl József 101,8 százalékra teljesített. Idetartozik még a Rokolya-brigád, amelyik felvette elhalt bányásztareszknek „Sztanek” Jánosnak nevét, és akik az értékelésnél 107,8 százalékos eredményt könyvelhetnek el maguknak.

— Az 1964-es tervüknél mi volt a legnehezebb feladatuk? — Ugy gondolom a termelés koncentrációját említhetem meg, ez valamennyiünk nagy feladatokat rótt. Erről talán elég annyit, hogy a korábbi 10—12 fejtés helyett, ma már csak négytel rendezünk.

— S a jövő? — Igen nagy munkát je-

lent Pécsbánya-üzem II. szinti új bányamezőjének előkészítése, hiszen itt 1966. január elsejével meg kell kezdenünk a termelést. Erre összpontosítjuk most az erőnket.

— Milyen segítséget várnak ehhez a munkához?

— Nekünk eddig sikerült elérni mindazt, amit magunk elé tűztünk. Nem lankadtunk, ha kellett harcoltunk, hol azért, hol azért, s meg kell mondanom, ehhez a munkánkhoz minden segítséget megkaptunk a tröszt vezetőitől. De ha már kérem lehet valamit írja meg, szeretnénk ha a mi üzemünk mielőbb kapna ipari televíziót!

Csóka Magda

Nyugdíjasok búcsúztatása

Szombaton bensőséges ünnepség keretében búcsúztatta az István-aknai műhely részleg két idős nyugdíjba vonuló dolgozóját. Venczel Mihály bányalakatos és Felczér Antal mozdonyvezető egy napon kezdték az üzemben s munkát, 1932. szeptember 13-án, és egyszerre érkeztek a megérdemelt pihenéshez.

Munkájuk során mindkét dolgozót többször tüntették ki „kiváló dolgozó” címmel, Venczel Mihály pedig 1951-ben még a Magyar Népköztársaság érdemérem kitüntetését is megkapta.

A két nyugdíjba vonuló dolgozót a szerelők és a lakatosok megajándékozták. Együkük karóráját, a másik dohányzó készletet kapott emlékül.

A munkatársak nevében Nagy László búcsúzott, az ajándéktárgyakat pedig Kisdobó Jenő művezető adta át.

Az üzem pártvezetősége nevében Győző Jenő párttitkár köszönte meg a hosszú évek során kifejtett odaadó munkát. A szerény ajándékkal nem fizetséget, hanem emlékeket adunk mondta Rajnai Lőrincz (a szakszervezet nevében), emléket, hogy az ezt használják megérdemelt pihenésük során, akkor is érezzék azt a megbecsülést és szeretetet, amelyet munkájuk során maguknak szereztek.

A jelenlévő fiatal dolgozók a fehér asztalnál történet elbeszélgetés során, érdeklő-

— BEKE NAGYGYŰLÉST TARTANAK május 10-én Komlón a Zrínyi Művelődési Házban. A Leszerelési Hónap kezdetén sorra kerülő rendezvény nyitja meg a megyei béketalálkozókat. A nagygyűlést alkalmával dr. Hajdu Gyula professzor tart előadást.

Kissé rugalmasabban!

Zobák-aknán baj van az ürescsille-ellátással. Nem állandóan, de eléggé gyakran. Jázbinsek Vilmos főmérnök azt mondja, az utóbbi három-négy napban ugyan nem volt semmi probléma, de ha babonás lenne, bizonyára lekopogná az asztalon. Mert lehet, hogy egy óra múlva, vagy netán holnap, holnapután ismét cseng a telefon, jönnek a csapatvezetők... és jócskán csökken az amúgy is nehézkes termelés.

Nem szeretném, ha Kossuth-bányán bárki is rosszul értelmezne ezt a dolgot. Hiszen az általában a kossuthlak szállítanak, tehát a zobáki csilleprobléma őket is — nem egyszer elsősorban őket — érinti, bár Jázbinsek elvtára és még sokan Zobák-aknán, jól tudják, hogy nem lehet általánosan és mindig a testvérüzemet hibáztatni.

Mi a tényleges helyzet? A két üzem kooperációját természetesen megállapodások, szabályok rögzítik. Ennek fő formája a menetrend. Az üzem termelésének megfelelően, órán, percre beütemezték a Zobákra küldendő ürescsillék, fászkocskák, s az onnan érkező teletcsillék mennyiségét. Ennek az intézkedésnek a helyességét senki sem vitatja, hiszen Kossuth-bánya a saját szállítást már évek óta ezerszer bonyolítja le — a korábbinál jóval zökkenőmentesebben. S nyilván saját belső menetrendjét nem zavarja borítja fel a szomszéd üzemben előforduló rendszertelenségek miatt.

Márpedig Zobák-aknán — ki tagadhatja, s ki tehet róla? — manapság sem megy mindig a rendes kerékvágásban a munka. Az ezt előidéző nehézségek mindenki előtt ismeriek. Ha azonban a csilleellátáson nem sikerül javítani, még ezek teljes felszámolása előtt, kétségtelenül további problémák, s még nagyobb termelési adósságok: szakadhatnak az új üzemi nyakába. Elég itt arra utalni, hogy Zobák-akna egyik bányarészében — a fedü-oldalon — egyáltalán nincs tárolási lehetőség. Itt a termelés folyamatosága csak úgy biztosítható, ha a csilleellátás rendszeres és állandó.

Mi lenne a teendő, s mit kérnek a zobáki vezetők? Természetesen nem a menetrend hatálytalanságát. Csupán azt, hogy ezt az alapjában helyes menetrendet alkalmazták rugalmasabban Kossuth-bányán. Ennek a lehetősége kétségtelenül fennáll, hiszen „objektív” akadálya, hiszen az üzem nem kér több csillék és anyagot, mint amennyit a termelési terv alapján készített menetrend egyébként is előír. (A jelenlegi helyzetben napi terveinek teljesítése is éppen elég erőfeszítést igényel.)

Ezt a csille- és anyagmennyiséget azonban úgy kellene eljuttatni Zobákra — ha csak egyetlen mód is van rá — ahogy az ottani körülmények időről időre megkívánják. Mivel van ez? Ha a Zobák-akna számára összeállított vonat indulásra kész, s az üzemben égető szükség van a csillékre, a díszpécser ne várja meg azt az esetleges tíz-hús percet, amely a menetrend szerinti indításig vissza lenne. Vagy: ha Kossuth csilleigénye pillanatnyilag kevesebb, Zobákon viszont éppen kedvezően alakulnak a termelési feltételei, irányítsák át a csilléket.

Természetesen nem kívánunk receptet adni — a lehetőségeket és problémákat sokkal jobban ismerik a szállítási szakemberek. Eppen ezért az ő segítségükre és rugalmasságukra apellálunk, amikor a Zobák-aknai vezetők és a többi dolgozók kérdéséig tolmácsoljuk. És nem utolsó sorban a szállításon dolgozó szocialista brigádok segítségére is szükség van, hiszen többször bizonyították már, hogy egyéni és üzemi érdekeiken túl készek a tröszt és az egész népgazdaság érdekében szolgálni. Még ha ez kissé több munkával, fáradsággal is jár!

B. J.

Az ipari tv mint segítőtárs

Kameraközvetlen a IV. szint — Nagy érdeklődés a bevezetés iránt

A szállítóbrigádoktól a kis Tóth idegenen kapta félre a fejét: „A fránya vigye ezt a masinát...” — mormolta, aztán cigarettáját félredobva, kifeszült izmokkal a csillék dőlt. A szidás azt a kis kamerát illette, amelyet ügyes kezek helyeztek el az István-aknai szállításon, azért, hogy csütörtökön odafent a gépészeti osztály egyik kis szobájában meglássák mindazt, ami a külszínen történik. Üzemvezetők, műszakiak és jónéhány meghívott saját szemével tapasztalhatta, mennyit segíthet a folyamatos munkánál az ipari televízió.

A beavatottak jól tudták, nem véletlenül kerültek ezek a „masinák” a föld alá és a föld fölé, hiszen a Híradástechnikai Ktsz kiküldöttel már egész héten azzal foglalatosságok, hogy helyére kerüljenek a vezeték, hogy aztán a Mecseki Szénbányászati Tröszt vezetőinek jelenlétében bemutatassák a nagyhatalmú ipari televíziót.

Mányó Mihály, a tröszt gépészeti osztályának vezetője nyújtott támogatást a bemutatáshoz, elsősorban azzal, hogy lehetővé tette a műszaki körülmények megteremtését.

A vendégek között találtak Ari Károlyt, a Nehézipari Minisztérium osztályvezetőjét, aki örömmel üdvözölte a kezdeményezést.

— Az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság javaslatára a bányászateknél is bemutatásra került az ipari televízió, mint a jövő vezetőinek egyik segítőtársa, — mondotta — Örülünk, hogy a Mecseki Szénbányászati Tröszt illetékesi magukévá tették a javaslatot és megteremtették a körülményeket a kísérleti adáshoz. Véleményem szerint nagy jövője van a bányászati-

ban az ipari televíziónak, elsősorban az aknászállításoknál, a díszpécser szolgáltatásnál látjuk a bevezetés lehetőségét, s minden bizonnyal a bemutatót követni fogja alkalmazása is.

Az ipari tv jövőjéről Horváth Odön szaktechnikus tájékoztatja a szakembereket: — A Híradástechnika Ktsz mintegy tizenkét éve kísérletezik az ipari televízió megteremtésével. Kezdetben mintegy 45—50 emberrel dolgoztunk, jelenleg 450-en terveztük, készített ezeket a kamerákat, s ma már éves szinten 50—60 millió bevételeket könyvelhetünk el. Termelésünk zöme exportra megy. Hazánkban is kezd meghonosodni a szakemberek körében az ipari televízió alkalmazásának gondolata.

Nagy sikerrel működik például a szegedi egyetemi klinika belgyógyászati műtőjében. Diósgyőriben a Lenin Kohászati Művekben és Százhalombattán a Dunamenti Hőerőműnél. A sorozatgyártást 1964-ben kezdtük meg, s ma már olyan készlettel rendelkezünk, hogy ipari üzemek megrendelésére azonnali szállítást tudunk eszközölni...

Az ipari televíziónál tudni kell, hogy a bányában elhelyezett kamerák hermetikusan zártak, tehát szénporos, vizes munkahelyeken is kitűnően alkalmazhatók. A kamera-panoráma fejre erősített, így vízszintes és függőleges irányban, a távvezérlőberendezés segítségével mozgatható, tehát nem egy pont felmérésére alkalmas csupán, hanem pártázni lehet vele vízszintes irányban 300 fok nagyságban, függőlegesen pedig 60 fokos a mozgása: harminc lefelé és harminc felfelé.

A kamera segítségével mintegy 1000—1200 méterről lehet

szemközibe hozni az eseményeket. A távvezérlőberendezést egyidőben négy kamera dolgozik, s a legtávolabbi pontok felnagyítva észlelhetők.

A bemutatón az István II. akna IV. szintjéről és a külszínről láthatják az eseményeket a nézők. Jól látható a csillebuktatás, a felszíni csillefoglalás, sőt, a mélyben dolgozó arca is jól kivethető. Feszülten figyelnek a szakemberek, hiszen ha a tröszt vezetősége is jónak látja, talán nem sokára már a mecseki szénmedencében ez a kis készülék lesz legjobb bírálója a folyamatos munkamenetnek. Kérdések záporoznak az ipari tv megalkotóihoz.

— Örömmel mondhatom — meséli Horváth Odön, — hogy most Szovjetunió részére készült cégünk egy 30 kamerát foglalkoztató berendezést, amelyet Moszkvában a földalatti METRO forgalmánál kínálnak hasznosítani.

— Mennyibe kerül egy négykamerás, távvezérlésű rendszer? — érdeklődünk.

— Körülbelül 250—300 ezer forintba.

— S sor kerülhet e a tröszt üzeméinél ilyen ipari televízió üzembeállítására? — ezt már Mányó Mihálytól, a gépészeti osztály vezetőjétől kérdezzük.

— Mi komolyan érdeklődünk iránta. Pénzünk van. Áru is van raktáron. S ha a tröszt vezetői is jónak látják, minden valószínűség szerint bevezetésre kerülhet nálunk. A kísérleti adás és vétel jól sikerült, a műszakiak nagy ismerése a magyar ipar fejlődésének szűl.

Remélhetőleg az ipari tv hamarosan helyet kap valamelyik bányászati üzemünkben.

**Érdekességek
furesaságok**

**REPULÓGÉPMOTOR OLTJA
A BÁNYATÜZET**

Kazahsztánban, a karagandui szénmedencében eredményes kísérleteket végeztek a bányatűz megfékezésére „kiszolgált” repülőgépmotorral. A motor kipufogó gázait a vágtában mesterségesen előidézett tűz felé irányították. A gázok a vágtából gyorsan kiszorították az oxigént és eloltották a tüzet.

**GÁZVEZETÉK
A TENGER ALATT**

Hollandiában, Nyugat-Európa alighanem legnagyobb gázlelőhelyét fedezték fel. A készleteket több százmilliárd köbméterre becsülik. Jelenleg angol mérnökök tengeralatti gázvezetéktervezést terveznek. Az Észak-tenger fenekén húzódó vezeték szállítaná a gázt Hollandiából Angliába.

**ÉDESvíZU TÖ
SPANYOL SZAHARA ALATT**

Az úgynevezett „spanyol-Szahara” alatt nemrégiben 60 ezer négyzetkilométer kiterjedésű édesvízű tóra bukkantak. Természetes víztartalékkal Spanyolország víztagos területén óriási legelőkké változtathatók.

A hatalmas vízmennyiség 43 méterrel a föld felszíne alatt rejlőzik és medencéje a feltételezések szerint a tenger alatt is tovább folytatódik.

**A LEGMOZGÉKONYABB
ÉS A LEGOTTHONULÓBB
GÉPKOCSITULAJDONOSOK**

Kölnben a Nyugatnémet Ipari Intézet kimutatást készített arról, hogy melyik országban futnak legtöbbet a gépkocsik. Megállapították, hogy a nyugatnémet gépkocsitulajdonos a tavalyi évben átlag 18 600 kilométert tett meg autóján, közvetlenül utána „legmozgékonyabb” a holland autó, akinek átlaga 18 400 kilométer.

A kimutatás szerint a franciák a „legotthonulóbbek”: az elmúlt évben átlagban mindössze 9500 kilométert tettek meg.

A FESTŐI HÖLGY

A Montmartre egyik utcácskájában egy festőművész meglátta egy lenge ruhába öltözött bájos fiatal leányt és így szólt fel: „Ah, Botticelli...” Mire a kislány odaszólt: „Szó sincs róla — Christian Dior!”

LIZ TAYLOR HÍZIK

Liz Taylort fűrdőruhában akarták fényképezni a most forgatott „A dudás” című filmalkotásban, de a producer bejelentette, hogy a jelenet kimarad, mert „főlölséges”. A beavatók azonban tudják: azért kellett kibagyni, mert Liznek erősen le kellett volna adni a körvonalából, hogy fűrdőruhában jelenhessen meg a mozzlatgatók előtt.

**VÁRATLAN
CSALÁDI SZAPORULAT**

A San Franciscó-i Steinhart akvárium gondnoka büszkén mutogatja a látogatóknak a nemrég született 32 kis boa constrictort, egy olyan óriás kígyó „gyermekait”, amelyről idáig azt hitték, hogy hím.

**ÚJ ÜZLETÁG
HOLLYWOODBAN**

A hollywoodi filmszínészek rokonai kitüntően jövedelmező új üzletágot alapítottak. Megszervezték híres filmszínészek és filmszínésznők boldog gyermekkorából megmaradt ruháinak és játékaiknak árúsitását. Nem rossz üzlet. Az egyik filmszínésznő egykori matróruhája 100 dollárért, egy másik filmszínésznő régi cipőcskéje 200 dollárért kelt el.

**Á széntröszt dolgozóinak
május elsejei programja**

A munka és a dolgozók közötti összefogásának ünnepe, május elsejére már elkészítették programjaikat az üzem, tröszt párt- és szakszervezeti bizottságok. A Mecseki Szénbányászati Tröszt pécsi területén dolgozók Pécsen, a városi pártbizottság által szervezett felvonuláson vesznek részt.

kívételt képeznek a vasasok, akik a hagyományokhoz híven idén is szabadon választott időben kirándulást tesznek a Kerékhegyre, ahol régi munkaszolgalmi dalok éneklésével, nyáron-sütéssel és egyéb szórakoztató játékokkal töltik május elseje napját.

Pécsen már április 30-án kezdetét veszi az ünnepeksorozat, a telepek legforgalmasabb pontjain térenet adnak a bányászzenekarok. Május elsején reggel pedig zenés ébresztővel köszöntik a bányászlakosságot.

A felvonulás Pécsen a 48-as tér — Rákóczi út — Bem utca és Széchenyi tér útvonalon történik és a Széchenyi téren fellállított dísztribünhöz vezet.

A város dolgozóit a tribün előtt a Mecseki Szénbányászati Tröszt egyesített zenekara fogadja. A felvonulás 10 órakor kezdődik. A gyülekezők részletes programja a következő:

**IGAZGATÓSÁG
ÉS BÁNYAMŰSZAKI
FELÜGYELŐSÉG**

dolgozó a tröszt székház előtt 9.15 órakor indulnak és a legközelebbi útvonalon a Hal tér sarkáig mennek.

SZÉCHENYI-AKNA

dolgozó 9.15-kor az Ágoston-téren gyülekeznek és onnan indulnak a 48-as tere.

A SZABOLCSI

dolgozó az Irányi Dániel téri volt piactéren gyülekeznek és 9.30-kor indulnak a 48-as tér irányában a Rákóczi útra.

Az újhegyi Építészeti Üzem, Aknamélyítők, Mátraaljai Szénbányászati Tröszt Pécsi Üzemegységének dolgozó

a Zsolnay Vilmos utcában gyülekeznek és 9.30 órakor indul menetük a Rákóczi úton végig.

A VÁJÁRISKOLÁSOK

az Ágoston téren találkoznak és közvetlenül a Széchenyi-aknai dolgozókhöz csatlakoznak 9.15 órakor.

Központilag a Mecseki Szénbányászati Tröszt dolgozóit együtt indulnak a tribünhöz. Előtt az egyesített bányászzenekarral, aztán következnek a dísztribün elnöksége, majd a Bányagazgatóság, Bányaműszaki Felügyelőség, Széchenyi-akna, Szabolcsi-üzem, Újhegyi-üzem, Építészeti-üzem, Aknamélyítők, Mátraaljai Széntröszt pécsi dolgozó, Vájáriszkola dolgozó és tanulói vonulnak.

Május elsejének délutánján a népnépzés felhívására a kultúrthozók, művelődési házak hívatásos és öntevékeny művészi csoportjai adnak műsorokat, és különböző szakkörök önálló bemutatókat tartanak.

Komlón az ünnepi program április 30-án veszi kezdetét, amikor az ifjúság fakétyos felvonulást rendez. Az ünnep napján délelőtt 10 órakor kezdődik a felvonulás, amely a pártbizottság előtt fellállított tribünhöz vonul. A felvonulási menet az elmúlt évekhez hasonlóan három helyről indul,

Az első csoport gyülekezési helye: Kökönyös, Petőfi tér felé 9 órakor.

A Kossuth-bányai utélagzásához 9 órakor indulnak. Itt csatlakozik hozzájuk a Kossuth-bányai csoport, amely 9

órákor gyülekezik. A két csoport együtt fél 10 órakor indul, így a sportolók, a vágáriskola díszszázada, a keleti iskola és a gimnázium, a dávidföldi iskola, Kökönyös-kerületi szervei és lakói. Az Új-fürdőnél gyülekeznek Kossuth-bánya dolgozó, a Bányamentők, a Szénélőkészítő, az Anyagellátó, a Tröszt Központ, a Gépkösi-üzem dolgozó.

**A KOSSUTH LAJOS
UTCAI
GYÜLEKEZŐHELY**

a benzinkútnál lesz 8.30 órakor. Itt Zobák-akna, Gesztenyes és a belvárosi iskola úttörő díszszázada, Béta-akna, MÁV, Építők, Mélyfúrók, Aknamélyítők, Karbantartók, a belvárosi és gesztenyes pártszervezet, orvosok, egészségügyi dolgozók,

Túri Klára:

Bazsarózsák

Agyamű az erkély vaspalánkján: terjedelmes, szétnyílt bazsarózsák. Az öt nehéz, dagadt párnaszírom mintha zsellér-nagyanyámé volna.

All is még a fehér vályoglakás, látom szalunk szabadra gyeplőzve, nagyamama szalad a konyhából fazékkal disznót etetni, a porzó napverésbe.

Akácokat rágnak a kecske-tehénké, az udvaron nyálkás tüske-ágak: mindmégannyi mérges veszedelem nagyanyám vakléptű meztelen talpának.

... És a karbolszagú kórházi teremben a tetanusz-karmok szivére záródnak. A faluban lélekarhang kondul s az emberek süketnémán szólnak

mellükre egy jakó keresztjelet: mert rozsdások már a krumplicokrok, a disznónak paré, a libáknak csalán kell, — szaladnak, talpukon csupaszk kéreg-foltok.

... Nehézszagú vasos bazsarózsák, felpúpozott párnák, vajon vagytok-e még? Vagy a gyerekkori dohos alvásokat az idő az emlék gödrébe lökte rég?

TAVASZOK

Megint tavasz van. A nagyceppű langyos esők — ki tudja hányadszor — újra felébresztették a földet. Zöld bársonyt ragyogóan kínálja a fű. Ilyen szepet, ilyen üdét csak tavasszal tud kínálni.

Az erdőben már nyílik az ibolya. És talán a hunyor is. Ha becsukom a szemem, szinte érzem az avar, az idek virágok fanyar, s mégis kellemes illatát. Ilyen volt az a kis erdő is, ahová gyermekkoromban olyan szívesen jártunk. Erdekesebb és romantikusabb volt ott a játék.

Itt, a komlói játszóterek piszkos-pörös salakját most kezdik birtokba venni a gyerekek. Az amatőr „futballcsapatok” merészkedtek ki legelőszőr. A tér szélén guggoló padokról apró drukkerek nézik a csatát, kapkodják a fejüket az eltévedt labda elől. Akiket a „sport” nem érdekelt, kicsi autójukon fuvarozzák a földet az „építkezésekre”, a pogácsakészítéshez.

Tavaszi zsongás — ez jut az ember eszébe, ha végigsétál az utcákon. Igen, nem lehet a falak között maradni. Menni kell, akárhová, ha céltalanul is, ki a napfénybe, el a fűtéstől szürke szobákból, a tavaszba.

Ugye, milyen nehéz ilyenkor a munkahelyeken ülni? Ülni a reggeli óta, az ebredező város szépségének emlékével, a reggeli nap csodálatosan tiszta, fényes gömbjének emlékével. Nyolc óra hosszat az ablak mögül nézni a tavaszt. Ugye milyen hosszú is tud lenni ilyenkor az a nyolc óra?

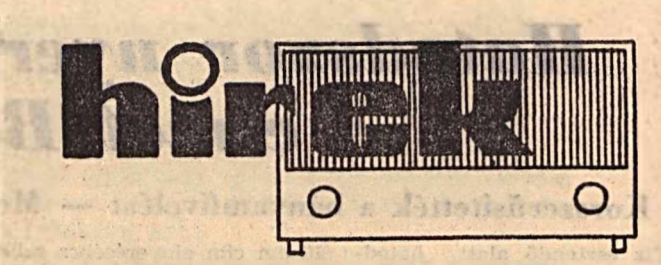
Ugye érzi az ember, hogy az ablak egy börtönrács. Megmutatja a másik világot, de el is zár tőle. Az utcától és az udvartól, ahol emberck jár-

Vízművek, AVESZ, Helyiipari Vállalat, Köbánya, Erőmű, és a Köztisztasági Vállalat találkozik. A csoport a Fő térfelé negyed 10 órakor indul.

**A KENDERFÖLDI
GYÜLEKEZŐHELY**

a Zrínyi Kultúrthozon előtt van. Gyülekezés 9 órakor, indulás háromnegyed 10 órakor. A csoporttal indul a Kenderföldi Iskola úttörő díszszázada, az AKÖV, a Tűzoltóság, Kenyérgyár, MHS, Közéletkezeltési, Vendéglátóipari, kiskereskedelmi vállalatok dolgozó, a Városi Tanács, Kenderföld és Somágtető szervezetei, lakosai.

Az útvonalakon a közlekedést 8.30-kor zárják le, egészen a felvonulás végéig. Az ünnep délutánján a Kökönyösi sportpályán, 2-án Sikondán biztosítják a dolgozók szórakoztatását.

MOTORKERÉKPÁR-vezetői tanfolyamot indít május első felében a komlói MHS-elnökség. A résztvevők máris jelentkezhetnek az elnökségen (a Lenin tér 1. szám alatt), ahol részletesebb felvilágosítást is kapnak.

A KOSSUTH-AKNAI pernyeszapolónál megkezdtek a végleges létesítmények építését. Nagyjából elkészült már a pernye ülepítésére használt vegyszer keverésére szolgáló épület.

SZÁZ KÖBMÉTER ŪRTARTALMU bunkert épített a BÉV az Anyagellátó Üzem központi faterképén a fűrészpork tárolására. A 17 méter magas, hengeres építményben nemrég kezdték meg a gépi berendezések szerelését. A fűrészporkot majd csővezetékkel fűjják a bunkerba, s onnan szállítószalagon juttatják a vasúti kocsikba.

ÁTADTÁK RENDELTE-TÉSÉNEK Kossuth-akna (a volt Villamos-üzem helyiségében) az újjáalakított kultúrtermet. A szombati megnyitón ismertették a programot is. A jól felszerelt kultúrterem hétköznaponként du. 4-től tart nyitva.

A GIMNÁZIUMOKBAN és a szakközépiskolák IV. osztályaiban május 8-ig tart a tanítás. Az írásbeli érettségi vizsga a gimnáziumokban május 13. és 21., a szakiskolákban május 27. és június 2. között lesz.

VÁRAKOZÁSON FELÜLI nagy forgalmat bonyolít le Komlón a három héttel korábban nyílt OFOTERT

szaküzlet. A bolt elsősorban az optikai cikkek eladásával ért el kiemelkedő eredményt. A foto-anyagok vásárlása viszont elmarad a tervezettől.

A TANÁCS ELHÍVÁSA Komló területén elhelyezett állandósított városmérés: kövek a további tervezés fontos alappontjait rögzítik. Az esetleg elmozdított kövekről való továbbmérés súlyos mérési tévedésekhez vezethet. A tanács építési és közlekedési osztálya felhívja az érdekeltek figyelmét, hogy az elhelyezett városmérési kövek elmozdítása, vagy megrongálása tilos, tehát büntetendő cselekmény.

AZ ÜNNEPI KÖNYVHÉTRE KESZÜLNEK. Május 29. június 6. között rendezik az Ünnepi Könyvhétet. Ezen a fontos kulturális eseményre országszerte — így Komlón is készülnek. A könyvhét alkalomával irodalmi estekre kerül sor a bányavárosban.

UJ VIZSGARENDELKÉZÉS. A művelődésügyi miniszter új rendelkezés adott a dolgozók iskoláinak és tagozatán tanulók tanév végi vizsgarendjének módosításáról. A tanulóknak a vizsgabizottság előtt csak magyar nyelvből és irodalomból, történelemből, számtanból, mértanból valamint (figyelemmel a mezőgazdasági vidékekre) névelés- és állattanból kell vizsgát tenniük. A többi tantárgyból (földrajz, egészség-tan, kémia) szaktanár elővizsgáznak.

**Pénzbüntetés árdragítás
és a vásárlók megkárosításának
büntette miatt**

Három jogerős ítéletről kaptunk jelentést a napokban. Egy felszólalót árdragítás, kettőt pedig a vásárlók megkárosításának büntetésében mondták ki bűnösnek.

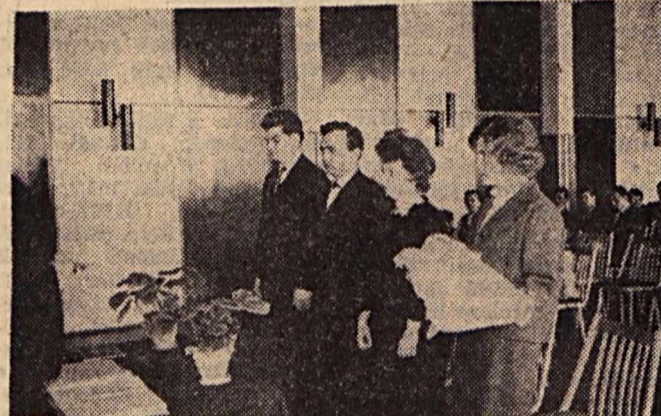
Nagyivai Ede (Komló, Mecsekfalui út 10.) a Sport Söröző dolgozója a 3,80 forintos korsó sört 4 forintért adta. Az ellenőrzés arról meggyőződött, az ügyet jegyzőkönyvezték, majd az eset bíróság elé került. Az árdragítás miatt 400 forint pénzbüntetéssel sújtották.

Nagy Sándorné (Damjanich u. 3.) üzletvezető a borkóstolóban a mérésnél károsította meg a vásárlókat. Több alkalommal figyelmeztették a szabálysértésre. Tavaly 800 forintba megbírságotlák, mert

kevesebb italmennyiséget szolgáltatott fel. A szabálysértési eljárás nem volt elég visszatartó hatással, mert később ismét súlyosonkítást követett el (Pl. 1 dl bor helyett 0,9 d bort szolgáltat fel, a súlyosonkítás tehát 10 százalékos). Leleplezték és bírósági eljárás indult ellene. A vásárlók megkárosítása büntette miatt a városi bíróság 1000 forint pénzbüntetésre ítélte.

Veres Lajosné (Vörösmarty u. 8.) szintén kevesebb borért a kívánt mennyiségű Cselekménye nem mai kelte, 6t is megbírságotlák 1964-ben. Nem okult azonban a figyelmeztetésből s ezért súlyosonkítás miatt 500 forinttal megbüntették.

**Névadó ünnepség az István-aknai
KISZ-bizottság rendezésében**

Április 18-án az István-aknai KISZ Bizottság a meszesi Munkásszálló klubtermében rendezett névadó ünnepséget Kis-Nagy Gyula, István-aknai dolgozó és felesége újszülött gyermekének.

A KISZ-tagok és úttörők közszóntésen kívül a rokonok, hozzátartozók, jóbarátok gratulációval halmozták el a boldog szülőket — Kis-Nagy Gyula

lát és feleségét. Nem maradtak el az „Eva” névvel elnevezett kis emberkének szóló jókívánások sem. Nagy Zoltán, az I. kerületi tanács anyakönyvvezetője új állampolgári jegyzetett be az anyakönyvbe. A bensőséges ünnepi aktuán az ünnepség résztvevői igen baráti, családias hangulatban nyilvánították örömi ket.

Hogyan élnek és gondolkodnak a Béta-aknai dolgozók? Sokrétű munka a komlói MHS-ben

43 család átlagjövedelme 3648 forint — Helyeslik a párt politikáját

Az emberekkel nem szabad — s nem is lehet — „úgy általában” foglalkozni; ha valamit akarunk tőlük, menjünk bátran hozzájuk, kérdezzük meg véleményüket, hallgassuk meg észrevételeiket. E fontos elv alkalmazása nélkül egyetlen pártalapszervezet vezetősége sem végezhet eredményes munkát — irányító szerepe csakis tömegkapcsolatai révén, az emberek többségének cselekvésében realizálódhat.

Természetesen e kapcsolat ápolásának, fejlesztésének számos módja adódik a mindennapi munkában. Mégis iskolapédaként kell megemlítenünk — s lehetőség szerint elemeznünk — a családlátogatás módszerét, amelyet legutóbb igen eredményesen alkalmaztak Béta-aknában.

Az életkörülmények

A munkában negyvenegy párttag — köztük vezetőségi tagok, sőt, tagjelöltek is — szakszervezeti aktív és vezető beosztású párttagok vett részt. A meglátogatandó negyvenhárom családot — szándékosan — ötletszerűen választották ki. A kérdéseket viszont, amelyekre mindenütt választ kellett kapni, határozott céllal és alaposan állították össze.

Az első néhány kérdés a családok életkörülményeire, anyagi, szociális és kulturális helyzetére vonatkozott. A továbbibban a látogatók afelől érdeklődtek, miként vélekednek az emberek a párt politikájáról — ezen belül a Béta-aknai pártszervezet munkájáról —, hogyan ítélik meg a KB. december 10-i határozatát. Végül: ismerik-e üzemük, körletük, csapatuk termelési feladatait, mit kívánnak tenni ezek megvalósításáért, s milyen panaszai, problémái megoldását várják a párt- és üzemszervezéstől?

A látogatás közvetlen eredménye egy kötetnyi érdekesebbnél érdekesebb feljegyzés. Az eddigi összegezés egy lepedőnyi statisztikai táblázat és néhány különböző szempontból fogalmazott jelentés, de Nagy Béla párttitkár még mindig dolgozik a különféle tanulságok „leszűrésén”.

Mielőtt sorra vennénk az érdekesebb statisztikai adatokat, szenteljünk néhány szót azoknak a véleményeknek, amelyekkel a látogatók és a meglátogatottak illették magát az „akciót”. Kovács Árpád főkönyvelő, s Vér Ferenc vajúr írja feljegyzésének bevezetőjében: „... Általánosságban nagy szeretettel fogadtak bennünket. Jól esett az embereknek a pártszervezet és az üzem ilyen irányú figyelmesége. Gondolataikat egészen őszintén, gátlás nélkül mondták el...” Gungl Ferenc üzemszervező és Pfeiffer Alajos csapatvezető vajúr megállapítása: „A családlátogatás megszervezése helyes volt. A jövőben — ha más céllal is — folytatni kellene.” Idézhetnénk még hasonló véleményeket. Most azonban nézzük a számszerű tanulságokat.

Mint említettük, a családok kijelölése ötletszerűen történt. A munkabeosztás szerinti megosztás azonban többé-kevésbé hűen tükrözi az üzem állományát: 33 munkást, 8 műszakit és 1-1 adminisztratív, illetve kisegítő állományú dolgozót látogattak meg. Az iskolai végzettség vizsgálatánál kitűnt, hogy a nyolc műszaki dolgozónak — aknászok, felvigyázók voltak — csak a fele rendelkezik középszintű érettségivel. S jóllehet, irástudatlan egy sem akadt, a negyvenhárom dolgozónak csaknem fele adós néhány általános iskolai osztállyal. (A tanulás önmagából adódik: szorgalmazni kell az általános műveltség megszerzését.)

Lakások és a kereset
Érdekes, hogy a családok 35 százaléka — 15 dolgozó — szocialista brigádban tevékenykedik, s majdnem hasonló arányt mutat a párttagság szerinti megosztás (13:30) is.

A családok létszáma átlagban megközelíti az öt főt. Hogy anyagi helyzetük — mint később látni fogjuk —

ról, s volt párttag, aki kifogásolta, hogy a bizalmiakat nem tájékoztatják kellően feladataikról és az aktuális politikai helyzetéről. Általánosítani azonban — főként az idősebb generáció véleményét illetően — Krechel Árpád álláspontját lehet leginkább. Ő, aki negyvenedik évét tölti földalatti munkán, a párt és a rendszer legnagyobb érdemének azt az óriási különbséget tartja, amely a múlt és jelen között van.

A vizsgált családok havi összjövedelme 156 ezer 900 forint, az egy családra jutó átlag tehát: 3648 forint. A Béta-aknában dolgozó családok átlagkeresete 2909 forint. A családok egy-egy tagjára jutó havi pénzjövedelem ugyancsak meghaladja az országos átlagot — 909 forint.

Persze, az egy főre eső átlagjövedelem eléggé egyenlőtlenül oszlik meg. A meglátogatottak közül ez az összeg egy családnál meghaladja a 2000 forintot, másik kettőnél 1500 és 2000 forint között van. Ugyanakkor akadt 9 család, amelyeknél a 600 forintot sem éri el. (Ez utóbbi 63 embert, míg az előzőek összesen 8 embert érintenek).

Lényegesen kiegyensúlyozottabb a helyzet a lakások nagyságát tekintve. A hat főnél több tagot számláló nyolc család mindegyike háromszobás lakásban él, 28 családnak kétszobás, hétnek egyszobás lakása van. A lakások berendezésének felméréséhez sajátos mércét használtak a családlátogatók. Eszerint: 12 család igényesen, modernül berendezett, 20 család nagyon jól berendezett, 8 család közepesen, a további három szegényesen, egyszerűen berendezett lakásban él. Megállapítja a jelentés, hogy 27 család egy éven belül vásárolt új bútort. A három szegényesen berendezett lakás esetében pedig nem a jövedelem elégtelensége, hanem például hanyagság, iszákosság játszik közre.

Gépesített háztartások

Érdekes és tanulságos a háztartási gépekkel és egyéb tartós fogyasztási cikkekkel való ellátottság. Eszerint a negyvenhárom családnál 32 televízió, 39 rádió, 9 villanytűzhely, 4 gáztűzhely, 9 hűtőszekrény, 20 mosógép, 15 porszívó, 2 személygépkocsi, 3 motorkerékpár van, s 7 család öröklakásban, illetve saját házában lakik.

A dolgozók fokozott tájékozódási igényére vall, hogy családonként általában két politikai újságot — a leggyakoribb esetben Népszabadságot és Mecseki Bányászt — járatnak rendszeresen. Ezen felül összesen 47 színes hetilapra is előfizetnek.

Ennyi a szoroson vett statisztika. Most nézzünk néhány számmal ki nem fejezhető véleményt, tanulságot.

A párt politikájával általában mindenki egyetért és helyesléssel találkozott mindennél a családlátogatók a december 10-i határozatot illetően is. Csernus Zoltán aknász ezzel kapcsolatban azt mondta: „Vannak még tartalékok”, Vida Pál vajúr: „Már előbb kellett volna ezek az intézkedések”. A megkérdezettek többsége — párttagon kívül — a Béta-aknai pártszervezet életét, munkáját Schmidt József vajúr például azt mondta: párttag munkatársai sokszor tájékoztatják a szervezet tevékenységéről, s azt nagyon aktívnak találja. Ez indította arra, hogy módot keressen, miként léphetne a pártba.

Természetesen akadt egy-két párttagon kívül, aki csak keveset, vagy semmit sem tudott a pártszervezet tevékenységéről,

s volt párttag, aki kifogásolta, hogy a bizalmiakat nem tájékoztatják kellően feladataikról és az aktuális politikai helyzetéről. Általánosítani azonban — főként az idősebb generáció véleményét illetően — Krechel Árpád álláspontját lehet leginkább. Ő, aki negyvenedik évét tölti földalatti munkán, a párt és a rendszer legnagyobb érdemének azt az óriási különbséget tartja, amely a múlt és jelen között van.

Külpolitika, áruellátás

Sokhelyütt szó esett külpolitikai kérdésekről is. Az általános tapasztalat: az emberek aggasztónak tartják a vietnami helyzetet — volt aki a Szovjetunió és a szocialista tábor erősebb fellépését kívánta —, s általában nyugtalanítónak ítélik meg az SZKP és a Kínai Kommunista Párt közötti nézeteltérést.

Természetes, hogy a családlátogatáson a háziasszonyok is elmondták észrevételeiket, elsősorban napi problémáikról. Sok szó esett az áruellátás — különösen a hús, tejtermék- és zöldségellátás — hiányosságairól. Többen — megértve a népgazdaság jelenlegi nehézségeit — az elosztás esetenkénti helytelen rendszerében, a kivételezésben, protekciózásban találták a fő hibát.

Arra a kérdésre, ismerik-e a dolgozók üzemük, munkahelyük feladatait, a megkérdezettek többsége helyesen válaszolt, néhányan olyan problémákat is felvetettek, amelyek e feladatok megoldását pillanatnyilag hátráltatják. S valamennyien kijelentették: készek az üzem és az ország érdekében továbbra is úgy, s ha lehet jobban dolgozni, mint eddig — az „eddigiekre” pedig mi sem jellemzőbb a most hatodszor elnyert Élüzem címmel.

Jól halad a honvédelmi előképzés — Népszerűek a technikai sportok

Érdekes, sokrétű programmal, számos sportolási és tanulási lehetőséggel várja a fiatalokat — köztük trösztünk üzemének fiataljait is — az MHS Komló városi Elnöksége. A különböző szakosztályokban folyó munkáról, tervekről, célokról, Vágó Pál városi elnök tájékoztatta lapunk munkatársát.

A BÁTRAK SPORTJA

az ejtőernyőzés, egyre nagyobb népszerűségnek örvend — különösen a sorköteles fiatalok körében.

— Minden összefrácson tájékoztatjuk a leendő katonákat az MHS tevékenységéről, elmondjuk, milyen lehetőségeket biztosítunk a Néphadsereg egyes fegyvernemeknek, illetve némely szakterületének előzetes megismeréséhez. Ezek között szerepel az ejtőernyőzés is, s mondhatom, a gépkocsivezetői kiképzés után ennek van a legnagyobb népszerűsége.

A szakosztályban jelenleg 23 fiatal — köztük két leány és tizenöt sorköteles fiú — készül az alapfokú elméleti vizsgára. S hamarosan, valószínű május első napjában bebizonyíthatják „gyakorlati” rátermettségüket is e nem éppen veszélytelen, de rendkívül szép sportra.

Természetesen sokan nem csupán úgy tekintik az ejtőernyőzést, mint a katonai előképzés, a katonai életre való felkészülés egy lehetőségét hanem mint sportot, versenyzési lehetőséget. Minősített ejtőernyősök — jóllehet Komlón, repülőtér hiányában, nem sokan ismerik eredményeiket — igen jó hírnévnek örvendenek az országban. Ok. Simon János és Buzáki István vezetésével, a pécsi klub keretében készülnek a területi és országos versenyekre.

— A következő kiképzési év az ősszel kezdődik az ejtőernyősöknél — mondta Vágó elvtárs —, de természetesen aki kedvet érez ehhez a sport-

hoz, év közben is jelentkezhet, mód van rá, hogy menet közben bekapcsolódjék a munkába.

A LÖVÉSZCSAPATOK

nunkájával kevésbé elégedett az MHS elnöke. Általában az a véleménye, hogy szeretik a fegyvereket, lelkesednek a sportért, de vonakodnak azoktól a szigorú szabályoktól, amelyek természetes velejárói a lövegverek kezelésének. Így az aktivitásuk sem ki-elégítő.

A város területén különben — többek között bányászmeink MHS-alapszervezeténél — összesen hat lövészcsoapat működik. A versenyek színvonalának növelése, az aktivitás fokozása talán most a legaktuálisabb, hiszen hamarosan elkezdődnek a Fáké Kupa verseny sorozatai. Először a városon belül a hat csapat mérkőzik egymással és a legeredményesebb együttes részt vesz a járáson, illetve városok közötti vetélkedőn. S természetesen lehetőség van a továbbjutásra egészen az országos bajnokságig.

— A hibák ellenére ez a szakosztályunk is fejlődik. Legutóbb a városi tanács jelentette be a szándékát, hogy szeretne lövészcsoportot szervezni.

A GÉPJÁRMŰ-TANFOLYAMOKRÓL

Tamás József, függetlenített iskolavezető adott tájékoztatást. A résztvevők számát tekintve kétszázötvenenül ez a szakcsoport működik a legeredményesebben.

— Legfontosabb feladatunk — mondotta Tamás elvtárs — a sorköteles fiatalok kiképzése. Evente, három „lépcsőben”, nyolcvan–kilencven bevonulás előtt álló fiatal tanítunk meg a teher-, a személygépkocsi és a motorkerékpár vezetésére. A tízhetes tanfolyam elvégzése és eredményes vizsga után, hivatásos jogosítványt kapnak a résztvevők.

A tízhetes „nagy” tanfolyamot egyhónapos előkészítő előzi meg. Itt felírtóknak a hallgatók a szerkezettanból és a KRESZ-ből és eközben esnek át az alkalmassági vizsgán. A tényleges tanfolyam időbeosztásából 80 óra jut a műszaki elméletre, s ezt 70 óras műhelygyakorlat is kiegészíti. Harminchat órát szentelnek a KRESZ oktatására, s a „fő számra”, a gyakorlati vezetésre 50 óra jut (ebből 40 teher-, 10 óra személygépkocsin).

A sorkötelesek részére ez a tanfolyam anyagilag is igen előnyös. A 900 forintos részvételi díj mind a három járműnem vizsgadíját is magában foglalja (aki csak a kétféle gépkocsiból kíván vizsgázni, 100 forinttal kevesebbet fizet).

— A szervezésre nincs gondunk. A jelentkező mindig több a szükségesnél. S ugyanaz a helyzet az „úrvezetői” tanfolyamon is.

A legutóbbi „polgári” személygépkocsi-vezetői tanfolyamot a tegnapi nappal kezdték. A 90 jelentkező közül sajnos csak harmincötöt tudnak foglalkoztatni egyelőre. Tamás és Vágó elvtárs elmondta azonban, hogy a további tervek szerint folyamatosan szervezik a tanfolyamokat, így remélhetően „fel-elégíthetik az egyre fokozódó igényeket. (A tanfolyam oktatási ideje összesen 90 óra, a részvételi díj 1000 forint, plusz vizsgadíj).

AZ ÖSSZETETT VERSENYEK

Időszaka is közeleg. Ezek a rendezvények ugyancsak igen népszerűek Komlón. Tavaly nem kevesebb, mint 4000 fiatal sikerült „megmozgani”, tavalyelőtt pedig leány-csapatunk országosan is fivolemre ért el. (második) helyezést ért el. A városi elnökségnek most az a célja, hogy tömegszerűségében és minőségében is megismételje az eddigi sikereket.

Ha még sokáig tart az esős idő...

Berkics János akkor talán befejezik Komlón a Pécsi út útszélesítését

A Fáy-brigád

A Fáy-brigád tagjai munka közben a buktatónál.

(Foto: Császár Zoltán)

A Mecseki Szénbányászati Tröszt Újhegyi Üzeménél, az Iszapszállítónál dolgozik Fáy Péter brigádja. A tíz fős kollektíva most nyerte el első ízben a megismerő szocialista munkabrigád címet. Ez méltó elismerése eddigi munkájuknak. Pedig nem könnyű a dolgok, hiszen a folyós, ragadós iszapszén szállítása nagy figyelmet, szakmai hozzáértést és nem kis fizikai erőt igényel.

A Fáy-brigád nemcsak a termelésben, hanem a tanulásban és a társadalmi munkában is megállja a helyét. Minden brigádtag tagja az üzemi könyvtárnak, most pedig az a tervük, hogy egy külön, saját könyvtárat állítsanak fel. Ehhez a pártszervezettől kapnak majd ismeretterjesztő műveket. Rendszeresen foglalkoznak egy gyengébb teljesítményű csapattal is: elmondják, hogyan

dolgoznak, milyen módszerekkel érik el a kiváló teljesítéseket. A brigádtagok közül harman gépkocsi tanfolyamra járnak, egyikük pedig most végzi az általános iskola 2. osztályát. Eddig mintegy 250 társadalmi munkaórát teljesítettek: segítettek a pécsvárad termelőszövetkezetnek, részt vettek a labdarúgó- és a kézilabdapálya építésében, felújításában.

SPORT

HOL művelődünk? SZORAKOZZUNK?

A komlói kézilabdázók sikere

A megfáradott Komlói Bányász férfi kézilabda együttese vasárnap a 3. mérkőzését játszotta az NB II-ben.

Második győzelem az NB I-ben

Komló—Szeged 1:0 (0:0).

Komló, 4 ezer néző. Vezető: Katona.

Komlói Bányász: Kiss — Komlói, Józsa, Jerabek — Sós, Lovits — Garai, Rónai, Perényi, Szigedi, Bodai.

Szegedi EAC: Tóth — Kóvári, Kürtösi dr., Arató — Dezsőfi, Pataki — Szekeres, Csömör, Nemes, Gilicz, Linka.

A győzelem mindig jól jön, de most különösképpen szerencsés időben érkezett.

A játék színvonalja lényegesen jobb is lehetett volna, ez azonban most kevésbé érdekelt.

A korábbi hét mérkőzésen játszottunk már jól is (például a Vasas és a Dorog ellen), akkor viszont vereséget szenvedtünk. Ilyen a futball...

A vasárnapi találkozó a küzdenikarás vitte győzelemre a kézféher színeket. S ha pozitívumot keresünk, ezt feltétlenül jónak értékelhetjük.

Tekebajnokság

Az NB II-es tekebajnokságban a válogatott mérkőzés miatt két hét szünet volt a megyebajnokságban.

A városi bajnokság keretében a Komlói Bányász II. a Pécsi Kinizsi ellen 5:3-ra győzött.

A Komlói Bányász a korábbi heten Szekszárdon nagy sikert aratott azzal, hogy megnyerte a Húsvéti Kupát.

Sakkozóink a bajnokság élén

Nagyszéri sorozat után a bajnoki cím várományosai lettek a Komlói Bányász sakkosai.

Komlói párbeszéd

Sporttekintély

Nem kerletek uram. Megmondom őszintén, a komlói sportolók kimehetnek a mezőre!

Jó, jó. Engem is elkeserít, hogy a labella végén kulognak. De azért nem küldeném őket minádjárt kapálni.

Maga több dologban téved. Belőlem nem az elkeseredettség beszél. Mégcsak nem is a káröröm. Egyszerien örülsz, Berti?

Nem értem, de majd megmagyarázza.

Jó, hát akkor vegyük az egyik tévedését: amikor azt mondom „sportolók”, maga futballt ért alatta. Még hozzá nem is a futballt, mint sportot... amivel Komlón is többen szórakoztatják és edzik önmagukat... hanem a futballt, mint az egykori gladiátor- és birkavíadalok mai megfelelőjét.

Nem tudja, melyik egyesülettől igazolták őket?

A, hát itt nem szokás az átigazolást. A futókért nem kell alkudozni. Itt nevelődtek mind a hárman. Képzeld, naponta átlag tizenöt kilométert futnak. Ezt szorozza be háromszázhatvanötöt...

Van benne valami.

No látja! Akkor ráterhetünk a másik tévedésére. Én a sportolókát nem kapálni, hanem futni küldeném a mezőre.

Aha! A mezei futásra gondol. Szép az a három országos bajnokság, de megmondom őszintén, nagyon váratlanul ért. A nevek közül is csak a Prohászka Magdié ismerős.

Hogy a Szabó Zsuzsa, meg a Horváth Ernő honnan csöppent ide?...

Nem tudja, melyik egyesülettől igazolták őket?

A, hát itt nem szokás az átigazolást. A futókért nem kell alkudozni. Itt nevelődtek mind a hárman. Képzeld, naponta átlag tizenöt kilométert futnak. Ezt szorozza be háromszázhatvanötöt...

És mit kapnak érte?

Látja, bajnoki érmeiket, sportidősejéget, hírnevet...

Csak ezt ne mondta volna! Hol itt a hírnev?! A Mecseki Bányász sportrovata is csak akkor ír róluk, amikor országos szenzációk keltetnek. S ilyenkor is úgy állítja be őket, mint a futballisták által megtépzott komlói sporttekinthetőségeit. Hát szép ez?!

Az előmérkőzésen a tartalék együttesünk végig jól játszott és 2:0-as félidő után megérdemelten nyert 4:1-re.

A csapat összeállítása ez volt: Takács — Szalai, Rozmizs, Ruppert — Szécs (Fuchs), Ficzko — Kománovics, Garami, Pataki I., Lazaridisz, Bartulov. A tapasztalt Szécs, a fiatal Ficzko, a korábbi időkben gólerős Garami és a sérülései felépült Bartulov játszott kiemelkedően. Góllövők: Garami (2), Lazaridisz, Szécs.

Az NB I legközelebbi fordulójában (május 9.) a Komlói Bányász a fővárosban vendégszerepel az MTK-nál. Hátra van még: Komló—Ferencváros (május 12), Ózd—Komló (május 30), Komló—Pécs (június 2), Győr—Komló (június 20).

Ha ebből az öt mérkőzésből négy-öt pontot szerzünk, elégedettek lehetünk... A Komlói Bányász szerdán délután kettős mérkőzést rendez a köznyelvi pályán.

Asztalitenisz

Többheted szünet után ismét bajnoki mérkőzést játszottak a Pécsi Bányász asztaliteniszesei.

A Komlói Bányász és a PBTC elleni döntelennel csapatunk a bajnokságban a második helyen áll a Pécsi Ércbányász II. mögött.

III-gárdánk 5:0-ra győzött a Vasas II. Bányász ellen. Május 2-án, nem lesz bajnok forduló, mert a megyei szövetség megbízásából a Komlói Bányász rendezésében tartják meg a megyei ifjúsági szezonzárót.

A fedetkez a védekezésben igen jól megállták helyüket. Az ötfőfős tagjai — kivétel nélkül — idegenül mozogtak.

Senki nem találta meg helyét, az összeszokottság hiánya erősen érződött. Az egyetlen gól is úgy esett, hogy Garai a felező táján az ugyancsak baloldalon tartózkodó Rónai elé tette a labdát.

Az új balszárnytól néhány ügyes váltást láthatunk, különösen Szigeti elfutással és jó beadással érdemelnek említést.

Megtört a jég az NB II-ben

Hét fordulón keresztül mindössze két alkalommal jutatta ellenfele halójába a labdát NB II-es labdarúgó-csapatunk és győzelem nélkül állt a tabella utolsó helyén.

A mérkőzésen együttesünk Lukács — Bárhány, Farkas, Lombosi — Köhlmann, Kása — Ulrich, Györkő, Mérel, Koch, Selymes összeállításban játszott.

A mérkőzésen Mérel, Koch és Farkas nyújtott jó teljesítményt. A Pécsi Bányász legközelebb az Esztergom csapatával játszik (hazai pályán) bajnoki mérkőzést, május 2-án, délután 16 órakor.

Table with 2 columns: Team name and match results. Rows include Kap Honvéd, Szf. MAV, Esztergom, Autóbusz, Pécsi VSK, Várpalota, Pápa, K. Kínzsi, Mosonm., Ikarus, Budai Sp, Z. Dózsa, ZTE, V. Zsoprány, Láng, P. Bányász, Győri Dózsa, PBTC.

Moziműsor

Park (Pécs): április 29—30-ig: Szenvedés. Csehszlovák film. Május 1—2-ig: Rakóczi hadnagya. Magyar film. 3—5-ig: Cselszövők gyűrűjében. Román film. Matiné május 2-án: A 66. szélességi foktól északra.

Meszes: Május 1—2-ig: A parduca I., II. Olasz szélesvásznú film. 4—5-ig: A halál övényein. Bolgár film.

Kossuth (Pécs): április 29—május 5-ig: Többgyerekes agglegény. Olasz film, 14 évtől. Matiné május 2-án: A kis csaló logány.

Jószerecsét (Pécsszabolcs): április 29—30-ig: Vadul vagy engedékenyen. Angol film, 14 évtől. Május 1—2-ig: Mit csinált felséged 3—5-ig? Magyar film. 3—4-ig: Társtalanul. Csehszlovák film, 10 évtől. Matiné május 2-án: A kis álmódor.

Petőfi (Pécs): április 29—május 2-ig: A nap szerelme. Amerikai film. 3—5-ig: Többgyerekes agglegény. Olasz film, 14 évtől. Matiné május 2-án: 2x2 néha öt.

Szászvár: május 1—2-ig: A beryllikus. Olasz film. 4—5-ig: Kozara. Jugoszláv film, 10 évtől.

Hidas: április 30-án: Gól, büntetésből. Szovjet film. Május 4—5-ig: Déltől hajnalig. Magyar film, 10 évtől.

Május 1 (Vasas II.): április 29—30-ig: Komédia a killinccsel. Csehszlovák film. Május 1—2-ig: Déltől hajnalig. Magyar film. 3—4-ig: Altona foglyal. Olasz film, 14 évtől.

Hosszúhetény: április 28-án: Egy nő a hajón. Lengyel film. Május 1-én: Almódózások kora. Magyar film, 14 évtől. 2-án: A hazudós Billy. Angol film, 14 évtől. 4—5-ig: A generális. Amerikai film.

Gesztenyés (Komló): május 2-án: Almódózások kora. Magyar film. 6-án: Két emelet boldogság. Magyar film.

Május 1 (Komló): április 29-én, május 1-én: Limonádé Joe. Csehszlovák film. Matiné május 2-án: Az egér és a ceruza.

Mánfa: május 1—2-ig: Vízkereszt vagy amit akartok. Szovjet film, 10 évtől. 5-én: Fekete Péter. Csehszlovák film.

Zrínyi (Komló): április 29-én, május 2-ig: Ének az esőben. Amerikai film. 4—5-ig: A törvény balkeze. Angol film. Zalka Máté (Pécsbányatelep): április 30-án: A generális. Amerikai film. Május 5-én: A harmadik rakéta. Szovjet film.

Mecsekfalu: május 2-án: A generális. Amerikai film.

Fekete Gyémánt (Gyárvas): május 1—2-ig: Altona foglyal. Olasz film. 3—4-ig: Rab Ráby. Magyar film. Matiné május 2-án: Kis hősök.

Mecseknádás: április 28—29-ig: A maffia parancsára. Olasz film. Május 1—2-ig: Hamlet I., II. Szovjet film. 5—6-ig: Egy fiatal újsz naplója. Szovjet film. Matiné május 2-án: Kules a szerelembe.

Megyei I. osztály

A Máza-Szászvár a Tolna megyei bajnokságban szerepel. Kitűnően. Legutóbb Simontornyan értek el 5:0 arányú, fölünyes győzelmet.

A Máza-Szászvár május 1-én Szászvárotól délután fél 5 órakor a Bátaszék együttesével játszik.

A Baranya megyei bajnokságban szereplő Bányász-csapatok az elmúlt fordulóban vereséget szenvedtek.

Élőre—Vasas I. Bányász 2:1 (1:0). Pécsi Vasas—Pécsszabolcsi Bányász 3:0 (1:0).

A televízió műsora

APRILIS 27., KEDD: 8:05: Iskola-tv. 9:00: Iskola-tv. 10:05: Iskola-tv. 11:00: Iskola-tv. 12:00: Iskola-tv. 13:00: Iskola-tv. 14:00: Iskola-tv. 15:00: Iskola-tv. 16:00: Iskola-tv. 17:00: Iskola-tv. 18:00: Iskola-tv. 19:00: Iskola-tv. 20:00: Iskola-tv. 21:00: Iskola-tv.

APRILIS 27., KEDD: 8:05: Iskola-tv. 9:00: Iskola-tv. 10:05: Iskola-tv. 11:00: Iskola-tv. 12:00: Iskola-tv. 13:00: Iskola-tv. 14:00: Iskola-tv. 15:00: Iskola-tv. 16:00: Iskola-tv. 17:00: Iskola-tv. 18:00: Iskola-tv. 19:00: Iskola-tv. 20:00: Iskola-tv. 21:00: Iskola-tv.

APRILIS 28., SZERDA: 17:48: Hírek. 18:50: Kétféleképp gyerekeknek. 19:20: Az emlékek hullámhossza. 19:30: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:50: Napi jegyzetünk. 19:55: Távoli-keleti útnapló. 20:10: Zencő órák. Április tréfa. 21:30: Vacsora után az Újságról Klubban. Veteránok találkozója. 22:00: Tv-híradó. 2. kiadás.

APRILIS 28., SZERDA: 17:48: Hírek. 18:50: Kétféleképp gyerekeknek. 19:20: Az emlékek hullámhossza. 19:30: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:50: Napi jegyzetünk. 19:55: Távoli-keleti útnapló. 20:10: Zencő órák. Április tréfa. 21:30: Vacsora után az Újságról Klubban. Veteránok találkozója. 22:00: Tv-híradó. 2. kiadás.

APRILIS 29., CSÜTÖRTÖK: 9:30: Hamupipóke. 11:00: Kétféleképp vezet az út. 11:20: Magazin. 11:40: Oszteraszgázott lapok. 17:10: Iskola-tv. 17:43: Hírek. 17:50: A Magyar Hírdető műsora. 18:00: A II. Miskolci Rövdfilm Fesztivál filmjéből. 18:15: A 79. brigád. 18:25: Telesport. 19:00: Csak a lexikonból. 19:20: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:30: Napi jegyzetünk. 19:55: A jövő hét műsora. 20:10: Ki mit tud? 22:10: Tv-híradó. 2. kiadás.

APRILIS 29., CSÜTÖRTÖK: 9:30: Hamupipóke. 11:00: Kétféleképp vezet az út. 11:20: Magazin. 11:40: Oszteraszgázott lapok. 17:10: Iskola-tv. 17:43: Hírek. 17:50: A Magyar Hírdető műsora. 18:00: A II. Miskolci Rövdfilm Fesztivál filmjéből. 18:15: A 79. brigád. 18:25: Telesport. 19:00: Csak a lexikonból. 19:20: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:30: Napi jegyzetünk. 19:55: A jövő hét műsora. 20:10: Ki mit tud? 22:10: Tv-híradó. 2. kiadás.

APRILIS 30., PÉNTEK: 8:05: Iskola-tv. 9:45: A szerető két arca. 11:23: Amikor a jegyesek üdvözlik egymást. 11:50: A jövő hét műsora. 17:38: Hírek. 17:45: Háználunk. 17:50: A II. Miskolci Rövdfilm Fesztivál filmjéből. 18:10: Fiatal lélektanok. 18:40: A túrelmednek. 19:00: Tv-híradó. 19:20: Győri Vasas ETO—Benfica. Bajnokságok Európa Kupája labdarúgó-mérkőzés. Közvetítés a Népstadionból. A közvetítés szünetében: Esti mese. 21:20: Hűz év magyar filmjéből. Kölyök. 22:50: Tv-híradó. 2. kiadás.

APRILIS 30., PÉNTEK: 8:05: Iskola-tv. 9:45: A szerető két arca. 11:23: Amikor a jegyesek üdvözlik egymást. 11:50: A jövő hét műsora. 17:38: Hírek. 17:45: Háználunk. 17:50: A II. Miskolci Rövdfilm Fesztivál filmjéből. 18:10: Fiatal lélektanok. 18:40: A túrelmednek. 19:00: Tv-híradó. 19:20: Győri Vasas ETO—Benfica. Bajnokságok Európa Kupája labdarúgó-mérkőzés. Közvetítés a Népstadionból. A közvetítés szünetében: Esti mese. 21:20: Hűz év magyar filmjéből. Kölyök. 22:50: Tv-híradó. 2. kiadás.

MÁJUS 1., SZOMBAT: 7:40: Közvetítés Moszkvából a Szovjetunió fegyveres erőinek díszszerteléről. 9:45: Közvetítés a Budapestben és a barát országok fővárosában rendezett ünnepi felvonulásról. 15:40: A II. Miskolci Rövdfilm Fesztivál filmjéből. 16:00: Erő és ügyesség. 17:00: Budapest—Vidék válogatott labdarúgó-mérkőzés. Közvetítés a Népstadionból. 18:53: Költészet. 19:20: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:50: Ma este Hidas Antal dedikál. 20:00: Csak a szépre emlékezem. Nyilvános játék a Televízió 1-es stúdiójából. Kb. 21:50: Tavasz hangok. 22:30: Tv-híradó. 2. kiadás.

MÁJUS 1., SZOMBAT: 7:40: Közvetítés Moszkvából a Szovjetunió fegyveres erőinek díszszerteléről. 9:45: Közvetítés a Budapestben és a barát országok fővárosában rendezett ünnepi felvonulásról. 15:40: A II. Miskolci Rövdfilm Fesztivál filmjéből. 16:00: Erő és ügyesség. 17:00: Budapest—Vidék válogatott labdarúgó-mérkőzés. Közvetítés a Népstadionból. 18:53: Költészet. 19:20: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:50: Ma este Hidas Antal dedikál. 20:00: Csak a szépre emlékezem. Nyilvános játék a Televízió 1-es stúdiójából. Kb. 21:50: Tavasz hangok. 22:30: Tv-híradó. 2. kiadás.

MÁJUS 1., SZOMBAT: 7:40: Közvetítés Moszkvából a Szovjetunió fegyveres erőinek díszszerteléről. 9:45: Közvetítés a Budapestben és a barát országok fővárosában rendezett ünnepi felvonulásról. 15:40: A II. Miskolci Rövdfilm Fesztivál filmjéből. 16:00: Erő és ügyesség. 17:00: Budapest—Vidék válogatott labdarúgó-mérkőzés. Közvetítés a Népstadionból. 18:53: Költészet. 19:20: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:50: Ma este Hidas Antal dedikál. 20:00: Csak a szépre emlékezem. Nyilvános játék a Televízió 1-es stúdiójából. Kb. 21:50: Tavasz hangok. 22:30: Tv-híradó. 2. kiadás.

MÁJUS 1., SZOMBAT: 7:40: Közvetítés Moszkvából a Szovjetunió fegyveres erőinek díszszerteléről. 9:45: Közvetítés a Budapestben és a barát országok fővárosában rendezett ünnepi felvonulásról. 15:40: A II. Miskolci Rövdfilm Fesztivál filmjéből. 16:00: Erő és ügyesség. 17:00: Budapest—Vidék válogatott labdarúgó-mérkőzés. Közvetítés a Népstadionból. 18:53: Költészet. 19:20: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:50: Ma este Hidas Antal dedikál. 20:00: Csak a szépre emlékezem. Nyilvános játék a Televízió 1-es stúdiójából. Kb. 21:50: Tavasz hangok. 22:30: Tv-híradó. 2. kiadás.

MÁJUS 1., SZOMBAT: 7:40: Közvetítés Moszkvából a Szovjetunió fegyveres erőinek díszszerteléről. 9:45: Közvetítés a Budapestben és a barát országok fővárosában rendezett ünnepi felvonulásról. 15:40: A II. Miskolci Rövdfilm Fesztivál filmjéből. 16:00: Erő és ügyesség. 17:00: Budapest—Vidék válogatott labdarúgó-mérkőzés. Közvetítés a Népstadionból. 18:53: Költészet. 19:20: Esti mese. 19:30: Tv-híradó. 19:50: Ma este Hidas Antal dedikál. 20:00: Csak a szépre emlékezem. Nyilvános játék a Televízió 1-es stúdiójából. Kb. 21:50: Tavasz hangok. 22:30: Tv-híradó. 2. kiadás.